

ANTHOLOGIA
LYRICA GRAECA

EDIDIT

ERNESTVS DIEHL†

FASC.3

IAMBORVM SCRIPTORES

EDITIO TERTIA

LIPSIAE IN AEDIBVS B.G.TEVNERI MCMLII

LIPSIÆ ET BEROLINI IN AEDIBVS
B.G.TEVNÆRI ET ACADEMIÆ LITTERARVM
AD OPVS SOCIATIS

LIZ.-NR. 294 · 1850/48 — 469/48

PRINTED IN GERMANY

LIPSIÆ: TYPIS B.G.TEVNÆRI (III/18/154) — T3485

PRAEFATIO

Hoc iamborum scriptorum libello quae exhibet secundae editionis fasciculus tertius continentur carmina, quibus tantummodo ut in fasciculis prioribus addenda supplementaque adiuncta sunt nec non fragmenta Hipponactea anno 1941 in Pap. Oxyrh. vol. XVIII publicata (v. p. 104 ss)

Permulum hoc quoque in libello perficiendo me debere profiteor benevolentiae auxilioque aliorum, inter quos gratissimo animo Paulum Maas, Olivierum Masson, Carolum Rupprecht, Brunonem Snell hic laudo. Qui omnes consilio mihi atque auctoritate adfuerunt.

RVDOLFVS BEVTLER

NOTAE

Cum in poetarum scriptorumque veterum nominibus tum in librorum titulis adferendis Thesauri linguae Latinae usum et normam secuti sumus, ubicumque fieri potest, lectores revocantur ad editiones recentissimas Teubnerianas tam Bibliothecae q. d. Teubnerianae quam formae maioris.

Aberl. = Abhandlungen der Preuß. Akad. der Wiss. Aeg. = Aegyptus, Rivista Italiana di egittologia e papirologia Ahr. = Ahrens Ald. = Aldina AHdb. = Abhandlungen der Heidelb. Akad. d. Wiss. ALpz. = Abhandlungen der Sächs. Akad. der Wiss. AmJArch. = American Journal of Archaeology AmJPh. = American Journal of Philology AMünch. = Abhandlungen der Bayer. Akad. der Wiss. Anal. = Analecta Anecd. = Anecdota Ant. = Die Antike Arn. = v. Arnim ARW = Archiv f. Religionswissenschaft AteR = Atene e Roma B.(B.², B.⁴) = Bergk (Lyr. Graeci ed. 3, ed. 4) BAnth. = Bergk, Anthologia lyrica Graeca² 1868 BCH = Bulletin de Correspondance Hellénique Be. = Bethe Bekk. = Bekker Bentl. = Bentley Ber. = Bernays Bern. = Bernardakis Beu. = Beutler Bl. = Blass	Boiss. = Boissonade BPhW. = Berliner Philol. Wochenschrift Br. = Brunn Buech. = Buecheler Burs. (Jb.) = Bursians Jahresberichte Butt. = Buttmann BZ = Byzantinische Zeitschrift C = codices (i. codicum consensus) Cam. = Camerarius Cas. = Casaubonus ClJ. = Classical Journal ClPh. = Classical Philology ClQuart. = Classical Quarterly ClRev. = Classical Review Cob. = Cobet Cr. = Crusius Cram. = Cramer Croen. = Croenert D. = Diehl Die. = Diels Dind. = Dindorf Ditt. = Dittenberger DLZ = Deutsche Literatur-Zeitung Emp. = Emperius Eos = Eos, Commentarii Societatis philologiae Polonorum Friedl. = Friedländer Frän. = Fränkel Frob. = Frobenius Gaisf. = Gaisford Geffck. = Geffcken	Gesn. = Gesner GGA = Göttingische Gelehrte Anzeigen Gl. = Glotta Gn. = Gnomon Grot. = Grotius H. = Hermes Hart. = Hartung Hein. = Heinemann Herm. = Gottfried Hermann Herw. = Herwerden Hil. = Hiller Hi.-Cr. = Hiller-Crusius, Anthol. lyr. Gr. Hi. v. G. = Hiller von Gaertringen H(uds).-W(ill). = Hudson-Williams IdgJb. = Indogermanisches Jahrbuch IF = Indogermanische Forschungen Jac. = Jacoby Jb. = Bursians Jahresb. JbPhV = Jahresbericht des Philol. Vereins JHSt. = Journal of Hellenic Studies Kal. = Kalbel Kal. = Kalinka Ken. = Kenyon Koe. = Koechly Kr. = Kranz KZ = Kuhns Zeitschrift L. = Lobel Lav. = Lavagnini l.c. = loco commemorato LCbl. = Literarisches Centralblatt

NOTAE

Lob. = Lobeck Ludw. = Ludwich Mein. = Meineke Mn. = Mnemosyne, Bibliotheca philologica Batava Mous. = <i>Μουσείον</i>, Rivista di antichità Mue. = Mueller Museon = Museon, Revue d'études orientales Mus. Helv. = Museum Helveticum Mus. = Musurus N. = Nauck NGG = Nachrichten der Gesellschaft d. Wiss. zu Gött. NJb. = Neue Jahrbücher für Wissenschaft und Jugendbildung NPhUnt. = Neue Philol. Unters. herausgg. von W. Jaeger OestJh. = Jahresh. des Österr. Archäolog. Instituts Par. = Parisinus Peppm. = Peppmueller Pfei. = Pfeiffer Phil. = Philologus PhUnt. = Philol. Unters. hrsgg. v. Kießling und Wilamowitz PhW. = Philologische Wochenschrift Pohl. = Pohlenz Pors. = Porson RE (RESuppl.) = Pauly-Wissowa (Kroll, Mittel-	haus, K. Ziegler), Real-Enzyklopädie (Supplementband) Raderm. = Radermacher Rei. = Reiske Reitz. = Reitzenstein (inprimis Epigr. und Skol. Gießen 1893) RevEtA. = Revue des Études anciennes RevEtGr. = Revue des Études Grecques RhM. = Rheinisches Museum Rich. = Richards RIGI = Rivista Indogreca-Italica di filologia, lingua, antichità RivFilCl. = Rivista di filologia et d'istruzione classica SBBerl. = Sitzungsber. d. Preuß. Akad. SBHdb. = Sitzungsber. d. Heidelb. Akad. SBLpz. = Sitzungsber. d. Sächs. Akad. SBMünch. = Sitzungsber. d. Bayer. Akad. SBWien = Sitzungsber. d. Wiener Akademie Scal. = Scaliger Schae. = Schäfer Schn. = O. Schneider Schnw. = Schneidewin Schu. = Schulze Schw. = Schwartz Schweigh. = Schweighaeuser Sint. = Sintenis Sitz. = Sitzler Sn. = Snell Sp. = Specht Stadtm. = Stadtmueller	Steph. = Henr. Stephanus suppl. = supplementum Trinc. = Trincavelli TrProc. = Transactions and Proceedings of the American Philological Association Turn. = Turnebus Us. = Usener Valck. = Valckenaer Vat. = Vaticanus Ven. = Venetus Wack. = Wackernagel Welck. = Welcker Wess. = Wessely Wil. = Wilamowitz Wil.¹ = Wilamowitzii notae marginales et interlineares Lyricorum Graecorum editioni tertiae Bergkianae adscriptae Wil. Gl. = Wilamowitz, Glaube der Hellenen Wil. HD. = Wilamowitz, Hellenist. Dichtung Wil. SS. = Wilamowitz, Sappho und Simonides Wil. TG. = Wilamowitz, Textgesch. der griech. Lyriker WklPh. = Wochenschrift f. klass. Philologie WSt. = Wiener Studien Wytt. = Wyttchenbach Xyl. = Xylander ZvSpr. = Zeitschrift für vergleichende Sprachforschung

A. IAMBI RECTI

ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ Ο ΠΑΡΙΟΣ

Ediderunt et interpretati sunt Archilochi carmina selecta Lav. Nuova Antologia dei frammenti della lirica Greca (Tur. 1932) p. 125ss Aglaia (Tur. 1937) p. 100ss, elegiarum fragmenta Guil. Croenert Archilochi Elegiae Gotting. 1911 (qua editione editor Argentorati ius pro facultate docendi adeptus est, publici iuris facta non sunt) Huds.-Will. Early Greek Elegy 1926 p. 40ss 81ss | ad interpretationem cf. Udo Bahntje Quaestiones Archilocheae Diss. Gott. 1900 (Bahntje) H. Frän. NGG 1924, 78ss 84¹ Wil. Gl. 1, 83. 256. 292². 2, 113s | de arte metrica v. Wil. Versk. p. 100. 108. 264. 287. 383. 448 | de carminum fati egit v. Blumenthal Die Schätzung des Archilochos im Altertum Tüb. 1922 cf. C. del Grande Archiloco Linee per una valutazione della personalità del poeta RIGI 13 (1929) fasc. 3/4 p. 1ss | in universum v. RE II 487ss A. Hauvette Archiloque Paris 1905 Schmid-Stählin I (1929) 389ss Geffek. GrLG I 71ss Anm. p. 79ss Beloch Gr. Gesch. I² 1, 313. 2, 238ss 349 Be. Gr. Dicht. 72ss W. Jaeger Paideia 1, 163ss Kern Rel. 2, 56ss V. de Falco 'Archiloco nei papiri Ercolanesi' Aegyptus 3 (1922), 287ss (ἀγαθὸς ποιητής). ibidem appellantur Hipponax et Semonides, G. A. Hendrickson Archilochus and the victims of his iambs AmJPh. 14 (1925), 101ss idem ClPh. 20 (1925), 155ss Archilochus and Catullus G. Pasquali Archiloco Pan 1 (1933/34), 643ss G. Coppola Archiloco nei Giambi di Callimaco in Rendic. Ist. Bologn. 8 (1933/34), 11ss Emanuel Löwy Die Chronologie des Archilochos Anz. Akad. Wien 70 (1933), 31ss B. Kirn Zur literar. Stellung von Horazens Iambenbuch (Diss. Tüb. 1935) A. Blakeway The date of Archilochus, Essays presented to G. Murray (Miscell. Murray 1936) 33ss [a. 740/30—670/60] Josef Peter Fink Die Verwendung des Artikels bei Archilochos Phil. 87 (1938), 375ss; sed cf. F. Jacoby ClQuart. 35 (1941), 97ss Kr. GrLG 54ss (vertit l. 67^a 25) H. O. Taylor Soul of Archilochus Atlantic Monthly New York 160, 554ss F. della Corte 'Elegia e giambo in Archiloco' RivFilCl. 1940, 90ss Br. Snell Das Erwachen der Persönlichkeit in der frühgriechischen Dichtung Ant. 17 (1941), 5ss (= Die Entdeckung des Geistes, Hamburg 1947, 57ss) H. Gundert 'Archilochos und Solon' ap. Helm. Berve Das neue Bild der Antike 1, 130ss Cantarella Aeg. 24 (1944), 1ss F. Lasserre Les Epodes d'A. Paris 1950 | de fabulis v. Lasserre Mus. Helv. 5 (1948), 6ss

ΕΛΕΓΕΙΑ

1. (1) εἰμι δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνναλίοιο ἄνακτος
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.
2. (2) ἐν δορὶ μὲν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

1 ATHEN. 14, 627^b ἀλλ' οἱ παλαιοὶ τὴν ἀνδρείαν ὑπελάμβανον εἶναι
μείστην τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν ... 627^c Ἀρχίλοχος γοῦν ἀγαθὸς
ὢν ποιητὴς πρῶτον ἐκανήσατο τῷ δύνασθαι μετέχειν τῶν πολιτι-
κῶν ἀγώνων, δευτέρου δὲ ἐμνήσθη τῶν περὶ τὴν ποιητικὴν ὑπαρχόν-
των αὐτῷ λέγων [1. 2] | PLVT. Phoc. 7, 6 καὶ γὰρ τῶν ἀνδρῶν
ἐκείνων ἕκαστος (Περικλῆς, Ἀριστείδης, Σόλων) ἐφαίνετο κατὰ τὸν
Ἀρχίλοχον ἀμφοτέρου θεράπων κτλ., unde THEMIST. or. 15
p. 185^b [1. 2] || 2 ATHEN. 1, 30^f Ἀρχίλοχος τὸν Νάξιον (οἶνον)
τῷ νέκταρι παραβάλλει [fr. 151 B.⁴]· δς καὶ πού φησιν· [1. 2] |
SYNES. epist. 129^b (130 H.) ἐγὼ δὲ ὑπὸ (ἐπὶ Bōlte conl. epist.
fine οὐ γὰρ παρ' ἐπαλξιν ὥσπερ ἐγὼ ἴσταται) μεσοτηρυγίω τεταγ-
μένος ὑπνομαχῶ [1. 2], οὐκ οἶδα εἰ μᾶλλον Ἀρχιλόχῳ προσή-
κοντα ἦν ταῦτα εἰπεῖν (εἰπ. τ. πρ. ἦν v. l.), unde SVID. s. v. ὑπνο-
μαχῶ et ex parte s. v. Ἰσμαρικός οἶνος | THEODOR. METOCHITA
Misc. p. 559 Müll. καὶ μᾶζαν, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐαυτῷ με-
μαγμένην ξὺν πολλῷ τῷ πόνῳ (dedit Alex. Turyn)

ad titulum cf. 5A. 9 || 1 cf. H. Frän. l. c. 81 || 1s cf. Hom.
hymn. 32, 19s αἰδοί, Μουσάων θεο. (Ar. av. 907ss) Margit. 1
A. P. 9, 389 (Be.) et Hes. theog. 99s αἰδοὺς Μουσάων θεράπων
(Ar. av. l. c.) Theogn. 769; adde cum Hi. v. G. et Wil. IG XII
1, 148 (Rhodi) Δημήτριον ... Ἀρεῖ καὶ Μούσαις Πιερίῳ[ν πρό-
πολον] Galen. protr. 9, 10 Μουσάων θεράπωντα κατέκτανες, in-
tellege Archilochum, quem e testimonio Dion. Prus. 33, 12
(I 200 Arn.) bis eodem appellavit nomine Apollo. item Sostheus
in monumento Pario 51 IV B 10 Plat. epigr. 20, 1 τὸν Νυμφῶν
θεράπωντα | Hom. hymn. Ap. 131 εἴη μοι κίθαρις τε φίλη καὶ καμ-
πύλα τόξα (Be.) || 1 ~ 5 196 | B 110 al. θεράπωντες Ἀρης | ἄνακ-
τος] θεοῖο Plut. | eodem cadit Ps.-Hes. scut. 371 | Archil. 77
Διωνύσοι ἄνακτος || 2 ἐρατῶν (-ῶν) Plut. | cf. Alecm. 102 Sol. 1,
51s Γ 64 (δῶρ' ἐρατὰ ... Ἀφροδίτης) Hermesian. 2, 28 D. Hes.
theog. 103 δῶρα θεῶων (Μουσάων) || 2 eiusdem fort. carminis
5.11.12 | in hoc disticho interpretando (μεμαγμένη = εὖ μεμ.,
Ἰσμ. = optimus, κεκλ. = ὡς ἐπὶ συμποσίῳ κεκλ.) a vero aberrav-
it van Groningen Mn. 58 (1930), 74ss cf. Bahntje p. 11, 28 ||
1 μοι om. Athen. | μᾶζαν μᾶττειν figura trita (Herodot. Aristoph.
alii) | δ' om. Synes. || 1s cf. Hybr. ap. Athen. 15, 695^f Theocr. 7,

3. (3) Οὐ τοὶ πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται οὐδὲ θαμειαὶ
σφενδόναί, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ
ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον·
ταύτης γὰρ κείνοι δαίμονες εἰσι μάχης
δεσπότης Εὐβοίης δουρικλυτοί.

4. (7) ξένια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενοι

- 5A. (4) [...]φ[. . .

φρα[. . .

3 PLVT. Thes. 5, 2ss οἱ δ' Ἀβαντες ἐκείραντο πρῶτοι τὸν τρόπον
τούτων (intellege τῆς κεφαλῆς τὰ πρόσθεν μόνον) οὐχ ὑπ' Ἀράβων
διδασθέντες, ὥς ἔνιοι νομίζουσιν, οὐδὲ Μουσῶς ζηλώσαντες, ἀλλ'
ὄντες πολεμικοὶ καὶ ἀγχιμαχοὶ καὶ μάλιστα δὴ πάντων εἰς χεῖρας
ἀθρεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις μεμαθηκότες, ὥς μαρτυρεῖ καὶ Ἀρχίλοχος
ἐν τούτοις [1—5]· ὅπως οὖν μὴ παρέχον ἐκ τῶν τριῶν ἀντίληψιν
τοῖς πολεμοῖς, ἀπεκείραντο. cf. B 542ss || 4 SCHOL. Soph. El. 95
ξένια γὰρ Ἀρεως τραύματα (καὶ Suid.) φόνου· καὶ Ἀρχίλοχος·
[1] | SVID.¹ s. v. ξένια ²s. v. ἐξένισεν || 5A PAP. Oxyrh. 854 (ed.

66ss Callim. fr. 544 Pfei. (μεθυπλήξ Ἀρχίλοχος) et ad iterationem
πολύπτωτον illud fr. 70 | Prop. 3, 31, 32 Ismario ... mero | de
vino Ism. loquitur Hom. i 40ss 196ss cf. RE IX 2134s quoque ||
3 1ss cf. B 542ss N 713ss et ad rem Strab. 10, 1, 13 p. 448s
Wil. Gl. 1, 363¹ || 1 ἔτι Schnw. sed cf. A 370 Τυδεΐδῃ ἐπὶ τόξα
τιταίνετο | A 112 τὸ (τόξον) τανυσσάμενος φ 254s τανύσαι τόξον ||
1s M 44s θαμειὰς αἰχμὰς 287 ἀμφοτέρωσθε λίθοι πωτῶντο θαμειαί ||
2 B 401 al. μῶλον Ἄρης + B 381 T 275 ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
cf. Hesych. μῶλον Ἄρης· πόλεμος. θόρυβος. μάχη Pisandr. 4
ὁξὺν Ἄρη συνάγων || 2s A 836 ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὁξὺν Ἄρηα ||
3 Hom. ἔργον Ἄρης, ἔ. μάχης, ἔργα πολέμοιο Hes. op. 145 Ἄρης
ἔργα στονόεντα O 451 πολύστονος ... ἰός || 4 δαίμονες (δαί-) Plut. C
cf. Plut. μεμαθηκότες, Plat. Crat. 398^b ὅτι φρόνιμοι καὶ δαίμονες
ἦσαν, δαίμονας αὐτοὺς ὀνόμασε· καὶ ἐν γε τῇ ἀρχαίᾳ τῇ ἡμε-
τέρᾳ φροντὶ αὐτὸ συμβαίνει τὸ ὄνομα N 811 οὐ τοὶ τὴ μάχης
ἀδαήμενός εἰμεν (cf. E 634) Hesych. δαίμων· δαίμων, unde Sitz.
PhW. 1922, 960 δαίμονες defendere denuo conatus est; rem
absolvit Wil. Gl. 1, 363¹ conl. adi. et subst. ἴδμων, τλήμων, γνώ-
μων, et grammaticorum veterum δαιμονά ὡς Μναμονά. adde
Alecm. 45 δαιμονάς τ' ἐδάσσατο; cf. Maas KZ 60, 1932, 285 ||
5 Εὐβοίας Plut. em. Schnw. | B 536 Εὐβοίαν ἔχον ... Ἀβαντες |
δουρικλ. vox Homerica cf. ναυσικλυτός (η 39 o 415) || 4 eiusdem
fort. carminis atque 3. 4. 6 quoque cf. A. P. 6, 9 (Cr.) | ξένια
Schol. Suid.¹ | δυσμενέσ(σ)ι(v) Schol. cod. L Suid.², | χαριζόμενος
Suid. | oxymoron simile 11 || 5 cf. 2 || A 2 in latere θ, quam

Ξεινοί[. . .
 δεῖπνον δορυ[. . .
 οὐτ' ἐμοὶ ὥς αἰ[. . .
 ἀλλ' ἄγε σὺν κώϊθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηός,
 φοῖτα καὶ κοῖλῳιν πόματ' ἄφελκε κάδων,¹
 ἄγρει δ' οἶνον ἱερνυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς,
 νήφειν ἐν ἱφυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα.]

5 B. (5. 164)

δι᾽ ἑσὼλῆνος ἐς ἄγρος

6. (6) ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνωι

Grenfell-Hunt vol. VI 149) s. p. Chr. II ex. [1—9] | ATHEN. 11, 483d μνημονεύει αὐτοῦ (τοῦ κώϊθωνος Λακωνικοῦ ποτηρίου) καὶ Ἀρχιλόχος ἐν Ἑλεγείοις ὡς ποτηρίου οὕτως. [6—9], ὡς τῆς κώϊθωνος λεγομένης κώϊθωνος || 5 B SCHOL. A Hom. 17 μετὰ γούν τῆς 'διά' οὕσα ἡ 'ἐξ' οὐ τρέπει τὸ 'ξ'. [1] | ET. MAGN. 324, 14 ἡ 'ἐξ' πρόθεσις, ὅταν αὐτῇ σύμφωνον ἐπιφέρηται, τρέπει τὸ 'ξ' εἰς 'κ'. δεῖ δὲ προσθεῖναι, χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ μετὰ παρέλκοντος· ὅλον ὡς παρ' Ἀρχιλόχου· δι᾽ ἑσὼλῆνος || 6 1—3 med. AR. PAC. 1296ss ΤΡΥ. ἄισον πρὶν εἰσεῖναι τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι σὺ πράγματ' ἄισαι· σάφρονος γὰρ εἰ πατρός ΠΑ. Κ. [1. 2]. ΤΡΥ. εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαντοῦ πατέρ' ἄνδεις; ΠΑ. Κ. ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα, ΤΡΥ. κατήσχυνας δὲ τοκῆς cf. SCHOL. ad l. (1298s)

litteram octavam alphabeti Graeci numeri 800 vice fungi ci. editores Pap. Hipponactis fr. 14A, 14 adde Br. Snell Phil. 93 (1944), 287s || 3 in latere nota velut τ || 5 in mg. obelus || 6 ἀλλὰ τε Ath. corr. Mus. | cf. Hesych. s. κώϊθων | Hom. hymn. 7, 47 ἐπὶ σ. ἄκρον, Hom. ἐύσελμος et θοῆς ἐπὶ νηός (α 260) Eur. Or. 292 σέλματα νεῶν. cf. Hesych. s. σέλματα || 6s II 664 κοῖλας ἐπὶ νῆας || 7 β 353 πόμασιν ἄρσον (ἀμφιφορῆς) || 8 ἄγρει et οἱ. ἐρ. Hom. passim. cf. Hesych. ἄγρει· . . . λάμβανε. φέρε. προστακτικόν || 9 ἐν Mus. ἐν vel ἐσ pap. μὲν Ath. || 5 B δι᾽ Hom. | cf. Habron. Pap. Oxyrh. VIII 1087 col. 2, 56 τὸ 'σωλῆνος' π[α]ρ' Ἀνακρίω et Herod. 3, 60 τὸ ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ σωλῆνων | εἰς C em. B. | intellege vinum, quod fuit in dolium vel amphoram || 6 cf. L. Weber Phil. 74 (1917), 92ss W. Klinger Eos 24 (1920), 26s Th. Zielinski Raccolta Ramorino Mediol. 1927 p. 603ss Wil. Gl. 2, 113 et fr. 3. 4 || 1 an Ἀσπίδι? | ἀσπίδα . . . ἀνέλετο Strab.^{1, 2} | τὴν Strab.¹ | περὶ Plut. Strab.² || 1s Σ 131s (ἐν τεα) Ἐκτωρ . . . ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλεται (P 473s) cf. Alc. 49 Anacr. 51 Hor. carm. 2, 7, 9s

[ ] desunt in pap.

ἐντος ἀμύμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων,
 αὐτὸν δ' ἐξεσάωσα. τί μοι μέλει ἀσπίς ἐκείνη;
 ἐρρέτω· ἐξαυτίς κτήσομαι οὐ κακίω.

7. (9) Κῆδεα μὲν στονόεντα, Περίκλεες, οὔτε τις ἀστῶν

Ἀρχιλόχου ἐστὶ τὸ δίστιχον . . . οὗτος ὁ Ἀρχιλόχος ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον ἐν τῇ πρὸς Σαίων μάχῃ (ἐστὶ δὲ ἔθνος Θράκης), καὶ φοβηθεὶς ἔφυγε θήρας ἑαυτοῦ τὰ ὄπλα· αὐτὸν οὖν διαβάλλον λέγει | SEXT. EMPIR. PYRTHON. hypot. 3, 216 Ἀρχιλόχος δὲ ὥσπερ σεμννόμενος ἦν ἐπὶ τῇ ἀσπίδι θήρας φυγεῖν ἐν τοῖς ποιήμασι περὶ ἑαυτοῦ φησιν· [1—3 τέλος, cf. app. crit.] | PLVT. LACON. inst. 34 p. 239b Ἀρχιλόχου τὸν ποιητὴν ἐν Λακεδαίμονι γενόμενον αὐτῆς ὥρας ἐδίωξαν, διότι ἐπέγνωσαν αὐτὸν πεποιηκότα, ὡς κρείττον ἐστὶν ἀποβαλεῖν τὰ ὄπλα ἢ ἀποθανεῖν· [1. 2. 3 (ἀσπίς ἐκείνη)· 4] || 1. 2 STRAB.¹ 10, 2, 17 p. 457 μέμνηται δὲ τῶν Σαίων Ἀρχιλόχος· [1. 2] | STRAB.² 12, 3, 20 p. 549 Σάιοι, παρ' οἷς φησιν Ἀρχιλόχος τὴν ἀσπίδα θῆναι· [1. 2] | VITA ARATI p. 76s M. καὶ γὰρ Σάϊς πόλις ἐστὶν ἐν Θράκῃ . . . οἱ δὲ τῆς Θράκης Σάιοι, ὡς καὶ Ἀρχιλόχος φησιν· [1. 2] || 1 HESYCH. Σάιοι· πολέμοι. νεκροί. καὶ ἔθνος, οἱ πρότερον Κίκονες | HESYCH. ἀγάλλεται· τέρεται. γανυῖαι || 2 HESYCH. ἐντος· ὄπλον (Wil.¹) || 3. 4 in. OLYMPIOD. in Plat. Gorg. p. 128, 13 Norv. φροντίσωμεν οὐκ τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν, . . . ποιήσωμεν οὐκ ὅτι εἶπεν ἐκεῖνος· αὐτὸν μὲν μ' ἐσάωσα, τί μοι μέλει ἀσπ. ἐκ.; ἐρρέτω | ELIAS proleg. philos. 8 p. 22 Busse οὕτω τρωθεὶς τις ἐν πολέμῳ ὑπὲρ φίλον ἔρη· αὐτὸν μ' ἐξεσάωσα· τί μοι μέλει ἀσπ. ἐκ.; ἐρρέτω, 'αὐτὸν' μὲν τὴν ἰδίαν ψυχὴν εἰπόν, 'ἀσπίδα' δὲ τὸ ἴδιον σῶμα καλέσας | cf. PHILOSTR. vit. Apoll. 2, 7 AEL. var. hist. 10, 13 EVSTR. in Dionys. perieg. 533 || 4 HESYCH. ἐρρέτω· ἀπῆτω || 7 STOB. 4, 56 (παρηγορικά), 30 p. 1130 H. [S] Ἀρχιλόχου· [1—10] | cf. PHILOSTR. vit. Apoll. 7, 26

2 ἀμωμ. M 109 al. de heroibus cf. Hesych. s. ἀμύμητος; sensu alio O 463 ἀμύμωνι τόξωι | eodem cadit Δ 300 || 3 αὐτὸν Neoplat. ψυχὴν Aristoph. | δ'] μ' Neoplat. | αὐτὸν . . . μέλει· αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος (cf. Φ 66 ἐκφυγέειν θάνατον ε 326 τέλος θανάτου [cf. Φ 309 Hes. op. 166]) Sext. et Plut. | distinxerunt alii perverse τί μοι μέλει; ἀσπίς ἐκ. ἐρρ. | Δ 12 ἐξεσάωσε (δ 501) | audiendi Saai quos effugit poeta, cf. 30 similem figuram de Apolline et ὀλλέειν | cf. verba Achilles Y 349s ἐρρέτω (Αἰνείας)· . . . ὅς καὶ νῦν φόνε ἀσμενος ἐκ θανάτω || 4 ἐξαυτίς C em. Schae. || 7 cf. Anonym. περὶ ὕπνου 10, 7 p. 27 V. οὐκ ἄλλως ὁ Ἀρχιλόχος ἐπὶ τοῦ ναυαγίου, καὶ ἐπὶ τῇ προσαγγελίᾳ ὁ Δημοσθένης . . . οὐδὲν φλοιῶδες ἢ ἄσμενον ἢ σχολικὸν ἐγκατατάττοντες διὰ μέσου || 1 i 12 κ. . . . στ. | Περ. appellatur 8. 78 quoque | οὐδὲ Mein., Hart. | αὐτῶν ci. Grot., sed Γ 50 μέγα πῆμα πόλῃ τε

μεμφόμενος θαλήης τέρπεται οὐδὲ πόλις·
τοίους γὰρ κατὰ κύμα πολυγλοίσβοιο θαλάσσης
ἔκλυσεν· οἰδαλέους δ' ἄμφ' ὀδύνηις <ἔ>χομεν
πνεύμονας. ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
φάρμακον. ἄλλοτὲ τ' ἄλλος ἔχει τάδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἔλκος ἀναστένομεν,
ἐξαυτίς δ' ἐτέρους ἐπαμείφεται. ἀλλὰ τάχιστα
τλήτε γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.

5

10

*8. (*16) Πάντα Τύχη καὶ Μοῖρα, Περὶ κλεες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

9. (8) Αἰσιμίδη, δῆμον μὲν ἐπίρρησι<μ> μελεδαίνων
οὐδεὶς ἂν μάλα πόλλ' ἱμερόεντα πάθοι.

8 Stob. I, 6 (π. τύχης ἢ ταυτομάτου), 3 p. 84 W.[FP] sine
poetae nomine; suo iure Archilochus vindicavit Liebel. cf. 7
et 14 || 9 ORIO anthol. p. 55, 22 St. 'ἐπίρρησις' ὁ ψόγος καὶ ἡ
κακηγορία, ἐνθεν λοιπὸν καὶ 'ἐπίρρητος' Ἀρχίλοχος ἐν 'Ἐλε-
γείοις' [1. 2] || HESYCH. ἐπίρρησις· ψόγος

παντὶ τε δῆμῳ || 2 μυρόμενος Mein. μνωόμενος adscr. Wil.¹ |
θαλήη Fick | λ 603 τέρπεται ἐν θαλήης (v. l. θαλήη) cf. Hes.
op. 115 || 3 δ 826 τοίη γὰρ | B 209 al. κύμα π. θ. || 3ss cf. Anaer.
102, 4 Eur. Or. 340ss || 4 ἐκλυσεν cod. Paris. 1985 ἐκλασεν Trinc.
ἐκλασεν S (i. -a- sser. v) cf. Hom. hymn. Apoll. 75 | ὀδαλέους
Trinc. | ὀδύνη ἵσχομεν S ὀδύνη σίσχομεν Trinc. em. Gaisf. ||
5 Hes. theog. 612 ἀνήκεστον κακόν || 5s Hom. hymn. Apoll. 190s
θεῶν δῶρ' ... ἡδ' ἀνθρώπων τλημοσύνας || 5ss cf. Hor. carm.
1, 24, 19s Philostr. vit. Apoll. 7, 26 || 6s Δ 190s ἐπιθήσει φάρμακ'
cf. Ω 49 Δ 190s || 7 τ' ἄλλος S Trinc. δ' ἄλλος Frob., an ἄλλος ut
Sol. 1, 76 cum adn.? ἄλλον ci. Be. e Soph. Trach. 270 | τότε S em.
Liebel | ad rem cf. δ 236s || 8 ἐταίρους S ἐτάρους Trinc. em. Frob. |
Z 339 νύη δ' ἐπαμείβεται ἀνδρας | δ. τάχ. Hom. || 9s cf. Philox. 8, 3s
Wil. Gl. 2, 114 || 10 cf. Sol. 2, 8 αἰσχος ἀπωσόμενοι et Hor. epod.
16, 39 muliebrem tollite luctum || 8 ab Archilochus abiudicavit
Pfei. Phil. 84 (1935), 141, obloquitur Wil. H. 64 (1929), 486, 264
cf. Archil. 51 IV A 57s quoque | ad rem cf. 1, 5, 14 Diagor. 2
Stob. 1. c. et Wil. Gl. 2, 114. 300 RE VII A 1651s || 9 nota
Horati odi profanum vulgus | a Periclis carmine alienum aptius
legeretur ante sive post 13 || 1 idem nomen Alc. 32 cf. Hesych.
Αἰσιμίδου· οἰκίας γένος | δηλοῦμεν C em. Elmsley δειλοῦ μὲν
Schnw. δῆμον μὲν Hoffmann Huds.-Will. | ἐπίρρησι C ἐπίρρησι(v)
prioris | Hesych. μελεδαίνει· φροντίζει || 2 μάλα πόλλα πάθοι

10. (12.13) εἰ κείνον κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα
"Ἥφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπονήθη.

οὔτε τι γὰρ κλαίων ἰήσομαι οὔτε κάκιον
θήσω τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

11. (10) κρύπτωμεν <δ> ἀνιηρὰ Ποσειδάωνος ἀνακτος
δῶρα.

12. (11) πολλὰ δ' ἐνπλοκάμου πολιῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι

10 PLVT. aud. poet. 6 p. 23^{ab} οἷον εὐθὺς ὁ Ἀρχίλοχος, ὅταν
μὲν εὐχόμενος λέγη· [75], αὐτὸν τὸν θεὸν κατακαλούμενος δῆλός
ἔστιν· ὅταν δὲ τὸν ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς ἡφανισμένον ἐν θαλάττῃ καὶ
μὴ τυχόντα νομίμων ταφῆς θρηγῶν λέγη, μετριώτερον ἂν τὴν συμφο-
ρὰν ἐνεργεῖν, [1. 2], τὸ πῦρ οὕτως, οὐ τὸν θεὸν προσηγόρευσε (-κε
cod. Barb.) ibid. 12 p. 33^{ab} πάλιν ὁ Ἀρχίλοχος οὐκ ἐπαμείνεται λυ-
πούμενος μὲν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ τῆς ἀδελφῆς διεφθαρμένοι κατὰ θά-
λασσαν, οἶνοι δὲ καὶ παιδιὰ πρὸς τὴν λύπην μάχεσθαι διανοούμενος·
αἰτίαν μέντοι λόγον ἔχουσαν εἰρηκεν· [3. 4]· εἰ γὰρ ἐκεῖνος οὐδὲν
ἐνόμιζεν ποιήσεν κάκιον τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων, πῶς
ἡμῖν τὰ παρόντα χεῖρον ἔξει φιλοσοφοῦσι κτλ.; cf. Tzet. alleg.
ed. Matrang. Anecd. 1, 216, 132 (20) || 11 SCHOL. Aesch. Prom.
616 τὸ δὲ 'δωρεάν' ἐπὶ συμφορᾷ λαμβάνεται καὶ ἐπὶ κακοῦ. ὡς
καὶ Ἀρχίλοχος· [1. 2] || 12 SCHOL. Laur. Ap. Rhod. 1, 824 'θεο-
σάμενοι' ἐξ αἰτήσεως ἀναλαβόντες, αἰτήσαντες· θέσασθαι γὰρ τὸ
αἰτῆσαι καὶ ἱκετεῦσαι, καὶ 'Ἡσίοδος' [fr. 201] καὶ Ἀρχίλοχος·
[1. 2]

X 220 sim. δ 95 al. | cf. o 401 Tyrt. 9, 38 Mimn. 7 || 10 1 II 798
ἀνδρὸς θείου κάρη χαρίεν τε μέτωπον || 2 δ 750. 759 καθαρά ...
εἴματα | v 307 τάρον ἀμφεπονεῖτο cf. Ψ 159 Delect. inser. ed.
Cauer-Schwyzzer³ 133, 6 τότε σᾶμα κασιγνέτῳ πονέθε' | de πον.
cf. Wack. KZ. 30 (1891), 305 || 3s cf. Sem. 2 Stes. 22s Soph.
fr. 513, 1 N.³ || 4 o 37 τερπωλῆν | λ 603 τέπεται ἐν θαλήης cf.
Hes. theog. 917 || 11 cf. 1. 21 Hor. epod. 9, 3ss Fr. Leo De
Horatio et Archil. p. 9 Wil. Gl. 1, 336⁴ | praeterea contulit Pfei.
SBMünch. 1938 H. 2 p. 4 Aesch. Dictyule. fr. a 10s ἀναξ Πό-
σειδον Ζεῦ τ' ἐνά[λιε, σύμφορον δ] ὥρον θαλάσσης πέμπε τ[λήμοσ]
ἀνδράσιν. sed nota Schol. Aesch. 1. c. 'δωρεάν' ἐπὶ συμφορᾷ
... καὶ ἐπὶ κακοῦ || 1 κρύπτωμεν (-τω-) ... ποσειδῶνα (-ος) ἀνακτα
δῶρα fere C em. Robertelli Liebel Schnw. ex Hom. (Y 67 cadi
in Πος. ἀνακτος) || 1s ἀν. ... δῶρα oxymoron ut 4 ξείνια ... λυ-
γρὰ || 12 1 ἐνπλοκάμου ad Ino Leucotheam rettulit Cr. | Παλλάδ'
ἐνπλοκάμου (hoc recepit Huds.-Will.) Hecker B. sed cf. Oppian.

θεσσάμενοι γλυκερόν νόστον (υ - υ υ υ)

*13. (*14) Γλαῦκ', ἐπίκουρος ἀνὴρ τόσσον φίλος, ἔσκε μάχεται.

*14. (15) πάντα πόνος τεύχει θνητοῖς μελέτη τε βροτεῖη

15. (19) σκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

[16.] (17) Ὑψηλὸς Μεγάτιμον Ἀριστοφρόντα τε Νάξου
κίονας, ὧ μεγάλη γαῖ', ὑπένερθεν ἔχεις.

13 ARIST. eth. Eudem. 7, 2, 11 p. 1236a 34 τούτων ἡ μὲν διὰ τὸ χρησίμῳ ἔστιν ἡ τῶν πλείστων φίλα· διὰ γὰρ τὸ χρησίμῳ εἶναι φιλοῦσιν ἀλλήλους καὶ μέχρι τούτου, ὥσπερ ἡ παροιμία· [1] καὶ [fr. eleg. adesp. 10 D.³] || 14 SYRIAN. in Hermog. 1, 6, 12 R. (quem exscripsit MAXIM. PLAN. Rhet. graec. 5, 441 W.) Πλάτων τε γὰρ φησὶ τῶν γὰρ πόνων πωλοῦσιν ἡμῖν οἱ θεοὶ τὰγαθά. καὶ Σοφοκλῆς... καὶ ἐν Μιλήτῳ ὁ θεός [Ps.-Phocylid. 162]... καὶ πάλιν· [1] | huc redit Io. SICELIOT. in Hermog. 1. c. 6, 96 W. πάντα γὰρ πόνος τεύχει θνητοῖς κατ' Ἀρχιλόχον μελέτη τ' ἀρίστη || 15 ATHEN. 13, 594^{ed} Ἴωνες... Πασιφίλαν ἐκάλεσαν τὴν Πλαγγόνα (meretricem Milesiam celeberrimam), μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀρχιλόχος περὶ αὐτῆς ἐν τούτοις· [1. 2] | cf. EVST. in Od. 1713, 47 || 16 A. P. 7, 441 Ἀρχιλόχον· εἰς Μεγάτιμον καὶ Ἀριστοφρόντα τοὺς Νάξιους· [1. 2]

cyneg. 2, 131 | πολ. ἀ. eodem versus loco Hom. passim | ε 334s Λευκοθέη... ἀλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἔξ ἔμμορς τιμῆς Hom. hymn. 33, 15 λευκῆς ἀλ. ἐν πελ. || 2 cf. Hesych. s. θέσαντο et θέσανσθαι | χ 323 νόστοιο... γλυκεροῖο || 13 cf. 56. 59. 68. 40 | τὸν σὸν φίλον E. B., qui versum tribuit Archilocho, negat Bahntje | ἔστε Fick Kal. Huds.-Will., sed cf. E 466 εἰς ὃ κεν... μάχονται (Wahrmann IF 46 [1928], 286) || 14 ab Archilocho alienus est versus (cf. Pfei. Phil. 84 [1935], 142 adn. quoque) | θνητοῖς Io. Siceliot. Maxim. Plan. (liber unus) βροτοῖς Maxim. Plan. plerique, unde Aldina δὲ βροτοῖς et δὲ βροτεῖη, attamen cf. 8 || 15 'ex epigrammate potius haustum quam ex elegia' Pfei. cf. E. Riess Class. Weekly 1943/4, 178s || 1 μ 231 Σκύλλην πετραίην | cf. Cratet. ap. Stob. 3, 15 (π. ἀσωτίας), 10 cum adn. || 2 δ 248 δέκτης | πᾶσι φίλῃ | Hi. temere cf. Λεώφιλος fr. 70 cum adn. || 16 Reitz. Epigr. and Skol. 107 de Archilocho auctore et hic et in sequenti disticho dubitavit applaudentibus Wil.¹ Friedl., negat Cr. RE II 497 || 2 Pind. Ol. 2, 81s Ἐκτορα... Τροίαν... κίονα. alii

[17.] (18) Ἀλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
Ἥρηι, κουριδίων εὖτ' ἐκύρησε γάμων.

IAMBOI

TRIMETRA

18. (21) ἦδε δ' ὥστ' ὄνον ῥάχιν
ἔστηκεν ὕλης ἀγρότης ἐπιστεφής.

οὐ γάρ τι καλὸς χώρος οὐδ' ἐφίμερος
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥόας.

17 A. P. 6, 133 ἀνάθημα τῇ Ἥρῃ παρ' Ἀλκιβίης· Αρχιλόχου· [1. 2] || 18 PLVT. exil. 12 p. 604^b καθάπερ Αρχιλόχος τῆς Θάσου τὰ καρποφόρα καὶ οἰνόπεδα παρορῶν διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν νῆσον εἰπών· [1. 2] | ATHEN. 12, 523^d καὶ Αρχιλόχος δ' ὁ ποιητὴς ὑπερτεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν. περὶ γοῦν τῆς Θάσου λέγων ὡς ἥσσονός φησιν· [3. 4]. ὀνομάσθη δ' ἡ Σίρις, ὡς μὲν Τιμαῖος [FHG I 62] φησιν καὶ Ἐδριπίδης ἐν Δεσμώτιδι [ἦ] Μελαρίπτη [fr. 496 N.²], ἀπὸ γυναικὸς τινος Σιρίδος, ὡς δ' Αρχιλόχος ἀπὸ ποταμοῦ

πύργον virum fortem appellant (Callin. 1, 20 Alc. 35, 10 Theogn. 233) | Hes. theog. 622 μεγάλης ἐν πείρασι γαίης (de Ditis regno) | γὰ E. B. Jacobs || 17 1 κ 545 cadit in ἐπέθηκε καλύπτρην | nota Heram flammeo velatam || 2 Dioscorid. A. P. 7, 351, 8 οὐθ' Ἥρης ἐν μεγάλῃ τεμένει loquitur de templo Pari in insula ab Archilocho celebrato | O 39s ῥάχος... κουριδίων || 18ss 51ss ad tit. 'I. cf. 20. 22. 57. 74 et 49 B.⁴ (ιαμβεῖοι), Hor. epist. 1, 19, 23 Parios... iambos ars 79 Archilochum proprio rabies armavit iambo, ad τριμ. cf. 31. 33. 114, ad τετράμετρα 107ss; de iambi forma egit A. D. Knox 'The early Iambus' Phil. 81 (1932), 18ss de lege Porsoniana ap. Archil. cf. Bill Beitr. zur lex Porsoniana (Emsdetten 1932) 26ss || 18 fragmenta coniunxit B., transposuit Bahntje || 1 I 208 σὺς ῥάχιν Herod. 3, 54 ἐπὶ τῆς ῥάχιν τοῦ ὄρεος (7, 216) 'Ziegenrückchen' contulit Friedl. || 2 Soph. Oed. C. 348s κατ' ἀγρίαν ὕλην. cf. E 52 | Θ 232 κορητῆρας ἐπιστεφῆας οἶνοιο (β 431) || 3 cf. Semon. 7, 51 οὐ τι καλὸν οὐδ' ἐφίμερον Hes. theog. 132 φιλότῃτος ἐφίμερον (Ps.-Hes. scut. 15) || 4 contulit B. Hesych. 'ἀμφ' Ἀκίριος ῥόας'. Ἀκίριος ποταμός et Plin. nat. 3, 97 Strab. 6, 264 Tab. Heracl. IG XIV 645 | poetam ipsum regionem illam visitasse censet Be. Gr. Dicht. 72, valde dubitat Hi. v. G. conl. RE III A 313, 2 | A 732 ἀμφὶ ῥόας ποταμοῖο sim. al.

19. (20) κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά
 20. (22) καί μ' οὐτ' ἰάμβων οὔτε τερπωλέων μέλει.
 21. (23) ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις
 22. (25) Οὐ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει
 οὐδ' εἰλέ πώ με ζῆλος οὐδ' ἀγαίομαι

19 STRAB. 14, 1, 40 p. 647 Καλλίνος [3] μὲν οὖν ὡς ἐδτυχόντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς τοὺς Ἑφραίους πολέμῳ, Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφορὰν· κλαίει θάσων οὐ κτλ. | HERACL. PONT. pol. 22 (FHG II 218) Μάγνητες δι' ὑπερβολὴν ἀτυχημάτων πολλὰ ἐκακώθησαν· καὶ πον καὶ Ἀρχίλοχος φησι· κλαίω θαλασσῶν κτλ. | cf. CLEM. ALEX. Strom. 1, 131, 7s p. 81s St.² ATHEN. 12, 525^e || 20 TZETZ. alleg. ed. Matranga Anecd. 1, 216, 125ss Καὶ τότε καὶ βραχύχρονος εἶναι τῷ βίῳ μέλλον (Ω 128s de Achille) Ποιεῖ ὅπερ καὶ ὅστερον Ἀρχίλοχος ἐκεῖνος· Σφῆς ἀδελφῆς γὰρ σύζυγον πνιγέντα τῇ θαλάσσει Περιπαθῶς ὠδύρετο γράφειν μὴ θέλων ὁλως, Λέγων πρὸς τοὺς βιάζοντας συγγράμμασιν ἐγκύπτειν· [1]. Ὡς δὲ δακρύων κέκμηκε μάτην, εἰρήκει τὰδε· [10, 3s]· Καὶ ταῦτ' εἰπὼν ἐξώρμησε πρὸς τὴν πλατεῖαν τριβὸν || 21 SCHOL. Ar. ran. 704 'καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις'· Δίδυμός φησι παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ· ἔστι δὲ ὄντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ· [1] respicit Anonym. περὶ ὕψους 10, 7 p. 27 V. || 22 ARIST. rhet. 3, 17 p. 1418b 28 καὶ ὡς Ἀρχίλοχος ψέγει· ποιεῖ γὰρ... (λέγοντα) τὸν Χάρωνα τὸν τέκτονα ἐν τῷ ἰάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή· Οὐ μοι τὰ Γύγεω (ANON. in rhet. 1. c. p. 256, 6 Rabe) |

19 ad rem v. RE XI 420 XIV 471s Hi. v. G. NGG 1934, 58 | initium emendavit B. | cf. 129 B.⁴ Θάσων δὲ τὴν τρισσιζύρην πόλιν (ubi πόλιν sicuti 117 B.⁴ de Paro) et 52 | nota proverbium τὰ Μ. κ. (Suid. s. M.) || 20 cf. 9. 10 cum adn. fr. eleg. adesp. 9 (Hor. epod. 11, 1ss) et Archil. 118 (num inter se coniungenda?) et ad rem Immisch Phil. 49 (1890), 193ss || 21 cf. Wil. Gl. 1, 374¹ Aesch. Choeph. 587 W. πόντια τ' ἀγκάλαι Eur. Hel. 1062 πελάγιοι ἀγκ. sim. al. || 22 iambi initium imitatus est et auctor Anacreont. 8 et Greg. Nazianz. ad anim. suam 84ss, quem consult Cataudella Athenaeum 6 (1928), 252ss v. Lav. quoque ad l.; carmen ipsum commemorat Herodotus vel interpres quidam Herod. 1, 12 τοῦ (Γύγεω) Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γενόμενος, ἐν ἰάμβῳι τριμέτρῳ ἐπεμνήσθη cf. Hor. epod. 2 et ad metrum Schrö. Grundr. 57 et de arte H. Frän. NGG 1924, 81 || 1 πολύχρ. vox Homerica || 1s nota καὶ Plutarchi, sed lacunam dissuadent Anacreont. 8 et Greg. Naz. 1. c. || 2s v 16 ἀγαιομένον κατὰ ἔργα cf. Hes. op. 333

θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἔρξω τυραννίδος·
 ἀπόπροθεν γὰρ ἔστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

23. (26) ο - ὁ δ' Ἀσίης καρτερός μηλοτρόφου
 24. (28) οἴην Λυκάμβεω παῖδα τὴν ὑπερτέρην
 25. (29) ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
 ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος,

PLVT. tranq. anim. 10, p. 470^e Οὐ μοι... μέλει. καί· [2—4] | IVBA ap. Rufin. gramm. VI 563 K. adfert v. 1 corruptum | SCHOL. Aesch. Prom. 227 K. ὅτι οἶδεν (ὁ Αἰσχύλος) τὸ ὄνομα τῆς τυραννίδος· πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος· μεγάλης δ' οὐκ ἔρξω τυραννίδος | cf. HIPPIAM in argum. Soph. Oed. reg. (= fr. 9 Die.-Kr.⁵ 2, 332) ET. GVD. 537, 26 ET. MAGN. 771, 54 || 23 SCHOL.¹ Eur. Med. 708 τὸν ἐγκρατῆ λέγουσι καρτερόν. Ἀρχίλοχος· [1] | SCHOL.² ο 534 'καρτεροὶ αἰετ'· ἐγκρατεῖς, τὸ κράτος ἔχοντες. καὶ Ἀρχίλοχος· [1] cf. ANECD. Par. ed. Cram. 3, 496, 12 καὶ Ἀρχίλοχος· [1] | EVST. in Od. p. 1790, 7 Ἀσίης καρτ. μηλ., ὃ ἔστιν ἄρχων || 24 SCHOL. A Hom. A 786 (ἡ διπλή,) ὅτι Ἀρχίλοχος ὑπερτέραν τὴν νεωτέραν ἐδέξατο· οἴην κτλ. ἀντὶ τοῦ τὴν νεωτέραν | HESYCH. ὑπερτέρα·... οἱ δὲ νεωτέρα ἢ πρεσβύτερα || 25 AMMON. p. 123 Val. ῥόδον καὶ ῥοδωνιά καὶ ῥοδῇ διαφέρει· ῥόδον μὲν γὰρ τὸ ἄνθος, ῥοδωνιά δὲ ὁ τόπος, ῥοδῇ δὲ τὸ φυτόν. Ἀρχίλοχος· ἔχουσα—ἄνθος | SCHOL. Theocrit. 4, 45^a p. 147 W. et ET. MAGN. 441, 49 [1] | ATHEN. 2, 52^f καὶ Ἀρχίλοχος· ῥοδῆς—ἄνθος (EVST. in Od. 1963, 49) | SYNES. laud. calu. 75^{bc} καὶ ὁ κάλλιτος ποιητῶν Ἀρχίλοχος ἐπαινέσας αὐτὴν (τὴν κόμην) ἐπαινεῖ μὲν οὖσαν ἐν ἐταίρας σώματι, λέγει δὲ οὕτως· ἡ δὲ οἱ—μετὰφρενα

3 II 120 ἔργα θεῶν cf. a 338 | at Herod. 1, 96 ἐρασθεῖς τυραννίδος | de τυρ. cf. RE VII A 2, 1822, 21ss || 4 ἀπόπρο. Hom. || 23 an δ? | δ² om. Schol.² | ἀσίη τε Schol.¹ cod. Par. | Aesch. Pers. 763s ἐν' ἄνδρα... Ἀσίδος μηλ. ταρεῖν | μηλοτρόφος Schol.¹ cod. Par. | καρτερός subst. ut ο 534 || 24 num ex epodo quadam haustus est sicut 32. 34 (?) 36s 45ss? | vel οἴην Maas | λυκάμβεος C em. Elmsley de A. nomine cf. C. Theander Sym. philol. O. A. Danielsson octogenario dicatae (Upsal. 1932) 349s, ad rem v. RE II 494s XIII 2246 | ὑπερτ. alio sensu Hom. || 25 huius iambi, cuius duo in unum fragmenta coniunxit B., memorem scripsisse Ps.-Lucian. amor. 3 τὴν φωνὴν ἴσην τῇ Λυκάμβου θυγατρὶ λεπτόν ἐφηδύνονσα sunt qui censeant, ad elegias revocavit Wil. H. 59 (1924), 271 (λεπτόν ἐφηδύνονσα... φωνήν) || 1 cf. Hesych. s. μυρσίνης κλάδος ἢ δάφνης || 2 Hesych. ῥοδῇ· αὐτὸ τὸ δένδρον | cf. Cypr. 4, 4 Be. ῥόδον τ' ἐνὶ ἄνθει καλῶ

ἡ δέ οἱ κόμη
ῶμονς κατεσκίαζε καὶ μετάφρενα.

26. (30) ἐσμυρισμένας κόμας
καὶ στῆθος, ὥς ἂν καὶ γέρον ἡράσσατο
27. (31) οὐκ ἂν μύροισι γρηῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.
28. (32) ὥσπερ αὐλῶι βρυτον ἢ Θρείξ ἀνήρ
ἢ Φρυξέ ξμυξε· κύβδα δ' ἦν πονευμένη.
29. (99) Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἐδαισάμην
30. (27) ἄναξ Ἀπολλων, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους

26 ATHEN. 15, 688^c τῶι δὲ τοῦ μύρον ὀνόματι πρῶτος Ἀρχίλοχος κέχρηται λέγων· [27]· καὶ ἀλλαχοῦ δ' ἔφη· [1. 2] || 27 ATHEN. 15, 688^c cf. 26 | PLVT. Pericl. 28, 7 ταῦτα τῆς Ἑλπινίκης λεγούσης ὁ Περικλῆς μειδιάσας ἀτρέμα λέγεται τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πρὸς αὐτὴν εἰπεῖν· [1] cf. EVST. in II. 1300, 40 || 28 ATHEN. 10, 447^b τὸν δὲ κοῖθινον οἶνον καὶ βρυτόν τινας καλοῦσιν, ὥς Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ· [fr. 553 N.²]... καὶ Ἀρχιλόχος· [1. 2]... Δισχόλος ἐν Λυκούργῳ· [fr. 124 N.²] || 1 HESYCH. I p. 404, 70 βρυτόν· πᾶν τὸ ἐκ κοῖθης ποτόν || 29 HEPHAEST. 6, 2 p. 18 C. τρίμετρον δὲ καταληκτικὸν (τροχαϊκόν), οἷον ἐστὶ τὸ Ἀρχιλόχον, ὃ τινας ἀκέφαλον ἱαμβικὸν καλοῦσι· [1] cf. SCHOL. metr. Pind. Ol. 12 p. 348 Dr. Nem. 8, 11 | cf. MAR. VICT. gramm. VI 135, 30ss || 30 MACROB. sat. 1, 17, 9s (ex Apollodoro?) alii cognono-

4 θ 528 μετάφρενον ἡδὲ καὶ ῶμονς cf. B 265 | κατασκιάζει C em. Benti. | Hes. theog. 716s κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι Τιτῆας | ap. Rhianum 2 (de Menecratis πνγῇ) κνώσσειν δ' οὐδὲ γέροντας ἔαις || 26 cf. Wil. Gl. 2, 116² || 1 contulit B. Hesych. ἐσμυρισμένα· μεμυρισμένα | ἐσμυρισμένη Wakefield Friedl. || 27 γραῦς C corr. Schnw. | ἠλείφεο Plut. | cf. Sem. 7, 64 || 28 cf. Wil. Versk. 289, 2 R. Lattimore AmJPh. 65 (1944), 172s || 1 ὥσπερ <παρ> αὐλῶι Dind. et priores contra dictionis usum | Θρείξ C em. Wil. Θρείξ Toup. cf. fr. 51 I A 48 Θρείξ Sostheus in base Paria contra metrum || 2 cf. Perrotta loco ad 79s commemorato p. 6s et Fink l. c. p. 376, 1 | ξμυξε C ξμυξε Wil., quod iterum defendit H. 59 (1924), 271 conl. μυζουρίς = fellatrix 'velut calamo Thraex quidam vel Phryx mustum (sorbuit), fellabat' || 29 T 229 δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν (cf. δ 3) | ad metr. cf. Call. fr. 202 Pfei., ubi v. 26 Ζεὺς πατήρ eodem versus loco || 30 cf. Ω 608s Hippon. 36 Us. Götternamen 304s Wil. Gl. 2,

σήμαινε καὶ σφεας ὄλλν' ὥσπερ ὀλλύνεις.

31. (48) ὦ - ὦ - ὦ παῖδ' Ἄρεω μαιφρόνον
32. (33) κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο μισητὸς βάβαξ.
33. (34) πρὸς τοίχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκίῳ.
34. (47) ἀλλ' ἀπερρώγασι <μοι>
μύκω τένοντες
35. (40) τοῖον γὰρ αὐλὴν ἔρκος ἀμφιδέδρομεν.
36. (46) φιλήτα νύκτωρ περὶ πόλιν πωλεύμενε

minutum Apollinem putant ὡς ἀπολλύντα τὰ ζῶια... ut Euripides [fr. 781, 11s N.²]... item Archilochus: [1. 2] || 31 EVST. in II. 518, 22 κλίνεται δὲ καὶ ὡς σπονδειακόν, Ἄρης Ἄρον, ὅθεν κατ' ἰάδα διάλεκτον ἐπεκτείνας Ἀρχιλόχος ἔφη ἐν τοῖς Τριμέτροις· [1] || 32 ORIO anthol. 37, 4 St. βάβαξ ὁ λάλος. Ἀρχιλόχος· [1] sim. Et. MAGN. 183, 50 (Ἀριστοφάνης errore) Et. VIND. cod. 131 (sine poetae nomine) | HESYCH. μισητός· μύσους ἄξιος. ἀπληστος et βάβαξ· μάταιος. λάλος. φλόαρος. ἐνθουσιῶν. ἀναιδής || 33 HARPOCRAT. 143, 6 B. 'παλινσκίον'... Ἀρχιλόχος δὲ Τριμέτροις· [1] ἀντὶ τοῦ 'ἐν σκοτεινῶι' | cf. SVID. s. v. et PHOT. 374, 10 || 34 HERODIAN. π. κλίσ. ὄνομ. II 679, 5 L. (ap. Choer.) μύκης... σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνθρώπου, ὅπερ ἰσοσυλλάβως ἐκλινεν ὁ Ἀρχιλόχος εἰπὼν· [1. 2] | cf. ANECD. Ox. ed. Gram. 3, 231, 5 || 35 SCHOL. Hom. Ven. B I 90 τὸ γὰρ περιθεῖν τοῦτο δηλοῖ (περιέχων πανταχόθεν)· οἷον καὶ Ἀρχιλόχος δηλοῖ ποιήσας· [1]· || 36 EVST. in Od. 1889, 1 φιλήτων δὲ τοῦ εἰρημένου χρησιμὴ μὲν παρὰ τε Ἑσιόδῳ [op. 375] καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐν τῶι· [1], ἥγρον κλέπτει νυκτιλόχῳ cf. Ar. Ach. 263ss

114⁴ || 1 ἄ. Ἀ. Hom. | τοὺς μὲν οἰοῖς C em. B. || 2 in eandem figuram cadit 75, 2 || 31 cf. B 512 I 82 et Ἀ. ... μαιφρόνος E 844 al. || 32 I 463 κατὰ μέγαρον στρωφᾶσθαι N 556s κατ' αὐτοὺς στρωφᾶτο | μισητός Et. Magn. Vind. (Dieterich Kl. Schr. 133s contulit Kern) δυσμενής Orio | βάβαξ om. Et. Magn. | cf. Pisandr. epigr. 2 || 33 Hom. hymn. Merc. 6 ἄντρον... παλίσκιον (18, 6) | Hesych. παλίνσκιος· σούσκιος. σκοτεινός. σκοτώδης || 34 1 μοι Cobet || 1s γ 449s ἀπέκωψε τένοντας αὐχένιους || 2 cf. 185 B.⁴ et Hesych. μύκης· τὸ ἀνδρεῖον μόριον | cf. Hesych. s. τένοντες || 35 I 476 ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς || 36 φιλήται (phil. cf. Hippon. fr. IV 10 cf. Callim. fr. 260, 65 Pfei.)... πολευμένοι Eust. φιλήτα... πολευμένοι B. φιλήτα... πολευμένοι Liebel em. Fick Hi., lect. tradit. defendit Perrotta Stud. It. Fil. Cl. 15 (1938), 35, 3 | ~ Hom. hymn. Merc. 66s cf. 175 al.

37. (35) κύφαντες ὕβριν ἀθρόην ἀπέφλοσαν.
 38. (62) ἔρξω . . .
 ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.
 39. (37) χαίτην ἀπ' ὤμων ἐγκυτὶ κεκαρμένους
 40. (24) καὶ δὴ πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.
 41. (36) ἀλλ' ἄλλος ἄλλωι καρδίην ἰαίνεται.

37 PHOT. 193, 22 κύφαι· ἀντὶ τοῦ ἀπάγξασθαι Ἀρχίλοχος· [1] | HESYCH. κύφαι· ἀπάγξασθαι || 38 CLEM. ALEX. Strom. 6, 6, 3 p. 425s St.² καθάπερ ἀμέλει κἀκείνο τὸ ἔπος [Σ' 309]· ἔξυνος Ἐννάμιος καὶ τε κτανέοντα κατέκτα· μεταποιῶν αὐτὸς (δ' Ἀρχίλοχος) ὁδὲ πως ἐξήνεγκεν· ἔρξω· ἐτήτυμον κτλ. || 39 ET. MAGN. 311, 40 ἐγκυτὶ ἐπίρρημα σημαίνει τὸ ἐν χροῖ. Ἀρχίλοχος· [1] | τούτέστι πρὸς αὐτῶι τῶι δέρματι | cf. CALLIM. apud HERODIAN. I 511, 22 L. ἐγκυτὶς, δ' χωρὶς τοῦ 'σ' Καλλιμαχος εἶπεν [fr. 281 Pfei.]· 'σὺ δ' ἐγκυτὶ τέκνον ἐκέρσω' | HESYCH. ἐγκυτῖσι· εἰς χροῖα κενάσθαι || 40 SCHOL. Plat. Lach. 187b p. 291 H. (qui errat) καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ δὲ [I 378]· ἐν Καρὸς αἰσιν· ἐν τῶι τυχόντι τινὲς ἀκούουσι. μέμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχίλοχος λέγων· [1] | cf. SCHOL. Hom. Ven. B I 378 Ἀρχίλοχος δέ· τιμῶμαι αὐτὸς ἐν μισθοφόρῳ καὶ τοῦ τυχόντος στρατιώτῳ μοίρα || 41 CLEM. ALEX. Strom. 6, 7, ■ p. 426 St.² Ἀρχιλόχον τε ὁμοίως εἰρηκότος [1] | παρὰ τὸ Ὀμηρικόν [ξ 228]· ἄλλος γὰρ <τ> ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρεται ἔργοις, Εὐριπίδης ἐν τῶι Οἰνείῳ φησιν [fr. 560 N.²]· ἄλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἡδεταί τρόποις· | SEXT. EMPIR. adv. math. 11, 44 Homeri versu adlato pergit καὶ κατ' Ἀρχίλοχον· ἄλλος ἄλλωι ἐπὶ ἔργοις καρδίην ἰαίνεται | cf. ANECD. Par. ed. Cram. 3, 488, 17 et Elter Gnomol. hist. 76, 3

37 ad rem cf. A. P. 7, 351. 352 et Piccolomini H. 18 (1893), 264ss | ἀπέφλοσαν ὧ ἀπέφλωσαν Lob. Schnw. alii. sed alio sensu Ap. Rhod. 3, 582s ὄρε' ἀλεγεινὴν ὕβριν ἀποφλέξωσι hoc verbo utitur; cf. Hesych. s. ἀποφλάσαι et ἀποφλέειν et subst. φλόος || 38 1 Ἐρξίον B. (cf. Ἐρξίη 62) tetrametrum ut restitueret; sententia ut sui iuris fieret, ἔρξω priori tribuit versui Hi. || 2 cf. Σ' 309 ξυνὸς Ἐννάμιος et proverbium κοινὸς Ἐρμῆς sensus omnino alieni || 39 ω 46 κείροντο . . . χαίτας. cf. Eur. El. 515 | ὦτων Wil.¹ | an ἐγκυτῖς? idem Wil.¹ et W. Schu. Kl. Schr. 656 (Sp.). cf. tamen Kretschmer-Locker Rückläuf. Wb. d. gr. Spr. 99 | cf. Hesych. s. κεκαρμένον || 41 καρδίην Clem. Sext. em. B. | Hom. hymn. Cer. 65 καρδίην καὶ θυμὸν ἦνα (sim. 435) δ 548s καρδίη καὶ θυμός . . . ἰάνθη. cf. ξ 228

42. (42) ἐσθλὴν γὰρ ἄλλην οἶδα τοιούτου φντοῦ
 <ἦ>σιν.
 43. (43) ἴστη κατ' ἡκὴν κύματός τε κἀνέμον.
 44. (45) τρίαυαν ἐσθλὸς καὶ κυβερνήτης σοφός
 45. (95) τίς ἄρα δαίμων καὶ τέον χολούμενος . . . ;
 46. (44) μετέρχομαι σε σύμβολον ποιούμενος.

42 SCHOL. Theocr. 2, 48d p. 281 W. ἴσως φντὸν αὐτὸ (τὸ ἱππομανές) ἔφη ὁ Θεόκριτος οἰοῖται φῦμα διὰ τὸ ἐπιφύεσθαι τοῖς πώλοις, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης [hist. anim. 6, 22. 577a 9]· λέγει γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος τὸ φῦμα φντὸν· [1. 2] ἀντὶ τοῦ φύματος || 1 HESYCH. φντοῦ· φύματος || 43 ET. MAGN. 424, 18 ἦκη· ἡ δέξυτης τοῦ σιδήρου· Ἀρχίλοχος· [1] | ²p. 47, 22 ἀκή, ἡ δέξυτης· παρὰ τὸ ἦκω γίνηται ἡκή, δ' σημαίνει τὴν δέξυτητα· Ἀρχίλοχος· [1], καὶ κατὰ συστολήν ἀκή | ET. VIND. cod. 158 | ZONAR. 983 (sine poetae nomine) ἦκη· ἡ δέξυτης· [1] | HESYCH. ἡκή· . . . ἀκωκή . . . ἀκμή | respicit Anonym. παρὶ ὄψους 10, 7 p. 27 V. || 44 AMMON. in Porphyrt. isagog. prooem. p. 9, 8ss Busse ἐπειδὴ γὰρ ἐκείνοι σοφὸν ὀνόμαζον τὸν ἦντιναον ἐπιόντα τέχνην, ὃν εἰς ἦν καὶ Ἀρχίλοχος λέγων· [1] || 45 ET. MAGN. 752, 15 not. (cod. V in m.) τοῦτο τὸ τέω (τέο) τετόλμηται καὶ τεοῦ οἶον· [1] | ANECD. Ox. ed. Cram. 1, 400, 6 τὸ τέο τετόλμηκεν Ἀρχίλοχος τέο χολούμενος εἰπεῖν ἀντὶ 'τίνος' || 46 SCHOL. Pind. Ol. 12, 10 συμβόλους δὲ λέγομεν παρμῶνς ἢ φήμας ἢ ἀπαντήσεις ὡς Ἀρχίλοχος· [1] | SCHOL. Hom. T (Ven.) P 199 ἰωνικῶς (μετὰ) ἀντὶ τοῦ 'πρὸς ἀνέμονος' ἦλθεν ὡς Ἀρχίλοχος· [1] | HESYCH. μετέρχομαι ἱκανῶς ἱκετεύω. ἰλάσκομαι. ἐπεισέρχομαι et σύμβολος· οἰωνός

42 2 εἶκασιν ὧ ἦσιν Toup. ἴσων Steph. ἄκων Hemsterhuys cf. 136 B.⁴ || 43 ἰστήκει Vind. | ψ 235 ἐπειγομένην ἀνέμωνι καὶ κύματι sim. al. | κύματος κτανέον Et. Magn.² || 44 ἐσθλὸς Laurent. ἐσθλὸν deter., unde editor. ἐσθλὴν et κυβερνήτην σοφόν, sed τρίαυαν lenunculum tribus velis ornatum recte interpretatus est Bréal (Mém. de la Soc. de ling. de Paris 15 [1909], 341s) | de tridente piscibus configendis inserviente cogitavit Hi. v. G. || 45 cf. 88 et Catull. 40, 3s | de χολούμενος dubitavit Wil.¹ || 46 σε] ἐς Schol. P om. Schol. Ven. | σύμβολον Schol. P | ποιούμενος om. Schol. Ven. ποιούμ. Schol. Pind. C ποιουνμένη Schol. Pind. cod. Vatic. B, probat Boeckh, qui Cererem loqui e scholiis cognovisse sibi videtur | Hom. hymn. Merc. 526s ἡ σε τέλειον σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι ἡδ' ἀνθρώπων | volpeculae verba in fabula leonis cervum invitantis cognovisse sibi videtur Lasserre Mus. Helv. 5 (1948), 9

47. (41) ἀμισθὶ γάρ σε πάμπαν οὐ διάξομεν.

48. (39) βοῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
κορωνὸς ἔργων ἰδρὶς οὐδ' ἄρ - υ υ

49. (102) ὦσ<τε> κηρύλος
πέτρης ἐπὶ προβλήτος ἀπτερούσσετο.

[50.] βίος δ' ἀπράγμων τοῖς γέρονσι συμφέρει,

47 APOLL. DYSC. de adv. p. 571 B. 161 Schn. τὸ γοῦν Ἀρχι-
λόχειον συνεστάλη· [1] || 48 ET. MAGN. 530, 27 + ET. FLOR.
p. 194 M. + Reitz. Ind. lect. Rostoch. 1891/2 p. 14 κορωνός· ὁ
γαῦρος καὶ ὑφανθέντων παρὰ τὸ κάρη, κατὰ μετάθεσιν τοῦ 'α' εἰς
'ο' Ἀρχίλοχος· [1. 2 usque ad οὐδ' ἄρ] (ANECOD. PAR. ed. Cram.
4, 76, 30) || 2 HESYCH. κορωνός· ὁρθοκέρως ταῦρος || 49 SCHOL.
Arat. 1009 (diosem. 277) p. 531 M. τὸ γὰρ 'ἀπτερόνται' (οἱ κόρα-
κες) οἰοῦνται τὰ πτερὰ χαλάσαντες. ἢ τὸ 'ἀπτερόνται' ἀντὶ τοῦ δια-
σεῖναι τὰς πτέρυγας ὑποστρέφοντες· διακινῶσι γὰρ τὰς πτέρυγας
ἥτοι ὑφ' ἡδονῆς τὴν κοίτην καταλαμβάνοντες ἢ τὴν ἐκ τοῦ ἀέρος δια-
τνώσσοντες ἑκάδα. καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ ἢ ὑφ' ἡδονῆς σαλευ-
ομένη κορώνη ὥσπερ κτλ. | AEL. hist. an. 12, || κινεῖ δέ οἱ
τὰ σπέρτα πτερὰ (τῷ κίγκλῳ), ὥσπερ οὖν ὁ παρὰ τῷ Ἀρχι-
λόχῳ κηρύλος (= 141 B.⁴) || 50 ET. FLOR. p. 210 M. s. v. μακ-

47 cf. ἀβρηθί, ἀμογθί (Aesch. Prom. 210 Eur. Bacch. 194),
ἀβρηθί (Suid.) al. | ad Nessum Centaurum conlato fr. 147 B.⁴ ret-
tulit Schnw. adde carmen Bacchylideum-Simonideum (= Bacch.
fr. 64 Sn.) et cf. ad Simon. 13 A b et B (de Hercule, Deia-
nira, centauro) || 48 pertinet ad fabulam vesparum, perdicum,
agricolae (235 Hsr. 392 Halm) || 1 βοῦς ἐργ. Soph. fr. 138 N.² |
ἡμῖν Sp. || 2 Soph. El. 608 ε. ζ. | οὐδ' ἄρ<οἱ κακῶς> D. (ex Hes.
op. 405 βοῦν τ' ἀροτῆρα) οὐδ' ἄρ<γός ποτε> Peppm. BPhW. 1892,
1807 (cf. Hesych. βοῦς· ... ἀργός) contra metrum οὐδ' ἄρ' (ἀρ)
- υ υ Friedl. οὐδαμῶς Et. Flor., unde οὐδ. <κακός> Bahntje
cf. Pythag. vit. fr. 9 Vorsokr. I 101, 44 Die.-Kr.⁵ Sotad. 2, 3 ||
49 cf. Maass Arat. 352ss Bill l. c. p. 31ss Gerh. RE VIII 1896, 13 ||
1 cf. Hesych. σαλευεῖν· ἐμπνέεσθαι | ὥστε Wil. H. 59 (1924), 271
(ex lege Porsoniana) ὥσπερ C || 2 Π 407 πέτρῃ ἐπὶ προβλήτῃ |
Hesych. ἀπταρούσσεται· πέτεται | ad ἀπτερο. cf. K. Rupprecht Phil.
78 (1923), 395s (ἀπτερώς) et ἀνα-, ἀποπτερούσσομαι (Hesych.) ||
50 cf. A. Nauck, Mélanges Gréco-Romains 5, 178 (Bull. de l'Acad.
de St.-Petersb. 30 [1886], 80) Hi. hos versus aevo Byzantino
fictos esse olim coniecit Jb. 1884/5, 66 || 1 Dem. Phil. 4, 70
βίον ... ἀπράγμονα

μάλιστα δ' εἰ τόχοιεν ἀπλοῖ τοῖς τρόποις
ἢ μακκοῦν μέλλοιεν ἢ ληρεῖν ὄλως,
ὅπερ γερόντων ἐστίν.

TETPAMETPA

ARCHILOCHI MONVMENTVM PARIVM

p. I A

51. [Σωσθένης Προσθένου τάδε ἀνέγραψεν ἐκ τῶν τοῦ 1^ο
Δημέου]· | [ἀναγέγραψεν] δ' [ὁ Δ]ημέας οὐ μόνον περὶ 1

κοῦν (sine poetae nomine) | CEDREN. hist. comp. 2, 612, 9 (Migne
gr. 122) προσβεβηκώς ... ἡλικίας, ἥτινι συμφέρει τὴν ἀπραγμο-
σύνην Ἀρχίλοχος ὁ ποιητὴς ἀπεφθάνο

51 Pari in insula signum poetae celeberrimi cum base a. fere
100 a. Chr. n. in gymnasio vel in poetae heroo faciendum
curavit Sosthenes idem Sostheus, Prosthene filius, Διὸς Βασιλέως
sacerdos et Heraclis Callinici (IG XII 5, 234 cf. fr. 117), basis in-
scriptionem descripsit, explevit, inlustravit Hi. v. G. Athen.
Mitt. 25 (1900), 1ss (H.¹), IG XII 5 (1902) p. 445 (H.²), ibid.
part. 2 (1909) p. 315 (H.³), quem consilio adiuvit et sagacitate
Wilamowitz. deinde audacius quam rectius monumentum legit
et explevit I. M. Edmonds Elegy and Iambus II (1931), 160ss
315. omnia retractavit felicissime qua erat artis epigraphicae
scientia et peritia Hi. v. G. (H.⁴) adiuvantibus Guern. Peek,
qui lapidem iterum iterumque examinavit, et Paulo Maas artis
metricae archegeta (p. 56ss) NGG N. F. vol. 1 (1934), 41ss. cf.
A. Hauvette Archiloque p. 3ss 57. 61 passim Fr. Leo De Horatio
et Archilocho, Gotting. 1900, p. 2ss H. Jurenka Archilochus
auf Paros G. Pr. 1900 J. Sitz. BPhW. 1911, 1083 C. M. Bowra
ap. J. U. Powell New Chapters in the History of Greek Litera-
ture 3 (1933), 60ss L. Weber Phil. 74 (1919), 112s Hi. v. G.
RE VA 1312 (sub Thasos); edidit Hi. v. G. (H.⁵) IG XII s
(1939) in Add. ad nr. 445 p. 212ss novis coniecturis et lectioni-
bus usus Christ. Jensen, qui ectypum adhibuit a Guern. Peek
factum

2 ἀπλοῖ τρόποις Nauck (ex leg. Pors.) || 3 μακκοῦν vox Ari-
stoph. cf. Hesych. μακκοῦν· παραφρονεῖν. προσποιεῖσθαι. μὴ ἀνοεῖν
Archilochi iambos sapiunt fr. iamb. adesp. 1—8. 22

51 ad titulum τετράμετρα cf. 107ss | initium ex Marmore
Paro 1—3 explevit H.⁴ || 1 minus placet [γέγραφε] δὲ Δ[ημ]. |
de Demea (adde v. 7ss) cf. RE suppl. I 340, 3 et H.⁴ 44 RE
VA 1312 || 1s potes quoque Ἰ[άρον ἀλλὰ καὶ Θά[σον, περὶ ὧν],

τ[. x.] | [. . . . .] σιλν π . λλ πολίτης Ἀρχίλο-
[χος . . . . .] | [. . . . .] εὐς(εβ)είας καὶ τῆς
περὶ τὴν πατ[ρίδα] σπου[δῆς]· ἐμνημόνευσ[ε] γὰρ τῶν
πεπραγμένων [ὑπὸ τοῦ ποιη[τῆς]] πολλῶν καὶ με- 5
γάλων ἀγαθῶν [ἐκ τῶν τοῦ . x.] | [. . .] ζ τοῦ ἀνθρα-
γωγότος ταῦτα εἰς [αὐτὸν τὸν ποιη[τῆς]] [τῆς] ἀν[α]γέγραφεν
δὲ ὁ Δημέας ἕκαστα [τῶν τε πεπραγμέ[νων]] [ν]ων καὶ
γεγραμμένων ὑπὸ Ἀρχιλόχου κατ' [ἀρχοντα] | ἕκα-
στον, καὶ ἦρκεται ἀπὸ ἀρχοντος πρῶτον Εὐρ[. x.], ἐφ' οὗ ||
δοκεῖ πεντηκόντορος Μιλησίων πρέσβεις ἄγ[ον]σα 10
εἰς Πάρον | καὶ ἀνακομιζομένη ἐγ Μιλήτου διαφθαρή-
να[ι] ἐν τῷ πορθμῷ | τῷ Ναξιακῷ, καὶ σωθῆναι ἕνα
τινὰ αὐτῶν, ὧι ὄνομα Κοίρα]νος, ὑπὸ δελφίνος ἀνα-

nisi τῆς πατρίδος . . .] ex IV B 8 || 2 [(ἀλλὰ) καὶ ὅσα λέγ[ει] (sive
γράφ[ει]) αὐτὸς ὁ πάλαι π. lusit D. [καὶ τῶν βα]σιλ[ε]υ[σάντων] αὐτῆς,
ἀλλὰ [καὶ περὶ ἧς εἶχεν δ] π. A. [ὁ ποιητῆς περὶ τε τῶν θεῶν]
εὐς. H.⁴, ut sententiam quodam modo describeret | Pind. Isthm.
2, 1 οἱ μὲν πάλαι . . . φῶτες Soph. Oed. reg. 1 Κάδμου τοῦ πάλαι
268 τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήορος || 28 [ἀρετῆς] ἕνεκα
αὐτοῦ καὶ εὐς. D. || 38 [ἕνεκα τῆς περὶ τοὺς θεοὺς] εὐς. καὶ τῆς π. τ.
π. στ. H.⁵ || 3 εὐνοίας H.⁴ || 4 in.]ε lapis ἀνέμνησε H.⁴ || 48 [ὑπ'
αὐτοῦ] H.⁴ | cf. Ditt. Syll.³ 709 (Chersonesi Tauricae), 98 πολλὰς
καὶ μεγάλας πράξεις ἐπιτελέσας || 55 e 146 B.⁴ (auctore Harpocr.
171, 4) Στρώμη . . . μνημονεύει τῶν Θεσίων πρὸς Μαρωνέας περὶ
τῆς Στρώμης ἀμφισβήτησεως Φιλόχορος ἐν ε' Ἀρχιλόχον ἐπαγόμενος
μάρτυρα olim [καὶ Φιλόχορον δ]ε H.³, sed dubitat H.⁴ 44; an
ἀγαθῶν [τὰ πλεῖστα(?) ἐκ τῶν τοῦ] | [. . .] ζ τοῦ ἀνθρ. ? || 6 in.
]ε lapis i. ἀναγροχότος || 68 εἰς [τοὺς ἀρχον[τας]] H.⁴ || 8 ex.
καὶ lap. κατ' [ἐναντιόν] H.⁴ || 9 nomen archontis primum (cf.
I A 52 πάλιν γίνεται ἀρχων Ἀμφ[ι]τιμος) restituit e tit. Thasio
IG XII 8, 306, 20 Εὐρύναξ Ξενοκράτου (cf. Bechtel Personenn.
46) et Marmore Pario 3 (a. 264/3) H.⁴: Εὐρύπυλος nomen oc-
currit fr. 190 B.⁴: ab utroque nomine spatium abhorret | arch-
ontas Parios eadem fere aetate atque Atheniensium annuos
(683/2 ἀρχ. Κρέων) institutos esse ci. H.⁵ || 10ss Coerani fata
tradiderunt Phylarchus ap. Athen. 13, 606d-f Plut. soll.
animal. 36 p. 984s Aelian. nat. anim. 8, 3 cf. H. 19ss Us.
Sinfutsagen p. 148ss RE XI 1060 H.⁴ 45s || 10 cf. Plut.
l. c. πεντηκόντορον, ὡς φασι, ληιστῶν ἄνδρας ἄγουσαν, ubi Rohde
ap. A. Marx Griech. Märchen von dankb. Tieren 6 adn. I
sagaciter Μιλησίων emendavit | πεντηκόντορον : εἰς Πάρον
πρέσβεις ἄγουσαν ἄνδρας Μιλησίων dixisse potest Archi-
lochus

λημφθέντα, καὶ ἐκπεσόν[τα εἰς τὸν] | [τῷ]ν Συρίων [λι-
μέν]α εἰς τι σπήλαιον συνφ[υγεῖν, καὶ] || ἐκεῖθεν αὐτ[ις] 15
ἔλθειν εἰς τὴν ἰδ[ίαν]· τὸ δὲ σπ[ήλαιον] | ἔτι νῦν ὑ[πάρχον]
ἀπ' ἐκεῖ]νον Κοιράνει[ον καλεῖ] || [τ]αι, [καὶ ναίει Ποσει-
δῶν ὁ ἱ]ππιος ἐντ[οσθε, καθ'] ἀπ[ερ] ὁ ποιητῆς ποιεῖ-
ται αὐτοῦ] ὅ μνήμη[ν λέγων οὕτω] . |

[πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίρα]νον ἱππ[ιος
Ποσειδῶν]. ||

[. x. . πάλι]ν ἀρχων Εὐρ . x.] | [. x. .] ξολ[. x.] | 20

perierunt versus 18

[. x. .] φον (?) δὲ τὸ[ν χρυσόν] | [π]άντα τοὺς Θο[αί]κας λέ[ε]- 40
γουσιν Πάριοι ἐα[ντοῖς] | ἀποκατιστάνα[ι πάλιν]· δι[α]-
σαφεῖ δὲ τ[αῦτα] | [καὶ] αὐτὸς ὁ [ποιητῆς λέγων]·

[. .] ατ[. .] φυλ[. x.] | [. .] ο[. 12.] σα[. 12.] μαι
[. x. .] || γρα[. 12.] εκεσ[. 10.] μ[.] ἐνω[. .] . 45
πολλ[. x.] | εἶπε ἀστ[. .] | π[.] αἷς Πεισιστράτου
ἀνδρας [-] ω[.] λοῦντας αὐλόν | καὶ λύρην ἀνῆρ' ἄγων

14 suppl. O. Rubensohn, qui Athen. Mitt. 26 (1901), 159
monuit de Nicanore (ἐν ταῖς μετανομασίαις) ap. Steph. Byz. (s.
Πάρος): Πακτίαν Δημητριάδα Ζάκυνθον Ὑρίαν Ὑλήεσαν καὶ
Μίνωιαν καὶ Κάβαρον, unde sunt qui Ὑρίων praetulerint; sed
cf. H.³ 315 H.⁴ 45s | num Plutarcho auctore Demeam Σικυν-
θίων voluisse statuere licet? || 16s [καλεῖται] D. [λέγεται] H.⁴,
cetera supplevit D. || 19 ἱππιος leg. Klaffenbach, inde v. 17
ἱππιος cf. RE VIII 1718s et Kern H. 50 (1915), 155s || 20 sup-
plevit D.: potes [καὶ μετὰ ταῦτα γίνεται πάλιν] || 40ss sententiam
adumbravit H.⁴ 47 adhibitis fr. 19 et 54 || 40 potes ἀπόκρυφον
(ἐπί- ἐγ- ὑπό-) cf. Eur. Herc. 1069 Xenoph. memor. 3, 5, 14
conv. 8, 11 | num conferre licet 48 ἀκῆρατον χρυσόν? || 42 ἀπο-
κατιστ- veretur D. an ad Archilochi contextum primarium
redeat, velut τὸν δ' (χρυσόν) ἀπόκρυφον Θορέικες ἀπεκατί-
στασαν πάλιν || 43 [- . Ζεῦ π[.] ἀτ[.] φύλ[.] αἷον αὐτοῦς . . .]
Jensen || 45s vide an sub ἀστ[.] lateat nomen proprium, quam-
quam (F) ἀστὸς vox est Archilochi adamata (F) Ἀστῆς Hi. v. G. ||
46s [. . .] λοῦντας H.¹ [. . .] ω[.] λοῦντας Maas [εὐ ν]ω[.] μ[.] ὦντας
edit. prior. duce Leone an [εὐ φ]ω[.] οῦντας secundum Homeri

εἰς Θάσον κυσὶ | Θρ(έ)ξιν : δῶρ' ἔχων ἀκήρατον
χρυσόν· οἰκείω(ι) | δὲ κέρδει : ξύν' ἐποίησαν
κακά,

οὐ τοὺς Θρᾶκας || ἀποκτείναντες αὐτοὶ οἱ μὲν αὐτῶν ὑπὸ 50
Παρίων ἀπώλοντο, οἱ ἄλλοι Σάπας ὑπὸ τῶν Θρᾶ[κ]ῶν.
μετὰ ταῦτα πάλιν γίνεται ἄρχων Ἀμφ[ι]τιμος, καὶ ἐν
τούτοις διασφεί πάλιν, ὥς | ἐ[ν]ίκησαν καρτερῶς τοὺς
Ναξίους λέγων || [ο]ύτω·

55

τῶν δ' Ἀθηναίων μάχη
Ἰλαος παρασταθεῖσα, | παῖς ἐρικτύπου Διός,
καρδίην ὤρινεν αὐτῆς ἄτης πολυ[κ]λαύτου λεῶ·
ἄκτις ἐπὶ τῶν [. . .] λα κείνης ἡμέρης ἐπαύ[λι]α

θεᾶς ὅσα φωνήσας? | ἄνδρας [οὐ φι]λοῦντας αὐ. καὶ λῦρ. ἀνήγαγεν
Jensen || 47 *anhr* interpretatus est Edmonds (cf. Ψ 614. 778)
Maas Metrik² § 34 iam *anhr* refutaverat || 48 *Θρηξιν* lapis, debuit
Θρῆξιν cf. fr. 28 Wil. Kydathen 129, 49 Hoffmann Gr. Dial. 3,
501s | *ἀκ. χρ.* Alem. 1, 54 Simon, 50 | *οικείως* lap. em. Wil. || 49 cf.
II 262 *ξυνόν* δε κακόν πολέεσσι τιθεῖσιν et fr. 62 Herod. 7, 10 a ||
51s οἱ <δὲ> λ. Σ. i. ἀποκτείναντες Πάριοι ὑπὸ τ. Θρ. interpre-
tatus est H.⁴: οἱ <δὲ> ὅτε ἀπεκθύνοντο λ. Σ., ὑπὸ τ. Θρ. Leo 'οἱ
δὲ εἰς τὰς Σάπας ὑπὸ τῶν Θρᾶ[κ]ῶν, ubi *εἰς* pro ἐν usurpatum
esset (conl. Kühner-Gerth 2, 543 B) et Σάπαι locum significa-
rent. cf. Hesych. Σάπαι· ἔθνος Θρᾶκιον et Choerob. p. 140, 1'
Jensen | ad rem cf. fr. 49 B.⁴ || 52 cf. I 9 ἀπὸ ἀρχοντος πρώτον ||
54 υ - νικήσαντες (αὐτοὶ) καρτερῶς τοὺς Ν. rhythmum car-
minis sapiunt | *καρτερὸς* adi. ap. Archil. redibat p. I B e testi-
monio Kumanudis (καὶ καρτερὸν) cf. fr. 23 | *Pariorum* de Naxiis
victoria hic primum memoriae proditur || 55ss legit Peek,
supplevit Maas || 55 Ἰλαος ut 75, 2 I 639 T 178 Theogn. 782 al. |
παρ. nota t. t. militarem | IG XII 3, 421 suppl. 1335 contulit
Hi. v. G. || 56 ad ἐρικτύπον, Ποσειδῶνος Ἐννοσιγᾶλον epitheton,
contulit H.⁴ Hes. theog. 441. 456. 930 | Ζεὺς ἐργιδουτος passim |
ὤρεινεν Maas | ρ 216 ὤρειν δὲ κῆρ Ὀδυσῆος ρ 47s ἦτορ... ὤρειν
δ 366 θυμὸν ὤρειν || 56s πολὺκλ. de Dareo et Iphigenia Aesch.
Pers. 674 Ag. 1526 cf. Erinn. 4, 1 || 57 de νεῶ errore scribentis
cogitavit Maas | ad λεῶ cf. 70 Λεῶφιλος et Bechtel 3, 47 (H.⁴) |
νεπτιον (sive *καπτιον*)... λλ *καπτις* legit Peek; expectamus *κῆπι*
sive *κᾰπῖ*, deinde aut [τις] ἄλ[λα] aut <τις> [ἀλ]λα, sed initio
ντων vidit Maas, unde <ἐκφ>νῶν [τις] tentavit D. | *κείνης*
ἡμερ. gen. tempor., vers. extr. aut *επην* || 57s ad ἐπαύ[λι]α (an ἄλλο... ἐπαύ[λι]ο?) cf. Plat. Alc. II 149^c Polyb.
16, 15, 5

ἄλλον ἤτησεν· τόσους γὰρ ἐξεχώρησεν γύας
Νηλέ[ως] τῶν παντός· ἀλλὰ θεῶν Ὀλυμπίων νόωι
Νη[λ]

perierunt versus 2, p. I B, IIAB, IIIAB

p. IV A

δηλοῖ ὁ ποιητὴ[ς] λέγων οὕτως·

[- υ -] | δ(ε) ἐπὶ στρατηγ[οῦ] | - υ - υ - υ - υ |
νῦν ἐεργμένω[ν] φαλάγγων | - υ - υ - υ - υ |
πῆ μ' ἔσωσ' Ἐρμ[ῆς] τρέμοντα | - υ - υ - υ - | || μενος 5
ἀλκίμω[υ] | - υ - υ - υ | - υ - υ - υ | | ται.

ὅτι δὲ Γλαῦκος τῇ κατὰ τὴν Θά-
σον μάχῃ κρατησ[άντων τῶν Θρᾶκῶν . . .], δηλοῖ ὁ
ποιητὴ[ς] λέγων οὕτως·

νό[ον]

καὶ φρένας τρέ[υ] | - υ - υ - υ | - υ - υ - υ - υ | ||
γῆς ἐπιμνήσαιο τ[αύτης] (?) | - υ - υ - υ - υ |

10

58 ἦειπεν Maas | de ἐκχωρεῖν v. Preisigke Wörterb. d. Pap.
1, 462 (H.⁴) || 58s in mentem venit Νηλέως, Νηλεῶ, Codri filii
(v. Roscher M. L. III 111s RE XVI 2183s 2277ss 2280) eius-
dem nominis, de Pisistrato Nelida cf. Herod. 5, 65 Schol. A 692
et Wil. GGA 1914, 71 adn. 3 (H.⁴) | [ἐκ] παντός H.⁴ nisi latet
νῆλε[ως] δὲ πόντος cf. fr. 7; an ἐ[παν]τος sive ἐ[π]όντος? Hi. v. G. ||
59 Διὸς νόον Θ 143 E 160 s 103 al. || p. III 3 [... ἀμω]ς γέ πως
cognovit H.⁵ || p. IV A 1ss argumentum multis Archilochi de
Glaucō in primis fragmentis in usum vocatis (6. 2. 60. 13. 78.
59. 56. 68. 67) restituere conatus est H.⁴ 50 || 3ss supplendis
Th. Zielinski (Raccolta Ramorino p. 604ss) egregie adhibuit
Horati versus *sed me per hostes Mercurius celer denso paventem*
sustulit aëre || 3 sive *εεργμενα* cf. E 89 II 395 (ἐπὶ νῆας ἔεργε
[φάλαγγας]) | suppl. Zielinski, qui pergit ἦ δ' ἀκοντισμῶν διαί ||
4 suppl. Zielinski pergens Ζηρὸς ἄγγελος ταχὺς [Ζηρὸς ὀκνὸς
ἄγγελος ex Hom. hymn. Cer. 407s malebat D. | contulit Hi.
v. G. (litteris ad D. datis) Mercurium Thasiorum et IG XII
5, 235 *Ἐρμῆ Εὐανγέλοι* || 6s suppl. Zielinski D. cf. Thuc. 6, 2, 5 |
in Glaucum quoque cadere posse Horati verba *te rursus in*
bellum resorbens unda fretis tulit aestuosus sagaciter coniecit
Ziel. | Γλαῦκος H.⁵ ex fr. 68 || 8 νόον τε καὶ φρένας fr. 78, 4 cf.
Ps.-Hes. scut. 149 θ 559 || 9 τρέ[φεις] Maas conl. Ar. ran. 886
Herond. 8, 15 (φρένας βόσκεις) et Zielinski || 10 fr. 53 contulit H.⁴

[δει]|νὰ τολμήσας με[-υ | -υ-υ-υ-υ]
 [-υ-υ]|αν εἶλες αἰχμῇ· καὶ [-υ-υ-υ-υ] |
 [-υ-υ-υ] σον ἔδεσκεν· καὶ χαλ[-υ-υ-υ-υ]
 [. . .] | ανη[.] εἰς τὴν Θάσο[ν . . .] || τῆλε (?) καὶ παρ' 15
 ἐταίρας . . . | τῆς γαύρας, ἥτις . . . | ιοιτι[.] τοιαῦτα
 [. . .] | [. . . ταῖς] ἀσπίσιν [. . .] | [. . .] τῆς Θάσου καὶ
 [. . .] || ἐφολκεῖ. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγει ὁ Δημέας | ὑπὲρ 20
 ταύτης τῆς περσείας, δηλοῖ <ὁ ποιητής> λέγων | τὰδε·
 χ<ε>ιλίους γὰρ ἄν[δρας -υ | -υ-υ-υ-υ].

[.] | πεῖτα γυναικας εἶχον . . . | [. . .], αἶτ[ινες το]ὺς υἱο[ύ]ς
 [. . .] || [. . . . .] ἐκτῆς, ὥς [. . .] | [. . . . .] ν· ὅτι 25
 δ' ἀληθῆ λέγει . . . |

versus 27—45 mutilati

[-υ-υ-υ-υ] | [. . .] ω[.] : δούρατ' ἐκπ[υ-υ-υ-υ] 46
 [-υ-υ-υ-υ] | [. . .] ε· τῶν δὲ δάμν[αται νόον]
 [-υ-υ-υ-υ-υ] | παῖς | Ἀθηναίη Διός
 ἀμφ[υ-υ-υ-υ-υ] | [. . .] εσαν πρὸ [. . .] τρικ[υ-υ-υ-υ]
 [-υ-υ-υ-υ] || [. . .] το : πύργος ἀμφα[δ-υ-υ-υ-υ] 50

11 μεθ' ἡμῶν Friedl. || 12 ἀνείλες priores, sed Herod. 5, 94
 εἶλε . . . αἰχμῇ || 13 Demeae-Sostheni dedit Maas | χαλ[κ] H.⁵ ||
 14 in. an [. . . τη.] μάχη[.]? || 15s Neobulen carpi negat H.⁴ ||
 16 γαῦρον fr. 60, 2 || 18s [ἀνάμ]εσο[ν τῆς Θ.] καὶ [τῆς ἡπείρου] H.⁴
 an [κατ' ἀντιπέρ]α[ν]? || 20 ἐφολκεῖ novum cf. ἐφολκίον || 21 περσείας
 sive περσείας D. cf. Xenoph. anab. 5, 6, 11 κατὰ θάλατταν
 τὴν πορείαν ποιεῖσθαι et Apollod. bibl. 2, 7, 6, 5 παρὰ θεῶν τὴν
 πορθεῖαν εἰληφέναι et Ditt. Syll.³ 1262, 10 (Smyrnae) | 'π[α]λλα-
 κῆς' potius quam π[ό]λεως' H.⁴⁻⁵ cf. RE l. c. 1934 | potes quo-
 que [. . . δηλοῖ τὰ ἔπη] || 22 cf. fr. 61 χεῖλοι φονῆες (Hi. v. G.) ||
 23 velut Θράσας (H.⁴) sive ἐπιχωρίους cf. Herod. 1, 146 οὔτοι
 δὲ οὐ γυναικας ἡγάγοντο ἐς τὴν ἀποικίην, ἀλλὰ Κασίας ἔσχον, ὧν
 ἐφόνευσαν τοὺς γονέας || 25 perisse videtur pars prior nominis
 proprii velut [Πολυ]δέκτης | δέκτης (δ 248), φέκτης (Plat. rep. 9,
 589e), εὐδέκτης || 47 ad δάμναται cf. 118 | νόον addidit Maas ex
 Hes. theog. 122 al., potes φρένας quoque || 48 παῖς ex I A 55s
 suppl. Maas || 48s [. . . ἤρ]κε[σαν πρὸ]ς . . . τρικ[ας] Maas: an πρὸ
 [πα]τρικ[ῶν] (cf. A. P. 11, 75) aut πρὸ [πα]τρικ[ῆς] (χθονός) ex
 Eur. Ion. 1304? || 49s [ἐ]κ[ει]το ex. gr. Maas ἤρκε[το] H.⁵ conl.
 Kühner-Blass 2, 426 || 50 ἀμφάδην 67a, 4 vel ἀμφα[δόν]

[-υ-υ-υ-υ] | [. . . (.)] : ἐγ λίθων ἔδε[ί]μ[υ-υ-υ]
 [-υ-υ-υ-υ] | [. . .] ε[.] αὐτοὶ | Λεσβίω[ν παιήονα]
 ἤρξαμεν -υ-υ-υ | [θ]έντες | χερσὶν ο[υ-υ-υ-υ].
 [-υ-υ-υ-υ-υ-υ] || σε | Ζεὺς Ὀλυμπίω[ν πατήρ],
 [-υ-υ-υ-υ-υ-υ] || [. . .] ν, ἥν ἐπῆγον [-υ-υ-υ-υ] 55
 [-υ-υ-υ-υ-υ-υ] || [. . .] τρόπαιον | | ἴστασαν πονε[ύ]μενοι?
 [-υ-υ-υ-υ-υ-υ] || καρδίην ἱαινον | | τὸ θυμὸν ἀμφε[π]ον
 [-υ-υ-υ-υ-υ-υ-υ-υ] || ῥαν εὐμενῆ κάλ[υ-υ-υ].

explicit column IV A

p. IV B

[. . .] λωνιο [. . .] | [. . . τῆς] | μητρὸς αὐτῆς [. . .] | [. . .] ||
 [. . .] | καὶ με[. . .] | [. . .] | [. . .] τῆς πατρίδος καὶ Ἀρχι- 5
 λόχου ἐνταῦθα π[ά]λιν | | μὲμνηται (ὁ Δημέας) . . . |
 [. . .] | [. . .] ||

«Τίς σὲ τὸν ἐμ πέτρην Μουσῶν θεράποντ' ἐχάραξεν, | 10
 παῖ Τελεσικλῆος κοῦρε, καταγλαῖσας;» |
 «λέξω δὴ σοι ἐγὼ μάλ' ἐτήτυμα, εἰ σὺ μὴ οἶδας.» ||
 ἐσθλὸς ἐὼν ἀρετῆς τε οὐχ ὑπολείπόμενος | 15

51 λίθων velut Κικλωπίων (H.⁴) | H 337s (436s) δειμομεν
 (ἔδειμαν) πύργους ὑψηλοῦς | ἔδε[ί]μαμεν? | Hi. v. G., || 52 de Λεσβ.
 cf. 76 ἐξάρχων πρὸς ἀδὸν Λεσβίων παιήονα et cum H.⁴ Marm.
 Par. 34 de Terpandro (a. 645/4 vel 644/3) || 53 γ 153 κῆρυξ δ' ἐν
 χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν (H.⁴) Theogn. 534 εὐφρογγον χερσὶ
 λύρην ὀρέων | num cum Hom. (ἤρξαν) [ἐν φίλησι] . . . χερσὶν? |
 potes δ[ε]ξίαν (δ[ε]ξιὸν, quin etiam Ὀ[ρ]φικῶν) (!) λύρην || 53s sup-
 plevit D. ('sive ἀναξ' Maas) cf. Θ 175s ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε
 Κρονίων νίκην καὶ μέγα κῆδος, ἀτὰρ Δαναοῖσι γε πῆμα | καὶ τότε
 πρ. . . | Hi. v. G. || 54s [ἀ]τ[η]ν potius quam [ν]ήκην || 55 τρόπ. D.
 cf. Timoth. 210 τρόπαια στησάμενοι (victoria reportata) Cratet.
 9, 2 D., Die. PPhF p. 214, 13 || 56 an πονε[ύ]μενοις? tum per-
 gere potes: [εἰ]τα καρδίην τ' ἱαινον τὸν | τε || 57 in. sive [τ]α θ· ||
 57s Μοί[ραν] εὐμενῆ καλ[έ]ω Maas ex Hymn. Epidaur. 1 (in omnes
 deos), 6ss (ALG.² II 5, 165s) καλεῖτε . . . εὐμενεῖς τε Μοῖρας |
 una cum col. IV A carmen explicit || p. IV B 'e schedis Ste-
 phani Kumanudis'. cf. Hi. v. G. SBBerl. 1904, 1236ss IG
 XII 5 p. 315s A. Hauvette l. c. 297s H.⁴ 53s || 2s est 'Ενι-
 ποῦς. cf. Archil. apud Critiam in Ael. var. hist. 10, 13 (149 B.⁴)
 et H.⁴ l. c.

Σωσθένης Προσθένου υἱὸς ἐμὴν πολ[ύ]μ[νον] ἀοι[δὴν] |
τιμῶν ἀν[ά]ων αἶσαν ὑπεσπάσατο.» |

sequuntur spatio relicto disticha duo:

Σωφροσύνας οἶακα [νέμονται· . . .] | ἐμέο [. . .]
[. . .] | [. . .] Πάρος.

52. (50) <Ω> λιπερνήτες πολῖται, τὰμὰ δὴ συνίετε
δήματ'.

53. (51) ἔα Πάρον καὶ σῦκα κείνα καὶ θαλάσσιον βίον.

54. (52) ὡς Πανελλήνων διζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

55. (53) μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
τῆσδ' ὑπὲρ νήσου κρεμάσθω.

52 AR. PAC. 603s 'ὁ σοφώτατοι γεωργοί, τὰμὰ δὴ συνίετε δή-
ματα', ubi SCHOL. Rav. πρὸς ταῦτα καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ
[CAF 1, 198 K.] πεποίηκεν· ὁ λιπερνήτες πολῖται, τὰμὰ δὴ
συνίετε. ἔστι δὲ πρὸς τὰ Αρχιλόχου· λιπερνήτες κτλ. ||
53 ATHEN. 3, 76b τῶν δ' ἐν Πάρῳ τῇ νήσῳ (σῦκα) . . . Αρχί-
λοχος μνημονεύει λέγων οὕτως· [1] || 54 STRAB. 8, 6, § p. 370
'Ἡσίοδον [op. 528 fr. 26 Rz.] μέντοι καὶ Αρχιλόχον ἥδη εἰδέναι
(φησὶν Ἀπολλόδορος) καὶ Ἑλλήνας λεγόμενους τοὺς σύμπαντας καὶ
Πανελλήνας, τὸν μὲν περὶ τῶν Προιτίδων λέγοντα, ὡς Πανελλήνες
ἐμνήστεον αὐτάς, τὸν δὲ ὡς Πανελλήνων κτλ. || 55 SCHOL.
Pind. Ol. 1, 91 καὶ Ἀλκαῖος [32] δὲ καὶ Ἀλκμάν [72] λίθον φασὶν
ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ. . . ἐπέστησε δὲ καὶ Αρχιλόχος·
[1. 2] | PAVS. 10, 31, 12 (ἐν τῇ γραφῇ τοῦ Πολυγνώτου) Τάντα-
λος καὶ ἄλλα ἔχον ἔστιν ἀλγεῖν ὅποσα Ὀμηρος ἐπ' αὐτῷ πεποι-
ηκεν, ἐπὶ δὲ αὐτοῖς πρόσσεσθαι οἱ καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐπιτητημένου λίθου
δεῖμα. Πολύγνωτος μὲν δῆλός ἐστιν ἐπακολουθήσας τῷ Αρχιλόχῳ
λόγῳ· Αρχιλόχος δὲ οὐκ οἶδα εἴτε ἐδιδάχθη παρὰ ἄλλων τὰ ἐς
τὸν λίθον εἴτε καὶ αὐτὸς ἐς τὴν ποιήσιν ἐσπένεγκτο | cf. PLVT.
praec. ger. reip. 6 p. 803a [1. 2]

17 ἐπεσπάσατο ci. H.⁴ || 18 οἶακα νέμειν Aesch. Soph. Eur. |
Sosthenem sophronistae vel gymnasiarchi munere functum esse
supicatur Wil. | ἐμε(ί)ο H.⁵, quod in pronomen ceciderit hexa-
meter || 21 in II. alter cadebat pentameter || 52 cf. Hor. epod.
16, 17ss | ὁ ex Ar. et Crat. add. B., nisi fuit A | cf. Hesych.
s. λιπερνήτης et sim. δυσερνήτης, εὐσερνήτης || 53 cf. 194 B.⁴ Pind. paean. 4,
50ss || 54 cf. Wil. Gl. 1, 87 II. primi B 530 Hes. op. 528 | v. 129 B.⁴
et supra 19 et Hesych. s. διζύς || 55 ad rem v. RE IV A 2226

56. (54) Γλαῦχ', ὄρα· βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασιν ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρέων ὄρθον ἵσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος· κιχάνει δ' ἐξ ἀελπίτης φόβος.

56 A. [- υ - βαθεῖ φέρο]νται νῆες <ἐ>μ πόντῳ θαλά
[- υ - π - π]ολλὸν δ' ἰστίων ὑφώμεθα
[- υ - λύσαν]τες δπλα νηός, οὐρίην δ' ἔχε
[ικμένην] σάον θ' ἐταί[ρους], ὄφρα σέο μεμνεώ<ι>μεθα.
[- υ - φόβον δ'] ἀπισχε, μηδὲ τοῦτον ἐμβάλῃς,
[κύμα - π - π δεινὸ]ν ἵσταται κυκώμενον

56 HERACLIT. alleg. Hom. 5 p. 6 ed. Bonn. ὁ γὰρ ἄλλα μὲν
ἀγορεύων τρόπος, ἕτερα δὲ ὧν λέγει σημαίνων, ἐπωνύμως ἀλλη-
γορίᾳ καλεῖται καθάπερ Αρχιλόχος μὲν ἐν τοῖς Θρακικοῖς ἀπει-
λημένος δεινοῖς τὸν πόλεμον εἰκάζει θαλαττίῳ κλύδωνι λέγων ὡδέ
πως· [1—3] | PLVT. superst. 8 p. 169b [1—3 χειμῶνος] omissio
poetae nomine | SYRIAN. in Hermog. p. 73, 12 R. ὁ δὲ Αρχί-
λοχος· [1] | THEOPHR. sign. tempest. 3, 8 (fr. 6, 45) ἐὰν ἐπὶ κορυ-
φῆς ὄρους νέφος ὄρθον στή, χειμῶνα σημαίνει, ὅθεν καὶ Αρχί-
λοχος ἐποίησε· [1—3 χειμῶνος], ὅ ἐστι σημεῖον χειμῶνος ||
3 HESYCH. ἐξ ἀελπίτης· ἐξ ἀνελπίστον || 56 A PAP. Mus. Brit.
2652 A saec. III a. Chr. med. cf. Milne Catal. p. 42s, 54 tab.
IV A N. Körte AfPap.-F. 10 (1932), 43 G. Coppola St. It.
Fil. Cl. N. S. 7 (1929/30), 155ss Archiloco o imitazione elle-
nistica?

56 cf. 68. 51 IV A 66ss et Arat. 909ss 920 (Cr.) || 1 γλαῦκς
plerique || 1s ἐτάραξε δὲ πόντον ε 291. 304 || 2 γύρεον (γύριον)
Heraclit. fere C em. Lob. om. Theophr. | δ 500ss Γυραί πέτραι |
ad rem contulit Boelte Γυράς Teni montem ap. Hesych. s. v.
et Γύρα phylon regionis eiusdem IG XII 5, 872, 93. 873, 9. 12.
875. 877. adde Lav. p. 138 Dion. Prus. or. 7, 6 (I 190 Arn.) ||
3 ad d. cf. Pind. Pyth. 12, 31 || 56 A Archilochum auctorem co-
gnovit Croenert conlato fr. 56, quod hisce fere versibus paucis
interiectis continuandum est, v. 2 πολλὸν dedit Körte, cetera ex
gr. tentavit D. || 1 potes μέσῳ quoque al. | κ 54 (νῆες) ἐφέροντο |
5 A, 6 τοῖς . . . νηός; νῆες θαλά Hom. || 3 πολλὸν ut 78, 1 | A 434
ιστόν . . . προτόνοιον ὑφέντες || 3 an δῆσαν]τες? | ζ 268 νῆων δπλα
Hom. hymn. Ap. 457 δπλα . . . νηός | Plat. Prot. 338a οὐραὶ
ἐφέντα || 4 οὐδὲς ἱκενος A 479 β 420 λ 7 μ 149 ο 292 | potes
κάλλιμον quoque (λ 640), displicent καλὴν, ἀπῆμονα | σάον θ' ἐτ.
D. ex II 363, ubi σ. imperf. | μεμν. trad. Herod. 7, 47 cf. Ψ 361
μεμνεώτω || 3 sive ἱμερον δ' | cf. P 667 ἀργαλέον . . . φόβοιο |
λ 95 ἀπισχε φάσανον || 6 supplevit D. ex Φ 240 δεινὸν δ' ἀμφ'
Αχιλλῆα κυκώμενον ἵστατο κύμα, nisi ex Archil. 56, 2 [νέφος γὰρ
ὄρθον] | 67a, 1 κυκώμενε

[—υ—υ—υ—]μης, ἀλλὰ σὺ προμήθεσαι
[—υ—υ—υ—υ—υ—υ—υ—υ—]υμος

57. (55) καὶ νέους θάρσυνε· νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

58. (56) Τοῖς θεοῖς †τ' εἶδει' ἅπαντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,
πολλάκις δ' ἀνατρέπονσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
ὑπτίους κ<λ>ίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίγνεται κακά,
καὶ βίον χρήμῃ πλανᾶται καὶ νόον παρήγορος.

59. (57) Τὸν κερωπλάστην ἄειδε Γλαῦκον. —υ—υ—υ

57 CLEM. ALEX. Strom. 6, 6, 5 p. 426 St.² (Ἀρχίλοχος) ἐτι κα-
κίνο μεταφράζων· 'νίκης ἀνθρώποισι θεῶν ἐκ πείρατα (ἐν πείραι L
em. Sylb. ἐν <γούνασι> κείται πείρατα St. ex P 514) κείται' διὰ
τοῦδε τοῦ ἰάμβου δηλός ἐστι· [1] || 58 Stob. 4, 41 (ὅτι ἀβέ-
βαιος ἡ τῶν ἀνθρώπων εὐπραγία μεταπιπτοῦσης θραδῶς τῆς τύχης),
24 p. 935 H. [S] Ἀρχιλόχων· [1—5] || 3 HESYCH. βεβηκότας·
βεβαίως ἐνεστηκότας || 5 HESYCH. παρήγορος· ὁ παραινεύμενος.
ἄφρων || 59 SCHOL. Hom. T 82 I οἱ δὲ νεώτεροι κέρας τὴν συμ-
πλοκὴν τῶν τριχῶν ὁμοίαν κέρατι· 'τὸν κ. δ. Γλ.' Ἀρχίλοχος |
cf. PLVT. sollert. animal. 24 p. 976^t τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ 'κερ.'
φιλόκοσμον εἶναι περὶ κόμην καὶ καλλωπιστὴν | HESYCH. s. v. 'κερ.'
λεπτομερὴς ἢ τριχοκοσμητής | POLLUX 2, 31

7 προμήθεσαι adhuc inauditum. cf. Körte l. c. et P. Maas
KZ 60 (1932), 286 et Wackernagel Mus. Helv. 1 (1944), 229 ||
57 θαρρύναι Clem. Archilochi scriptionem Elmsley restituit |
H 102 νίκης πείρατα' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν || 58 cf. R. Latti-
more AmJPh. 65 (1944), 172s. cf. 67^a cum adn. et Wil. Gl. 2,
114² et cum Kern Artabanī ap. Herod. 7, 10 orationem. adde
RE VII A 2, 1651s || 1 τ' εἶδεῖα πάντα S τίθει πάντα Trine. τοῖσι
θεοῖσ' ἰδεῖα (i. δόκη) π. Wil.¹ (ad Hes. op. 7) τοῖς θεοῖσι εἶα πάντα
Wil. Gl. l. c. ex Hes. op. 5ss cf. Cercid. 1, 6 τίθει <τ>ὰ πάντα
Grotius τίθειν ἅπαντα Jacobs θεοῖσι θεῖα π. Kai. ap. Bahntje 46
ἐτοιμα πάντα Hi. v. G. ἅπαντα rectum est | ad rem cf. Tyrt.
1, 14 || 2 de ὀρθ. dubitat Wil.¹ | κείται ἐπὶ χθονί sim. Hom., qui
ubique γαῖα μέλαινα sim., sed Semon. 1, 14 μελαίνης... χθονός
cf. Archil. 67^a, 5 Bacch. 14, 18 || 3 Soph. El. 979 τοῖσιν ἐχθροῖσ' εὖ
βεβηκόσιν || 4 ὑπτίους] κείνοις ci. Friedl. | κινουσ' S em. Valok. | cf.
Plat. Phaed. 117^e κατεκλήθη ὑπτιος | ἐπεὶ τοι ci. Wil.¹ | post κακά
lacunam statuit Mein. || 5 ad χρήμῃ cf. Tyrt. 6, 8 Vit. Hom.
et Hes. 13s Democr. 277 Die.-Kr.⁵ | Ψ 603 παρήγορος et Archil.
88, 2 τίς σὺς παρήγορος φρένας; | χρήμῃ πλάναι τε καὶ νόος παρή-
γορος ci. Schoemann (probat Wil.¹) || 59 κερωπλάστην Fick (Bei-
träge 13, 174)

60. (58) Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον
οὐδὲ βοστρυχοῖσι γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον·
ἀλλὰ μοι μικρὸς τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
δοικός, ἀσφαλῶς βεβηκώς ποσσὶ, καρδίας πλέως.

61. (59) ἑπτὰ γὰρ νεκρῶν πεσόντων, οὓς ἐμάρψαμεν ποσίν,

60 DIO PRYS. or. 33, 17 (I 302 Arn.) ὁ δὲ Ἀρχίλοχος...
περὶ στρατηγοῦ λέγων οὕτω φησὶν· [1. 2], ἀλλὰ μοι, φησὶν, εἴη
δαιβός ἀσφ. βεβ. καὶ ἐπὶ κνήμαισιν δασύς | GALEN.¹ in
Hippocr. artic. 3 vol. 18, 1 p. 537 K. τὸ μὲν γὰρ διὰ τοῦ 'κ'
λεγόμενον 'δοικόν' οἶδα (sic liber optimus e testimonio v. Blumen-
thal: δοικοειδέα deteriores) καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ [4, 49] γεγραμ-
μένον... καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ [3. 4] | ²ibid. p. 604 K. ὥστε καὶ
αὐτῶν τῶν κατὰ φύσιν ἐχόντων τῶν δαιβῶν ἢ δοικῶν ὀνομαζομένων,
ἀσφαλέστερον δὲ καὶ δυσανατρεπτότερον ἵστασθαι τῶν ἀκριβῶς
ἐχόντων τὰ σκέλη ὀρθά· δηλοῦται δὲ τοῦτο καὶ ὡς ἂν Ἀρχίλοχος
εἶπεν· [1. 3. 4] | HESYCH. βόστρυχοι· πλόκαμοι | SCHOL. Hip-
pocr. ap. Klein Erotian. p. 13, 32 δοικόμενοι· Βακχεῖος φησὶν
ἐξώγλουντο· δοικοὶ γὰρ οἱ καμπύλοι, ὡς Ἀρχίλοχος φησὶν· ἀλλὰ
μοι σμ. εἴη κ. π. κν. εἶδεν δ. ἀσφ. βεβ. ποσίν. 'Ἡρακλείδης
δὲ ὁ Ταραντινὸς δοικόν φησὶν εἶναι τὸ ἔσω νεῦον καὶ σκαμβόν |
SCHOL. Theocr. 4, 49^a p. 148 W. '... δοικόν' ἀντὶ τοῦ καμπύλου.
καὶ Ἀρχίλοχος· ἀλλὰ μοι δοικὸς τις εἴη κατὰ κνήμην
ἰδεῖν || 61 PLVT. Galb. 27, 10 ὡς δὲ φησὶν Ἀρχίλοχος [1. 2], οὐ-

60 cf. Hor. epod. 4 (Kirn l. c. 21) G. Pasquali, Terze Pagine
Stravaganti 164, Lasserre Mus. Helv. 5 (1948), 11s || 1 διαπεπλεγ-
μένον Dion. Ὡ διαπεπληγμένον Galen. Ὡ em. Hemsterhuys ex
Hippocr. γυναικ. 2 p. 838 K. τὸ στόμα (τῶν μητροῶν) διαπεπληγός,
unde fort. Hesych. διαπεπληγός· διεστῶς. κερηνός | cf. Hippon.
fr. IX 16; ἀποπλίσσομαι (Ar. Ach. 218), ἐκπλ. (Hippocr. fract. 25),
καταπλ. (Ar. frg. 198, 3), περιπλ. || 1s cf. 162 B.⁴ διαβεβοστρυ-
χωμένον || 2 ἐτα[ίρας... τ]ῆς γαῖρας legisti 51 IV A 15 Eur. Or.
1532 ξανθοῖς... βοστρυχοῖς γαυρούμενος Xenophon. 3, 5 (W.
Krieg, Kranz) | ὑπεξυρημένον Urb. | cf. ἀποξυρέω (Herod. 5, 35
Ar. thesm. 215 al.), παραξ- (Hippocr. morb. 2, 26), περιξ- (Herod.
3, 8) || 3 ἀλλὰ μικρὸς τις εἴη Galen.¹ ἀλλ' ὅς μοι μακρὸς εἴη Galen.²
em. Jacobs | κνήμῳ³ Lasserre l. c. || 4 δοικὸς Galen. Schol.
Theocr. δαιβός Dio | cf. Polluc. 2, 193 δαιβός δὲ καλοῦσιν, οἷς
καμπύλα εἰς τὸ ἔνδον τὰ σκέλη, βλαυσὸς δὲ, οἷς τὸ ἀπὸ τῶν γονά-
των εἰς τὸ ἔξω ἀπέστραπτται καὶ τὸ μὲν Ἀρχίλοχος, τὸ δὲ
Ξενοφῶν [re eq. 1, 3] λέγει. v. Hesych. s. δοικόν et s. δαιβόν
Herod. Att. ap. Philostr. vit. soph. 2, 7 p. 61 K. Bahntje 79s;
de δαιβός egit Solmsen Idg. Eigenn. 125, 2 | βεβηκώς ποσσὶ
Galen.¹ || 61 P 361s al. ἐπιπτον νεκροὶ | X 201 ὡς δὲ τὸν οὐ δύ-
νατο μάργαι ποσίν Φ 564s καὶ με μεταίξας μάργῃ ταχέεσι πό-
δεσσιν. οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κήρας ἀλύξαι

χείλιοι φονῆς εἶμεν.

62. (60) Ἐρξίη, πῆμ δηῖτ' ἀνολβος ἀθροῖζεται στρατός;
63. (61) ἔλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καταναεῖ
ὀξὺς ἐλλάμπων.
64. (63) Οὐ τις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν <οὐδὲ> περιφρημος θανῶν
γίγνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζοοῦ διώκομεν
<οἱ> ζοοί· κάμισα δ' αἰεὶ τῷ θανόντι γίγνεται.
65. (64) οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

τως τότε πολλοὶ τοῦ φόνου μὴ συνεφαγμένοι, χεῖρας δὲ καὶ ξίφη
καθαίμασσοντες ἐπεδείκνυντο || 62 HEPHAEST. 6 (π. τροχαίου), 2
p. 18 C. τετράμετρον δὲ καταληκτικὸν οἶον· [1] (cf. SCHOL.
Heph. p. 271, 8 C.) | ANECD. Var. ed. Schoell et Studem. 1,
206, 3 ὁ δὲ τροχαῖος (ἐκλήθη), ὅτι τροχαλὸν ἔχει τὸν θυμὸν· καὶ
γὰρ Ἀρχιλόχος ἐπὶ τῶν θεσμίων (θεσμῶν C) ὑποθέσεων (?) αὐτῷ
κέχρηται, ὡς ἐν τῷ· [1] | cf. Et. FLOR. (GENVIN.) p. 127 M.
(ubi Callimacho datur versus) MAR. VICTORIN. gramm. VI 84,
26s || 63 PLVT. quae. conviv. 3, 10, 2 p. 658b τὸν δὲ ἥλιον
ἀναρτάζειν μᾶλλον ἐκ τῶν σωμάτων τὸ νοτιώτερον διὰ τὴν πύρωσιν·
πρὸς δὲ καὶ τὸν Ἀρχιλόχον εἰρηκέναι φυσικῶς· [1, 2] | cf. HESYCH.
'Σείριος' ὁ ἥλιος καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ. 'Σείριον κυνὸς δίκην'
Σοφοκλῆς [fr. 735 N.] τὸν ἀστρώϊον κύνα, ὁ δὲ Ἀρχιλόχος τὸν
ἥλιον, Ἴβνκος [12] δὲ πάντα τὰ ἀστρα || 64 STOB. 4, 58 (ὅτι τῶν
πλείστων μετὰ θάνατον ἡ μνήμη διαρρεῖ ταχέως), 4 p. 1142 H.
[SM] Ἀρχιλόχου· [1-3] || 1 HESYCH. περιφρημος· ὀνομαστός ||
65 STOB. 4, 57 (ὅτι οὐ χρὴ παραινέειν εἰς τοὺς τετελευτηκότας), 4

■ ἐσμέν C cf. 51 IV A 22 || 62 'carm. incip.' Sn. (coll. He-
phaest.) | ad 'E. cf. 38 | πῆ Sp. | ἀθροῖζεται quinque syllaba-
rum ut Ar. av. 253 cf. fr. 85 || 63 cf. Wil. Timoth. 44, 2 Gl. 1,
256 || 1 imitatur Lycophr. 397 ἀπὸ Σείρια καταναεῖ || 1s cf.
Ale. 94, 5s et Hes. op. 414 μένος ὀξὺς ἡέλιου (Hom. hymn. Ap.
374) et 417 'Σείριος ἀστήρ de sole cf. RE III A 314 || 2 P 371s
αὐγὴ ἡέλιου ὀξεία || 64 cf. Semon. 2 || 1 οὐδὲ nescio quis (cf.
3, 1. 74, 1) καὶ C καίπερ ἰφθίμος Pors. alii alia | cf. Epigr.
Phocens. saec. VI a. Chr. (Friedländer nr. 86) χαῖρε, Χάρον,
οὐδὲς τυ καὶὶς λέγει οὐδὲ θανόντα πολὺς ἀνθρώπων λυσάμενος κα-
μάτο ad hoc fr. et 65 (Jaeg.) || 2 ζωοῦ S ζῶον M em. Pors. ||
3 ζωοὶ κάμισα δέει (δὲ S) SM explevit et explicavit ignotus
quidam in exemplari Grotiano, quo usus est Gaisf. | del. B. ||
65 Ω 301 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν | κερτομέειν Schol. |
ad rem cf. χ 412 (Be.)

66. (65) ἔν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς <μ' ἔ>ρδοντα δέννοις' ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

- 67 a. (66) Θυμέ, θυμ' ἀμυγάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
† ἀνάνδν†, δυσμενῶν δ' ἀλέξεν προσβαλὼν ἐναντίον
στέρνον, † ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν† πλησίον κατασταθεῖς
ἀσφαλῶς· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο
μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν δόρυρεο.
ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσγάλα
μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος ἑνσμός ἀνθρώπους ἔχει.

p. 1137 H. [SMA] Ἀρχιλόχου· [1] | CLEM. ALEX. Strom. 6,
5, 10 p. 425 St.² [1] | SCHOL. χ 412 'ὄχ' ὁσὶν κταμένοις ἐπ'
ἀνδράσιν εὐχετάσθαι'... ἐνθεν καὶ Ἀρχιλόχος φησιν· [1] ||
66 THEOPHIL. ad Autolyc. 2, 53 p. 176 Otto (ὅτι οἱ τὰ ἄδυνα
πράσσοντες μέλλουσιν κολάζεσθαι) ὁμοίως καὶ Ἀρχιλόχος· [1, 2] ||
67 STOB. 3, 20 (π. δογῆς), 28 p. 544 H. [SMA] Ἀρχιλόχου· [a]
respicit Lucil. 698s M. | DION. HAL. comp. verb. 17 affert a v. 1
sine poetae nomine | ARIST. polit. 7, 6 p. 1328a 1 πρὸς γὰρ τοὺς
συνήθεις καὶ φίλους ὁ θυμὸς αἰρεται μᾶλλον ἢ πρὸς τοὺς ἀγνώστους
ὀλιγορρεῖσθαι νομίσας· διὸ καὶ Ἀρχιλόχος προσσηκόντως τοῖς φίλοις
ἐγκάλων διαλέγεται πρὸς τὸν θυμὸν· [b]

66 cf. Hor. epod. 6 (Kirn l. c. 19) serm. 2, 1, 44s || 1 103 οἶδ'...
ἐν μέγα Soph. fr. 168 N.² ἐν δ' ἐπ. Semon. 29 ἐν δὲ τὸ κάλλιστον...
ἔειπε || 2 ὀρδντα C me add. Hecker B., ti edit. alii μ' ἔρδοντα metri
gratia Turyn Pfei. | δεινοῖς C em. Herzog (cf. Soph. Ai. 243) | Aesch.
Choeph. 123 πῶς δ' οὐ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς; Sept.
1049 παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο || 67. 74 Lucil. 698ss M.
contulit R. Narducci Mondo Cl. 4 (1934), 77ss (Spirazione
Archilochea nelle satire Luciliane) | cf. W. Jaeger ClRev. 43
(1946), 103 || 67 a cf. τ 377 v 18 Theogn. 355ss 1029ss Philit. 7
Friedl. H. 64 (1929), 378 Wil. Gl. 2, 113² || 1 Plat. Crat. 439c
ὥσπερ εἰς τινα δίνην ἐμπεσόντες κυκῶνται. cf. Sol. 1, 61 et Hesych.
s. κυκᾶν et κυκῶν || 2 ἀναδεν C || 2s Plut. Caes. 69, 14 τῷ ξίφει
γυμνῷ προσβαλὼν τὸ στέρνον || 3 ἐνδοκοῖσιν M^d, quod probat
Valck. conlato Hesych. ἐνδοκος· ἐνέδρα 'wenn wir den Feind an-
nehmen' Friedl. cf. Δ 170 δοκαῖον praeferret Wil. l. c. | 51 I A 55
παρασταθεῖσα || 4ss cf. Theogn. 355ss || 4 cf. H. Frän. NGG
1924, 81¹ | ἀμφάδην S¹ ante corr., Trinc. ἐμφάδην S¹ e corr.,
M^d A | ἀμπαδὴν Hom. H 196 al. | cf. 51 IV A 50 || 5 μήτε Mein. |
καππεσὼν Buech. | cf. 58, 2 || 6 Hesych. χαρτός· χαράς ἄξιος |
ἀσγάλλε SA ἀσγάλε M^d em. Grot. || 7 ἑνσμός S e corr., Trinc.
ἐνθμός S a. corr., M^d A, Wil.¹ | cf. Anacr. 65 Theogn. 964
et O. Schrö. H. 53 (1918), 324ss Plüss WklPh. 1920, 18 PhW.
1920, 330

- b. (67) - υ - υ - σὺ γὰρ δὴ παρὰ φίλων ἀπάγγχει
68. (70) Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε, Λεπτίνῳ πάμ,
γίγνεται θνητοῖς, ὁκοῖν Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγχι,
καὶ φροῖεῦσι τοῖς, ὁκοῖοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασιν.
69. (68) - υ - μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
ὡς ἐρέω.
70. (69) νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ,
Λεωφίλῳ δὲ πάντα κεῖται, Λεώφιλος δ' ἀκούε(ται).

68 THEO progymn. Rhet. graec. 1, 153 W. "Ομηρον μεταφράζων, ὅτε φησί [σ 136s]· 'τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷον ἐπ' ἡμᾶς ἀγῆσαι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε', ὁ Ἀρχιλόχος' [1. 2] | SEXT. EMPIR. adv. math. 7, 126ss inlustratis Hom. σ 136 subiungit (128) καὶ Ἀρχιλόχος δὲ φησι τοὺς ἀνθρώπους τοιαῦτα φρονεῖν ὁποῖν Ζ. ἐφ' ἡ. ἄγει et Eur. Tro. 885ss | SCHOL. in Hermog. Rhet. graec. 7, 934 W. [1. 2] | DIOG. LAERT. 9, 71 [1. 2] | Ps.-PLVT. de nob. 21 p. 278 Bern. [1. 2] | SVID. s. v. Πυρρώνειοι· τοῖς ἀνθρώποις νοῦς γίνεται—ἄγει | STOB. ecl. 1, 1 (ὅτι θεός... διέπει τὸ ὅλον τῷ τῆς προνοίας λόγῳ...), 18 p. 28 W. [F] sine poetae nomine [1. 2] | adiunxit Jacobs versum tertium ■ Ps.-PLAT. Eryx. 397^e ὅποιοι γὰρ ἂν τις ὦν οἱ χρώμενοι, τοιαῦτα καὶ τὰ πράγματα αὐτοῖς ἀνάγκη εἶναι· καλῶς δ' ἔφη, δοκεῖ μοι καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πεποιῆσθαι· [3] | haec exscripsit STOB. 4, 31 (π. πλούτου), 117 p. 774 H. [SMA] || 69 ATHEN. 10, 433^e τῆς δὲ δίτης οὐδὲν ἐστὶ πολυποθητότερον... καὶ ὁ Ἀρχιλόχος· [1. 2] || 70 HERODIAN. π. σχημάτων 57, 2 ἐστὶ τὸ τοιοῦτον σχῆμα (πολύπυτον) καὶ παρὰ τισι τῶν ποιητῶν, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ· [1. 2]

67b σὺ Schn. Mein. σὺ & | παρὰ Victorius et ed. Basil. in m. περί & | ἀπάγγχεο sim. plerique || 68 cf. 56 et Wil. Gl. 2, 113s || 1 τοῖς Stob. F Suid. | ἀνθρώποις νόος (νοῦς) Schol. Hermog. Diog. Suid. || 1s cf. Δ 288s αἱ γὰρ, Ζεὺς τε πάτερ..., τοῖος πᾶσιν θυμός ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο || 2 ὁκοῖν (ὁπ-) Theo Schol. Herm. v. 1. οἰκοῖν Stob. F | ἐπ' Diog. | ἄγει Theo Diog. Sext. Emp. Suid. || 3 τοι ἄοικαι οἷς Stob. & | ἔργμασιν Stob. ἐρύμασιν Plat. & | cf. Heraclit. 17 Die.-Kr.⁵ σὺ γὰρ φρονέουσι τοιαῦτα πολλοί, ὁκοῖοι ἐγκυρέωσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν, ἐωντοῖσι δὲ δοκέουσι | ad ἔργμ. cf. Hom. hymn. 27, 20 al. Hes. theog. 823 op. 801 || 69 2 ἐρώ Wil.¹ || 70 cf. Lobel Cl Quart. 22 (1928), 116. ad figuram cf. fr. 2 Simon. 161 et cum H. Kleinknecht Fr. com. adesp. 1325 K. (cf. O. Kern Orph. 21ss Mart. epigr. 5, 24) || 1 λεώφιλος² deter. λεωφίλου cod. A || 2 λεώφιλος (-ον) δὲ ἀκούε & em. Pors., qui idem temere Λεωφίλου

71. (71) εἰ γὰρ ὡς ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νευβούλης θιγεῖν.
72. (72) καὶ πεσεῖν δρήστην ἐπ' ἄσκον καπὶ γαστρὶ γαστέρα
προσβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς
73. (73) Ἕμβλακον, καὶ πού τιν' ἄλλον ἢ ἀάτη κυχῆσατο.
74. (74) Χρημάτων ἄελπτον οὐδὲν ἐστὶν οὐδ' ἀπώμοτον
οὐδὲ θανμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ' ἀποκρύψας φάος

71 PLVT. de EI ap. Delph. 5 p. 386d 'εἰ γὰρ ὄφελον' φησὶν ἕκαστος τῶν εὐχομένων καὶ Ἀρχιλόχος· [1] || 72 SCHOL. Eur. Med. 679 ἄσκον τῶνιν λέγει τὸν περὶ τὴν γαστέρα τόπον. Ἀρχιλόχος [1. 2], δρήστην λέγων οἷα δρᾶσαντά (δρᾶσοντά Schwartz) τι || 73 CLEM. ALEX. Strom. 6, 6, 1 p. 425 St.² ὁ Ἀρχιλόχος τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο μεταφέρων [I 116] 'ἄσάμην οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι, ἀντί νη πολλῶν', ὡδὲ πως γράφει· [1] || 74 STOB. 4, 46 (π. ἐλπίδος), 10 p. 999 H. [S] Ἀρχιλόχου· [1—9] | ARIST. rhet. 3, 17 p. 1418b 28 καὶ ὡς Ἀρχιλόχος ψέγει· ποιεῖ γὰρ τὸν πατέρα (Λυκάμην?) λέγοντα περὶ τῆς θυγατρὸς ἐν τῷ ἰάμβῳ· [1]. cf. nugas Anonymorum in rhet. l. c. p. 255s 324 Rabe || 1 HESYCH. ἄελπτον· ἀνέλπιστον. ἀπροσδόκητον. δεινόν. αἰφνίδιον

71 εἰ γὰρ ὁ[ς.....]εων[... laciniae versus Archilochi Papyr. Flinders-Petrie ed. Mahaffy I tab. 4, 2 p. 2, 3. cf. Bl. RhM. 55 (1900), 103, qui idem contulit Θ 538 | ὡς & | χεῖρ Elmsley | νεοβούλης Plut. pars libr. || 72 1 cf. Pind. Pyth. 4, 287 δρᾶστας opp. θεράπων || 1s cf. Anacr. 164 B.⁴ Lucil. 305s M. Tib. 1, 8, 26 (ad v. 2) id. ap. Charis. p. 109, 16 B. Ov. am. 1, 4, 43 al. Plut. Thes. 3 (ad v. 1 ἄσκον) || 2 προσβάλλειν & em. Matthiae Elmsl. || 73 Ἕμβλακον mavult Friedl. | cf. Wil. Gl. 2, 117 Hesych. ἀμβλακεῖν· ἁμαρτεῖν. cf. Ibyc. 22, 2 Simon. 135, 4 | ἦδ' ἄτη & em. Mein. ἄση v. Blumenthal H. 75 (1940), 427 alii alia || 74 cf. 67 Immisch Phil. 49 (1890), 198ss Sitz. Jb. 1894, 154. L. Weber Phil. 74 (1915), 99ss H. Frän. NGG 1924, 81 Friedl. H. 64 (1929), 379 Wil. Gl. 2, 114 Schadewaldt Das neue Bild der Antike 1, 57, 2 || 1 χρ. δ' ἄ. οὐδὲν Arist. δ' def. Friedl. conl. Solon. 3, 1 | cf. Eur. fr. 761 N.³ + Soph. Antig. 388 v. Hesych. s. ἀπώμοτον || 2ss de solis defectione non. April. a. 648 Thasi observata non Pari cf. Jac. Apollodors Chronik 150 L. Weber Phil. 74 (1915), 109ss, eandem defectionem ad a. 647 revocavit Ginzler AbhBerl. 1918 nr. 4 (Boll) cf. F. Jacoby Cl Quart. 35 (1941), 97ss || 2 51 IV A 54 Z. Ὀλ. πατὴρ || 3 μεσημβρίας & em. Schnw. || 3s nota λαμπρόν (!) φάος ἡέλιου Hom. passim | ad rem cf. Plut. fac. 19 p. 931dss (Mimn. 20 B.⁴, Cydium p. 565 B.⁴ Stesich. 73 B.⁴ Pind. fr. 107 Schr.) Plin. nat. 2, 54

ἡλίου λάμποντος. ὕγρον δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα κάπνιπτα γίγνεται
ἀνδράσιν. μηδεὶς ἔθ' ὕμεων εἰσορῶν θανμαζέτω,
μηδ' ἐὰν δελφῖσι θῆρες ἀνταμείρωνται νομόν
ἐνάλιον καὶ σφιν θαλάσσης ἡχέεντα κύματα
φίλτερ' ἡπείρου γένηται, τοῖσι δ' ὕλῃειν ὄρος.

5

75. (75) Κλυθ' ἄναξ Ἥφαιστε, καὶ μοι σύμμαχος γοννουμένωι
ἱλαος γενεῦ, χαρίζεν δ' οἷά περ χαρίζειαι.
76. (76) αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήωνα
77. (77) ὡς Διωνύσοι' ἀνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος

75 PLVT. aud. poet. 6 p. 23ab οἶον εὐθὺς δ' Ἀρχίλοχος, ὅταν
μὲν εὐχόμενος λέγῃ· [1. 2], αὐτὸν τὸν θεὸν κατακαλούμενος δηλὸς
ἐστίν. sequitur fr. 10 || 76 ATHEN. 5, 180de p. 414 K. τὸ γὰρ ἐξάρ-
χων τῆς φόρμιγγος ἴδιον. διόπερ δ' μὲν Ἡσίοδος φησὶν ἐν τῇ Ἀσπίδι
[205s]... καὶ δ' Ἀρχίλοχος· [1] || 77 ATHEN. 14, 628a Φιλό-
χορος δὲ φησὶν [FHG I 387], ὡς οἱ παλαιοὶ σπένδοντες (del. Wil. Kai.)

4 ἡλῖω λάμποντι Haupt Hi.-Cr. et Bl., qui contulerat Empe-
docl. 42 Die.-Kr.⁵ (ἀπεστέγασεν γὰρ οἱ (ἡλῖω) αὐγὰς). ἡλῖον λάμ-
πον· τὸ Sitz. Jb. 1894, 154 | λυγρὸν C em. Valck. Cr. Boll (cf.
Sapph. 2, 13 cum adn. Soph. Antig. 1236s Eur. Phoen. 1439)
ὠχρὸν Benti. || 5 καὶ πιστὰ Liebel οὐκ ἄπιστα C κάπνιστα Doederl.
Pfei. | φ 126 ἐπιελπόμενος cf. Ω 491 || 6 ὕμῶν C || 6ss ad ἀδύνα-
τον cf. Hor. epod. 16, 34 et cum Friedl. carm. 1, 2, 9ss || 7 μη-
δεῖνα C ἐὰν Valck. Boll Pfei. ὅταν B. | νόμον Trinc. || 7ss ad rem
contulit Wil.¹ Herod. 5, 92a || 8 σφιν C em. edit. | B 144 κύματα
... θαλάσσης (v 88) | ἡχέεντα Trinc. cf. Herodian. π. καθ. προσ.
p. 239, 11 L. κατὰ συστολήν ποιητικὴν τὸ 'ε' ἡχέεις Hesych.
ἡχέεντα· εἴηχα. cf. A 157 θάλασσά τε ἡχέεσσα et Maas Metr.²
§ 134 || 9 ὕλῃειν ex Choerob. II 717, 23 (p. 214 Hilg.) ci. B., quod
nunc probat Maas Metr.² § 36, ne absit attributum (νομὸν ἐνάλιον
~ ὕλῃειν ὄρος) ἥδὲ ἦν C ἦν B. Wil. alii alia; Nonn. 45, 159 καὶ
σφιν ὄρος βαθυδενδρον ἐφαίνετο καὶ νόμος ὕλης (pro mari) et adesps.
A. P. 217, 8 ὕλῃειν ... ὄρος cont. Pfei. || 75 cf. Wil. Gl. 2, 114⁴ ||
1 at Π 514 ε 445 κλυθὶ ἄναξ | cf. Hesych. σύμμαχος· βοηθός et
Sapph. 1, 28 | ζ 149 γοννοῦμαι σε ἄνασσα cf. Anacr. 1, 1 || 2 ἱλαος
Seidler praeter necessitatem propter 51 I A 55 cum adn. |
γενεῦ C em. Schnw. | χαρίζεται³ v. l. | N 633 οἶον δὴ ἀνδρεσσι
χαρίζεται ὕβριστησι (Ζεῦ πάτερ) eadem figura 30, 2 || 76 cf. 51
I A 47 IV A 52 Terp. 2 || 77 cf. K. Ziegler RE VI A 1908 adn.
13 || 1 διωνύσοι C || 1s Arist. poet. 4 p. 1449a 10 καὶ ἡ μὲν
(τραγωιδία) ἀπὸ τῶν ἐξαρχόντων τὸν διθύραμβον ... κατὰ μικρὸν
ἠδὲ ἦθ' | ad ἐξάρξαι cf. H. Schönewolf Der jungattische Dithy-

οἶδα διθύραμβον οἶνωι συγκεραυνωθείς φρένας.

78. (78) — — πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ,
οὔτε τιμον εἰσενείκας — — ο — — ο — —
οὐδὲ μὲν κληθεὶς <ὕφ' ἡμέων>? ἦλθες, οἷα δὴ φίλος,
ἀλλὰ σεῦ γαστήρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
εἰς ἀναιδείην.

5

οὐκ αἰεὶ διθύραμβοῦσαν, ἀλλ' ὅταν σπένδωσι τὸν μὲν Διόνυσον ἐν οἶνωι
καὶ μέθυ, τὸν δ' Ἀπόλλωνα μεθ' ἡσυχίας καὶ τάξεως μέλποντες. Ἀρ-
χίλοχος γοῦν φησὶν [1. 2] || 78 ATHEN. epit. 1, 7¹ ὅτι περὶ Περικ-
λέους φησὶν Ἀρχίλοχος δ' Πάριος ποιητῆς ὡς ἀκλήτου
ἐπεισπαλόντος εἰς τὰ συμπόσια Μυκονίων δίκην. δοκοῦσι
δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν ἐπὶ γλι-
σχροῦτητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι. τὸν γοῦν γλίσχρον Ἰσχό-
μαχον Κρατῖνος Μυκόνιον καλεῖ [CAF I 328 K.]... [1—5] Ἀρχί-
λοχός φησιν || 1 HESYCH. χαλίκρητον· εὐκρατον. ἄκρατον ||
■ EVST. in II. 1148, 36 μὴ τινα τιμον εἰσενεγκόν, εἰπεῖν κατ'
Ἀρχίλοχον, ἀλλὰ δηλονότι ἀσύμβολον δειπνῶν εὐρών. καὶ ἐστὶν δ'
τίμος κατὰ τὸ ὦν ὄνος, χολή χόλος

rambos (Diss. Giss. 1938), || 2 contulit Mein. Callim. fr. 544
Pfei.⁴ τοῦ <τε> μεθυπλήγος φοροῖμιον Ἀντιλόχον, ubi Ἀρχιλόχον
ci. Ruhnken. adde A. P. 9, 323, 5 ἐν οἰνόπληξι τεράμνοισι et κατα-
κεραυνώω || 78 minus turbulente se gerit quam Pericles (cf. 7s) |
Aesch. Prom. 1021ss Διὸς ... πτηνὸς κύων ... ἀκλήτος ἐρπον δαι-
ταλένς cf. Asii epigr. || 1 Ap. Rhod. 1, 473 πῖνε χαλίκρητον ...
μέθυ | μεθύων C em. Cas. || 2 τίμ. Aesch. Choeph. 916 | εἰσήνεγ-
κας C εἰσενέγκας Schweigh. εἰσενείκας Kai. || 3 ὕφ' ἡμέων in-
seruit B. an <Περικλεις>? <ἐσ> ἦλθες οἷα δὴ <ς φίλων> φίλος ci.
Ribb. || 4 σεῦ C σ' ἢ Pors. B. alii | νόον τε cod. E | ad v. καὶ φρ.
cf. 51 IV A 8s. adde Ps.-Hes. scut. 149 νόον τε καὶ ἐκ φρένας
εἴλετο K 391 παρέκ νόον ἦγαγεν et Archil. 88, 2

Archilochi tetrametris dederunt editores nonnulli fr. iamb.
adesps. 26—28

ΕΠΩΙΟΙ

[79 a.] (ext. lacin. tr. lin.)

κύμ[ασι] πλα[ζόμε]νος.
κάν Σαλμυδ[ησσ]ῶι γυμνόν εὐφρονέσ[τατα]
Θρηῖκες ἀκρό[κ]ομοι
λάβοιεν — ἔνθα πόλλ' ἀναπλήσει κακά

5

SCHOL. 79, 3 ο το' / || 4 οί ἀκρ[...].ς κομῶντες cf. infra Hesych. || 8 ἐπεὶ / η ... ἐνοί/

[79. 80] PAP. Argentor. Biblioth. Univers. s. II p. Chr. ed. R. Reitz. SBBerl. 1899, 857s tab. VII cf. eundem H. 35 (1900), 621, 2 Fr. Leo De Horatio (epod. 10) et Archilocho, Gotting., 7s C. M. Bowra ap. J. U. Powell l. c. 58ss | fr. 79 et 80 Archilocho dederunt Reitz. et A. Hauvette Archiloque Paris 1905 passim (cf. RevEtGr. 1901, 70ss), fr. 79 et 80 Hipponacti Bl. RhM. 55 (1900), 341s Crusius SBMünch. 1906, 379 Crönert Arch. f. Pap.-F. 1, 509 G. Perrotta St. It. Fil. Cl. 15 (1938), 1ss, (id. ib. 16 [1940], 177ss) N. Terzaghi ib. 17 (1941/42), 217ss Fr. Lasserre Les Epodes d' Arch. Paris 1950, 274ss O. Masson RevEtGr. 64 (1951), 427ss (cf. RevEtGr. 59/60 (1946/7), 8ss ubi dubitat de fr. 79), fr. 79 Archilocho, fr. 80 Hipponacti aut al. H. Jurenka Jahresb. K. K. Maxim. Gymn. Wien 1900 p. 12 Romagnoli lirici graeci 1932, 91. 222 Pfei. Phil. 88 (1933), 265ss Umb. Galli AteR. 3, 6 (1938), 157ss (id. ib. 3, 8 [1940] 255ss) Cantarella Aeg. 24 (1944) 1ss, fr. 79 et 80 poetae Alexandrino G. Coppola St. It. Fil. Cl. 7 (1929), 155ss M. Del Grande Note Filologiche, Neapel 1942, 11ss; imitationes esse Archilochi censuit G. Pasquali St. It. Fil. Cl. 7 (1929), 307ss | pap. nuperrime examinauerunt J. Schwartz et O. Masson, cui lectiones (cf. RevEtGr. 64 (1951), 427ss) novas debemus || 79 2 HESYCH. πλαζόμενος· πλανώμενος || 3 HESYCH. Σαλμυδηςός· αἰγυαλός περὶ τὸν Εὐξείνιον πόντον | HESYCH. γυμνόν· ἀνυ(πό)δητον ἢ ἀπεσκυθισμένον, ὡς Ἀρχίλοχος (fr. 161 B.⁴) || 4 HESYCH. ἀκρόκομοι· cf. supra Schol.

79 ad titulum cf. 83. 85. 87. 103. 105, ad rem Sem. 19 Catull. 25 Hor. epod. 10 (21s) B. Kirn l. c. 13ss | perierunt initium et argumentum margini sinistro adscr. ubi legitur .ε . ηεκτ/ θαλάσσι[...]. || 2 κύμ[ασι] Cantarella | cf. s 388s || 3 ad Salm. v. RE IA 1991, 1. 2 Herod. 4, 93 τὸν Σαλμ. idem alii | εὐφρονέης [σκότω] Schulthess || 3ss cf. Aesch. Prom. 726s τραχέα πόντον Σαλμυδηςία γνάθος, ἐχθροῦ ἐνός ναύτησι, μητρὶν νεῶν (Soph. Ant. 969 cum emend. Wil. H. 54 [1919], 50) || 4 = A 533 cf. Eustath. in II. 505, 19ss Schol. Hom. l. c. || 5 ἔνθα ἀναπλήσει sscr. [λ]α . . . πλῖσαι[...].]χα schol. cf. O 132

δούλιον ἄρτον ἔδων —
ῥίγει πεπηγότ' αὐτόν. ἐκ δὲ τοῦ χνό(ο)ν
φνκία πόλλ' ἐπιχ(έ)οι,
κροτέοι δ' ὀδόντας ὡς [κν]ῶν ἐπὶ στόμα
κείμενος ἀκρασίη
ἄκρον παρὰ ῥηγμῖνα κυμαντῶι[...].[...].
ταῦτ' ἐθέλοιμ' ἄν ἰδεῖν,
ὅς μ' ἠδίκησε, λ[ά]ξ δ' ἐπ' ὀρκίοισ' ἔβη
τὸ πρὶν ἑταῖρος [έ]ῶν.

(paragaphus)

b. κάτε [. . . .] οικλε[. . . . . (.)] ονν . τίδι
δο[. . . .] ωράσ[. . . . .]
[. . . .] ε[. . . .] σλο . [. . . .]

[80.] ἡ χλαῖν[α . . . . .] αττη[
κυρτόν ε[. . . .] φιλεῖς
ἀγχοῦ καθησθῆαι. ταῦτα δ' Ἰππῶνα[ξ . . . .]

10 ἀκροσ[...].οι || 11 κατ' ἄκρον τὸν αἰγυαλόν || 13 ἐπὶ ὀρκίοις || 80 3 .ε . ταμ[. . . .] 5s μακάριος, ὅς τὸν

8 HESYCH. φνκία· θαλάττια βρόα || 80 PAP. Argentor. (v. supra)

6 cf. Hippon. 39, 6 Aesch. Ag. 1041 Soph. Ai. 494 Eur. Alc. 2 || 7 em. Masson (coll. ζ 226) || 8 cf. Xenoph. anab. 7, 5, 12 (ἐν τῷ Σαλμυδηςῶϊ) τέναγος . . . ἐστὶν ἐπὶ πάμπολῳ τῆς θαλάττης Ps.-Seymn. 724 | I 7 πολλὸν . . . φνκος || 9s Z 43 et Aesch. Ag. 3 contulerunt Reitz. et Wil. || 11 ῥηγμῖνι Cantarella | κυμαντῶι Masson dub. | cf. Y 229 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνα (-νος codic. sed cf. 227) ἄλδος πολιοῖο θέεσκον || 12 cf. H. Frän. NGG 1924, 80² | ἰδεῖν fere εἰδέναι, ut A 243 Callim. epigr. 23, 3' Reitz. praeter necessitatem || 13 ἐφ' ὀρκίοις pap. ἐπὶ ὀρκίοις schol. | A 157 κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν Aesch. Eum. 110 πάντα ταῦτα λάξ ὀρῶ πατούμενα (cf. Herond. 8 [somm.], 58) cf. O. Masson RevEtGr. 64 (1951), 427ss | adde Alc. Pap. Oxyrh. 2157, 1, 22s (Πίττακος φνσκων, qui idem olim fuit Alcaei ἑταῖρος) βροαῖδιος ποσὶν [έ]μβαις ἐπ' ὀρκίοισι | cf. 95 et Pasquali l. c. 308 || 14 E 54 + θ 586 || 80 1 de ἡ valde dubitat Hi. v. G. || 2 κυρτόν Cantarella κύρτον Reitz. | cf. Hesych. s. κύρτος || 3 vel ταῦτα | Ἰππῶνα[ξ σκαφεύς] Reitz.; sed v. Perrotta l. c. 20s et Masson RevEtGr. 59/60 (1946/47) 14s; Ἰππῶνα[κτίδης] Maas

[ο]ἶδεν ἄριστα βροτῶν.
[οἶ]δεν δὲ κ' Ἀρίφαντος (ἄ μάκαρ, ὅτ[ις]
οὔδαμά κως εἶδε
[γ]ο[ά]σου πνέοντα φῶρα), τῷ χυτρεῖ [δὲ νῦν]
Αἰσχυλίδηι πολεμεῖ.
ἐκεῖνος ἤμερσέ[ν σε . . . . .] . ησ[
πᾶς δὲ πέφηνε δο[λός].
] . . . [

5

10

(ΑΙΝΟΣ)

81. (89) Ἐρέω τιν' ὅμιν αἶνον, ὃ Κηρυκίδη,
ἀγνυμένη σκυτάλη.
πίθηκος ἦι θηρίων ἀποκριθεῖς
μοῦνος ἂν' ἐσχατήν.
τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῇ συνήρτετο
πυκνὸν ἔχουσα γόον.

5

10 φα . . . σ

81 LVCILL. TARRH. ap. AMMON. ed. Valck. p. 7 (cf. fr. 89) καὶ
πάλιν, ὅταν λέγῃ (Ἀρχιλόχος) [1. 2], εἴτ' ἐπιφέρει. [3—6] (ANECED.
PAR. ed. Cram. 3, 371, 14s) | EVST. in Od. p. 1769, 1 [2—6] |
v. 2 utuntur DEMETR. π. ἐρμ. 5 HESYCH. s. σκυτάλη Λακωνικῇ
SCHOL. Pind. Ol. 6, 154 cf. PLVT. sap. conv. 8 p. 152^e || 4 HE-
SYCH. ἐσχατή· ἐρημία || 5 PLAT. rep. 2, 365^c τὴν δὲ τοῦ σοφωτά-
του Ἀρχιλόχου ἀλώπηκα ἐλκτέον ἐξόπισθεν κερδαλεῶν καὶ ποι-
κίλην | cf. DION. PRVS. or. 74, 15 (II 197 Arn.) AEL. var. hist.
6, 64 BASIL. M. libr. gent. 2, 183 | HESYCH. κερδαλῇ· ἀλώπηξ ||

5 μάκαρς Aleman. 11 bis. sed cf. Sol. 15, 1 || 6 κῶ σ' εἶδε
interpr. Masson || 7 tentavit Wil. [τ]ο[ύ]μου Cantarella | cf. Hor.
epod. 10, 1s (navis) ferens olentem Menum || 9 suppl. Bl. || 81 de
apologi argumento disputaverunt S. Luria Phil. 85 (1929), 1ss
O. Immisch SBHdb. 1930/31 Abh. 3 v. LCBI. 1931, 683 cf.
Aesop. 14 Hsr. (43 Halm) Babr. 81 || 1 Hes. op. 202 νῦν δ' αἶνον
βασιλεῦσι ἐρέω cf. Ψ 652 ξ 508 al. | ὅμιν Sp. || 1s nota κήρυκα
caduceum ferentem || 2 de Archilochi ἀγν. σκ. disputaverunt Ap.
Rhod. (Athen. 10, 451d) et Aristoph. Byz. (ibid. 3, 85^e) || Ω 584
ἀγνυμένη κραδίη, unde ἀγνυμένη σκυτάλη ci. Friedl. || 3 θηρίων
ὑποκριθεῖς Anecd. || 3ss δ 367 ἢ μ' οἶμαι ἔρροντι συνήρτετο || 4 ω 150
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχ. cf. Hes. theog. 622 Alc. 4 et Ἐσχατία, Ἐσχατιώ-
της, Ἐσχατιώτις (hoc Hi. v. G.) || 5 ἄρ' = δὴ ἄρ(α)? Friedl. |
κερδαλή v. l. || 6 πυκνὸν . . . γόον Eust. | O 461 Λιδὸς πυκνὸν v.

82. (90) ῥόπτρῳ ἐρειδόμενον

83. (91) τοιήνδε δ', ὃ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων

*84. Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀρευδέστατος
καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει.

85. (104) εὔτε πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροῖζετο,
ἐν δὲ Βατουσιάδης,

ss adfert corruptos ET. GVD. p. 19, 23 || 82 ET. MAGN. 715, 44
σκανδάληθρον, τὸ πέταρον τῶν παγίδων . . . ἔστι δὲ τὸ ἐν τῇ πα-
γίδι καμπύλον ξύλον, ὃ ἐρείδεται. Ἀρχιλόχος δὲ ῥόπτρῳ ἔφη,
οἶον· 'ῥ. ἐρ.' | sim. SCHOL. Rav. Ar. Ach. 687 SVID. s. v. σκανδά-
ληθρα. cf. Polluc. 7, 115 (ῥόπτρον) || 83 SCHOL. Ar. Ach. 120
'τοιήνδε δ', ὃ πίθηκε, τὸν πάγον· ἔχων'. καὶ τοῦτο παρώδηκεν
ἐκ τῶν Ἀρχιλόχου Ἐπ(ωιδ)ῶν. [1] || 84 ARISTID. or. 45, 39
(vol. II 51 Dd.) πρόκειται τὰ (μέλλοντα) πράγματα· αὐτοῖς (τοῖς
θεοῖς) ὥσπερ ἐν ὀφθαλμοῖς διὰ τοῦτο· [1], καὶ ὅτι γε δι' αὐτὸ
τοῦτο ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητὴς μαρτυρεῖ. τὸ γὰρ δευτέρον ἐστὶν αὐ-
τῷ· [2]. οἱ δ' (ἄνθρωποι) ὥσπερ ἐν σκοτίᾳ τὰ πράγματα κρῖνουν ||
85 HEPHAEST. de poem. 7, 2 p. 71 C. cf. fr. 88 | ench. 4, 2 p. 13 C.
ἐὰν δὲ τρισύλλαβος ἦι ὁ ποὺς ὁ τὸ μέτρον σνιστάς, δύναται καὶ
παρὰ δύο συλλαβὰς εἶναι τὸ καταληκτικόν, οἷον ἐπὶ δακτυλικῷ· [2]
ἐνταῦθα γὰρ ἡ 'δης' συλλαβὴ ἀντὶ τρισυλλάβου κεῖται | 7, 3 p. 22 C.
τῷ μὲν πενηνμιμερεῖ (δακτυλικῷ) Ἀρχιλόχος κέχρηται ἐν ἐπωι-

τ 353 πυκνὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχουσα (sim. Ω 282. 674) || 82 ex Babr.
fab. 130 adhibitis Hesychi πάγῃ δὲ τις Cr. coniecit πάγῃ δὲ τις
ῥόπτρῳ ἐρειδόμενῃ. adde Hesychn. s. ῥόπτρον || 83 cave huc tra-
has Phaedr. app. 1 de simio nudas nates contegere studente
cf. Aesop. 83 Hsr. (44 Halm) de simio rege | πυγῇ] πυγῇ olim B.
ex Schol. coniecit. attamen re vera in paraphrasi legitur οὐ δὲ
τοιαύτην τὴν τύχην (v. l. μοῖραν, μοῖραν, ubi τὴν lectionem
primariam fuisse ci. Immisch) ἔχων τῶν ἀλόγων ζώων βασι-
λεύσεις v. Wil. Gl. 1, 373^a || 84 cf. Eur. fr. 1110 N.² Archilocho
tribuit Bl. Fleck. Jbb. 129 (1884), 496 cf. Hi. Jb. 1888, 680 et
Wil. Gl. 1, 347 | 'nisi prima erat epodus epodorum libri, prae-
cessit 79s et 81—83' Friedl.; nisi cum Sn. ex Hephaestionis
auctoritate carmen a 85 incipere mavis (Phil. 96 [1944], 284),
ita ut 81—84 secuta sint 85 || 1 cf. Jo. Tzetz. alleg. Hom.
λ 140s || 2 cf. Semon. 1, 1 Sol. 1, 17 || 85 1 εὔτε (τοι) C em.
Bentl. | an Εὔτε, si Hephaestionis exempla seligendi morem
sequimur? | ad ἠθρ. cf. 62 || 2 idem nomen Batousias CIL X 6776
(in insula Pontia) cf. Hesychn. Σελλιάδεω· Σελλέως υἱὸς ὁ μάντις
Βατουσιάδης τὸ ὄνομα et Aristid. II 380 Dind.

86. (93) τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει
δολοφρονέουσα χειρί, θῆτέρῃ δὲ πῦρ.

87. (92) ἐμεῦ δ' ἐκείνος οὐ καταπτοῖζεται.

(ΑΙΝΟΣ)

88. (94) Πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
τίς σὰς παρήειρε φρένας,

δῶι. [2] | cf. SCHOL. Hephaest. p. 272, 20C. EPITOM. Hephaest. p. 361, 11 C. SCHOL. Ar. nub. 275 PRISCIAN. gramm. II 411 SACERD. gramm. VI 512, 14. 517, 15 || 86¹ PLVT. vit. Demetr. 35, 6 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη καθάπερ ἡ παρ' Ἀρχιλόχῳ γυνή. [1. 2] | cf. ²prim. frag. 14 p. 950¹ δ δ' Ἀρχιλόχος ἐπὶ τῆς τὰ ἐναντία φρονούσης οὐ κακῶς εἶπε. [1. 2] et ³comm. not. 23 p. 1070^a ἡ δὲ τούτων αἰρεσις ὥσπερ ἡ παρ' Ἀρχιλόχῳ γυνή. [1. 2] || 2 HESYCH. δολοφρονέουσα· δόλια φρονούσα. ἀπα- τῶσα || 87 ET. MAGN. p. 689, 1 προϊκτής·... τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἔσεσθαι, δωρεάν τινα λαμβάνειν, ὡς Ἀρχιλόχος. [1] (ZONAR. 1573. 1578 SVID. s. v. καταπρ.) | cf. ET. GVD. p. 305, 3 ANECD. Par. ed. Cram. 4, 55, 12, ubi versu deperdito interpretatio legi- tur: οὐ δωρεάν ἐμοῦ (δωρεῖ μου Anecd. C) καταγνώσεται τις, ἀλλὰ ἀποδώσει μισθὸν ὃν ἐπραξε (ἐπραξα Gud. ἐπράξατο Anecd. C), cui addita sunt: οὕτως εὖρον ἐν ὑπομνήματι Ἐπωιδῶν Ἀρχι- λόχῳ | cf. ORION. 82, 23 St. || 88 SCHOL. Hermog. Rhet. gr. 7, 820 W. ἐστὶ δὲ αἰεὶ τὸ ἐπωιδῶν βραχύτερον τοῦ πρὸ αὐτοῦ στίχου συλλαβὰς τέσσαρας, οἷον στίχος μὲν ὁ πρῶτος ἤγουν στροφὴ ἦτοι κῶλον· οἷον [1], εἴτα τὸ ἐπωιδῶν [2], εἴτα ἀντίστροφος ἦτοι κῶλον [3], εἴτα πάλιν ἐπωιδῶν [4] | HEPAEST. π. ποιημ. 7, 2 p. 71 C. εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ οἱ ἀρρενικῶς οὕτω καλούμενοι ἐπωι- δοί, ὅταν μεγάλῳ στίχῳ περιττὸν τι ἐπιφέρηται οἷον [1. 2] καὶ ἐτι [85, 1. 2] | MAR. VICTORIN. gramm. VI 170, 5 similes sunt Archilochiis illis [1. 2] | ad v. 1 cf. SCHOL. in Heph. p. 262, 10s 267, 10s 282, 14 C. ibid. app. p. 312, 10 SACERD. gramm. VI 518, 5. 522, 6 IYBAM ap. RVFIN. gramm. VI 561, 13 | ad v. 2 cf. DEMETR. π. ἐρμ. 5 SCHOL. Ar. ran. 384 SCHOL. Pind. Pyth. 5 p. 171 Dr. 6 p. 192. 7 p. 201

86¹ ἐφόρει om. Plut.³ || 2 δολ. Hom. (I 480) Hes. | τῇ δ' ἐτέρῃ Plut.¹ ἐτέρῃ om. Plut.³ τῇτέρῃ Schnw. || 87 cf. Hesych. s. καταπτοῖζέμενος et 130 B.⁴ προτεῖνω χεῖρα καὶ προτίσσομαι et ρ 352 ἀνδρὶ προϊκτῇ (sim. 449) || 88 fabulae (89ss) initium esse coniecit Cr. (RhM. 49 [1894], 299ss) conl. Ar. av. 649ss cf. Bahntje 39 || 1ss cf. 45 et Catull. 40 || 1 cf. Hor. epod. 6, 13 epist. 1, 19, 25. 30 Lucian. Pseudolog. 1, 2 || 2 cf. 58, 5 || 2s κ 553

ἦς τὸ πρὶν ἡγήρεισθα; νῦν δὲ δὴ πολὺς
ἀστοῖσι φαίνεται γέλως.

88 A. (143) τέττιγα δ' εἵληφας πτεροῦ

89. (86) αἰνὸς τις ἀνθρώπων ὁδε,

88A LVCIAN. Pseudolog. 1, 1 τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα τοῦ πτεροῦ συνείληφας· εἶπερ τινὰ ποιη- τὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχιλόχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον καὶ παρησίου συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίσειν, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα λυπήσῃ ἐμελλεν τοὺς περιπετεῖς ἐσομένους τῇ χολῇ τῶν ἰάμβων αὐτοῦ. ἐκεῖνος τοίνυν πρὸς τινος τῶν τοιούτων ἀκούσας κακῶς τέττιγα ἔφη τὸν ἄνδρα εἵληφέναι πτεροῦ εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὁ Ἀρχιλόχος, φύσει μὲν λάλῳ ὄντι καὶ ἀνευ τινὸς ἀνάγκης, ὅπῃ δὲ καὶ τοῦ πτεροῦ ληφθῇ, γεγονότερον βοῶντι. καὶ οὐ δέ, ἔφη, ὃ κακὸδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν ἄλλον παροξύνεις ἐπὶ σεαυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις; ταῦτά σοι καὶ αὐτὸς ἀπειλῶ οὐ μὰ τὸν Δία τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἑαυτὸν—πόθεν; πολλοὶ ὅγε καὶ δέω— σοὶ δὲ μυρία συνειδὼς ἰάμβων, ἄξια βεβιωμένα, πρὸς ἃ μοι δοκεῖ οὐδ' ἂν ὁ Ἀρχιλόχος αὐτὸς διαρ- κέσαι, προσπαρακαλέσας καὶ τὸν Σημωνίδην καὶ τὸν Ἰππώνακτα συμποιεῖν μετ' αὐτοῦ κἂν ἐν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν. οὕτω σὺ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυρίᾳ τὸν Ὀροδοικίδην καὶ τὸν Λυκάμβην καὶ τὸν Βούπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους || 89 AMMON. ed. Val. p. 6 αἰνὸς καὶ παροιμία διαφέρει· ὁ μὲν γὰρ αἰνὸς ἐστὶ λόγος κατὰ ἀναπόλησιν μυθικὴν ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φντῶν πρὸς ἀνθρώ- πους εἰρημένος, ὡς φησι Λουκί(λλ)ος Ταρραῖος ἐν πρώτῳ Παροι- μῶν, οἷον ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ. [1—3] καὶ τὰ ἐξῆς | idem Ps. DIOGENIAN (LVCILL. TARRH.) π. παροιμῶν praef. I p. 178 Gott. | ET. GVD. p. 19, 22 | EVST. in Il. 855, 4 [1—3] in Od. 1768, 61 [1—3] | SCHOL. ξ 508 Ἀρχιλόχος δὲ λέγει [1—3] | ANECD. Par. ed. Cram. 3, 371, 13 [2. 3] | APOLLON. DYSCL. de dubit. p. 490 B. 224 Schn. [2] | hoc carmen respiciunt

φρεσὶν ἦισιν ἀσφράξ || 3s cf. Soph. Oed. C. 902s Semon. 7, 73s Callim. 195, 30 Pfei. (ἃ μὴ με ποιήσεις γέλω) || 88A dimetr. iamb. restituit cum B. Wil. cf. H. Diels H. 23 (1888), 279s, propter argumenti similitudinem huc traxit Kroll ad Catull. 40 cf. Wil. H. 59 (1924), 271, qui ex Constantino Rhodio poeta ap. Matranga Anecdota 2, 628 ἐπεὶ πτερῶν τέττιγος ἐδράξω τάλαν et ὡς ἂν μάθῃς, κακοῦργε, μὴ κνεῖν μάτην εἰδόντ' ἐμὸν τέττιγα τὸν Μούσας φίλον dimetrum restituit τέττιγος ἐδράξω πτερῶν ad- sentitur Körte Gn. 15 (1939), 489s || 89ss cf. Cr. apud Kleukens Buch der Fabeln (Lips. 1913) p. XIss || 89¹ Moschion. fr. trag. 8 p. 815 N.² ἦν ἄρα τρανὸς αἰνὸς ἀνθρώπων ὁδε cf. Hes. op. 202 | ad ξωνῶν cf. 92 test.

ὅς δ' ἄλῳπῃ καίετος ξυνωνίην
ἔμειξαν.

90. (38) προύθηκε παισὶ δεῖπνον αἰγνὲς φέρων.

91. (109) ὥς δ' ἂν σε θωῶν λάβοι

*92 a. (*87) ὄρῳς ἴν' ἔστ' ἐκείνος ὑψηλὸς πάγος
τραγχὺς τε καὶ παλὶγκότος;

Schol. Hom. Town. T 407 Philostr. imag. p. 381 (298 K.) Hermog. progymn. I p. 1 R. Schol. Ar. av. 651 Prisc. gramm. II 430, 6 K. cf. Aesop. I Hsr. (5 Halm) Phaedr. I, 28 et ad fr. 88 || 90 ET. MAGN. 32, 26 αἰγνὲς· τὸ δεινὸν καὶ πολύστονον· Ἀρχίλοχος· [1] | HESYCH. προύθηκα· προσέθηκα et ἀήνες· αἰδίων. λάβρον. ἄθλιον et αἰήνες· αἰώνιον. βλαβερόν || 91 ET. MAGN. 26, 23 ἀθῳος· ἀζήμιος· ἔχει δὲ τὸ 'ι' ἐκ παραδόσεως, ἐπειδὴ εὐρηται θωῶν ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· [1] | cf. Herodian. π. καθολ. προοιωδ. I 128, 14s L. Eust. in Od. 1441, 1 | idem versus [δς] δ' ἂν σε θωῶν λάβοι una cum glossemate m.² ζημία resurrexit e pap. Oxyrh. in Callimachi epodo (fr. 195, 22 Pfei.), cuius de carminis auctore post M. Norsa et Hieron. Vitelli, editores principes (AteR. Ser. 3, 1 [1933], 1ss 'Frammenti di Archiloco'), disputaverunt G. Pasquali (St. It. Fil. Cl. N. S. 10 [1933], 169ss 'Archiloco o Callimaco') et Pfei. (Phil. 88 [1933], 265ss 'Ein Epodenfragment aus dem Iambenbuche des Kallimachos') cf. Maas Gn. 10 (1933), 438 Stroux Phil. 89 (1934), 318. | PAP. Oxyrh. s. I p. Chr. Pap. Gr. e Lat. XI 1216 p. 123ss (127 v. 32) G. Coppola St. It. Fil. Cl. 10 (1933), 165ss || 92 ATTICVS ap. Euseb. praep. 15, 795a [a 1—3]· ἐπὶ τούτων τὸν ὑψηλὸν πάγον τὸ δριμύ καὶ πανούργον ἐκείνο θηρίον ἀνελθεῖν ἀδύνατον· ἵνα δὲ εἰς ταῦτόν ἔλθῃ τοῖς ἀετοῦ γεννήμασιν ἀλώπηξ, ἣ τυχῇ τι καὶ δει χρησάμενος ἐκείνους πονηροῖ κατὰ πεισὶν εἰς γῆν τῶν οἰκείων αὐτοῖς φθαρόντων, ἣ φύσασαν αὐτήν, ἀ μὴ πέφνηκε φθύν, λαιψηρὰ κυκλώσαι πτερὰ, ταύτη καὶ οὕτως ἀρθεῖσαν ἐκ γῆς ἀνέπτασθαι πρὸς τὸν ὑψηλὸν πάγον. ἔως δ' ἐκάτερον ἐπὶ τῆς

3 ἔμειξαν Diogen. Rhet. Schol. Od. ἔθεντο Ammon. reliq. ἔμειξαν ἢ καθ' ἑτέραν γραφὴν ἔθεντο Eust. Od. || 90 huic fabulae adscripsit Schnw. | apponit aquila catulos volpinos | ad al. cf. Kai. Soph. El. 153s || 91 ad θ. cf. N 669 β 192 et Hesych. θωῶ· ζημία. βλάβη | minatur et execratur volpes: χειροαία γὰρ οὐσα πτηνὸν διώκειν ἡδυνάται (cf. Schol. Rav. Ar. av. 651) || 92a Archilochos vindicavit Mein. b subiunxit ex Eusebio et ex gr. restituit D. | aquilae verba deridentis || a 1 Hesych. πάγος· ὄχθος. βουνός || 2 Pind. Nem. 4, 96 τραχὺς δὲ παλιγκότος ἐφεδρος Sapph. 108 οὐκ ἔμμι παλιγκότων ὄργαν

ἐν τῷ κάθημαι σὴν ἐλαφροῖζων μάχην.

b. λαιψηρὰ κυκλώσαι πτερὰ

93. (110) μὴ τευ μελαμπύγου τύχης.

94. (88) ὦ Ζεῦ πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων δόαις
λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ θηρίων
ὄβρις τε καὶ δίκη μέλει.

94 A. (126) πυρός δ' ἴῃν αὐτῷ φεφάλνῃ

οἰκείας μένι τάξεως, οὐκ ἐν κοινωνίᾳ τοῖς γῆς πρὸς τὰ οὐρανοῦ θρέμματα || b 1 PLVT. de garrul. 10 p. 507a (λόγος ἐκ τοῦ στόματος προέμενος) φέρεται λαιψηρὰ κυκλώσας πτερὰ δι' ἄλλων ἐπ' ἄλλους σιυνδράμενος | amat. 3 p. 750b δ δὲ σὸς ("Ερως) ἐκ Κιλικίας Ἀθήναζε λαιψηρὰ κυκλώσας πτερὰ 'διαπόντιος πέταται', τοὺς καλοὺς ἐφορῶν καὶ συμπλανώμενος | cf. Callim. com. Berenic. 53s || 93 SCHOL. Venet. 453 Ω 315 εἰωθε δὲ καὶ ὁ Ἀρχίλοχος μελάμπυγον τούτον (τὸν ἀετὸν) καλεῖν· ἢ τευ μελ. τ. | HESYCH. μὴ τευ μ. τύχης· μὴ τιως ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχης ('Ηρακλέους) | TZETZ. in Lycophr. 91 μελάμπυγοι, πύραργοι· εἶδη ἀετῶν κατ' Ἀρχιλόχον (189 B.) | cf. SVID. s. v. μελ. et ZENOB. 5, 10 μὴ σὺ γε μελ. τύχης || 94 STOB. I, 3 (π. δίκης κτλ.), 34 p. 58 W. Αἰσχύλου FP in marg., sed 35 F in marg. Ἀντιλόχον, quod in Αρχιλόχον mutandum (cf. Callim. fr. 544 Pfei.) et huc referendum docet CLEM. ALEX. Strom. 5, 127, 1 p. 412 St.² τοιαῦτα καὶ ὁ Πάριος Αρχιλόχος λέγει· ὦ Ζεῦ, σὸν μὲν... ἐπ' ἀνθρώπους δόαις λ. καὶ ἀθέμις, unde EUSEB. praep. 13, 687 (—τε καὶ ἀθέμιστα) || 94 A SCHOL. Ar. Ach. 270 φέφαλοι γὰρ εἰσιν οἱ σιυνθῆρες... καὶ παρὰ Αρχιλόχῳ δὲ καίται [1]

3 δι v. l. | κάθηται Atticus qui suae orationi accommodavit | contulit B. Hesych. ἐλαφροῖζων· παρασκεναζόμενος ῥαδίως || b Euripidi dedit olim B. || 93 volpes aquilam monere videtur Cr. || 94 volpis preces et querellae. ad rem cf. Hirzel Themis 218ss Wil. Gl. I, 347 || 1 πάτερ Ζεὺς μὲν FP σὸν μὲν Clem. Euseb. | cf. Hippon. 34 Hes. theog. 71 || 2 ξ 84 αἰσιμα ἔργ' ἀνθρώπων | ἀνθρώπους Clem. Euseb. || 3 Hesych. λεωργόν· κακοῦργον. πανούργον | λεώλης = πανώλης contulit Hi. v. G. | καθέμι(σ)τας οἱ fere FP τε καὶ ἀθέμιστα Euseb. καὶ ἀθέμις L Clem. em. Liebel ex 4 || 3s cf. Hes. op. 238s || 94 A ἴῃν] ἐν Sn. Lasserre | agitur de strue et virgultis a volpe accensis, quorum scintillae combusserunt aquilae nidum

95. (96) *δρκον δ' ἐνοσφίσθης μέγαν*
ἄλας τε καὶ τράπεζαν — □ — □ — □
96. (131) *χολήν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ' ἥπατι.*
97. (107) *πάρελθε· γενναῖος γὰρ εἷς.*
98. (106) *πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα*
- *99. (*108) *ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην*
100. (111) *ἐμπλην ἐμεῦ τε καὶ †ἐφόλον*

95 ORIGEN. adv. Cels. 2, 21 K. *τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι πολλοὶ κοινωνήσαντες ἄλῶν καὶ τραπέζης ἐπεβούλευσαν τοῖς συνεστίοις; καὶ πλήρης ἐστὶν ἡ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἱστορία τοιούτων παραδειγμάτων. καὶ οὐκ οἶδεν γὰρ ὁ Πάριος λαμβανόμενος τὸν Λυκάμβην κατὰ ἄλας καὶ τράπεζαν συνθήκας ἀθετήσαντά φησι πρὸς αὐτόν* [1. 2] | cf. DION. PRVS. or. 74, 16 (II 198 Arn.) *τὸν Ἀρχίλοχον οὐδὲν ὤνησαν οἱ ἄλας καὶ ἡ τράπεζα πρὸς τὴν ὁμολογίαν τῶν γάμων, ὡς φησὶν αὐτός* | ZENOB. I, 62 cum nota Gott. || 96 ATHEN. 3, 107^a *δασυντέον* (δὲ) λέγοντας τὸ ἥπαρ· καὶ γὰρ ἡ συναλοιφή ἐστὶν παρ' Ἀρχιλόχῳ διὰ δασέος· φησὶ γὰρ· [1] || 97 ATHEN. 14, 653^d *γενναῖα λέγει τὰ εὐγενῆ ὁ φιλόσοφος (Πλάτων), ὡς καὶ Ἀρχιλόχος* [1] || 98 ATHEN. 9, 388^t *τοῦ δὲ ὀνόματος αὐτῶν (τῶν περδίκων) ἔνιοι συστέλλουσι τὴν μέσην συλλαβὴν ὡς Ἀρχιλόχος* [1] || 99 SVID. s. v. *ναὶ ναὶ* et *μὰ μήκωνος χλόην*· *δρκος ἐπὶ χλευασμῷ* || 100 APOLLON. SOPH. lex. Homer. 67 *ἐμπλην· ἐμπελάδην σύνεγγυς ἢ ὡς ἔνιοι 'χωρίς'· καὶ Ἀρχιλόχος ἐπὶ τοῦ 'χωρίς'*· [1] | SCHOL. Nic. Ther. 322 *παρὰ Ἀρχιλόχῳ ('ἐμπλην' ἀντὶ τοῦ 'χωρίς', οἶον)*· [1] καὶ τὰ ἐξῆς

95 aquilae et volpis fabulae epilogum esse olim coniecerat Cr. || 1 δ. μ. Hom. || 2 contulit Wil. H. 59 (1924), 270s Heliodor. 6, 2 *πρὸς ἄλῶν καὶ τραπέζης* adde RE IA 2092, 40ss || 96 de cervo (Schol. Hom. A 224. cf. Plin. nat. 11, 192 Arist. hist. anim. 2, 15 p. 506a 24) dixerat Archilochus in fabula leonis, cervi, volpis (Babr. 95) cf. Lasserre Mus. Helv. 5 (1948), 9s qui verbum *πρὸς* (188 B.4) huc traxit coll. Arist. part. an. 676b 25 || 97 volpeculae verba in fabula leonis cervum invitantis cognovisse sibi videtur B. || 98 de cervo in fabula leonis? cf. Lasserre l. c. 9 || 99 Archilochus dedit B. | cf. Athen. 9, 370^b Hippon. 40 Anan. 3, 2 cum adn. RE XV 2445s H. Kleinknecht Gebetsparodie p. 85 | verba volpeculae cervum mitigantis? cf. Babr. 95, 83 Lasserre l. c. 10; || 100 aliter B 526 *Βουωτῶν δ' ἐμπλην* | Hesych. *ἐμπλην· χωρίς· ἐγγύς· πλησίον* | *ἐμοί* Apollon. *ἐμοῦ* Schol.

101. (112) *λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον*
102. (97) *ἡ δὲ οἱ σάθη*
ὡς εἴ τ' ὄνου Πριηνέως
κῆλωνος ἐπλήμυρον ὀτρυνγφάγον.
103. (118) *πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἐν μέγα.*
104. (84) *δύστηνος ἐγκειμαι πύθῳ*

101 PHOT. 218, 3 *λεονκόρητος· ἐξωλοθρευμένος· τὸ γὰρ λέως ἐστὶ τέλος· Ἀρχιλόχος* [1] | cf. APOLLON. DYSO. pron. 73°. 74^a p. 58 Schn. *ὅπερ τοῦ οὐκ μὴ πλεονάζειν λεκτέον. αἱ διάλεκτοι καὶ ἀφαιροῦσι καὶ πλεονάζουσιν*... *τέλεως λέως* || 102 ET. SOBB. ap. Gaisf. p. 166, 21 adn. *Ἀρχιλόχος· οἱ δὲ οἱ σάθη δσητ' ὄνου κῆλωνος ὀτρυνγφάγον* (eadem etiam magis corrupta leguntur in codic. Par. 2636, Bruxell., Anecd. Par. ed. Cram. 4, 61, 26) + EVST. in Od. 1597, 28 *κῆλων μὲν πεπολήται ἀπὸ τῶν ὀχευτῶν ὄνων· Ἀρχιλόχος· ὥστ' ὄνου Πριηνέως κῆλωνος ἐπλήμυρον* + ET. MAGN. 167, 25 *τρύγη δὲ ἐστὶν ὁ Δημητριακὸς καρπός, ὡς περὶ δν. κῆλ. ὀτρυνγφάγον ἀντὶ τοῦ κρηθοφάγον κατὰ πλεονασμὸν τοῦ 'ο', ὡς ἐπὶ τοῦ κρηνοῖς ὀκρυνοῖς· ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ. cf. ibid. 271, 28 not. cod. V || 1 HESYCH. σάθη· τὰ ἀνδρεία ἀναγκαῖα || 3 HESYCH. κῆλων·... ὁ ὀχευτής | HESYCH. ὀτρυνγφάγον· περιττὸν τὸ 'ο'. 'τρύγη' γὰρ ὁ σίτος καὶ ὁ χόρετος ἄτρυνγφάγον· πολυφάγον. 'τρύγη' γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός || 103 ZENOB. 5, 68 [1]· *μέμνηται ταύτης (τῆς παροιμίας) Ἀρχιλόχος ἐν ἐπιιδίῃ· γράφει δὲ καὶ "Ομηρος (i. Μαργίτης) τὸν σίχον· φησὶ δὲ καὶ Ἰων ὁ τραγικὸς* [fr. 81 v. Blum.]. *λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πανουργιῶν* | PLVT. sollert. anim. 16 p. 971^t *τῶν δὲ χειραίων ἐχίνων ἢ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν ἔμνα καὶ φυλακὴ παροιμίαν πεπολήκε* [1]· *προσιούσης γὰρ αὐτῆς, ὡς φησὶν ὁ Ἰων* [fr. 81 v. Blum.] sed Io erinacei artem sugillat || 104 STOB. 4, 20 (π. Ἀφροδίτης), 45 p. 460 H. [SMA] *Ἀρχιλόχῳ* [1—3]*

em. B. | γε ci. Kai. | καὶ ἐφόλον (φόλον) Schol. C. καὶ φίλον Apollon. *κῆφ' ὄλου* Bussemaker καὶ *Ὀλόου* (Centauri) Schnw. *κῶφ-όλου* (κῶφ-όλου) ci. B. *κῆφ' ὄδου* Lasserre l. c. 12 coll. fabula Babr. 103 an *κῶφ-όλου* ab ὁ ἐφοδος (Xenoph. Cyr. 8, 6, 16 Pol. 6, 36, 6)? cf. H. G. Viljoen Cl Quart. 31 (1937), 53 || 101 *λείω* Phot. C. em. B. ex Apollon. | cf. Hesych. s. *λείως* || 102 singula em. Schnw. et B. || 3 ad *στρ.* cf. Herodian. II 480, 11 L. Phot. 355, 24 Schol. Hom. Town. N 291 et Eust. in Il. 1003, 60 *ἀδηνάγον κῆλωνος ὀτρυνγφάγον* | adde *ἀτρυνγφάφος* (Hesych.) et *τρυνγφάφος* (Plut.) || 103 cf. 66, 1 D. 153 B.4 et Plut. an seni sit res p. ger. 12 p. 790^{cd} (Wil.1); cf. Bowra Cl Quart. 34 (1940), 26ss || 104 cf. Hor. epod. 14. 15 carm. 1, 28 et Wil. Gl. 1, 373^a || 1s aliter Ar. eccles. 956s *ἀτοπος δ' ἐγκείται μοί τις πόθος* cf. 118

ἄφυχος, χαλεπήσι θεῶν ὀδύνησιν ἔκῃτι
πεπαρμένος δι' ὀστέων.

105. (98) φαινόμενον κακὸν οἶκαδ' ἄγεσθαι

106. κηλ[εῖ]ται δ' ὅτις [ἐστὶ]ν αἰοδαῖς.

TETPAMETPA

(ΑΣΥΝΑΡΤΗΤΑ)

107. (79) Ἐρασμονίδῃ Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον
ἐρέω, πολὺ φίλταθ' ἐταίρων, τέρεται δ' ἀκούων.

105 HEPAEST. 7, 2 p. 21 C. τὸ τετράμετρον (δακτυλικόν) εἰς
δισύλλαβον καταληκτικόν. δι' πρῶτος μὲν ἐχρήσατο Ἀρχίλοχος ἐν
Ἑπωιδίῳ. [1] | cf. SCHOL. Heph. p. 273, 4 C. || 106 PAP.
PHILODEM. de mus. p. 20, 32ss K. ... τὸ μέλος καὶ [στάσεων κ]αὶ
ταραχῶν εἴ[ναι κ]ατα[πα]υστικόν, ὥς ἐπὶ [τῶν ἀνθρώπων] καὶ τῶν
ζώι[ων φαίν]εσθαι καταπραῖνοι[μένω]ν. διὸ καὶ τὸν Ἀρχίλοχον
λέγειν. [1] || 107—110 HEPAEST. 15, 2 p. 47 C. πρῶτος δὲ καὶ
τούτοις (τοῖς ἀσυναρτήτοις) Ἀρχίλοχος ἐχρησται· πῇ μὲν γὰρ
ἐποίησεν ἐκ τε ἀναπαιστικῶν ἐφθήμεμερῶν καὶ τροχαϊκῶν ἡμιολίων
τοῦ καλουμένου ἰθυφαλλικοῦ. [107, 1]. τοῦτο δὲ οἱ μετ' αὐτὸν οὐχ
ὁμοίως αὐταῖς ἐγραψαν. οὗτος μὲν γὰρ τῇ τε τομῇ δι' ὅλον ἐχρη-
ται [τοῦ ἐφθήμεμερῶς] καὶ σπονδαίους παρέλαβεν ἐν τῷ ἀναπαι-
στικῷ κώλῳ ὅλον. [109] cf. ibid. 4 p. 48 [107, 1] Ἐρ. X.]. 5
p. 49 [109 ἀστ.—κατόπ.] 15, 6 p. 49 ὑπονοήσεις δ' ἂν τις καὶ τρι-
την διαφορὰν εἶναι τῷ Ἀρχιλόχῳ πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν, καθ' ἣν
ἀναπαίστωι δοκεῖ τῷ πρώτῳ χρῆσθαι. [107, 2. 108], δι' οὐκ ἐχρή-
σαντο ἐκείνοι 8, 7 p. 27 C. πρῶτος δὲ Ἀρχίλοχος ἐχρήσατο τῷ
μεγέθει τούτῳ (τῷ διμέτρῳ ἀναπαιστικῷ καταληκτικῷ) ἐν τοῖς
Τετραμέτροις προτάξας αὐτὸ τοῦ ἰθυφαλλικοῦ· τὸ γὰρ Ἐρ. X.
ἐφθήμεμερὲς ἐστὶν ἀναπαιστικόν· ἐχρήσατο δὲ τῷ πρώτῳ ποδὶ καὶ

2 Hom. hymn. Apoll. 358 ὁδ. ... χαλ. || 2s E 399 ὁδ. πεπ. ||
|| cf. Hesych. s. πέπαρμαι et πεπαρμένος || 105s cf. Hor. epod.
12 et carm. 1, 7 || 105 hoc versu, qui fuit ex auctoritate He-
phaestionis (cf. Sn. Phil. 96 [1944], 284) alter epodi cuiusdam,
agi videtur de coniuge ducenda cf. Γ 404 στυγεῖν ἐμὲ οἶκ. ἄγ.
(sim. Hom. hymn. 6, 17 Γ 72. 93 al.) contulit Friedl. Hesiodi
Pandora op. 81s et 89; Lasserre l. c. 14 Hor. epod. 12, 2s ||
106 Eur. Alc. 359 ὕμνοι κηλῆσαντα Plat. Lys. 206b ὠδαῖς ...
κηλεῖν | ad rem cf. Pind. Pyth. 1, 1ss || 107 cf. Catull. 56 ||
1 vituperat Cratin. ap. Hephaest. 15, 7 p. 49 C. Κρατῖνος δὲ
δταν λέγῃ ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις [fr. 10 I 15 K.]. Ἐρ. Βάθιππε' ||
2 ω 517 π. φ. ε. et A 474 τέρεται ἀκούων (sim. θ 368 al.)

108. (80) φιλεῖν στυγνὸν περ ἐόντα, μὴ δὲ διαλέγεσθαι

109. (81) ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοί

110. (82) Δήμητρί τε χεῖρας ἀνέξων

111. (83) ἔωθεν ἕκαστος ἔπινεν· ἐν δὲ βακχίῃ(σιν)

112. (103) τοῖος γὰρ φιλότῃτος ἔρως ὑπὸ καρδίῃν ἑλυσθείς
πολλὴν κατ' ἀχλὺν δυμάτων ἔχενεν
κλέψας ἐκ στηθέων ἀπαλὰς φρένας. — — — —

ἰάμβωι ... καὶ σπονδαίῳ [110], ἀναπαίστωι δὲ τῷ πρώτῳ ἐπὶ
δύο μόνων στίχων κεχρησθαι δοκεῖ. [107, 2—ἐτ.] καὶ [108—ἐόντα].
ταῦτα δὲ ἀμφότερα κατὰ συνεκφώνησιν ἰάμβων ἔχει τὸν πρῶτον
πόδα | ad Ἐρ. X. cf. SCHOL. Pind. Pyth. 9 p. 220 Dr. et 12
p. 263 Dr. argum. metr. | rei mentionem facit Athen. 10, 415d
Ἀρχίλοχος δ' ἐν Τετραμέτροις Χαρίλαν εἰς τὰ ὅμοια διαβέ-
βληκεν, ὥς οἱ κωμωιδιοποιοὶ Κλεώνῃμον καὶ Πείσανδρον (cf. Eust.
in Od. 1630, 4 Ael. var. hist. 1, 27) || 111 GRAMM. Hamburg.
ap. Welcker opusc. 4, 50s Schnw. Phil. 10 (1855), 350 (cf. Lexic.
Vindob. ed. Nauck p. 269) τὰ παρὰ τῇ γραφῇ διαφοροῦμένα
εἰσι ταῦτα· ἀργιφόντης ... ἀργιφόντα· ἐκέλος ... καὶ τὸ ἱκέλος
... βακχεῖα (vel βακχεῖα) καὶ [1] Ἀρχίλοχος. ὁδογραφία ταῦτα ||
112 STOB. 4, 20 (π. Ἀφροδίτης), 43 p. 459 H [SMA] Ἀρχιλόχου·
[1—3]

108 φιλεῖν C defendit Muenscher H. 54 (1919), 30: optimo
iure negant Wil. alii, cf. J.W. Koster Museum 44 (1937), 283 ||
109 ἦσαν C explic. Mein., non probat Wil.¹ || 110 Διὶ χεῖρας
ἀνασχόν sim. Hom. passim | ad rem cf. Kern RE IV 2722s ||
111 ἔωθεν et βακχίῃ C em. B. | Eur. Bacch. 218 πλασταῖσι βακ-
χεῖαισιν, idem ἢ βακχεῖα Hesych. βακχίῃ· μανία | an Βακχ-?
Kern | iure eidem tribuit carmini B. atque fr. quae praecedunt ||
112 ad metrum cf. Hor. carm. 1, 4 (cuius carminis systema
metricum ab epodis alienum est) Antigenen (= Simonid. 148 B.⁴)
et Muenscher H. 54 (1919), 36s Schrö. Grundr. 54. 151 | hos
versus ei carmini tribuit Sn. (Phil. 96 [1944] 283s) quod a frag-
mentis 113. 114 incipere cognovit, Hephaestionis versus ad-
ferendi more nisus || 1 τοῖως M¹ | 1 433 ὑπὸ γαστέρ' ἑλυσθείς (τοῦ
ἀργεῖο Ὀδυσσεύς) | ad ἑλ. cf. Hesych. s. v. || 2 πολλὸν SM | Y 321
κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν sim. al. | ad ἀχλ. cf. Hesych. s. v. ||
3 A 115 ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα (λέων ἐλάφῳ) | praeter neces-
sitatem ἀπαλὰς ci. Mein. ex Z 400 ἀταλόφρονα cf. Σ 567 Hom.
hymn. Cer. 24

113. (100) Οὐκέθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χροῖα· κάρφεται γὰρ
ἤδη
114. (116) ὄγμος, κακοῦ δὲ γήραος καθαιρεῖ
115. (101) πολλὰς δὲ τυφλάς ἐγγέλνας ἐδέξω
116. (115) καὶ βήσας ὁρέων δυσπαιπάλους, οἷος ἦν ἐπ' ἥβης
117. (114) πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοῖρανον ἥπιος Ποσειδῶν.

113 HEPHAEUST. 6, 3 p. 19 C. ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ (τῷ τροχαϊκῷ) ἐπίσημον καὶ τὸ δίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ καλούμενον ἰθυφαλλικόν· ὡς πρῶτος μὲν Ἀρχίλοχος κέχρηται συζεύξας αὐτὸ δακτυλικῷ τετραμέτρῳ οὕτως· [1] 7, 4 p. 22 C. καὶ τῶν ἀκαταλήκτων (δακτυλικῶν) δὲ τὸ τετράμετρον Ἀρχίλοχος ἐνδοξον ἐποίησε διὰ τὸ προτάζει αὐτὸ τροχαϊκοῦ τοῦ καλουμένου ἰθυφαλλικοῦ οὕτως· [1] 15, 8 p. 50 C. ἄλλο δὲ (ἀσυνάρετον) τὸ ἐκ δακτυλικῆς τετραποδίας καὶ τοῦ αὐτοῦ ἰθυφαλλικοῦ [1]. γίνεται δὲ ὁ τελευταῖος τῆς τετραποδίας διὰ τὴν ἐπὶ τέλους ἀδιάφορον καὶ κρητικὴν· [116] | cf. SCHOL. HEPHAEUST. p. 123, 25ss 270, 12ss 273, 7ss C. | HESYCH. κάρφεται· ξηραίνεται || 114 HEPHAEUST. 5, 3 p. 16 C. τριμέτρον δὲ (ιαμβικὸν καταληκτικόν) ὅσον τὸ Ἀρχιλόχον· [1] || 115 ATHEN. 7, 299a Ὀμήρου δὲ εἰπόντος [Φ 353]· 'τελροντ' ἐγγέλνεις τε καὶ ἰχθύες' ἀκολούθως ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος· [1] || 116 HEPHAEUST. 15, 8 p. 50 C. cf. fr. 113 || 117 Plut. sollert. animal. 36 p. 984f Κόρανος... Πάριος γὰρ ὢν τὸ γένος ἐν Βυζαντίῳ δελφίνων βόλον

113s 116 cf. Schadowaldt Ant. 9 (1933), 293 || 113 Hom. hymn. Ven. 14 ἀπαλόχροας Hes. op. 519 ἀπαλόχροος | v 398 κάρφω μὲν χροῖα καλόν (430) || 114 superiori subiunxit fragmento Elmsley, quibus a versibus carmen exordium cepisse censet Sn. (cf. Phil. 96, 1944, 283), qui ad argumentum contulit Hor. epod. 8, 4 cum adnot. Heinzii | ad ὄγ. cf. A 68 Σ 552. 557. 546 | ὄγμοις ci. Sn., ita ut cutis victa fiat rugis | se ci. Hi. || 115 ex eodem carmine haustum esse versum censet B. | ἐγγέλνεις Wil. H. 59 (1924), 271 || 116 οὔρεος ἐν βήσας sim. Hom. Hes. passim | N 17 ἐξ ὁρέων... παιπαλόεντος cf. P 743 | δυσπαιπάλος Schrö. Maas alii cf. Hesych. s. δυσπαιπάλον | cf. δυσοδοπαίπαλος (Aesch. Eum. 387) et πολυπαίπαλος (ο 419) | δυσπαιπάλα θ' Sitz. PhW. 1926, 1042 ex Callim. hymn. in Dian. 194 παῖπαλα τε κρήμους τε et Schol. Ar. nub. 260 παῖπαλα καλούμεν τὰ τῶν ὁρέων δύσβατα: omnes contra Hephæstionem | vide an eiusdem sint carminis fr. 112—116 (quae ex asynartetis expelli contra Hephæstionis fidem vix possunt): nunc senex olim amore caput iuvenis venator per invia et densa silvarum vagatus est || 117 cf. ad 51 I A 10ss 19ss | imitatur poeta ap. Arist. sophist. elench. 4 p. 162a 37 πεντήκοντ' ἄ. ἐκατὸν λίπε δῖος Ἀχιλλεύς |

118. (85) ἀλλὰ μ' ὁ λωσιμελής, ὦ ταῖρε, δάμναται πόθος.

IOBACCHOI

119. (120) Δήμητρος ἀγνῆς καὶ Κόρης τὴν πανήγυριν σέβων

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΚΑΙ ΙΟΛΑΟΝ

120. (119) Τήνελλα
ὦ καλλίνικε χαῖρ' ἀναξ Ἡράκλεες,

ἐναγεθέντων σαγήνῃ καὶ κινδυνευόντων κατακοπῆραι πριάμενος μεθήκε πάντας. ὁλλοῖσι δὲ ὅστερον ἐπλεῖ πεντηκόντορον ἔχων, ὡς φασι, Μιλησίων (ληιστῶν E em. Hi. v. G.) ἀνδρας ἄρουσαν. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Νάξου καὶ Πάρου πορθμῷ τῆς νεῶς ἀνατραπίσης καὶ τῶν ἄλλων διαφθαγέντων ἐκείνων λέγουσι δελφίνος ὑποδραμόντος αὐτῷ καὶ ἀνακουφίζοντος ἐξεναχθῆναι τῆς Κύνθου (σκύνθου E em. Hi. v. G. Σικίνου Rei.) κατὰ σπήλαιον, ὃ δεικνύται μέχρι νῦν καὶ καλεῖται Κοιράνειον. ἐπὶ τούτῳ δὲ λέγεται ποιῆσαι τὸν Ἀρχιλόχον· [1] | ad rem cf. IG XII 5, 210 conl. p. 314 add. ad n. 390 et tabulam Pari urbis et viciniae ibid. p. XXVI (Hi. v. G.) || 118 HEPHAEUST. 15, 9 p. 50 C. τρίτον δὲ ἔστι παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἀσυνάρετον ἐκ δακτυλικῷ πενθήμεμερὸς καὶ ἱαμβικοῦ δίμετρον ἀκαταλήκτον· [1] || 119 HEPHAEUST. 15, 16 p. 52s C. ἄλλο ἀσυνάρετον... ἐξ ἱαμβικοῦ δίμετρον ἀκαταλήκτον καὶ τροχαϊκοῦ ἐφθήμεμερὸς, τοῦ καλουμένου Εὐριπίδειον, ὅλον ἔστι τὸ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις εἰς Ἀρχιλόχον Ἰοβάκχοις· [1] || 120 PIND. OL.

ἱππιος cod. Harl., quae lectio bis commendatur lapide Pario l. c. | Ποσειδῶν Schnw. || 118 'sec. vers. epod.' Sn. (coll. Hephæst.) | epodus eiusdem fort. metri fuit atque Hor. epod. 11, cuius v. 2 amore percussum gravi huc videtur redire | ad rem v. 20 cum adn. | λωσιτελής libri boni | Hes. theog. 120ss Ἔγος... λωσιμελής... δάμναται... νόον E 198s ὡς τε σὺ (ἡμέρωι Ἀφροδίτῃ) πάντας δάμνασαι ἀθανάτους ἢ δὲ θνητοὺς ἀνθρώπους. cf. Hesych. s. δάμναται et 104 et Sapph. 137, 1 cum adn. || 119 cf. 121 B. Schol. Ar. av. 1764 (fr. 120) Hom. hymn. Cer. 492 Kern RE IV 2722ss Wil. Versk. 286, 4 Gl. 1, 292² 2, 76² | ad metrum v. Muenschner H. 54 (1919), 41s 62 (1927) 173 Schrö. Grundr. 53 | Hes. op. 465 Δημήτερι θ' ἀγνῇ IG XII 1, 780 (Lindi), 2 Δημήτρος ἀγνῆς. cf. Hom. hymn. Cer. 203 || 120 Eratosthenis auctoritatem restituit Wil. Versk. 286, 4 | Heraclis hymnum a Pario poeta omnino alienum esse censet Schrö. cf. H. 69 (1934), 352 et ad rem Von der Muehl Der Große Aias (Basil. 1930) p. 32, 78 (Boelte) || 1 ὦ exhibit Schol. Pind. 1k (Eratosth.) || 2 ε δ Καλλίνικος, Hercules cognomine, cf. RE X 1650ss | Ἡράκλειος E fere ubique excepto excerpto Eratosthenis (Schol. 1k)

τήνελλα καλλίνικε
αὐτός τε καὶ Ἰόλαος, αἰχμητὰ δύο.
τήνελλα
ὦ καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες.

5

9, 1ss τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος φωνᾶν Ὀλυμπία καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδὼς ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὀχθὸν ἀγεμονεύσαι κοιμάζοντι φίλοις Ἐφαρομόστωι σὺν ἑταίροις | SCHOL. ad l. p. 266 Dr. 1a Ἀρχίλοχος ἐλθὼν εἰς Ὀλυμπίαν μέλος ἐποίησεν εἰς Ἡρακλέα ἔχον οὕτως [1. 2. 4 om. om. δ] ... 1c Ἀρχίλοχος τῷ Ἡρακλεῖ ὕμνον (ποιήσας) ἀπορήσας κιθαρωιδοῦ διὰ τῶς λέξεως τὸ μέλος ἐμμήσατο. συντάξας οὖν τοῦτο τὸ κόμμα 'τήνελλα', οὕτως τὰ ἐξῆς ἀνεβάλλετο, καὶ αὐτὸς μὲν τὸ μέλος τῆς κιθάρας ἐν μέσῳ τῷ χορῷ ἔλεγε, τὸ 'τήνελλα', ὁ δὲ χορὸς τὰ ἐπιλοιπα. ... τὸ δὲ ὅλον οὕτως [1. 2. 4—6 om. δ] p. 268 schol. 1k τὸ δὲ 'τριπλόος', ὅτι τρεῖς ἐπεκελάδουν τὸ καλλίνικε. οὐ καθόλου δὲ τρεῖς, ἀλλ' ὅτι τριπλὴν ἔχει τὴν στροφὴν καὶ πάλιν ἀναλαμβάνεται. Ἐρατοσθένης δὲ φησι μὴ ἐπινίκιον εἶναι τὸ Ἀρχιλόχου μέλος, ἀλλ' ὕμνον εἰς Ἡρακλέα· τριπλόον δὲ οὐ διὰ τὸ ἐκ τριῶν στροφῶν συγκεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ τρεῖς ἐφνυμιάζεσθαι τὸ 'καλλίνικε'. περὶ δὲ τοῦ 'τήνελλα' Ἐρατοσθένης φησὶν, ὅτι, ὅτε ὁ ἀδελφὸς ἢ ὁ κιθαριστὴς μὴ παρῆν, ὁ ἔξαρχος αὐτὸ μεταλαβὼν ἔλεγεν ἔξω τοῦ μέλους, ὁ δὲ τῶν κομμασίων χορὸς ἐπέβαλλε τὸ 'καλλίνικε' καὶ οὕτω συνειρόμενον γέγονε τὸ 'τήνελλα καλλίνικε'. ἢ δὲ ἀρχὴ τοῦ μέλους ἐστίν· ὦ καλλ. [2] | AR. av. 1763 ἀλαλαί, ἢ Παιών, τήνελλα καλλίνικος, ὦ δαυμόνων ὑπέργατε | SCHOL. Rav. ad l. τὸ 'τήνελλα' μίμησις ἐστὶ φωνῆς κροῦματος αὐτοῦ ποιάς ἀπὸ τοῦ ἐφνυμνίου, οὐ εἶπεν Ἀρχίλοχος εἰς τὸν Ἡρακλέα μετὰ τὸν ἄθλον αὐτοῦ [1. 2. 4 om. δ]. δοκεῖ πρῶτος Ἀρχίλοχος νικήσας ἐν Πάρῳ τὸν Δῆμητρος ὕμνον [119] ἐαυτῷ τοῦτο ἐπιπεφωνημέναι | AR. Ach. 1227ss ludit τήνελλα καλλίνικος variis modis | cf. SCHOL. ad l. SCHOL. Pind. Nem. 3, 1 ΤΖΕΤΖ. chil. 1, 690s [1. 2. 4 om. δ] SVID. s. v. τήνελλα | HESYCH. τήνεβλα· τὰ ἐφνύμνια αἰδόμενα τοῖς νικῶσι cf. CALLEM. Sosib. Pap. Oxyrh. vol. XV 1793 col. 8, 4 Ἀρχιλόχου νικαῖον ἐφνύμνιον.

4 τε] δὲ schol. Ar. | H 281 ἄμφω δ' αἰχμητὰ (Αἴας καὶ Ἑκτωρ) | δύο (δύω) libri plerique | δὲ schol. Ar.¹ om. cod. Rav. || 5s exhibet Schol. Pind. 1c om. δ

ΣΗΜΩΝΙΑΔΗΣ Ο ΑΜΟΡΓΙΝΟΣ

IAMBOI

1. (1) ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύνκτυπος
πάντων ὅσ' ἐστὶ καὶ τίθησ' ὅκηι θέλει.
νόος δ' οὐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐφήμεροι
ἂ δὴ βοτὰ ζῶομεν οὐδὲν εἰδότες,

1 STOB. 4, 34 (π. τοῦ βίου ὅτι βραχὺς κτλ.), 15 p. 829 H. [SMA]
Σιμωνίδου (τοῦ αὐτοῦ S) [1—24]

de Semonide Amorgino v. Schmid-Stählin I I (1929), 397ss
Geffek. GrLG I 74 Anm. p. 81s Maas RE III A 184ss Be.
Gr. Dichtung 78 Wil. Gl. 1, 293¹. 349. 2, 115 Kern Rel. 2, 58ss
Kr. GrLG 56 Maria Pizzagalli Poeti iudiani emuli di Simonide
Amorgino Rendic. d. Istit. Lombardo 67 (1934), 918ss

ad tit. cf. 6. 8s 14. 16. 23. 28, ad legem Porsonianam Bill
Beiträge zur lex Porsoniana (Emsdetten 1932) 40ss || 1 cf. Hes.
op. 100ss 175ss Mimn. 2 Sol. 1 explicaverunt Reitz. Phil. 57
(1898), 42ss Wil. SS. 271ss cf. Schadewaldt Ant. 9 (1933), 294ss
Gudmund Björck 'Zu S.'s Iamben von der Unzulänglichkeit
menschlichen Planens' Symbol. Osloens. 15/16 (1936), 86ss ||
vertit Die. Der antike Pessimismus (1921), 8s || 1 cf. Archil. 84 |
Z. bar. Hom. hymn. Cer. 3 al. cf. 7, 40 Hes. theog. 388 op. 79 ||
1s cf. Eur. Or. 1545s Wil. Einl. i. d. gr. Tr. 36. 68 Gl. 1, 347 ||
2 τίθησιν M Trinc. | ὅπη (-η) G em. Ahr. ὅκη Sp. || 3 νοῦς Grot. |
an ἐπ' = ἐπεστω? | ἐφήμεροι G ἐπήμ. Grot. | φ 85 ἐφημέρια φρο-
νέοντες || 3s ἐφημέριοι δὴ βροτοὶ ζῶομεν || + αἰδῶ (αἰδῶ A) βοτὰ
ζῶομεν MA || 4 ἂ δὴ Ahr. B. αἰεὶ Grot. αἰεὶ Mein. Ἄϊδη Cr.
(cf. Pallad. A. P. 10, 85 Plaut. Cas. 158) ἀδέα (= ἀηδέα cf.
Hesych. ἀδής· ἀτερπής) βροτοὶ (cum cod. Vindob. ■ et Grotio)
Björck | βοτὰ ζῶομεν MA choriambum alterius membri iam-
bici loco defendit Wil. (cf. fr. 15. 27) βοτὰ ζῶομεν Ahr. Maas
βροτοὶ δὴ ζῶομεν Grot. βότ' αἰεὶ ζῶομεν B. βότ' οἷα ζῶομεν Mein.
ἢ δὴ β. ζῶομεν (cf. 17 ζῶω) Allen Rev. Phil. 60 (1934), 238 |
οὐδὲν εἰδότες in spatio om. S

ὅκως ἕκαστον ἐκτελευτήσει θεός.
 ἔλπις δὲ πάντας κἀπιπείθειν τρέφει
 ἄπρηκτον δομαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέρην
 μένουσιν ἔλθειν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπᾶς.
 νέωτα δ' οὐδείς ὅστις οὐ δοκεῖ βροτῶν
 πλούτῳ τε κἀγαθοῖσιν ἵξεσθαι φίλος.
 φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν,
 πρὶν τέρμ' ἵκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
 φθείρουσι τ' θνητῶν· τοὺς δ' ἄρει δεδμημένους
 πέμπει μελαίνης Αἰδης ὑπὸ χθονός.
 οἱ δ' ἐν θαλάσῃ καίλασι κλονέμενοι
 καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἄλός
 θνήσκουσιν, εὖτ' ἂν τμὴ δυνήσωνται ζοῖν.
 οἱ δ' ἀρχόνῃ ἀφαντο δυστήνῳ μόρῳ
 καυτάργετοι λείπονται ἡλίου φάος.
 οὕτω κακῶν ἅπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρία

5

10

15

20

6 HESYCH. ἐπιπείθειν· ἀναπεισμονήσα (i. ἀναπεισμονή· σα·
 vix Σιμωνίδης α') || 7 HESYCH. ἄπρηκτον· ἀπρακτος || 9 HE-
 SYCH. νέωτα· εἰς τὸ ἐπιόν ἢ νέον ἔτος || 18 HESYCH. ἀρχόνῃ·
 πριγκιπός

5 ὅπως SA² ὅμως A¹ | ἐκτελευτήση (-η) Frob. Gesn. | Pind.
 Pyth. 12, 29s ἐκ δὲ τελευτάσει νῦν (ὄλβον) . . . δαίμων || 6 ἐπιπεί-
 θειν vox plane singularis cf. εὐπειθείη, δυσ-, ἀπειθεία || 7s α 422
 μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθειν sim. al. || 8 δ δ' M | B 295 περιτρο-
 πῶν ἐναντός || 9 νέωτο M | δοκέει C em. Hi.-Cr. Wil. (cf. 7,
 108) | Zenob. 2, 43 ἀεὶ γεωργός εἰς νέωτα πλούσιος cont. Sn. ||
 10 Πλούτῳ W. Klinger Eos 31 (1928), 475s cf. Fr. Hübner De
 Pluto (Diss. Hal. 23, 3) 246s | φίλος C defend. Sitz. PhW. 1921,
 1054 conlatis Theogn. 621. 929 Soph. fr. 85, 1 Eur. fr. 462, 2 N.²
 φίλον Gesn. πλέον B. Hi.; 'an πέλας?' Hense; desperat Wil.
 βούων? Sn. || 12 ἱκέσθαι ci. Sitz. l. c. || 13 βροτῶν θνητῶν A cf.
 Wil. SS. 272; an scr. μορτῶν? Maas coll. Callim. fr. 467 Pfei. ||
 14 Archil. 58, 2 μελαίνῃ . . . ἐπὶ χθονί || 15 ἐνὶ A | Hesych. κλο-
 νούμενος· ταρασσόμενος || 16 Π 391 ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην || 17 μὴ
 δυνήσωνται (-σον· A) C def. Björck μη<χα>νήσωνται Ahr. εὖ δυν. B.
 νῆα νήσωνται (ζοῖν vel ζοῆς) Sitz. l. c. applaudente W. Klinger
 l. c. 475ss conl. I 279 | ζώων C em. Pors. || 18 ἥφαντο Maas |
 ad δυστ. cf. Wil. Herakl. 1386, ad rem Cratet. 14 cum adn. ||
 19 κ· SM ἢ A | αὐτάργετοι || cf. αὐθαίρετοι Atticorum | αὐτά-
 ργετος sensu passivo π 148 (Hom. hymn. Merc. 474. 489) | Σ 11
 λείπειν φάος ἡελίου (Hom. hymn. Ven. 272) sim. al. || 20ss cf.
 Mimn. 2, 5 fr. eleg. adesp. 5

βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δύναι
 καὶ πῆματ' ἐστίν. εἰ δ' ἔμοι πιθοίατο,
 οὐκ ἂν κακῶν ἐρῶμεν οὐδ' ἐπ' ἄλγεσι
 κακοῖσ' ἔχοντες θυμὸν αἰκίζοίμεθα.

2. (2) τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυνοίμεθα,
 εἴ τι φρονοῖμεν, πλεῖον ἡμέρης μῆς.
3. (3) πολλὸς γὰρ ἡμῖν ἐστι τεθνάναι χρόνος,
 ζῶμεν δ' ἀριθμῶι παῦρα <παγ>κάκως ἔττα.
4. (4) πάμπαν δ' ἄμωμος οὐ τις οὐδ' ἀκήριος.
5. (5) ἀθῆλος ἵππῳ πῶλος ὥς ἅμα τρέχει.

■ STOB. 4, 56 (παρηγορικά), 5 p. 1124 H. [SMA] Σιμωνίδου·
 [1. 2] || 3 STOB. 4, 53 (σύγκρισις ζωῆς καὶ θανάτου), 2 p. 1097 H.
 [SA] Σιμωνίδου· [1. 2] || 4 STOB. 4, 41 (οὐκ ἀβέβαιος ἢ τῶν
 ἀνθρώπων ἐπιφραξία), 7 p. 930 H. [SMA] Σιμωνίδου· [1] ||
 5 PLVT. prof. in virt. 14 p. 84d οἷός τ' ἐστὶ κατὰ τὸν Σιμωνί-
 διην ἀθῆλος—τρέχειν τῷ ἀγαθῷ μονονοχί συμφῶναι γλιγό-
 μενος | an seni 12 p. 790ⁱ ἀθ.—τρέχει κατὰ Σιμ. | esu carn.
 2, 2 p. 997d virt. mor. 7 p. 446^e tuend. san. 24 p. 136^a | PLVT.
 ap. STOB. 4, 50 (π. γῆρας), 19 p. 1024 H. Πλουτάρχου· [fr. 2 vol.
 7, 150 Bern.] νέους δὲ ζηλωτέον τοὺς γέροντας κατὰ Σιμωνίδην·
 ἀθῆλος—τρέχειν· καθάπερ φησὶν ὁ Πλάτων [leg. 6, 773d] ἐπὶ τοῦ
 μεινυμένου πρὸς ὕδωρ ἀκράτου μαινόμενον θεὸν ἐτέρωι θεῷ νῆ-
 φοντι σωφρονίζεσθαι

21 δύο A | cf. ἀπερίφραστος || 21s ξ 338 ὄφρ' ἐτι πάγχυ δύνῃς
 ἐπὶ πῆμα γενοίμην || 23 explicat Sybel H. 7 (1871), 361s || 2 cf.
 T 228 (Reitz.) Archil. 64 | eidem tribuit iambo atque fr. 1
 Reitz. Phil. 57 (1897), 45 | de mortuo ipso vide Heracliti iudi-
 cium fr. 96 Die.-Kr.⁵ et CE974 cum adnot. Buech. (Ps.-Epich. 64
 Die.-Kr.⁵) || 2 ἡμέρας μᾶς C em. B. || 3 cf. Simonid. Ceum ap.
 Stob. 4, 34, 59 Σιμωνίδης ἐρωτηθεὶς πόσον χρόνον βιώη 'χρόνον'
 εἶπεν 'ὀλίγον, ἔτη δὲ πολλά'. Soph. fr. 518 N.² Catull. 5 || 1 ἥμῃν
 Wil. Sp. | ἐστὶ εἰς (ἐς) τὸ Grot. Mein. || 2 κακῶς C suppl. Mein.
 <καί> κακῶς Welck. | hoc quoque fragmentum a primo iambo
 alienum non esse censent Wil. et Reitz., qui contulit Leonid.
 Tar. A. P. 7, 472 Plut. consol. ad Apoll. 17 p. 111. 31 p. 117^{ass}
 Sen. consol. ad Marc. 21 || 4 cf. Hesych. s. ἄμωμος | οὐδ' | οὐτ'
 Wil. | Schol. μ 98 ἀκήριοι . . . ἄνευ κηρός, ὃ ἐστὶ θανάτου inter-
 pretatus est Wil. SS. 273, 2 | cf. ἐπικήριος (Heraclit. ap. Lucian.
 vit. auct. 14), πολυκήριος | eidem iambo atque 1—3 dedit Reitz.
 l. c. || 5 ἀθ. Ar. Lys. 881s

6. (6) γυναικὸς οὐδὲν χρῆμ' ἀνὴρ ληίζεται
ἐσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ ῥίγιον κακῆς.
7. (7) Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
τὰ πρῶτα. τὴν μὲν ἐξ ὕδός τανύτριχος,
τῇ πάντ' ἂν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα
ἄκοσμα κείται καὶ κυλινδεται χαμαί.
αὐτὴ δ' ἄλυντος ἀπλύτοις ἐν εἵμασιν
ἐν κοπιρήσιον ἡμένη πιαίνεται.
τὴν δ' ἐξ ἀλιτρῆς θεὸς ἔθηκεν ἁλώπεκος
γυναικᾶ πάντων ἴδριν· οὐ δέ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδὲν οὐδὲ τῶν ἁμεινόνων.
τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλάκις κακόν,
τὸ δ' ἐσθλόν· ὁργὴν δ' ἄλλοτ' ἄλλοιην ἔχει.
τὴν δ' ἐκ κυνὸς λιτοργόν, αὐτομήτορα,

6 CLEM. ALEX. Strom. 6, 13, 1s p. 432 St.² Ἡσιόδου δὲ εἰπόν-
τος [op. 702s]· 'οὐ μὲν γὰρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληίζεται' ἄμεινον τῆς
ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο' Σιμωνίδης εἶπεν. [1. 2]
(EUSEB. praep. ev. 10, 3, 18 p. 466, ubi falso Σιμωνίδης ἐν
τῷ ἐνδεκάτῳ, ἐν ἰάμβῳ ci. Wil.¹) | cf. ANECD. ed. Boiss.
1, 22 Θεόγνιδος· γ. ἀνὴρ οὐδὲν χρ. λατίζεται κάλλιον ἐσθλῆς ||
7 STOB. 4, 22 (π. γάμου, πόγος γυναικῶν), 193 p. 561 H. [SMA]
Σιμωνίδου· [1—118] | cf. Phocylid. 2, ubi cum muliere
comparantur canis apes sus equa || 12 HESYCH. λιτοργόν·
κακοῦργον

8 cf. Hes. op. 702s Soph. fr. 621 Eur. fr. 494 N.² || 1 γυναικὸς
δ' L Clem. || 2 ἄμεινον ἐσθλῆς Euseb. | cf. Hesych. s. ῥίγιον ||
7 cf. Phocyl. 2 Hes. theog. 590ss Wil. Herakl. 1¹, 57, 17 Gl. 1,
293¹ W. Marg Der Charakter in der Sprache der frühgriechi-
schen Dichtung (Semon., Hom., Pind.) Diss. Kil. (Würzburg
1938; cf. A. Lesky DLZ 1939, 694ss) L. Radermacher 'Lachen
u. Weinen', Wien 1947, 156ss || 1 (et 7) Ζεὺς ci. Maas, θεὸς
utique monosyllabum Anacreonteor. 24, 7 || 2 Hes. op. 516 αἶψα
... τανύτριχα || 4 κυλινδεται SMA em. Par. 1985 || 5 αὐτῇ S
| ἀπλυντος SMA ἀπλουτος Trinc. em. Valck. et Gaisf. ἀπλύτοις
ei. Wil. | εἵμασιν S a. corr. ὑμάσιν (i-, i-) S e corr. AM, Trinc. | cf.
Hesych. εἵμασιν· ἱματίους (v. fr. 19) || 6 εἵμένη (ei-) SM ei μένει A
em. Trinc. || 7 τῆς δ' M || 8 κακὸν M || 10 εἶπε MA ei S εἶναι
Trinc. αἶθων εἶρε EMAass | κακῶν SM, A¹ a. corr., Trinc. ||
11 cf. v. 42 et Hes. op. 483. 824 || 12 λιτοργόν Gesn. ex Hesych.
(cf. Alc. Pap. Oxyrh. XI 1360, 6, 4 [fr. 40b 4 L.] [τῆτοργον] λίταρ-
γον Wakefield B. | cf. ἐτερομήτωρ et αὐτοπάτωρ (hoc Orph.
hymn. 10, 10)

- ἢ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
πάντῃ δὲ παπταίνουσα καὶ πλαωνένῃ
λέληκεν, ἣν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὄραϊ.
παύσειε δ' ἂν μιν οὐτ' ἀπειλήσας ἀνὴρ,
οὐδ' εἰ χολωνθεὶς ἐξαράξειεν λίθῳ
ὀδόντας οὐδ' ἂν μειλίχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχηι·
ἀλλ' ἐμπέδως ἀπρηκτον αὐονήν ἔχει.
τὴν δὲ πλάσαντες γῆνῃν Ὀλύμπιοι
ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακὸν
οὐτ' ἐσθλὸν οὐδὲν οἶδε τοιαύτῃ γυνή·
ἔργων δὲ μόνον ἐσθίειν ἐπίσταται.
κοῦδ' ἦν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
ῥιγῶσα δίφρον ἄσπον ἔλκεται πυρός.
τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἣ δὴ ἐν φρεσὶν νοεῖ·
τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην·
ἐπαινέσει μιν ξείνος ἐν δόμοις ἰδὼν·
'οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λωίων γυνή
ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν οὐδὲ καλλίων·'
τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν

15 HESYCH. λέληκε· βοᾷ. φθέγγεται

14 μ 233 πάντῃ παπταίνοντι sim. al. || 15 μ 85 Σκύλλη ...
λελακνῖα || 16 δ' ἄμυν SM an δ' ἄμ μιν? || 17s cf. μ 422 σ 28
Hippon. 71 cum adn. || 18 οὐτ' ἂν B. | Z 343 μύθοισι ... μει-
λιχίοισι cf. K 288 ζ 148 || 19 εἵμένη (ei-) SMA explic. Trinc. |
τύχοι M, sed cf. Callin. 1, 13 Tyr. 9, 35 Theogn. 121 || 20 ἐμ-
πέδος A | ἀπρηκτον M | μ 223 ἀπρηκτον ἀνὴρ || 21—42 e car-
mine alio et simili quidem inrepsisse censet Friedl. || 21 cf.
Hes. op. 60ss 70ss Kern Rel. 2, 163 || 22 cf. Hesych. s. πηρόν ||
22s Z 489 al. οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν || 24 ἔργον A Trinc. ||
25 κοῦτ' ἂν MA χ' οταν S χ' ὡταν Trinc. οὐδ' ἦν Schnw. B.
Hi.-Cr. nisi κῶταν sufficit | Hes. op. 496 κακοῦ χειμῶνος |
Xenoph. Hell. 2, 4, 14 καὶ γὰρ ἐν ἐνδοῖα χειμῶνα ποιοῦσιν (οἱ
θεοὶ) || 26 ἄσπον Jacobsohn Phil. 67 (1908), 345ss (Sp.) | τ 506
ἄσσοτέρω πυρός ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς || 27 δοῖ Haupt δίχ' Wil.¹
xe Theogn. 91 et Hom. | γ 26 al. ἐν φρεσὶ σῆσι νοήσεις cf.
Φ 386 π 73 || 28 φ 105 γελᾶω καὶ τέρομαι ἄφρονι θυμῷ || 29 κά-
παινέσει ci. Hi. | μν Valck. et Br. μὲν SMA || 30 λῶϊον SMA
em. Gesn. || 31 καλλίων M || 32 K 118 A 610 χρεῖω ... οὐκέτ' ἀνεκ-

οὐτ' ἄσπον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε
 ἅπλητον ὥσπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κύων,
 ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κάποθυμή
 ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίγνεται·
 ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμής
 ἔστηκ' ἀπῆμων χάσμα ναύτησιν μέγα
 θέρεος ἐν ὥρῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται
 βαρυντύποισι κύμασιν φορευμένη·
 ταύτη μάλιστ' ἔοικε τοιαύτῃ γυνή
 ὀργήν· φνὴν δὲ πόντος ἀλλοίην ἔχει.

τὴν δ' ἔτεσποδις† καὶ παλιντριβέος ὄνου,
 ἢ σὺν τ' ἀνάγκῃ σὺν τ' ἐνιπῆσιν μόγῃς
 ἔστερξεν ἴδων ἅπαντα κάπονήσατο
 ἄρεστά. τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχαῖ
 προνώξ, προήμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ.
 ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
 ἐλθόντ' ἐταῖρον ὄντινων ἐδέξατο.

τὴν δ' ἐκ γαλῆς δύστηνον οἰζυρὸν γένος·
 κείνη γὰρ οὐ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον
 πρόσσεστιν οὐδὲ τεργινὸν οὐδ' ἐράσμιον.

τός | οὐτ' ἐν Schnw. | κ 385 ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι sim. al. cf. Callin. 1, 20 cum adn. || 33 ἄσπον Jacobsohn Sp. | ρ 303s ἄσπον ... οἷο ἀνακτος ἐλθέμεν || 33s Hom. hymn. Cer. 83 ἅπλητον ἔχειν χόλον cf. 344 Hes. theog. 315 Ps.-Hes. scut. 268 et de cane v 14s || 35 cf. Eumel. 1, 1 καταθύμιος, ἐνθύμιος (v 421), ἐπιθύμιος, προσθύμιος || 37ss cf. Sol. 11 (cum adn.), ubi comparatur profanum vulgus cum mari tranquillo et turbido, Hor. carm. 1, 5, 6ss (de muliere cf. Plaut. Asin. 134) || 37s Hes. op. 670 πόντος ἀπῆμων | N 438 ἀτρεμῆς ἐστάστα cf. τ 211 || 38 Ω 706 μέγα χάσμα || 39 θ. ut η 118 θέρεος bisyllabum || 40 cf. 1, 1 Ζεὺς ... βαρύντυπος Hes. theog. 818 βαρύντυπος Ἐνωσίγαιος || 42 φύσιν ci. Nauck | versum del. Schnw. Hi.-Cr. def. Immisch Phil. 49 (1889), 205, 17 | cf. v. 11 || 43 ad παλιντριβής cf. Phot. p. 372 s. v. παλμβολος || 45 ἔρερξεν M ἔερξεν S vide an recte | ὦν C οὖν Gesn.² ὦν Gesn.¹ | καὶ πονήσατο SMA κάπ- Ahr. | post κάπ. lacunam statuit Hi. praeter necessitatem || 46 ἀρετά, sed ε in corr. M¹ || 47 πανήμαρ (v 31), αὐτήμαρ (v 311) || 49 ἐλθόντ' MA | ἔτερον M | ὄντινωτ' SMA corr. B. || 51 cf. Archil. 18, 3 οὐ γάρ τι καλὸς χάρος οὐδ' ἐπίμερος | ἐπίμ. C | ἐφίμ. Hes. theog. 132 Ps.-Hes. scut. 15

εὐνῆς δ' ἀληνῆς ἐστὶν ἀφροδίσιος,
 τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσίῃ διδοῖ.
 κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλά γείτονας κακά,
 ἄθυστα δ' ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει.

τὴν δ' ἵππος ἄβρη χαιτέεσσ' ἐγείνατο,
 ἢ δούλι' ἔργα καὶ δύνῃ περιτρέπει,
 κοῦτ' ἂν μύλης ψάψειεν οὔτε κόσκιον
 ἄρειεν οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
 οὔτε πρὸς ἵπνον ἀσβόλῃν ἀλευμένη
 ἴζοιτ'· ἀνάγκῃ δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον.
 λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ἀπο δῦπον
 δῖς, ἄλλοτε τρεῖς καὶ μύροισ' ἀλείφεται·
 αἶει δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ
 βαθεῖαν ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
 καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτῃ γυνή
 ἄλλοισι, τῷ δ' ἔχοντι γίγνεται κακόν,
 ἦν μή τις ἢ τύραννος ἢ σκηπτοῦχος ἦι,
 ὅστις τοιοῦτοισι θυμὸν ἀγλαῖζεται.

τὴν δ' ἐκ πιθήκου· τοῦτο δὴ διακριδὸν
 Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὥπασεν κακόν.

53 HESYCH. ἀληνῆς· μαινόμενος || 56 ATHEN. 5, 179d Σιμωνίδης ἐφη περὶ τῆς ἀκόσμου γυναικός· [56] || 57—70 adfert AEL. hist. an. 16, 24 (cf. 11, 36) || 63 HESYCH. λοῦται· λούεται

53 ἀληνῆς (ἀ-) SMA explic. B. ex Hesych. opp. εὐληνῆς (Hesych. Et. Magn.) || 54 cf. Phoen. 1, 5 adn. | διδοῖ S δίδει MA em. Trinc. cf. I 540 || 56 ἄθυστα Athen. cod. Marc. | ἱερὰ A || 57ss cf. R. Lattimore AmJPhil. 65 (1944), 172ss || 57 χαιτέεις MA χαιτέης S χαιτέεσσ' (-τάεσσ') Ael. C em. Mein. cf. Phocyl. 1. c. | ἐγείνατο M || 58 δούλη M | δύνῃ] ἄτην Ael.; ad δ. cf. § 215. 338 | παρατρέχει ci. Bothe παρατρέπει Friedl. περιτρέμει Liddle a. Scott alii alia || 61 ἵπνον cod. Par. 1985 Ael. ἵππον MA ἵππον S cf. Hippon. fr. XI | ἄσβολον (cf. Hippon. VII 10 fr. 105 B.4) ἀδευμένη Ael. libri plerique || 62 ἴζοιτ M || 63 δ' ἐκάστης dubitans Mein. | δῦπον A Ael. || 64 cf. Archil. 27 || 65 αἶσι C em. B. || 66s Hes. theog. 977 Ἀρισταῖος βαθυχαίτης || 67 οὖν C em. Mein. | θέαμα Stob. || 68 cf. E 63 π 103 Ω 436 Hes. op. 88 || 70 ὅς τοῖς Hercher | τοιοῦτον Ael. C, unde τοιοῦτον θεσμὸν vel ὀνυμὸν ci. Ahr. et Jacobs || 71s O 107s ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν κἀστὲι τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος (Ζεὺς) | cf. ἀποκριδὸν (Ap. Rhod. 2, 15), ἐκ-, ἐπικριδὸν (Ap. Rhod. 2, 302)

αἰσχιστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνή
 εἶσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως·
 ἐπ' αὐχένα βραχεῖα κινεῖται μόγις,
 ἄπυργος αὐτόκωλος. ἃ τάλας ἀνὴρ,
 ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.
 δῆνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται
 ὥσπερ πίθηκος οὐδέ οἱ γέλως μέλει·
 οὐδ' ἂν τιν' εὖ ἔρξειεν, ἀλλὰ τοῦτ' ὁρᾷ
 καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλευεται,
 ὅπως τιν' ὥς μέγιστον ἔρξειεν κακόν.
 τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τὴν τις εὐτυχεῖ λαβών·
 κείνη γὰρ οἴη μῶμος οὐ προσιζάνει,
 θάλλει δ' ὕπ' αὐτῆς ἀπαέζεται βίος.
 φίλη δὲ σὺμ φιλεῦντι γηράσκει πόσι
 τεκοῦσα καλὸν κοῦνομάκλυτον γένος.
 κἀριπρεπὴς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
 πάσῃσι, θεῇ δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις.
 οὐ δ' ἐν γυναιξὶν ἦδεται καθημένη,
 ὅκου λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
 τοίας γυναικας ἀνδράσιν χαρίζεται
 Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.
 [τὰ δ' ἄλλα φύλα ταῦτα μηχανῇ Διός

75

80

85

90

73ss cf. Thersites αἰσχιστος ἀνὴρ B 212ss et Archil. 88, 3s ||
 73 αἰσχετα M || 75 ἀπ' αὐχένος ci. Die. τὸν αὐχένα Hi. sed cf.
 Carm. pop. 32, 4s || 76 ἄπυργος M | αὐτόκωλος E em. B. Haupt |
 ἀτάλας (ἀ-) A S ἀτάλης M interpretatus est Grot. Homericī δ
 δευλὲ sim. memor || 78 Δ 361 ἦπια δῆνεα οἶδε (Hes. theog. 236) ||
 79 inter 74 et 75 traiecit B. A. van Groningen Mn. 57 (1929),
 369s || 80 τοῦθ' A Trinc. || 82 ὅπως M ὅπως A | τι χ' ὥς (τῆ-)
 SM σίχ' ὥς A em. Mein. | Hes. op. 327 κακὸν ἔρξει || 83ss cf.
 Hes. theog. 594ss || 84 β 86 μῶμον ἀνάναι || 85 ξ 65 θεός δ' ἐπὶ
 ἔργον ἀέξει || 86 συμφιλεῦντι S συμφολ. M | πόσι E em. Hoff-
 mann || 87 cf. W. Haedicke l. c. 39 | κῶνομάκλυτον Smith | Hom.
 hymn. Merc. 59 γενεὴν ὀνομάκλυτον cf. X 51 || 89 δ' om. S | β 12
 al. θεοσεσίην... χάριν | Archil. 35 ἀλλήν ἐρκος ἀμφιδέδρομεν Pind.
 Pyth. 3, 39s σέλας δ' ἀμφέδρομεν... Ἀραίστου || 91 οἴκου A ||
 93 cf. Hes. theog. 494 et ὀλιγοφραδής || 94s spurios esse vidit
 Jordan, negat Friedl. ('si 83—93 genuini sunt') || 94 φύλλα S |
 I 130 φύλα γυναικῶν (272) | ταῦτα | φλαῦρα ci. Friedl. | μηχανεῖ A

ἔστιν τε πάντα καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.]
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
 γυναικας. ἦν τι καὶ δοκέωσιν ὠφελεῖν,
 ἔχοντί τοι μάλιστα γίγνεται κακόν·
 οὐ γὰρ κοτ' εὐφρων ἡμέρην διέρχεται
 ἅπασαν, ὅστις σὺν γυναικὶ ἴπέλεται,
 οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
 ἐχθρόν συννοικητῆρα δυσμενέα θεόν.
 ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ
 κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ (ἀνθρώπου) χάριν,
 εὐροῦσα μῶμον ἐς μάχην κορῦσσεται.
 ὅκου γυνή γὰρ ἔστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
 ξείνον μολόντα προφρόνως δεχοίτατο.
 ἦ τις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
 αὐτὴ μέγιστα τὴν γᾶν λωβωμένη·
 κεχηρότος γὰρ ἀνδρὸς — οἱ δὲ γείτονες
 χαίρουσ' ὀρώντες καὶ τόν, ὥς ἀμαρτάνει.
 τὴν ἦν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
 γυναικας, τὴν δὲ τοῦτέρου μωμήσεται·
 ἴσῃ δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γινώσκομεν.
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν
 καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄρρηκτον πέδης,

95

100

105

110

115

95 τε] δὲ A | πῆμα Ribbeck B. || 96 = 115 || 97 τι] τε Mein. |
 δοκῶσιν E em. Ahr. || 98 τοι Winterton, Br. τῶ (vel τῶι) E | cf.
 68 cum adn. || 100 πέλεται E τέλλεται Ahr. <κη> πέλει ci. Sitz.
 alii alia || 101 cf. α 270 β 130 || 102 δυσμενῇ Sp. sed cf. 78 δῆνεα ||
 104 λ 292 θεοῦ... μοῖρα (Hom. hymn. Ap. 238) | Eust. in Od.
 p. 1686, 18 ἔστι δὲ ταῦτ' ὅν Διὸς βουλὴν εἰπεῖν καὶ θεοῦ μοῖραν
 cf. Wil. Gl. 1, 359⁴ || 105 cf. Ps.-Hes. scut. 198 || 106 ὅκου M
 οἴκου A | οἰκίαν E em. Gaisf. || 107 μολόντα E em. Trinc. | Ψ 647
 πρόσφρων δέχομαι sim. al. || 110 'poeta rem turpem ut signifi-
 caret magis quam explanaret, reticentia usus est' B. || 110s cf.
 Hes. op. 701 || 112 τήνῃ MA || 113 τοῦ ἑτέρου (ex ἐταίρου) A¹ ||
 115s secludi vult Hi. Jb. 1888, 164; versu 115 (= 96) deletio 116
 post 96 conlocandum censuerat Mein. || 115 cf. Hes. theog. 600s ||
 116 ἄρρηκτον Trinc. ἄρρηκτον ci. Mein. ad Aesch. Prom. 6 | πέδη
 vel πέδη SMA πέδης Mein. πέδης Koeler | κῶροκτον πέδην
 ci. Cr. | O 19s δεσμὸν... ἄρρηκτον (θ 274s) N 36s πέδας...
 ἄρρηκτους

ἐξ οὗ τε τοὺς μὲν Ἀίδης ἐδέξατο
γυναικὸς εἶνεκ' ἀμφιδηριωμένους

8. (9) ἐρωιδίος γὰρ ἔγγελον Μαιανδρὴν
τρίορχον εὐρὼν ἐσθίωντ' ἀφείλετο.
9. (10) τί ταῦτα διὰ μακρῶν λόγων ἀνέδραμον;
10. (12) σπλάγγν' ἀμφέποντες αὐτίκ' ἱκτίνον δίκην
11. (13) ὅσον τόδ' ἡμῖν ἐρπετὸν παρέπιτατο,
τὸ ζώιον κάκιστον ἔκτηται βίον.'

8 ATHEN. 7, 299c Σημωνίδης δ' ἐν Ἰάμβοις [8 B.4]. ὥσπερ ἔγγελος κατὰ γλοιοῦ (= A. D. Knox The Greek choliambic poets Hippon. fr. inc. p. 60s). καὶ τὴν αἰτιατικὴν [1. 2] || 9 SCHOL. Eur. Phoen. 207 (I 277 Schw.) 'κατενάσθην' τινὲς ἀντὶ τοῦ κατανασθῆσομαι· καὶ Σημωνίδης Ἰάμβοις· [1] ἀντὶ τοῦ ἀναδραμεῖν μέλλω | num huc spectat Arist. met. 14, 3 p. 1091a 7 ὁ Σημωνίδου μακρὸς λόγος cf. Alex. Aphrod. ad l. εἰπὼν δὲ τὸ εἶναι τὰ ὑπ' αὐτῶν λεγόμενα τῷ τοῦ Σημωνίδου μακρῷ λόγῳ ἐμμενέουσιν, τίς ἐστιν ὁ μακρὸς λόγος, ἐπάγει· γίνεται γὰρ ὁ μακρὸς λόγος ὥσπερ ὁ τῶν δούλων· καὶ τὰ ἐξῆς || 10 HERODIAN. II 626, 30 L. (ap. Choerobosc.) ἐστιν ἱκτίνος ἢ εὐθεία ... τοῦτον ἢ γενικὴ ἱκτίνον, ὡς παρὰ Σημωνίδην· [1] || 11 ET. MAGN. 413, 28 (cf. Zonar. 967) 'ζώδιον' ... γράφεται δὲ μετὰ τοῦ ἰῶτα (cf. Herodian. II 516, 4 L.), ἐπειδὴ εὐθεται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ Σημωνίδην· ὅσον — π. ζώιον κάκιστον | SCHOL. T Σ 407 μετὰ δὲ τοῦ 'ι', ἐπεὶ καὶ Σημωνίδης φησὶ· τὸ ζώιον κ. κέκτηται βίον, περὶ τοῦ κανθάρου

117 ἐξ οὗ γε Gaisf. || 117s A 6 ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε | ad rem cf. B 161. 177 λ 438 || 118 ἀμφὶ δηριωμένους M approbante Bergkio⁴ | post ἀμφιδ. alterum membrum excidisse vidit Schnw. Del. 204, quo membro Agamemnonis aliorumque virorum fata, quae post reditum passi sunt, descripta esse suo iure statuit Cr. conl. Hesiod. op. 165ss || 8 1 ad ἔ. M. cf. Clem. Alex. paedag. 2, 3, 1 p. 155 St.³ || 2 cf. Hesych. τριόρχος· εἶδος ἰερακὸς || 9 Pind. Ol. 8, 54 εἰ δ' ἐγὼ Μελησίαι ... κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ | μακρῶν διὰ traiecerunt Nauck B. alii || 11 verba Iovis esse cantharum abominantis ci. Cr. conl. Aesop. fab. 3 Hsr. (7 Halm) Zenob. 1, 20 cf. Raderm. Der homer. Hermeshymnos (Wien 1931) 200s || 1 ὅσον om. Et. libri, duo Zonar. | ἡμῖν Sp. || 2 ζώιον et κέκτηται C em. Bekk. (cf. I 402 ἐκτῆσθαι K. Rupprecht), idem δ pro τὸ conl.

12. (14) οὐκ ἂν τις οὕτω δασκίσις ἐν οὐρεσιν
ἀνὴρ λέοντ' ἔδεισεν οὐδὲ πάρδαλιν
μουῖνος στενυγρῇ συμπεσὼν ἐν ἀτραπῷ.
13. (15) θύννοισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες
14. (16) κῆλειφόμενι μύροις καὶ θυώμασι
καὶ βακκάρι· καὶ γὰρ τις ἔμπορος παρῆν.
15. (17) κατ' τῆς ὀπισθεν ἄροσθύρης† ἡλσάμην.

12 GALEN. ⁴in Hippocr. epid. 2, 1 CMG V 10, 2, 2 p. 60, 10ss μὴ γινώσκων ὑπὸ τῶν Ἰώνων τὸ στενὸν ὀνομάζεσθαι στενυγρὸν· ἀλλὰ τοῦτο γε μαρτύριόν ἐστιν αὐταρκῆς τὸ παρὰ Σημωνίδην γεγραμμένον ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν· [1—3]. ταῦτον σημαίνει τῷ στενῇ | ²in Hippocr. de artic. vol. 18, 1, 411 K. εὐδελον δὲ τοῦτο κἀδ' ὡς Σημωνίδης εἶπεν ὡδὲ πως ἐχόντων· [1—3]. φιλοῦται δὲ δηλονότι κατὰ τὴν δευτέραν συλλαβὴν || 13 ATHEN. 3, 106d κουρίδας δὲ τὰς καρίδας εἶρηκε Σώφρων ἐν Γυναικείοις [fr. 26 Kai.] ... Ἐπίχαμος δ' ἐν ... ἐν δὲ Λόγῳ καὶ Λογίῳ [fr. 89 Kai.] διὰ τοῦ 'ω' εἶρηκεν ... Σημωνίδης δὲ· [1] | HESYCH. κωρίδες ... ζώιον θαλάσσιον || 14 CLEM. ALEX. paedag. 2, 64, 3 p. 196 St.² Σημωνίδης δὲ ἐν τοῖς Ἰάμβοις οὐκ αἰδεῖται λέγων· [1. 2] | ATHEN. 15, 690c καὶ μήποτε οὐκ ἔστι μύρον ἢ βάκκαρις· Αἰσχύλος ... [fr. 14 N.²] ... καὶ Σημωνίδης· [1—2 βακκάρι] || 15 ET. MAGN. 634, 1 ὀροσθύρη· θυρίς, δι' ἧς εἰς ὑπερώϊον ὑπάρχει ἀνάβασις· παρὰ τὸ δρῶ, ὄρωσ καὶ τὸ θύρα. ... εἴρηται παρὰ τὸ ὀροῦν ἐπ' αὐτήν. λέγει δὲ καὶ Σημωνίδης κακοσχόλους· [1. 2]

12 cf. Catull. 45, 5ss || 1 οὕτω τις Gal.², unde Ahr. οὗ καὶ τις | Hom. hymn. Cer. 387 ὄρος κατὰ δάσκιον ὕλης cf. O 273 al. δάσκιος ὕλη Hesych. δάσκιον· μεγάλως σιάζον διὰ τὸ σύνδεσθον καὶ δασύ || 2 cf. P 20 Anon. iamb. 1A 3s (infra p. 68) ὡς παρδάλης, οἱ δ' ὡς λέοντες || 3 cf. Hesych. s. στενυγρὸν || 13 Hesych. τευθίς ... καὶ εἶδος ἰχθύος θαλαττίου | de κωρ. cf. Bechtel 2, 244 (Sp.) || 14 cf. Hipponact. alios ap. Athen. 1. c. || 1 θυμιάμασιν Clem. | Hesych. θυώμα· μύρον. ἄρωμα || 2 βακκάρι Athen. A βάκκαριον Clem. C | cf. Hesych. s. βάκκαρις || 15 καὶ τῆς C em. Hemsterhuys | ὀροσθύρης C ὀροσθύριδος Sylb. alii alia; sed cf. χ 126 ὀροσθύρη (132. 333) Hesych. s. ὀροσθύρα et Wil. Herakl.² 2, 376, 1 H. Schenkl in Analect. Graeciens. Graz 1893 p. 65. 77 | καὶ — — — τῆς Bp. ἡ/ὄρος. Morel (Wil.) | contulit B. Sotadem ap. Athen. 14, 621b (fr. 2 D.) δ δ' ἀποστεργάσας τὸ τρημα τῆς ὀπισθε λαύρης

16. (18) καὶ σαῦλα βαίνων ἵππος ὡς κορωνί[τ]ης
 17. (19) ἢ τυφλὸς ἢ τις σκνιπὸς ἢ †μέγα βλέπων†
 18. (20) θύ[ουσι] Νύμφησις <ἡδὲ> Μαϊάδος τόκωι·
 οὔτοι γὰρ ἀνδρῶν αἶμα ἔχουσι ποιμένων.
 19. (21) σὺν πορδακοῖσιν ἐκπεσόντες εἵμασιν
 20. (22. 23) <ῥΗ> πολλὰ μὲν δὴ προεκπονέαι, Τηλέμβροτε,

16 ET. MAGN. 270, 44 'διασανλούμενος'... παρὰ τὸν σαῦλον, τὸν τρυφερόν καὶ γαῦρον. Σιμωνίδης ἐν Ἰάμβοις. [1] | ZONAR. 539 || 17 POLLUX 2, 65 σκνιπὸν δὲ τὸν ἀμυδρῶς βλέποντα Σιμωνίδης ὁ ἱαμβοποιός. [1] || 18 SCHOL. § 435 καὶ Σιμωνίδης θύειν αὐτούς (τοὺς ποιμένας) φησὶ νύμφαις καὶ Μ. τ. κτλ. (eadem EVST. in Od. 1766, 1) || 19 STRAB. 13, 2, 6 p. 619 καὶ τὸ Σιμωνίδου. [1] ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις | cf. SCHOL. Ar. pac. 1148 καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ τῷ Ἀμοργίῳ συμπαραδακῆσιν ἱμάσιν σεσαγμένοις || 20 ATHEN. 14, 658b καὶ ὁ Τρομυλκὸς δὲ τυρὸς ἐνδοξὸς ἐστὶ. περὶ οὗ φησιν Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν δευτέρῳ Τρωϊκοῦ Διακόσμου [p. 18 G.] οὕτως· 'τῆς Ἀγαίας πόλις Τρομύλεια, περὶ ἣν γίνεται τυρὸς αἰγείου ἡδιστος οὐκ ἔχων συγκρίσιν πρὸς ἕτερον, ὁ προσαγορευόμενος Τρομυλκός· οὗ καὶ Σιμωνίδης μνημονεύει ἐν ἱάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή. [1], γράφων. [2. 3]'

16 Hipponacti dedit Knox (fr. inc. 9 p. 60) | Anacr. 168 B. 4 σαῦλα βαίνειν 151 B. 4 κορωνὰ βαίνων Hom. hymn. Merc. 28 σαῦλα ποσὶν βαίνουσα Hesych. σαῦλα· κοῦφα. ἥσχα. τρυφερά cf. L. Weber Anacreontea p. 95s | κορωνίης Dind. B. cf. κορωνίαν || 17 ὑπόσκνιπος legitur (e Dielsii coniectura) Papyr. Petrie 1, 20, 5 p. 57 Mah. cf. Herwerden lex. s. v. | ἥλυγα (i. σκιά) ci. Cr. ex Herodian. I 44, 17 L. (cf. Soph. Oed. reg. 419 βλέποντα... σκότων) || 18 1 θύουσι Barnes restituit | νύμφαις & corr. Ahr. | καὶ & ἡδὲ Ahr. τῷ τε Barnes Νύμφησις θύειν τῷ τε Μ. τ. Wil. | cf. § 435s τὴν μὲν ἴαν (μοῖραν νός) Νύμφησις καὶ Ερμῇ Μαϊάδος διείθην ἐπευξάμενος (Εὐμαιος συμβώτης) Hom. hymn. Merc. passim || 2 cf. Eust. 1. c. οὔτοι φυλάττονται τὸ ποιμενικὸν γένος καὶ ὡς ζωοῦσιν αὐτούς | αἶμα & (Z 211 ταύτης... γενεῆς τε καὶ αἵματος θ 583 αἶμα τε καὶ γένος) | ἔχουσι ἔλαχον interpretatus est Cr. contulit autem Boelte E 473 Ω 730, ubi ἐξέμεν et ἔχεσ = 'tueri' fere || 19 Hesych. πορδακῶν· δινύρων | ἱμασιν Strab. & explicavit Tyrwhit | utrumque testimonium Welck. coniunxit sic: σ. π. ἐκπ. εἴμ. σεσαγμένοι. cf. Archil. 79 || 20 cf. Wil. SS. 305, 2 || 1 ἢ add. B. | προεκπονέαι & em. Hoffm.

ἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαιῆς
 Τρομύλιος θανμαστός, ὃν κατήγαγον.

21. (24) κῶς <ῥν> ἀπεῦσα κῶς ἐμίστουλα κρέα
 ἱρωστί· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι.
 22. (25) ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀρυστήρα τυργός.
 23. (26) ἀπὸ τράπεζαν εἶλε καὶ ποτήρια
 24. (27) αὕτη δὲ φοξὴ χεῖλος Ἀργεῖη κύλιξ
 25. (28) ὀπλὰς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.
 26. <δοραῖσ> ἐνεύδεται ὦσ<τε> Λέσβιος Πρύλλης.

21 ATHEN. 14, 659d οὐδὲν οὖν ἦν παράδοξον, εἰ καὶ θνητῆς ἦσαν ἐμπειροὶ οἱ παλαιότεροι μάγειροι. προῖστατο γοῦν καὶ γάμων καὶ θυσιαῶν... καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ δὲ φησὶν ἕτερος (μάγειρος). [1. 2] || ■ HESYCH. ἱρωστί· θεοπρεπῶς || 22 ATHEN. 10, 424a καλοῦνται δὲ καὶ ἀρυστήρες καὶ ἀρυστιχοί. Σιμωνίδης. [1] || 23 ATHEN. 11, 460b ποτήρια δὲ πρῶτον οἶδα ὀνομάσαντα τὸν Ἀμόργιον ποιητὴν Σιμωνίδην ἐν Ἰάμβοις οὕτως. [1] || 24 SCHOL. A Hom. B 219 φοξός· εἰρηται ἀπὸ τῶν κεραμικῶν ἀργυρέων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τοῦ φωτός ἀποξηυμένων, καθὰ φησὶ καὶ Σιμωνίδης· αὕτη δὲ, φησὶ, φοξίχειλος Ἀ. κ. | eadem fere ET. MAGN. 798, 21 ZONAR. 1817 (φοξόχ-) ET. GVD. 560, 22 (φοξόχ-) ANECD. 1 gr. ed. Matranga 2, 467, 14 (φοξίχ-) ANECD. 2 Par. ed. Cram. 3, 279, 8 (φοξίχειρος) | ATHEN. 11, 480d αἱ δ' Ἀργεῖαι (κύλικες) δοκοῦσι καὶ τὸν τύπον ἔχειν διάφορον πρὸς τὰς Ἀττικὰς, φοξαὶ γοῦν ἦσαν τὸ χεῖλος, ὡς Σιμωνίδης φησὶν ὁ Ἀμόργιος· αὕτη δὲ φοξίχειλος <Ἀργεῖη κύλιξ>, ἡ εἰς δὲ ἀνηγμένη, οἷοι εἰσιν οἱ ἄμβικες καλούμενοι cf. EVST. in Il. 207, 12 || 25 SCHOL. Ar. Ach. 740 οὐ μόνον Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῶν χοίρων τὰς ὀπλὰς εἰρκεν, ἀλλὰ καὶ Σιμωνίδης ὁμοίως ἐπὶ χοίρων. [1] | SVID. s. v. ὀπλή || 26 COD. Atheniens. 1083 ap. O. Crusium 'Paroemiographica'

2 ἀχαιῆς & || ■ τρομύλιος A Τρομυλκός Mein. || 21 1 κῶς ἀπεῦσα κῶς & suppl. et em. Cr. <ῥν> ὡς B. | Aesch. fr. 310 N. 2 ἡρεμμένος ὁ χοῖρος || 1s § 74s ἀμφοτέρους (i. χοίρους) ἱέρευσεν, εὐσέ τε μίστυλλέν τε + H 317 al. μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως cf. I 466s Ψ 32s || 2 εἰδός· τί & em. Hecker B. cf. Anacr. 149 B. 4 || 22 cf. Hesych. s. ἀρυστήρ || 23 εἶλε νιν & em. Mein. B. Cr. εἶλεν, ἦι Wil. | ad rem cf. τ 61 || 24 αὕτη Athen. Anecd. 1 | φοξίχ- φοξόχ- al. (v. s.) & em. B. ad Athen. | Ἀργεῖη = ἡ Ἀργ. Boelte || 26 incubationem interpretatus emendavit et explevit Cr. | vel <ἀντροῦ> | ὥσπερ & em. D.

- *27. (Simonid. Cei fr. 42 B.⁴) *δέξα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον.*

IAMBΩN $\bar{B}$

28. (11) *οἷόν τε χηνὸς ὦον Μαιανδρίου*

ΕΛΕΓΕΙΑ

29. (Simonid. Cei fr. 85 B.⁴) *ἐν δὲ τὸ κάλλιστον Χίος ἔειπεν ἀνὴρ·
'οἴη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.'*

*παῦροι μὲν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι
στέρνοισ' ἐγκατέθεντο· πάρεστι γὰρ ἑλπίς ἐκάστωι
ἀνδρῶν, ἥ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
θνητῶν δ' ὄφρα τις ἀνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.*

5

SBMünchen. phil.-hist. Kl. 1910, 4 p. 23. 102ss 'ὁ Λέσβιος Πρύλλης'·
ταύτη κατ' ὁμοίωσιν Σιμωνίδης κέχρηται· ἐν ἐδ δευτέρῳ ὡς περ Λ.
Πρ. δοκεῖ δὲ ὁ Πρύλλης Ἐρμοῦ παῖς γενέσθαι καὶ μάντις, ὀνομάζουσι
δὲ αὐτὸν *ἱνέας Πυρρόν* || 27 Stob. 2, 1 (π. τῶν τὰ θεῖα ἐρμηνεύοντων),
10 p. 5 W. [FPL] Σιμωνίδου· [1] || 28 Athen. 2, 57d *ὡσα...*
Σιμωνίδης ἐν δευτέρῳ *Ἰάμβων*· [1] | cf. Evst. in Od. 1686,
50 || 29 Stob. 4, 34 (π. τοῦ βίου ὅτι βραχὺς κτλ.), 28 p. 834 H.
[SMA] Σιμωνίδου· [1-13] || 1 respicit Ps.-Plut. vit. Hom. 2, 2
p. 337, 11 Bern.

27 Amorgio poetae vindicavit Wil. SS. 153 cf. 328¹, dubitat
Maas | *εἶα* L || 28 ad rem cf. RE VII 714 || 29 Amorgini hoc
carmen esse coniecit B., quem secuti sunt Wil. (Homer. Unters.
352 TG 58, 1 SS. 273ss), Sybel, Pomtow, Kern (Rel. 2, 59s)
alii, negat Cr. Phil. 54 (1894), 715, 15 LCB. 1886, 1161s quod
Semonidis elegiis florilegiorum conditores usi non sint. cf.
Lav.¹ Simon. fr. XIII p. 277. 289 Lav.² p. 232s | praemisit
Fulvius Ursinus hexametrum *οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ'*
ἐμπεδον αἰετ', quem genuinum probantes editores carminis argu-
mentum a Solonis elegia 1 haud alienum parum intellexisse
censet Wil. | cf. Mimnerm. 2 || 1ss cf. Hom. Hymn. Apoll. 172
Wil. SS. 328, 1. 274, 1 (ubi *ἐν δέ, τὸ κάλλ.* κτλ. sed cf. Archil. 66
cum adn.) Hense ad Stob. 4, 34, 28 p. 834, 7 Schadewaldt Ant. 9
(1933), 294ss E. Römisch Frkf. Studien 7 (1933), 48ss || 1-5 om.
MA || 2 = Z 146 | *τοίηδε* S. cum nonnullis Hom. libris || 3 *μιν* S
em. Mein. | M 442 *οἱ δ' οὔασι πάντες ἀκονον* || 4 v 223s *τὴν δ'*
ἄτην οὐ πρόσθεν ἔωι ἐγκατέθετο θυμῷ λυγρῇ || 6 N 484 *ἔχει ἥβης*
ἀνθος | *πολυήρατον* Wil. ex o 366 (*ἥβην πολυήρατον*) Hom. hymn.
Ven. 225 Hes. fr. 76, 2 Rz. || 7 *ἀτ.* Hom.

*οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασέμεν οὔτε θανεῖσθαι
οὐδ', ὕγιής στιν ἦι, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
νήπιοι, οἷς ταύτη κεῖται νόος, οὐ δὲ ἴσασιν,
ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βίοντος ὀλίγος
θνητοῖς'. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βίοντος ποτὶ τέρμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλήθῃ χαριζόμενος.*

10

|| ἐλπίδες M | γηρασέμεν Homeri memor poeta || 8s σ 132s et
Aesch. Niob. 19s cont. Q. Cataudella RivFilCl. 19 (1941), 34s ||
9 *ἔχη* A | *καμάτου* = νόσου || 10 *νήπιοι* τ. SMA em. Steph.
et Ursin. | Hes. op. 40 *νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν* sim. al. || 11 *βίοντος*
SMA *βίοντος* Steph. Ursin. plerique || 12 cf. Cercid. 4, 13 || 12s cf.
Hor. carm. 4, 7, 19s || 13 *χαριζομένη παρεόντων* α 410 al. | cf.
Wil. Gl. 1, 373
Semonidem sapit fr. iamb. adesp. 11

140

ΕΡΜΙΠΠΟΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΙΑΜΒΟΙ

ΤΡΙΜΕΤΡΑ

1. (2) τὰς λευκερίνεως δὲ χωρὶς ἰσχάδας
2. (3) ξύνεστι γὰρ δὴ δεσμ<ι>λοι μὲν οὐδενί,
<μόν>οισι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς αὐτοῦ τρόποις.

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ

3. (4.5) Ἐς τὸ Κυλικράνων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμεν·
εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὠραίαν πόλιν.

1 ATHEN. 3, 76c λευκερινεῶς δὲ τι εἶδος ἐστὶ σπηκὸς καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἢ τὰ λευκὰ σῦκα φέρουσα. μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἑρμιππος ἐν Ἰάμβοις οὕτως· [1] | HESYCH. λευκερίνεως· εἶδος σπηκὸς || 2 SCHOL. AR. AV. 1150 ὁ δὲ ὑπαγωγεὺς, ὥς τινες, σιδηροῦν τι οἶον πτυνίδιον, διὰ χρῶνται οἱ κωμῳδοὶ. οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, διὰ ἀπενθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας. τινὲς δὲ αὐτὸ παράξυστον καλοῦσιν· εἰ μὴ ἄρα πηλὸν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι· τοιοῦτον γὰρ τι Ἑρμιππος ἐν τοῖς Τριμέτροις ἐμφανίζει | SVID. s. v. ὑπ. ... οἱ δὲ πηλὸν τινα, καθὼς καὶ Ἑρμιππος· [1.2] || 3 ATHEN. 11, 461e κυλικηγορήσων ἐρχομαι οὐ τῶν Κυλικράνων εἰς ὑπάρχων, οὐδὲς χλευάζων Ἑρμιππος ὁ κωμωιδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμβοις φησὶν· [1.2]

de Hermippo cf. RE VIII 844s, Schmid-Stählin I 4 (1946), 108ss Geffck. GrLG I 236s Anm. p. 213s. ad tit. cf. Schol. Ar. Plut. 701 Ἑρμιππος ἐν τῷ πρώτῳ ἰάμβῳ τῶν Τριμέτρων || 2 1 δεσμῶ & em. B. δεσπότη ci. Kai. H. 30 (1895), 441s || 2 τοῖσι (τοῖς) δ' & em. B. χρηστοῖσι δ' Kai. an <ῆ> τοῖσιν? | Hesych. ὑπαγωγεὺς· πρὸς πλίνθων οἰκοδομὴν πηλός || 3 ad tit. cf. Schol. Ar. av. 303 Ἑρμιππον Τετραμέτροις | versus 2. 3 sese expicere inter se recte iudicant Mein. B. || 1 de Cylicranibus cf. Athen. l. c. 461s Hesych. s. Κυλικράνων RE XI 2452s || 2 ad Ἡρ. τὴν ἐν Τραχίνι a. a. Chr. 426 conditam cf. Thuc. 3, 92s RE VIII 425s Busolt Gr. Gesch. III 2, 1064 | μάλ' A em. E

HERMIPPVS SCYTHINVS

ὑστερον δ' αὐτ<ῆ>ν στρατηγ<ῶ>ν <εῦ> συνειλωτ<ισ>μένην
καὶ κασαλβάζουσιν εἶδον καὶ σεσαλακωνισμένην<ν>.

ΣΚΥΘΙΝΟΣ Ο ΘΗΙΟΣ

ΙΑΜΒΟΙ

ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ

1. (1) ἦν ἀρμόζεται
Ζηνὸς εὐειδὴς Ἀπόλλων πᾶσαν, ἀρχὴν καὶ τέλος
συλλαβῶν, ἔχει δὲ λαμπρὸν πλῆκτρον ἡλίον φάος.
2. (2 Diels) πάντων χρόνος
ῥστατον καὶ πρῶτόν ἐστι κἂν ἐαυτῷ πάντ' ἔχει

Ἡρακλεῶται δ' εἰσὶν οὗτοι οἱ ἐπὶ τῇ Οἰτῇ κατοικοῦντες, ὧς φησι Νικανδρὸς ὁ Θυατειρητὸς ὀνομασθῆναι φάσκων αὐτοὺς ἀπὸ τινος Κῦλικος γένος Ἀνδοῦ, ἐνὸς τῶν Ἡρακλεῖ συστρατευσαμένων | SCHOL. AR. vesp. 1169 'διασαλακῶνισον'· ἀβρόνθητι καὶ διαθρόνθητι· ... ὁμοίως δ' ἐστὶ καὶ παρ' Ἑρμιππῳ ἐν τοῖς Τετραμέτροις· [3.4] 1 PLVT. Pyth. orac. 16 p. 402a ὑστερον μέντοι (οἱ Μεγαρεῖς) πλῆκτρον ἀνέστηκαν τῷ θεῷ χρυσοῦν ἐπιστήσαντες, ὥς εἰκε, Σκυθίνῳ λέγοντι περὶ τῆς λύρας, ἦν κτλ. | cf. CLEM. ALEX. Strom. 5, 8, 48, 1 p. 358 St.² || 2 STOB. 1, 8 (π. χρόνου οὐσίας κτλ.), 43 p. 108 W. [FP] ἐκ τοῦ Σκυθίνου Περὶ φύσεως· Χρόνος ἐστὶν ῥστατον καὶ πρῶτον πάντων καὶ ἔχει ἐν ἐαυτῷ πάντα καὶ ἐστὶν εἰς αἰ· καὶ οὐκ εἰσιν ὁ παροιχόμενος ἐκ τοῦ ἐόντος αὐτῷ ἐναντίην

■ αὐτὸν στρατηγὸν & em. Mein. | σίρατηγῶν sicuti Brasidae a. 424 (Thuc. 4, 78) | οὐδὲ ἀνείλωτημένην & em. Mein. (οὐσαν εἰλ.) et Kock CAF I 245. contra Kai. H. 30 l. c. de Amynia Pronapis filio effeminato interpretatus est || 3s cf. Archil. 60, 1. 2 || 4 σεσαλακωμένη & em. Schn.

de Scythino v. RE III A 696s ad tit. cf. 2 et Diog. Laert. 9, 16 Ἰερώνυμος δὲ φησι καὶ Σκυθίνον τὸν τῶν Ἰάμβων ποιητὴν ἐπιβαλέσθαι τὸν ἐκείνου ('Ἡρακλεῖτον) λόγον διὰ μέτρον ἐμβαλεῖν et Steph. Byz. s. v. Τῶς· ... καὶ Σκυθίνος Ἰάμβων ποιητῆς Τῆιος || 1 contulit Die. PPhF p. 169s Heraclit. 51. 103 Die.-Kr.⁵ || 2 ἀρχὴν laedit legem Porsonianam || 2 post alios, qui hexametra, iambos, scazontas restituerant, Scythinum trochaeis usum esse cognovit Wil., qui versus a Stobaeo ut Placitis aptaret solutos in pristinam formam fere redegit in 'Coniectaneis' Gott. 1884, 18 Wilamowitzi Coniectanea tangere noluit D.

κάστω εἰς κοῦκ ἔστιν. αἰεὶ δ' ἐξ ἑόντος οἴχεται
καὶ πάρεστιν αὖτις αὐτὸς τὴν ἐναντίην ὁδόν.
αὖριον γὰρ ἡμῖν ἔργωι χθές, τὸ δὲ χθές αὖριον.

5

[ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ]

- [3.] (2) Ἥλθεν μοι μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι πῦρ,
Ἴλιος πλήρης τῶν ἐς ἔρωτ' ἐτέων,
αὐτὰ τὰ καίρι' ἔχων ἐκκαίδεκα καὶ μετὰ τούτων
πάσας καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας,
καὶ πρὸς ἀναγνῶναι φωνὴν μέλι καὶ τὸ φιλήσαι
χέλεια καὶ τὸ λαβεῖν ἔνδον ἀμεμπτότατον.
καὶ τί πάθω; φασὶν γὰρ ὁρᾶν μόνον· ἦ ῥ' ἀργυρπήσω
πολλὰκι τῇ κερεῖι Κύπριδι χειρομαχῶν.

5

- [4.] (3) Ὅρθον νῦν ἔστηκας, ἀνώνυμον, οὐ δὲ μαραίνῃ,
ἐντέτασαι δ' ἂν μήποτε παυσόμενον.
ἀλλ' ὅτε <μοι> Νεμεσιγνὸς ὅλον παρέκλινεν ἑαυτόν
πάντα διδόνς ἃ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο.
τείνεο καὶ δῆσσον καὶ δάκρυε· πάντα ματαίως·
οὐχ ἔξεις ἔλεον χειρὸς ἅψ' ἡμετέρης.

5

ὁδὸν παρεωνιατῶν (αὐτὸς τε <τὴν> ἐναντίην ὁδὸν παρεὼν ἑαυτῷ tentavit Die.) τὸ γὰρ αὖριον ἢ μὲν τῷ ἔργωι χθές ἔσται, τὸ δὲ χθές αὖριον || 3 A.P. 12, 22 Σκυθί(ν)ου· || 4 A.P. 12, 232 Σκυθίνου.

3s Heracliti sententiam enucleavit Wil. cf. Diog. Laert. 9, 8 || 4 αὐτὸς αὐτῷ mavult Die. || 5 ἡμῖν invenerat Heeren || 2 ἡλίσσος C || 7s inlustrant obscena 4, 5s || 4 cf. Goethe 'Tagebuch' (Kal.) || 1 Herond. Ζηλότυπος 45 τὴν ἀνώνυμον κέρον Hippon. 15, 3 τὸν δυσώνυμον ἴαρον || 1s cf. Lucil. 304 M. cum psolocrumai || Diod. 4, 6, 1 ἐντέτασθαι πρὸς τὰς ἀφροδισιακὰς ἡδονὰς || 3 μοι inser. Br. displicet <μὲν> || Soph. Trach. 852 ἔρρωγεν παρὰ δακρύων || 5s at Lucil. 307 M. at laeva lacrimas muttoni absterget amica. alia congesserunt Marx ad l. et Gerhard Phoinix p. 144ss

ΚΑΣΤΟΡΙΩΝ Ο ΣΟΛΕΥΣ

IAMBOI

1. (2B.⁴ III p. 635s) Σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον
ναίονθ' ἔδραν, θηρονόμω Πάν, χθόν' Ἀρκάδων,
κλήσω γραφῇ τῇδ' ἐ<ν> σοφῇι πάγκλειτ' ἔπη
συνθεῖς, ἀναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῶι κλέειν,
μουσοπόλε θῆρ, κηρόχυτον δς μελίγμ' ἱεῖς.

5

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ

2. (1 B.⁴ III p. 634s) ἐξόχως δ' εὐγενέτας ἡλιόμορφος ζαθέοισ'
ἄρχων σε τιμαῖσι γεγαίρει.

1 ATHEN. 10, 454^f τὸ δὲ Καστοριῶνος τοῦ Σολέως, ὡς δ Κλέαρχος φησιν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστι· τῶν ποδῶν ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασιν περιειλημμένος πάντας ὁμοίως ἡγεμονικὸς καὶ ἀκολουθητικὸς ἔχει τοὺς πόδας οἷον· [1—5], καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δὲ ἕκαστον τῶν ποδῶν, ὡς ἂν τῇ τάξει θῆις, τὸ αὐτὸ μέτρον ἀποδώσει οὕτω· [1] 'νιφοκτύποις σὲ τὸν βολαῖς δυσχείμερον'. καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστι <ἐν>δεκαγράμματος || ATHEN. 12, 542^e ἐν δὲ τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἣν ἐπεμψεν ἄρχων γενόμενος (Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, a. a. Chr. 309/8), ἦιδεν ὁ χορὸς εἰς αὐτὸν ποιήματα Σείρωνος (Καστοριῶνος Leopardi) τοῦ Σολέως, ἐν οἷς ἡλιόμορφος προσηγορεύετο· [1]

1 cf. Wil. HD. 2, 149, 2 Versk. 126 RE VI 2820, 2ss Suppl. IV 880 B. Ryba 'Frammento sconosciuto del poeta ellenistico Castorione' Athenaeum 8 (1930), 174ss (e Schol. Lucan. 3, 402) || 1 βολαῖς A (et hic et infra) em. Mein. || 2 νεονθ' A em. Cas. | ἔδραν Cob. ὁδος A ἔδος ci. Scal. contra singulorum pedum litterarum numerum, unde ναίοντα ci. Kal. | χθόν A em. Cas. || 3 τῇδε σοφῇι πάγκλειτ' A em. Pors. cf. πολύκλειτος (Pind. Ol. 6, 71 fr. 194) || 4 σοφοῖς A corr. Mein. || μουσοπόλε Cob. || 2 δὲ A τε Epit. | ἡπιόμορφος AE em. Kuhn ex Athen. | ad ζ. cf. Wil. Isyll. 108ss H. Frän. de Simia Rhod. 51, 1 | τιμαῖς A em. Mein.

ANONYMON IAMBOI

1. **A** (recto)

ἐπεὶ γὰρ ἐγγων ὀη[ο]υς τρ[ο]μευμένους[=],
 [ἀ]γαυοῖς[¹] ἔπασσι[²] | πάντα θάροσιν ἐν λείω[³],
 μένος [(-) ∪ ∪ ∪ -] | ὡς παρδάλεις[⁴],
 οἱ δ' ὡς λέοντες· ἀλλὰ νικῶντες μάχη[⁵]

1 PAP. London. Mus. Brit. 1568 C saec. III a. Chr. in. ed. H. J. M. Milne Catalogue of the Literary Papyri in the British Museum (Lond. 1927) 53 p. 40ss Add. p. XVI tab. III A | legerunt Milne et Cr(oenert) et denuo A. D. Knox Journ. of Egyptian Archaeol. 15 (1929), 140, qui *ῥῆσις τετραυδάς* esse censet hos iambos; contextus scriptura continua scriptus est singulis versibus hasta duplici discriptis. rectae papyri paginae lineae singulae syllabas senas denas plus minus continebant, cum plus dubbus trimetris continuisse singulas aversae papyri paginae lineas recte censuerint editores, quos erravisse putat Diehl idem statuantes de papyri pagina recta propterea, quod pagina in aversa litteris minoribus exarata bini in universum versus trimetri additis singulis binisve syllabis singulis lineis explendis suppetunt. ac re vera novem papyri rectae linea exhibuerunt syllabas fere 140, syllabas autem fere 225 totidem papyri aversae lineae, i. $\frac{4}{s}$ ($= \frac{8}{s}$): $\frac{13}{s} = 16:26 (= 2 \times 12 + 2)$

de Semonide auctore iniuria cogitaverunt editores

A de re bellica agitur; periiit initium, v.1—7 ex. gr. suppl. D. || 1 τῶ[seu τῆ[pap., potes τῶ[ου- (sic Sol. 24, 14) sive πρ[νευ- μένους cum Δ 374 Archil. 51 I A 56 || 2 cf. ε 376s ἔπεσοι δὲ πάντας ἐταίρους θάρσυνον (Δ 233) Δ 772 ἀγαίοισι ἔπεσον (sim. B 180) ο 53 μύθοις ἀναγοῖσι | λεῶ pap., nisi sub circumflexo littera latet (?) || 3 μέσσι [ὡς φρονοῖ] (-νοῖεν) καθ' ἑαυτοὺς(ν)θ' tentavit D. conlati P 20ss (ad v. 3s) et Ar. Th. 89 (Iyr.) ὀρνυται λαός (cf. 419 Soph. Oed. C. 1320) || 3 ex. laedit quodam modo legem Porsonianam || 3s iam Δ 129s ὁ δ' ἐναντίον ὥρτο λέων ὡς Ἀτρεΐδης, P 20ss παρδάμοις μένος ἐλέοντος et φρονέουσιν coniuncta legis | adde Semon. 12 cum adn.

πiónτες οἴῃον ὡς κακῶν ἀφε[ιμένοι=]
 [εὐδον φνγρόντων] ⁵ | τῶν ἐξοικούντων γενῶν,=
 [κλισίαισί θ' ἀβρόν] | ⁶ εἰς ἕω τεῖναν δέμας.=
 σκιδ[αντο _ υ _ υ] ⁷ | πᾶς Ἰω[ν' ἰ]δῶν=
 τῶν μὲν φνγ[όντων _ υ _ υ] | ⁸ μιον λ[³⁻⁴ _ υ _ υ]· πέρι=
 εἰς εὐλάβειαν [- υ _ υ] ⁹ | π[³ _ υ _ υ]ς=
 παθῶν δὲ δελ[ῶν _ υ _ υ] ¹⁰ | τ[³ _ υ _ υ]υ=].
 τ[⁶⁻⁷ ἂ τῆς τ]ύχης γὰρ πλεῖστ[τ]α σν[¹¹ _ υ _ υ] =]
 [.] ρ [- υ _ υ _ υ _ υ]'δων κατὰσκοποι.=

B (verso)

[σ - υ] α [σ - υ .. σ - υ υ =]

[σ]δας πατεῦσα ποσσὶν ἀπληκτος μόθω = ²

5 supra σ in *πινωτες* hasta fracta (>) adversus litteram α in *αλεις* lineae superioris | ad rem in mentem venit Archilochi et Alcaei | sive ἀρρε[μένον] cf. Herod. 1, 206 μόχθον ἀφιέναι || 6 γε-
νών = cum spatio pap. || 7 ἔω ssor. littera incerta (nisi vesti-
gium ad ἐνοικοντων versus praecedentis pertinet) et δέμας pap. |
ἔω (ἐ)τειναν Maas. Metr.² Nachtr. 36 | εἰς τὴν . . . ἔω primus
Xenoph. anab. 1, 7, 1 ἐς αὐτὴν Theoc. 18, 14 | agitur de militibus
usque ad solem orientem humi corpora defatigata prosternenti-
bus. errat Cr., qui 1. c. p. XVI sensum restituit talem: [ἐγχε-
μενοι κλινάσων ἀβρόν] εἰς ἔω τ. δ., quod si verum esset, tetra-
metra essent iambiaca, cui rei obstant et alia et v. 5 || 8 σιδῶρ[
pap. | suppl. D. ex A 487 αὐτοὶ δ' ἐσκιδνάντο κατὰ κλισίας τε νέας
ε α 274 ἐπὶ σφέτερά σκιδνάσθαι (ἔργα) | Πασίων Maas || 9 πολε-
μῶν? | περὶ litterae incertae vestigio praeunte pap. || 10 εὐλ.
vox Attica | in mag. sinistro coronis fere, nisi ζ(ήτει) voluit
antiquarius || 11 παθῶν pap. | ante lacunam litterae plane in-
certae sunt, in primis ω || 12 inter τ et υχης 6–7 litterae peri-
erunt | ad rem cf. Soph. Oed. reg. 977s τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἀνθρω-
πος, οἷ τὰ τῆς τύχης κρατεῖ et Plat. leg. 6, 757e θεὸν καὶ ἀγαθὴν
τύχην reg. 9, 592a ἐὰν μὴ θέα τι ἐξυμβῇ τύχη leg. 6, 759e τῇ
θεαί τύχη sim. al., Soph. Oed. C. 1540 τοῦκ θεοῦ παρὸν | inter
12 et 13 obelus fere in mg. || 13 ρ littera lineae altera incer-
tissima est || B litteris minoribus a manu alia atque A exara-
tum || 2 legit et suppl. Cr. | ἀπλ. Eur. Rhos. 814 | μόθω pap. |
Antim. fr. dub. 149 Wyss μόθων ἀθλητος . . . Κύπρι

[σ - υ - σ - υ - σ - υ - υ =]

[σ - υ - σ - υ]ση πλειστον ἐγκατέδω[α]θη[ε] =

φυλα³ | [(-) υ - σ - υ - σ - υ - υ =]

5

[σ - υ - σ - υ]ες ἐν μόθοισιν ἔστυνο[ν] =

ἀμηχά⁴[νοισι υ - σ - υ - σ - υ =]

[σ - υ - σ - υ]συμφορ[α]ῖς πον[.]ευμένοι. =

ἀλλ' [2-3]ς ἀρηριον⁵ || [υ - σ - υ - υ =]

[σ - υ - σ - υ - σ - υ] ἀμπαφώμενοι, =

10

ἄλλοι δ' [έβο]υλεύσαντο⁶ | [σ - υ - υ =]

[σ - υ - σ - υ - σ - υ] κοιμωμένω =

μήδ[.]λο[.]ρη⁷ | [σ - υ - σ - υ - υ =]

[σ - υ - σ - υ - σ - υ] π[.]οσσὶν ἡσυχίαις =

ὑπνος [υ³(-)φορ[α] τον⁸ | [(-) υ - σ - υ - υ =]

15

[σ - υ - σ - υ - σ - υ] οὐς τεχνάσματος =

[σ - υ - σ - υ]ιστ' ὄνει⁹[ρον - σ - υ - υ =]

[σ - υ - σ - υ]δεμν[.]λοισιν ἐνκλιθείς. =

4 ἐγκατέδω[α]θη D. -σεν edit. pr. formam ionicam verbi ἐγκατέδω[α]ζεν interpretantes || 6 ἔστυνο[ν] pap. || 8 αἶς pap. | πον[.]ευμένοι pap. (cum accentu falso) unius litterae spatio vacuo inter ν et εν || 9 ἀλλ' pap. | σᾶ ἀρηριον[.] | metrum laeditur (Kn.) || 10 μῦ³ ἀφώμενοι pap. | ἀμπαφάω Hom. || 11 ῥῆ litterae incertissimae || 13 μήδ[.] pap. || 14 ἡσυχίαις pap. | Eur. Or. 136 γυναικες, ἡσυχίαι ποδὶ χωρεῖτε || 15 ὑπνος (sed ζ valde incertum) pap. | [δ' ἄ]λαστον Kn. contra spatium || 16 ῥῆ pap. | -τος in -τα corr. pap. | τέχνη. Eur. Ar. Xenoph. || 17 [ιστ' pap. suppl. Cr. || 17s propter ὄνειρον et ἐνκλιθείς (quod in verbum linea non expleta carmen cadit) contulit Cr. Semon. 26, cuius argumentum somnium est, sicut hic de incubatione agitur (cf. 3. 18) || 18 suppl. Kn.

2. col. I

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]ον παθεῖν

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]ῆ[.]πιοι φρένα

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]αροτος

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]σημ[.]άντορες

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]αίχ[.]μητῆς ἐών

5

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]ενος

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]ς τελεῖν

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]γοτε

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]ύξεται

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]·τιον

10

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]ολε

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]ἔχειν

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]σμενος

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]ταλ·ν·θῆ

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]ς ἔχων

15

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]μεθα

[σ - υ - σ - υ - σ - υ]·

col. II

παντ[.]ινες γε . . . . [

φαινο[.]ωνδε ενμ·[

εἰ γὰρ ᾧ[.]ον μ[

χωρ[.]·[. . . . .]·

συνια[.]·[. . . . .]

5

ειτ[

ἐς μεσσην τα[

μήτε τῶν καινῶν μετ[

γῆ φόνωι[.]ενη[

[.]·[.]λοφ [.]·[.]λοφ[

10

. . . . .

■ PAP. Mus. Brit. 487 B saec. III a. Chr. in Catalogue of the Literary Papyri in the British Museum ed. H. J. M. Milne (London 1927) 55 p. 43s

2 1 in mg. ζεν[.]·[.]πιο || ■ permulta extant nomina in -ητης (Kretschmer-Löcker p. 244)

$\mu[$
 $\pi\alpha\sigma[$
 $\tau \dots [$
 $\dots$
 $\dots]v\tau[\dots$
 $\dots$
 $\mu\epsilon\varrho$
 $\dots$
 $\dots$
 $\dots$
 $\omega \cdot \epsilon\nu\eta\mu\epsilon\vartheta[\dots$

15

20

FRAGMENTA IAMBICA ADESPOTA

TPIMETPA

1. (17^A) *περὶ σφυρὸν παχεῖα μισήτη γυνή*
2. (19) *Πρωπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεως*
3. *φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα*
4. *ἄνυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον*
5. (18) *ἀνθεῦσαν ἀγαθοῖς πᾶσιν, οἷς θάλλῃ πόλις.*

1 SCHOL. Rav. Ar. av. 1620 *μοστίαν οἱ μὲν περὶ Ἀριστοφάνη*
τὴν εἰς τὰ ἀπρὸδῶσια ἀκρᾶσιαν καὶ τό· [1] *οὕτως ἐξηγροῦνται* | EVST.
in Od. p. 1651, 1 *χράται δ' αὐτοῖ* (i. τοῖς 'μοστί': αὐτῇ C) *καὶ*
παρομία ἐν τῷ· [1] *μοστίαν scribere enim docet Eust.* | PHOT.
272, 4 *καὶ τὸ ἐν παρομίᾳ δὲ μέριμν λεγόμενον* *παρὰ κτλ.* | SVID.
s. v. *μοστή* || 2 HESYCH. *Ποιηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου*
πόλεως· Ἑλλησποντιακῆς, (ῆν) τὸν Πριάπον τὸν Διονύσου καὶ
Περικῆς (debut Περικῆς) φασὶν οἰκίσαι | cf. STRAB. 13, 1, 12
p. 587 || 3 HESYCH. s. v. *φοινικελίκτην κ. λ. ἀ. ἀπατηλὸν καὶ κἀ-*
πηλὸν | SVID. s. v. *φοιν.* || 4 PHRYNICH. p. 17, 20 Bekk. p. 27, 22
BOET. [1] *ἀντὶ τοῦ δειλῶν* || 5 LUCIAN. Scyth. 9 *καὶ ἐμελλόν οὕτω*
διατεθεῖσθαι τὴν νῆμῳην ἰδὼν πόλιν ἀμαρῶσαν ἀκμῇ τοσαύτῃ
καὶ κατὰ τὸν ποιητὴν ἐκείνον· [1]

1 cf. 28 et fr. 184 B.⁴ | Archilocho tribuunt Jacobs et Mein. contulit Wil.¹ Hor. epod. 8, 9s | de *μοῦση* et *μοσητή* cf. Herodian. π. καθολ. πρως. I 342, 27 adn. L. | ¶ cf. Herter De Priapo 41s | πόλιες em. B. | Archilocho tribuit B. | ¶ 3 cf. TGF adesp. 271 N.² | Archilocho vindicavit Cob. Nov. lect. p. 506, de vate dictum censet Cr. conl. Archil. 85 | ¶ 4 Archilochi videtur esse Crusio GGA 1890, 700. cf. TGF adesp. 337 N.² Aesch. Sept. 192 *ἄνυχον κάκην* | 5 *ἀνθοῦσαν* et *θάλλει* cf. em. B. | cf. Hes. op. 225ss *οἱ δὲ θύκας ξεινοῖσι . . . διδοῦσιν . . . τοῖσι τέθηλε πόλιν, λαοὶ δ' ἄνθησιν ἐν αὐτῇ . . .* 236 *θάλλουσιν* δ' ἄγαθοῖσι *διαμπερές* | Archilocho dedit Schnw. cf. TGF p. XV N.²

6. <τοῖον> γὰρ οὐδὲ τοῖσιν εὐόργοις' ἔπος.
 7. ἢ <τ'> ἄγνος ἀνθεὶ χῶ βότρους πεπαίνεται.
 8. (16) Ξάνθη παλαιῇ γρηὶ πολλήμισιν φίλῃ
 9. Ἀβδηρα, καλῇ Τήων ἀποικίῃ,
 9a. ἐλευθέρα Κόρκυρα· χέξ' ὅπου θέλεις.
 9b. μάταια τᾶλλα παρὰ Κρότωνα τᾶστεα.
 9c. ἀφνειὸς ἢ Κόρινθος <...>.
 10. ἐκῆτι Συλοσῶντος εὐρυχωρή
 11. ο - ο δῶρα καὶ θεοὺς παρήπαφεν.

6 HESYCH. s. v. εὐόργοις· ὄχος γὰρ εὐδέτοισιν εὐόργοις ἔπος, νῦν ἐπὶ νόγον τοῖς μὴ ὀργιζομένοις ἐφ' οἷς δεῖ, ἀλλὰ πάντα εὖ φέρουσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ ἐπὶ ἐγκωμίον || 7 PLVT. quæst. conviv. 2, 7, 2 p. 641d ὡς εἴ τις οἴοιτο τῇ ἀνθήσει τῆς [τοῦ] ἄγνου πεπαίνεσθαι τὸν τῆς ἀμπέλου καρπὸν, ὅτι δὴ τοῦτο τὸ λεγόμενον· [1] || 8 RVFIN. gramm. VI 561, 15 (ex Iuba hoc iambi exemplum praeter alia adfert) || 9 STRAB. 14, 1, 30 p. 644 Τήϊοι τὴν πόλιν ἐκλιπόντες εἰς Ἀβδηρα ἀπώκησαν... οὐ φέροντες τὴν τῶν Περωσῶν ὄβρον, ἀφ' οὗ καὶ τοῦτ' εἰρηται· [1] || 9a STRAB. 329 fr. 8... ἢ Κόρκυρα... ἐπὶ λουδορίᾳ παροιμίαν ἔλαβεν [1] || 9b SCHOL. THEOCR. 4, 33b διέφερε... ἢ Κρότων τῶν ἐπὶ Ἰταλῶν πόλεων εὐανδρία... σαφές δὲ ἐκ τούτου καὶ εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν· [1] || 9c cf. P. MAAS BZ 38 (1938), 67 || 10 PAROEMIOGR. ap. Cr. Anal. p. 140 [1] Συλοσῶν Σάμιος φίλος ἐγένετο τῷ Δαρσίῳ τῷ Περωσῶν βασιλεῖ καὶ δι' αὐτοῦ τὴν ἐν Σάμῳ δυναστείαν παρέλαβε τελευτήσαντος Πολυκράτους. ἐπεὶ δὲ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἤρχεν, ἐκλιπόντες τὴν νῆσον οἱ πλείους μετώκησαν. ὅθεν ἡ παροιμία ἐκράτησεν [...] || 11 PROV. COISLIN. ap. Ps.-DIOGENIAN. 4, 21 p. 235 Gott. 'δῶρα θεοὺς πείθει καὶ [δῶρ' Hes.] αἰδοῖνους βασιλῆας' [Hes. fr. 272 Rz.³]... ὁμοιον τό· [1]

6 cf. TGF adesp. 212N.² | <Ἀρχίλοχος· <τλητὸν> γ. οὐδὲ τοῖον εὖ. ἔ. ci. Heins. et B.⁴ p. 439 <τοῖον> Hi.-Cr. ὄχ(λ)ος Kal. || 7 τ' addidit Nauck TGF² adesp. 396 | Archilocho vel Anacreonti tribuit Cr. l. c. 700 | ad ἔ. cf. Hom. hymn. Merc. 410ss || 8 ξανθῇ ἔ corr. B. | Archilocho vel Anacreonti tribuunt. cf. Archil. 15 Πασυρίῃ || 9 Anacreonti olim tribuit Cr. (RE I 2036, 3) || 10 Anacreonti dedit Cr. RE I 2038, 22 | cf. Herod. 3, 39. 139s et RE IV A 1071s ad Σ., Herod. 4, 71 ad εὐρ. || 11 σοφῶν sscr. γρ. θεοὺς ἔ | ad rem contulit Nauck TGF² adesp. 434 Eur. Med. 964 Ov. art. 3, 655 Clem. Alex. Strom. 6, 12, 8 p. 432 St.² | Seimonidi vindicavit Cr. GGA l. c. 700 | E 360 παρήπαφεν

12. σοφῶς ὁ βοῦς ἔφασκεν ἀστράβην ἰδὼν·
 'οὐκ ἔστ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα, πολλὰ χαιρέτω'.
 13. ἵππος ὄνοι· 'πρὸς κέντρα μὴ λακτιζέτω'.
 14. ἀλλ' ἢ λύκος τὰς αἶγας <ἐκ>καλεῖ μολῶν.
 15. ἔλκων ἐφ' αὐτὸν ὥστε καικίας νέφος
 16. παχεῖα γαστήρ λεπτὸν οὐ τίκτει νόον.
 16A. †ἀγνοεῖ† δ' ἀράχνη παῖδας ὡς παιδεύεται·

12 MACAR. 7, 75 II p. 209 Gott. [1·] οὐ προσήκειν αὐτῷ τὸ σκεῦος | Ps.-DIOGENIAN. Pantini 7, 9 I p. 288 Gott. [2·] ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων || 13 PRISC. gramm. III 356, 13 Attici: [1] || 14 PAROEMIOGR. I app. 1, 18 Gott. 'ἀλλ' ἢ λ. καλεῖ τὰς αἶγας μολῶν' ἐπὶ τῶν ἐν ὑποκρίσει ἐξαπατᾶν πειρωμένων. cf. 3, 73 Babr. ed. Cr. 132. 199 Cr. Paroemiographica SBMünch. 1910, 4, 71ss || 15 ARIST. meteor. 2, 6 p. 364b 12 (cf. Gell. 2, 22, 24 Apul. de mund. 14 p. 150 Th.) ὁ δὲ καικίας οὐκ αἶθριος, οὐτὶ ἀνακάμπει εἰς αὐτόν, ὅθεν καὶ λέγεται ἡ παροιμία· [1] cf. Nauck TGF² adesp. 75, qui ceteros attulit auctores (Theophr. de ventis 37) Cr. l. c. p. 699 (cf. fr. 4) || 16 PHILOPON. in Arist. de anima 1, 1. 403a 16 p. 51 Hayd. διὸ καὶ οὐτῶν καὶ ποτῶν συμμετρίας φροντίζουσιν οἱ εἰδήσεως μεταποιούμενοι. ὅθεν καὶ τό· [1] εἰρηται | EXCERPT. Menon. 16, 3 Suppl. Aristot. 3, 26 Die. | GREGOR. NAZ. 2 p. 213d | SOPHON. de anima paraphr. p. 8, 21 Hayd. | PAROEMIOGR. 2, 337, 22a Gott. | GALEN. Thrasyl. 2, 85, 6 Helmtr. καὶ τοῦτο πρὸς ἀπάντων σχεδὸν ἀνθρώπων ἄνιται, διότι πάντων ἐστὶν ἀληθέστατον, ὡς γαστήρ ἢ παχεῖα τὸν νόον οὐ τίκτει τὸν λεπτόν || 16A MACAR. centur. 1, 14 (PAROEMIOGR. 2, 136 Gott.) [1] ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραγματευομένων

12 versus coniunxit et illustravit conlatis Quint. inst. 5, 11, 21 Com. pall. inc. 66 ap. Cic. Att. 5, 15, 3 Cr. RhM. 44 (1889), 459s SBMünch. 1910, 4 p. 62s, qui versus Solone non indignos esse putat || 1 σοφῶν ὁ βοῦς ἐφ. δ' ἀστρ. Macar. | cf. Anacr. 141 B.⁴ Hesych. s. ἀστράβη || 2 an πρήγμα? || 13 Solonis esse opinatur Cr. | ππος ἔ em. Buech. RhM. 34 (1879), 341 | λακτιζέτω ci. Cr. | proverbium legis Aesch. Ag. 1624 Eur. Baech. 795 cf. Pind. Pyth. 2, 94ss || 14 'Solo his verbis Pisistratum cavillari poterat' Cr., qui em. | 'fabula de lupo septemque capellis designatur'? K. Rupperecht || 15 comico poetae tribuit Rehm RE X 1499, 49 || 16 cf. B.⁴ p. 738 TGF p. XV N.² Buech. RhM. 43 (1888), 295 Otto Sprichw. n. 1861 | γ. π. v. 1. | hoc fragmentum a poeta scaenico alienum Cercidam (fr. 7) sapere videtur || 16A cf. Cr. SBMünch. 1910, 4, 63s | ἀγνοεῖ (Syniz.)? K. Ruppert., qui παιδ. (med.) defendit coll. Eur. fr. 609. 945. 1068 N.² et ὡς in οδς corrig. censet

θρέψασα γὰρ τέθνηκε πρὸς τῶν φιλτάτων.

- 16 B. *Μιλησία*
σμάραγδος ἐμπόλημα τιμηέστατον

[ΠΑΝΑΡΚΗΣ]

- 17 a. Αἰνός τίς ἐστιν, ὥς ἀνὴρ τε κοῦκ ἀνὴρ
δρυνῖθα κοῦκ δρυνῖθ' ἰδὼν τε κοῦκ ἰδὼν
ἐπὶ ξύλῳ τε κοῦ ξύλῳ καθημένην
λίθῳι τε κοῦ λίθῳι βάλοι τε κοῦ βάλοι.

- [b.] Ἄνθρωπος οὐκ ἄνθρωπος, ἄνθρωπος δ' ὅμως,
δρυνῖθα κοῦκ δρυνῖθα, †δρυνῖθα δ' ὅμως,†
ἐπὶ ξύλῳ τε κοῦ ξύλῳ καθημένην
λίθῳι βαλὼν τε κοῦ λίθῳι διώλεσεν.

18. ἐμοῦ θανόντος γαῖα μειχρήτω πυρί·
οὐδὲν μέλει μοι· τὰμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

16 B CLEM. ALEX. paed. 2, 12, 1, 3 p. 227 St.² τοιοῦτο ταῖς ἡλιθίαις οἱ λίθοι γυναιξὶν περιδιδόμενοι τοῖς ὁμοῖς καὶ τοῖς περιδιδόμενοις ἐγκατακλειόμενοι ἀμέθυστοι καὶ κεραννίται καὶ ἰάσπιδες καὶ τοπάσιον ἢ τε· [1. 2] || 17 PLATO REP. 5, 479^{bcd} τοῖς ἐν ταῖς ἐστι-άσεσιν, ἔφη, ἐπαμφοτερίζουσιν ἔοικε καὶ τῷ τῶν παίδων αἰνίγματι τῷ περὶ τοῦ εὐνοῦχος τῆς βολῆς πέρι τῆς νυκτερίδος, ὅτι καὶ ἐφ' οὗ αὐτὸν αὐτὴν αἰνίττονται βαλεῖν | SCHOL. ad l. Κλεάρχου γράφον· [a]. ἄλλως· [b] νυκτερίδα δ' εὐνοῦχος νάρθηκος κισήρει | ATHEN. 10, 452^c καὶ τὸ Πανάρκους δ' ἐστὶ τοιοῦτον, ὥς φησι Κλεάρχος ἐν τῷ Περὶ γράφων, ὅτι βάλοι 'ξύλῳι τε καὶ οὐ ξύλῳι' καθημένην δρυνῖθα καὶ οὐκ δρυνῖθα ἀνὴρ τε κοῦκ ἀνὴρ λίθῳι τε καὶ οὐ λίθῳι· τούτων γὰρ ἐστὶ τὸ μὲν νάρθηξ, τὸ δὲ νυκτερίς, τὸ δὲ εὐνοῦχος, τὸ δὲ κισήρις | TRIPHO π. τρόπων in Rhet. graec. 3, 194, 16 Sp. [a] | EVST. in II. p. 713, 11ss [a] | cf. SVID. et PHOT. p. 303 s. v. νυκτερίδος αἶνος | DAVID proleg. philos. 14 p. 42, 11 Busse [b] || 18 STOB. 2, 7 (π. τοῦ ἡθικοῦ εἰδους τῆς φιλοσοφίας), 13 p. 121 W. τίνα δ' οὐκ ἀποστρυγεῖν τὰς τοιαύτας φωνὰς ὡς παρὰ τὴν ἀνθρωπίνην οὐσας φύσιν· [1. 2] | A. P. 7, 704

16 B cf. Wil. HD. 1, 86, 1, qui fr. iamborum dedit poetae cuidam, et ad rem Wil. Timoth. 49 || τιμηέστατον Nauck τιμώτατον sive τιμαλφέστατον Lob., hoc e Philone de vit. Mosis 2 (3), 112 (II p. 151 M.) || 17 ad rem cf. RE I A 97s et Philox. ap. Plut. aud. poet. 1 p. 14^d || 18 Cratet. 18. 20 D. contulit Cr. || 2 οὐδὲν Stob. Iulian.

19. μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης.
20. (17^B) δόρκου τέτυκται βλώσις, εὐζυγον τέρας.
21. σκληρὰν ἄκαρπον καὶ φρυτεύεσθαι κακὴν
22. (20^A) πολλὰ δ' ἐν μεταχμίῳι
νότος κυλίνδει κύματ' εὐρείης ἁλός.
23. (20^B) οὐκ ἀξιῶ μικρὸν σε, μεγάλα δ' οὐκ ἔχω.
24. τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσιν φίλοι.
25. (26^B) γηρεῖς ἐν οἰκίουσιν

'ἀδέσποτον'· [1. 2] SVET. Nero 38, 1 [1] DIO CASS. 58, 23, 4 τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον· [1], alii quos attulit Nauck TGF² adesp. 513 | IULIAN. or. 8 p. 242 B. μάλα δάκνομαι, ὅτι σοι τῶν ἄλλων ἔνεκα λέγειν δυναμένῳ· [2], μόνος εἰμι λύπης αἴτιος καὶ φροντίδος || 19 Ps.-DIOGENIAN. 6, 59 [1] ἐπὶ τῶν τῇ ἰσχύι ἀπλῶν | SVID. s. v. δορκὰς || 20 ET. MAGN. 201, 19 + ET. FLOP. 66 Mill. βλώσις· ἡ ἔδρα οἶον· [1]· σημαίνει δὲ καὶ τὸ πορευτικόν, ἴσως μολήσις τις οὐσα | HESYCH. βλώσις· παρουσία || 21 PLVT. exil. 8 p. 602^c αἰρήσεται καὶ ἡσὼν οἰκεῖν φυγὰς γενόμενος Γύραρον ἢ Κίναρον· [1] οὐκ ἀθυμῶν οὐδ' ὀδυρόμενος || 22 CIO. Att. 6, 3, 1 tu autem abes longe gentium [1. 2] || 23 CHRYSIPP. π. ἀποφατικῶν 19 (II 180 p. 57 Arn.) εἰ οὕτως ἀπεφανέτο τις τῶν ποιητῶν· [1]. ἐστὶν τις δὲ οὕτως ἀποφανοῖτ' ἄν· ἀξιῶ κτλ. καὶ οὐ ἐστὶν τις δὲ ἀποφανοῖτ' ἄν· [κ] ἀξιῶ κτλ. καὶ οὐ ἀπεφανέτο τις τῶν ποιητῶν οὕτως· [1] || 24 ATHEN. 5, 186^c τῇ μισανθρωποτάτῃ τῶν παροιμιῶν ἀρμόττον· [1] || 25 ET. MAGN. 231, 2 (HERODIAN. II 266, 9 L.) γηρῶ γηρεῖς καὶ γηρεῖς, ἡ μετοχή· γηρεῖς ἐν οἰκέουσιν. cf. ANECD. Ox. ed. Cram. 4, 339

19 cf. TGF adesp. 135 N.² Cr. 1. c. 699 || 20 κτέρας B. Hi. || 21 cf. B.⁴ p. 737 σκληρὴν ci. Cr. 1. c. 700. cf. TGF adesp. 393 N.² || 22 Archilocho vindicaverunt B. Wil.¹ || 1 cf. Hesych. s. μεταχμίῳι et Erg. histor. de Naxiis Thracibus Parisi Pap. Oxyrh. vol. XIII (1919) 1611 fr. 9, 219ss p. 136 ἀλλ[.] || Νάξ[ι]ο... ἐν με[.]ταιχμίῳι (cf. fr. iamb. adesp. 22) ... || τὰ τῶν Θρακικῶν ἀνδράποδα? αἰχμάλωτα? || μεθήκαν (μεθικαν Pap.). ἀ[ποκομισά?]-[μ]ενο[ς] δὲ τὸν Ἀ[ριστο]δήμον εἰς τὴν Ἰ[ά]ρον? ὅλῳ? || ἡτιώοντο περὶ τούτ[ων] || οἱ Πάριοι καὶ εἰς δι[κα]στήριον εἰσαγαγόν[τες] || ἀπέκτενον· κα[.]... || 2 γ 295 νότος μέγα κύμα... ἀπεί. cf. B 145. 395 s 295s σὺν δ' εὐρὸς τε νότος τ' ἐπεσον ζέφυρός τε δυσὰς καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κύμα κυλίνδων (cf. ξ 315) α 161s ὁστέα... ἐν ἅλῃ κύμα κυλίνδει || 23 μικρὸν B. Herodianum alios secutus. sed cf. Koehler Athen. Mitteil. 7 (1882), 376 || 24 cf. TGF adesp. 94 N.² Cr. 1. c. 699 || 25 οἰκίουσιν Syllb.

25 a. ὅμῳ ἀπόνημα <τ>οῖς <τε> χορή καὶ <τ>οῖς θέμις

TETPAMETPA

26. (22) βαῖνε λάξ, ἐπὶ τραχήλου βαῖνε καὶ πέλα χθονί.

27. <τῆν> ἐπ' Αἰνύρων ὁδόν

28. (21) καὶ παχυσκελὴς ἀλετρὶς πρὸς μύλην κινουμένη

29. (23) δῆμος ἄστατον κακόν
καὶ θαλάσσην πάνθ' ὁμοῖον ὑπ' ἀνέμου ῥιπίζεται,
καὶ γαλήνῃς ἦν τύχη πως, πνεῦμα βραχὺ κορούσεται,
κῆρ τις αἰτία γένηται, τὸν πολίτην κατέπιεν.

29 A. a [Σίμων, ὀρχηστὴν ἄριστον], καὶ <μὰ> τὸν Δελπλῆνιον,
ἐ Κρίμων τέδε ὅπῃ, παῖδα Βαθυκλέος, ἀδελφεόν.

25 a. ATHEN. 410^a Κλειδήμος... γράφει τάδε· δρυδαί βόθυνον πρὸς ἐσπέραν τοῦ σήματος. ἐπειτα... ὕδωρ κατάχευε λέγων τάδε· [1] || 26 PLVT. cohib. ira 9 p. 457^c ἀρχομαι καταφορεῖν τῶν λεγόντων... καὶ [1] || 27 HESYCH. s. v. ἐπ' Αἰνύρων ὁδὸν· Αἰνύρα χωρίον τῆς Θράκης ἀπὸ Αἰνύρου ὀνομασθέν || 28 PLVT. non posse suaviter viv. 21 p. 1101^f ἐν δὲ πομπαῖς καὶ θυσίαις οὐ μόνον 'γέρον καὶ γρηθς', οὐδὲ πένης καὶ ἰδιώτης, ἀλλά [1] || 29 DIO PRYS. 32, 22s (I 273 Arn.) καὶ ταῦτα ἀκούων Ὀμήρου τε καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν ὕμνούντων αἰετὸν ὅχλον ὡς χαλεπὸν τε καὶ ἀπειθὴ καὶ πρὸς ὕβριν ἑτοιμον, τοῦ μὲν οὕτω λέγοντος [B 144ss], ἑτέρου δὲ πάλιν αὖ· [1—4] || 29 A INSCR. Ther. IG XIIs (1939) p. 88 ad nr. 537 + s. p. 307. 540 III in saxo murove incisae

25 a οἷς χορή καὶ οἷς C em. Maas Phil. 72 (1913), 453 || 26 Mein. Archilochus tribuit || 27 cf. B.⁴ II 439 III 741, qui em. et Archilochus tribuit | τῆν add. Cr. | Herod. 6, 47 Αἰνύρων χώρον Thasi esse dixit auri metallis celeberrimum || 28 cf. fr. 1 | v 105 γυνή... ἀλετρὶς cf. Hesych. s. ἀλετρὶς | versus Archilochus haud indignus || 29 hos versus a Solone haud alienos (cf. Sol. 11 cum adn. Lucil. 40 M.) respiciunt Demosth. de falsa legat. 136 Applan. civ. 3, 20. inter comicorum fr. anonyma (48) recepit Mein., cui adsentitur propter metrum Maas cf. Ps.-Phocyl. 95s || ■ cf. Hesych. s. ῥιπίζεται || 3 καὶ Emper. | ἦν τύχη Kayser ἐντ' ἡχώ (-ων) vel ἐντρίχῳ vel ἐντ' χώρῳ C em. τῶν Emper. καὶ... ἐντρίχῳ praeferres, nisi sequeretur v. 4 | πως D. πᾶν C defend. Kal. πρὸς Rei. B. ceteri | cf. Δ 424 (κύμα) κορούσεται | ad πνεῦμα cf. Aesch. Pers. 111 Prom. 1047 | ταχὺ ci. Jacobs || 4 ἀντίος... τῶν πολιτῶν ci. B. || 29 A a 2 tetrametrum Archilochium primus cognovit Maas, qui extra metrum

b Κρίμων πρᾶτιστος ῥονιάλοισι <Σι>μίαν
ἰάνετο.

30. ἐρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῷ

31. δεσπότην κεκαρμένοι

32. ἀλλ' ἔπον χώρας τρόποις

33. πατρόθεν πορδικίδα

30 PLVT. adul. et amic. 4 p. 50^f ἡμεῖς δέ, εἰ μηδαμῇ μηδαμῶς ἐπαυνοῦμεν τό· [1], διὰ πολλῶν ὁμοιοτήτων τὸν κόλακα τῷ φίλῳ συμπελεγμένον ἀποσπάσαι ζητοῦντες ὀφείλομεν εἰς μάλα φοβεῖσθαι κτλ. contulit Nauck l. c. 362 Cic. Deiot. 25 de Domitio dicitur verum Graecum eadem sententia qua etiam nos habemus Latinum 'pereant amici, dum inimici una intercident' || 31 HESYCH. l. p. 476 [1]· ἐνιοι μὲν ἵππου κορυφᾶς εἶδος εἶναι φασιν. ἐκαλεῖτο δὲ ἀπὸ τοῦ κέρειν τοὺς ἀγένας, ἐπειδὴν ὁ δεσπότης τοῦ ἵππου τελευτήσῃ. βέλτιον δὲ δεσπότην πενθοῦντες, ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἵππους ἀπέκειρον ἐπὶ τοῖς θανάτοις τῶν δεσποτῶν | Nauck TGF² adesp. 206 contulit SVID. δεσπότην κεκαρμένον· ἀπενθοῦντος || 32 SVID. s. v. ἀλλ' ἔπον κτλ.· ὅτι δὲ χώρας ἐκάστης, ἐν ἣ ἂν τις γένηται, μιμῆσθαι τὰ ἔθνη | PAROEMIogr. gr. I app. 1, 20 (Bodl. 190) [1], ὅτι δὲ τὰ ἐκάστης χώρας ἔθνη μιμῆσθαι τὸν ἐν ἐκάστῃ διατρέβοντα· cf. TGF adesp. 435 N.² || 33 HESYCH. s. v. 'πατρ. π.'.· ὅτι πατέρων εἰσὶν ὄνων ἡμίονοι. cf. BABR. 62, 6 p. 57 Cr. B.⁴ III 741

praecedere voluit καὶ τὸν Δελπλῆνιον. obloquitur Hi. v. G., qui hanc exclamationem tetrametrum quoque cadentem sapere censet et integrum restituit versus adhibito fr. b et frg. eleg. adesp. 11 || b ad metr. v. ad Hipp. 28 || 30 Solonis adversarios loqui coniecit Cr. l. c. || 31 Soloni tribuit Cr. || 32 ἄλλος πού Paroem. C || 33 K 68 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἐκαστον | Pind. Ol. 7, 23 τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὐχονται Is. 3, 17 πατρίθε Λαβδακιδαισιν σὺννομοι | πορδικίδα C em. B. | Archilochus trib. B., cf. Lasserre Mus. Helv. 5 (1948) 11, 12

B. IAMBI CLAVDI

ΙΠΠΩΝΑΞ Ο ΕΦΕΣΙΟΣ

IAMBΩN Ā

ΚΑΤΑ ΒΟΥΠΑΛΟΥ

1. (13) ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλός <τε> κ' Ἀθηνίς p. 3 Kn.

1 IVBA ap. SACERDOT. gramm. VI 522, 15 *Hipponactium Ananiam clodium trimetrum iambicum acatalectum fit hoc modo, cum novissimus pes dissyllabus a longa incipiat, cum deberet a brevi, ... ut est exemplum hoc:* [1] | IVBA ap. RVFIN. de metr. Terent. gramm. VI 562, 20 *nam quod sexto loco, qui locus par est, non iambus, sed spondeus vel trochaeus accipitur et a longa syllaba in-*

de Hipponactis corporis figura et viribus cf. Metrodor. Seeps. apud Athen. 12, 552^{cd}, de metro choliambico cf. Wil. Versk. p. 296 A. Klotz Gl. 3 (1912), 236ss Bill Beitr. zur lex Porsoniana (Emsdetten 1932) 45ss, de re metrica fr. 3, 5, 44, 2. 14^b cf. A. D. Knox 'On editing Hipponax: a palinode' St. It. Fil. Cl. N. S. 15 (1939), 192s (194s), in universum v. RE VIII 1890ss Friedr. Jung Hipponax redivivus (Diss. Giss.) Bonnae 1929 (cf. Kal. PhW. 1930, 737 Knox Gn. 6 (1930), 321ss, LCbl. 1930 p. 841) O. Masson RevEtGr. 62 (1949), 300ss Schmid-Stählin I (1929), 399ss Geffek. GrLG I 95s Anm. p. 99s Be. Griech. Dicht. 118ss Kr. GrLG p. 54ss (vertit fr. 29)

1 ad titulum cf. fr. 4s D. 24B.⁴ ad rem Herond. somn. 59. 75, Cr. in Herondae ed.⁵ (1914) p. 77 Hor. epod. 6, 14 Lucian. Pseudolog. 1, 2. | *versum ἀκούσατ' Ἰππώναντος· οὐ γὰρ ἄλλ' ἦκω, quem hoc loco in editione altera legisti, Callimacho tribuit recte Pfeiffer (cf. Phil. 88 [1933], 268s et ad Callim. fr. 191, 1) obloquente D. (Beu.) | de Bupalō, Archermi filio, artificis cf. fr. 10B.⁴ Suid. s. Ἰππ. Plin. nat. 36, 11s, quibus diffidit Be. ap. Gercke-Norden II² 144 Pausan. 4, 30, 6. 9, 35, 6 RE III 1054 Rumpf Arch. Anz. 1 (1936), 52ss | *κατεψε* vel *καθηψε* Sacerd. C, unde Βούπαλός <τε> κ' Ἀθηνίς ci. B., cuius artificis nomen nunc legis in Pap. Oxyrh. Hipponactea 2174 fr. 1 col. 2b, 1, (in initio carminis) Ὡ(Ἄ)θηνι | Βούπαλος κατέκτεινεν edd. priores cum Rufini C vel κατήμικνε, κατέθνησκον alii*

2. (3. 68^A) Κοραξικὸν μὲν ἡμφιεσμένη λῶπος, 43 Kn.
<γυνήν δὲ> πρὸς τὸ Σινδικὸν διάσφαγμα 34 Kn.

- A. (68^B) ο - ο - ο σηπίης ὑπόσφαγμα 35 Kn.

3. (15) πᾶσαν, τέαρ', <δ>δενε τήν ἐπὶ Σμύρνης· 54 Kn.
ἴθι διὰ Λυδῶν παρὰ τὸν Ἀττάλεω τύμβον
καὶ σῆμα Γύγεω καὶ Μεγάστρου<ος> στήλην
καὶ μνήματ' Ἄντος Ἀττάλῳ δα πάλμυδος,

cipit, claudum carmen facit et choliambus nominatur, ut est: [1] | HESYCH. Βούπαλον· μέγα. καὶ ὄνομα || 2 1 TZETZ. chil. 10, 377 *περὶ τῶν Μιλησίων μὲν ἔφην πολλοὶ ἐρίων, περὶ ἐρίων Paris. AB* Κοραξίων ἐν πρώτῳ δὲ ἰάμβῳ Ἰππῶναξ οὕτως εἰρηκε μέτροι χωλῶν ἰάμβων· [1]. τοὺς Κοραξοὺς δὲ καὶ Σινδοὺς ἐθνη τυγχάνειν νόει | HESYCH. Κοραξοί· Σινθῶν γένος καὶ τὸ γυναικείον αἰδοῖον cf. Steph. Byz. s. Κορ. || 2 SCHOL. Ap. Rhod. 4, 321 καὶ Ἰππῶναξ δὲ μνημονεύει (τῶν Σινθῶν)· [2] | HESYCH. Σινδικὸν διάσφαγμα· τὸ τῆς γυναικείας αἰδοῖον [Σινδικόν] || 2 A ATHEN. 7, 324^a Ἰππώναντος ἐν τοῖς Τάμβοις εἰπόντος· [1] οἱ ἐξηγησάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν. ἐστὶ δὲ τὸ ὑπόσφαγμα, ὡς Ἐρασιστράτος φησὶν ἐν Ὀψαρτυκῶι, ὑπόσφριμμα || 3 TZETZ. in ANECD. Ox. ed. Gram. 3, 310, 17 *στῆλοι Ἰππώναντος τρισυλάβους ἔχοντες τοὺς παραλήγοντας πόδας*· [fr. 36], καί· [1-5], καί· [fr. 56] || 3 SCHOL. Nicandr. theriac. 633 *ἦτοι Γύγον τοῦ βασιλέως σῆμα (γύγον δὲ σῆμα τοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος Ald.), ὡς φησὶν Ἰππῶναξ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Λυδίας (A., glossema adverbii ἐκεῖ, del. Mein.) ἰάμβων* || 4 HESYCH. *μυττάλντα· μεγάλων* | HESYCH. *παλμυδός· βασιλεύς. πατήρ. οἱ δὲ πάλμυς*

2 1 ad Κορ. cf. RE Suppl. VII 336ss. Κοραξοί v. 2 expleto 1 et 2 conglutinauit Cr. | fr. huc traiecit D. Phoenicem secutus (fr. 3, 14s), etiamsi Aretae deliciis infra describendis magis aptum foret || 2 πρὸς τὸ C πρώτῳ ci. Mein., hoc scholiastae tribuens, probat Kn. || 3 1 πᾶσαν (?) C πάλιν ci. Mein., quod dedit Tzetzae | τέαρς [...] δένεις cod. A, id. sine lacuna cod. C em. ex. gr. Schnw. | cf. Hesych. *τεωρεῖς· δραπέται. κακοῦργοι. ληστοὶ et τέωρος· συκοφάντης καὶ τὰ ὅμοια* (B.) || 2 Attalēs, Sadyattis Lydorum regis filius, frater Alyattis, ut testatur Nicol. Damasc. fr. 63 FGrHist. II A 90 | *Ἀλάνττω* Schnw. || 3 < > ex. gr. suppl. Schnw. ex Athen. 13, 573^{ab} (?) | ad rem cf. Athen. 13, 573^{ab} || 4 μνήμα τ' ὥτος (sic.) C corr. Schnw. *μνήμα τ' ὥτος* i. τὸ Ἄντος Cr. fort. recte: dubitat Kn. propter Herod. 1, 34 | *μυττάλνι C Ἀττάλῳ B. ex Steph. Byz. s. v. Ἀττάλ. (cf. Herodian. π. καθολ. προσωιδ. I 379, 27 L.) 'an μυττάλντα'*? idem B.

πρὸς ἥλιον δύνοντα γαστέρα τρέφας.

4. (1) ἔβωσε Μαίης παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν· 44 Kn.

Ἐρμῇ κυνάγχα, Μηιονιστὶ Κανθαῦλα,
φωρῶν ἑταῖρε, δεῦρό μοι σκαπαρδεῦσαι.

5. (2) Κίκων δ' ὁ πανδάλητος, ἄμμορος καύης, 46 Kn.

SCHOL. 4, 1 Κυλλήσιον βασιλέα || SCHOL. (GLOSS.) 4, 3 σκαπαρ-
δεῦσαι sscr. συμμαχῆσαι. sed v. infra Hesych. || 5, 1 (ad Tzetz.¹)
Κίκων ὄνομα μάντεως | καύης· λάρος (cf. Herodian. II 533, 12 L.)

4 SCHOL. Lycophr. 219 Μαίας δὲ καὶ Διὸς Ἐρμῆς, ὡς Ὀρφεὺς
φησὶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν Λιδικῶν [1s]... καὶ ὁ Ἰππῶναξ ἐν τῷ
κατὰ Βουπάλου πρώτῳ ἰάμβωι· [1] | idem fere TZETZ. ad. l. ||
1 HESYCH. et SVID. ἔβωσεν· ἐκάλεσεν. ἐκράξεν || 2. 3 TZETZ. in
Aneecd. Ox. ed. Gram. 3, 351, 7 (Pressel in ed. Tzetz. epist. p. 98)
τὸ δὲ Κανθαύλης Λυδικῶς τὸν σκυλλοπνικτὴν λέγει, ὥσπερ Ἰππῶ-
ναξ δεικνύει γράφων ἰάμβωι πρώτῳ· [2. 3] | cf. TZETZ. in Π.
p. 843 B. [δ]τι δὲ κίων ὁ ἄργος, καὶ Ἰ[ππῶν]αξ φησὶν· [2] ||
2 HESYCH. κυνάγχη·... κυνάγχα ἀντὶ τοῦ κλέπτα et Κανθαύ-
λας· Ἐρμῆς ἢ Ἡρακλῆς || 3 HESYCH. σκαπερδεῦσαι· λοιδορῆσαι
et σκαρπαδεῦσαι· κρῖναι et καπαρδεῦσαι· μαντεύσασθαι ||
5 TZETZ. exeg. Π. 14 p. 792 B. ἦν δάφνη οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἥλιου ἦτοι
μάντεις καὶ μάγοι, οἷος ἦν καὶ ὁ Χρύσης, στεφανοῦμενοι ἐπορευόντο,
καθὼς δηλοῖ καὶ Ἰππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου ἰάμβωι· [1]
τοιοῦνδε τι δάφνας κατέχων | TZETZ.² in Lycophr. 424/5 καύης
(καύης v. l.) δὲ ὁ λάρος κατὰ Αἰνιᾶνας, ὡς φησὶ καὶ Ἰππῶναξ·
[1] | 3ibid. 741 οὗτος μὲν καύης φησὶν, ὁ δὲ Ἰππῶναξ καύης
λέγων οὕτως· [1]. καύης δ' ὁ λάρος κατ' Αἰνιᾶνας ἔστιν (Et. MAGN.
493, 48) || 1. 3 HESYCH. Κίκων· ὁ Κίκων Ἀμυνθάνος ἦν οὐδὲν
αἰσίον προθεσπίζων || 1 HESYCH. καύαξ· λάρος

ex Hesych. et Kn. | Herodian. II 707, 10 L. (ap. Choerob.) τὸ
γὰρ πάλμυδος... παρὰ Αἰσχύλῳ [fr. 437 N.²] ἡμάρτηται | πάλμυος
sive πάλμυς ci. Kn. ex Hesych. (v. supra) ad π. cf. Tzetz. chil.
5, 455 τοῖς δὲ Λυδοῖς... πρὶν πάλμυς βασιλεὺς ὁ σύμπας ἐκάλετο
et fr. 4. 34s 41 || 5 cf. fr. V 4 | δύνονται cod. A || 4 cf. H. Klein-
knecht Gebetsparodie 73 | tres versus coniunxit Schnw. cf.
Anan. 4 || 1 ἔβωσε Em. Schnw. ex Hesych. et Suid. | κυλλήνης
vel κυλλήης Tzetz. v. l. | βασιλέα in schol. om. Io. Tzetz. || cf.
fr. IV 10 VI 21 et Tzetz. chil. 6, 481ss et Solmsen KZ 45
(1913), 97s et cum Fr. Specht Sittig ibid. 52 (1924), 204 || 3 δεῦ-
ρό τί μοι Em. B. || 5 ad Cie. cf. fr. III 7 X 14 || 1 πανδάλ. (quod
def. O. Masson RevEtGr. 62 [1949], 310, 2) sive -δαληντος, -δαν-
ληντος & πανδήλ. Welck. | καύης & at κήξ, κήνξ, καύαξ avis
marina voracissima, quae καύης est Herondae 8, 58 | καύης =

τοιόνδε

οὐδὲν αἰσίον προθεσπίζων

6. (4) πόλιν καθαίρειν καὶ κράδησι βάλλεσθαι 47 Kn.

7. (5) βάλλοντες ἐν χειμῶνι καὶ θραπίζοντες 48 Kn.
κράδησι καὶ σκύλλησιν ὥσπερ φαρμακόν

8. (6) δεῖ δ' αὐτὸν ἐξ φαρμακὸν ἐκποιήσασθαι. 49 Kn.

SCHOL. || κράδησι sscr. σκακῆς

6—11 TZETZ. chil. 5, 726 ὁ φαρμακὸς τὸ κάθαρμα τοιοῦτον ἦν
τὸ πάλαι. ἂν συμφορὰ κατέλαβε πόλιν θεωμηναί, εἴτ' οὐκ ἡμῶς εἴτε
καὶ βλάβος ἄλλο, τὸν πάντων ἀμορφότερον ἦγον ὡς πρὸς θυσίαν εἰς
καθαρόν καὶ φάρμακον πόλεως τῆς νοσοῦσης. εἰς τόπον δὲ τὸν
πρόσφορον στήσαντες τὴν θυσίαν τυρὸν τε δόντες τῇ χειρὶ καὶ μά-
ξαν (μάξας Par. A) καὶ λαχάδας, ἐπτάκις τε (γὰρ Par. Bal.) θραπί-
σαντες ἐκείνον εἰς τὸ πέος σκύλλαις, σκακῆς ἀγρίαις τε καὶ ἄλλοις
τῶν ἀγρίων τέλος πύρι κατέκαιον ἐν ξύλοις τοῖς ἀγρίοις καὶ τὸν
σποδὸν εἰς ἀνέμους εἰς (sic Par. AB) καθαρόν τῆς πόλεως, ὡς
ἔην, τῆς νοσοῦσης. ὁ δὲ Ἰππῶναξ ἀρίστα σύμπαν τὸ ἔθος λέ-
γει [6]· καὶ ἀλλαχοῦ δὲ πού φησι πρώτῳ ἰάμβωι (φησὶν ἐν
τῷ αὐτῷ ἰάμβωι cod. Paris. ap. Pressel Tzetz. epist. p. 116)
γράφων [7]. καὶ πάλιν ἄλλοις τόποις δὲ ταῦτά φησι κατ' ἔπος·
[8. 9. 10]· καὶ ἀλλαχοῦ δὲ πού φησὶν ἐν τῷ αὐτῷ ἰάμβωι
[11] || 6 HESYCH. κράδη· σκακῆ. κλάδος

ιερούς, cf. Buckler AmJArch. 17 (1913), 392 et K. Latte Phil. 97
(1948), 43 || 2 τοιόνδε δάφνης κλάδος ἔχων B. || 3 Hipponacti
dedit Kn., qui pergit παῖς Ὀμνθέωνος, abiudic. K. Latte Philol.
97 (1948), 43 || 6ss cf. V. Gebhard 'Die Pharmakoi etc.' Münch.
1926 et K. Rupperecht Bayer. Blätt. f. d. Gymn. Schulw. 63
(1927), 310ss O. Masson RevEtGr. 62 (1949), 311ss (et fort.
fr. 65 B cum ann.) || cf. Hesych. s. κραδησῆς· φαρμακός, ὁ
ταῖς κράδαις βαλλόμενος et s. κραδῆς νόμος· νόμον τινα ἐπανοῦσι
τοῖς ἐκπεμπομένοις φαρμακοῖς κράδαις καὶ θύροις ἐντοραβδίζουμένοις
(Hippon. 96 B.⁴ Plut. mus. 8 p. 1133s) | βάλλεσθαι & φαρμάσσειν
ci. Kn. || 7 huius fr. memor erat Iulian. or. 7, 209^d (Wil.¹) ||
1 χειμῶν Schnw. || 2 de φαρμακός et φάρμακον cf. 11, 2 Phot.
640, 8 Eust. in Od. 1935, 15, ad rem cf. RE V A 1290ss (sub
Thargelia) XIX 1841s || 8 ἐξ ὡς Rupperecht l. c. | quasi gente
expulsum. cf. Isae. 7, 23 Θρασύβουλος ἐκποιήτος εἰς τὸν οἶκον τὸν
Ἰππολοχίδου γέγονε | ἐκπ. in dubium vocavit Kn. de oi cf.
Choerob. I, 6 p. 194C

9. (7) κάφῃ παρέξεν ἰσχάδας τε καὶ μάζαν 50 Kn.
καὶ τυρόν, ὅον ἐσθίουσι φαρμακοί.
10. (8) πάλαι γὰρ αὐτοὺς προσδέχονται χάσκοντες 51 Kn.
κράδας ἔχοντες, ἃς ἔχουσι φαρμακοῖς
11. (9) λιμῶι γένοιτο ξηρός, ἐν δὲ τῶι θυμῶι 52 Kn.
φαρμακὸς ἀχθεὶς ἐπτάκις ῥαπισθεῖη.
12. (33) τίς ὀμφαλητόμος σε τὸν διοπλήγη 1 Kn.
ἔψησε κἀπέλουσεν ἀσκαρίζοντα;
13. (11) ὧς οἱ μὲν ἀγέι Βουπάλωι κατηρῶντο. p. 3 Kn.
- 14 a. δοκέων ἐκείνον τῇ βακτηρίαι κόφαι 2 Kn.
. . . . .

SCHOL. 11 1 (cod. A) θυμός· τὸ ἄρρεν αἰδοῖον

9 2 HESYCH. φαρμακοί· καθαρτήριοι, περικαθαίροντες τὰς πό-
λεις, ἀνὴρ καὶ γυνή || 12 ET. VAT. ed. Reitz. Ind. lect. Rostoch.
1890/91 p. 7 [1. 2] | ET. MAGN. 154, 27 ἀσκαρίζω· σημαίνει τὸ
κινεῖσθαι. σκαίρω· σκαρίζω καὶ ἀσκαρίζω. add. cod. V: Ἰππώ-
ναξ· [2] || 1 HESYCH. ὀμφαλητόμος· μαῖα et διοπλήγητα
(-ηκταν?)· ἰσχυροσλήκτων (-πλήκτων· -ρόπληκτων K. Latte Mn. 10
[1941], 93s, qui glossam huc pertinere negat) || 2 num cf.
HESYCH. ἐψισεν· ἐψώμισεν? || 13 SCHOL. Lycophr. 436 ὅτι δὲ
ἀγῆς ὁ μυσαρός, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ἄγριος ὁ μυσαρός, Ἰππῶνάξ
φησιν· [1] | TZETZ. chil. 13, 321 ὅτι δ' ἀγῆς ὁ μυσαρός, Ἰππῶνάξ
οὕτω γράφει· [1] || 14 CHOROBOSC. π. κοινῆς συλλαβῆς 1, 7

9 1 καφῇ ̣ in marg. ἀφῇ καὶ ἄρμα καὶ τὰ λοιπὰ οἱ Ἴωνες
φιλοῦσιν, unde Schnw. contulit Hesych. ἀφῇ· ἀλσθησις χειρῶν et
interpretatus est Tzetzen secutus καὶ χειρὶ (κάφῃ) κάφῃ Cr. ||
10 1 ad γ. cf. Sol. 1, 36 | χασκεῦντες Herond. 4, 42 || 2 cf.
Hesych. s. κράδῃ ad 6 | ἔχοντες ἃς K. Rupprecht ἔχοντας ὧς ̣ |
ἐχο(ν)τες... : <... ἐχόντας... φαρμακοί Kn. | ἄγοναι Sitz. (cf.
11, 2) || 11 1 γένοιτο Mein. Cr. Rupprecht γένηται ̣ | ad θυμῶι
cf. Herodian. I 169, 12 L. θυμός δὲ τὸ μόριον ἢ ἡ βοτάνη || 2 ὁ φαρ-
μακὸς ̣ em. Kiessling et Blomfield, adde Antiatticist. in Bekk.
Anecd. 1, 82, 13 ἀνδριάντα τὸν λίθινον ἔφη Ἰππῶναξ Βού-
παλον (τὸν) ἀγαλματοποιῶν (10 B.⁴ 10 B Kn.) || 12 1 ὀμφαλητ- ̣ |
cf. Hippocr. mul. 1, 46 Sophr. Hippocr. al. ὀμφαλητόμος | ̣ 414
ὑπὸ πληγῆς... Διός (de fulmine). cf. Soph. Ai. 137 et Herodian.
I 46, 3ss II 740, 37ss L. cf. fr. VII 7 || 2 cf. fr. IX 12 | de ἀσκ-
cf. Hippocr. nat. puer. 30 Cratin. 26 || 13 cf. fr. VII 14 ||
14 cf. 70 || a ἐκτεῖνον cod. U | ad metr. cont. K. Rupprecht

b. ἡμίεκτον αἰτεῖ· τοῦ φάλεω κολάφαι(ν) 3 Kn.

- 14 A. ἡῦδα δὲ λυδίζουσα· ῥάσκ[ι κολάλαζε] 92 Kn. p. 65 Kn.
πυγιστὶ τὸν πυγεῶνα παρ[άγωι βῦσον].
[κ]αί μοι τὸν ὄρχιν τῇ<ι> σφαλ[- υ - - υ]
[κ]ράδῃ<ι> σὺνηλοῖσεν ὥσπ[ερ φαρμακῶι]
[ε]ν τ[ρι]οῖς, διοζίοισιν ἐμπεδ[ωθέντι]. 5

p. 199, 12 C. περὶ δὲ τῶν ἀφῶνων ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἀσθενέστερά εἰσι
μᾶλλον τῶν ἄλλων στοιχείων καὶ εὐρῆθι ποιοῦντα σπανίως κοινῇ
ἐν αὐτοῖς τὸ 'π' καὶ τὸ 'κ', ὅσον παρὰ τῶι ποιητῇ· [δ229] ...
καὶ πάλιν παρὰ Ἰππῶνακτι ἐν τετάρτῳ ποδὶ ἰάμβον· [1] ... καὶ
πάλιν παρὰ τῶι αὐτῶι· [2] || 14 A PAP. Oxyrh. 1089 saec. II
p. Chr. ed. Pap. Greci e Lat. vol. IX p. 136 tab. V et G. Coppola
RivFilCl. N. S. 6 (1928), 500ss 7 (1929), 85ss PAP. Oxyrh. XVIII
(Londin. 1941) 2174 saec. II in. fr. 24 p. 79 tab. X 24 (cf. etiam
vol. XIX p. 150) nunc exhibet eas tantum, quas v. 5ss in-
clusimus litteras, cf. G. Pasquali St. It. Fil. Cl. N. S. 6 (1928),
301ss A. Vogliano Gn. 4 (1928), 455 A. D. Knox The Greek
choliambic poets London 1929 p. 62s 65 Lav. Annal. delle
Univers. Toscane N. S. 15 (1929) fasc. 1. nr. 7 Latte H. 64
(1929), 384ss Fr. Jung Hipponax redivivus (Diss. Giss.) Bonn
1929 p. 75 A. Körte A. f. Pap.-F. 10 (1932) 44s Kal. PhW. 1930,
657 || 1 HESYCH. ῥάσκε πικρολέα (i. ῥάσκι ἐκρολέαζε?)· πλησίον
ἐξεθόαζε. Λυδιστὶ et βασιζακρολέα (i. βάσιγι κρολέαζε)· θάσσον
ἔχον· Λυδιστὶ et κρολλίαζε· πλησίαζε θάττον et βασαγλικο-
ρος (i. βασιγικός)· ὁ θάσσον σπυνοσίζων· παρὰ Ἰππῶνακτι
[107 B.⁴] et ῥάσκε· πορεύου (ex Homeri ῥάσκ' ἴθι)

fr. 41, 1 et Zenob. 3, 29 δις πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχροὺν προσκροῦεν
λίθον (- - - - - | - - - - - | - - - - -) | an -ρίμη? | cf. Herond. 8, 59s
μή σε... τῇ βακτηρίῃ κόφω || b κολάφαι με (et αἰτεῖ;) sive κολά-
φασα (et αἰτεῖ) ci. Kn. κολάφειν (et αἰτεῖ;) Sitz. || 14 A cave
dubitaveris de Hipponacte iambi auctore, qui Areten (cf. 15.
17. 21s 20. 23) et Bupalum loquentem hanc et laborantem,
illum tortum et patientem inducit; egregie Encolpi Petroniani
(138) in Circes concubitu fata contulit Latte || 1 ex Hesych.
suppl. Vogliano L. ῥάσκ[ε, νῦν θάσσον] priores || 2 suppl. Latte
ex Hesych. πάσπαρος· ὁ ἄνω τῆς θύρας μάνδαλος et παράπαρος·
μάνδαλος θύρας || ̣ σφαλ[ε Kn. in σφαλ[adiectivum compositum
latere, cuius pars prior ad verbum ap. Hesych. σφαλᾶσκειν·
τέμνειν. κεντεῖν spectat, censet Latte || 3s cf. fr. 6s || 4 [κ]ρά-
δῃσιν ἡλοῖσεν ci. Lav. | ad σνηλ. cf. Herond. 2, 34. 51 | ὥσ(τε)
Kn. L., sed cf. 7, 2. 39, 4. 55, 1 | explevit Coppola || 5 in.]ποις
Coppola, unde [τῷ]ποις Latte [κῶ]ποις L., qui tamen]τοις prae-
ferendum esse censet | cf. δίοζος || 5 ex. suppl. Kn.: ἐμπεδ[έως,
ῥάδῃ] Latte

καὶ δὴ ἰδυοῖσιν ἐν πόνοις[ι - - -]
 ἢ τε κράδι με τοῦτέρωθεν ἐκνίζεν]
 ἄνωθεν ἐμπίπτουσα· κ[ὼ σφαλ - - -]
 παλαμφιδάζων βολβίται [- - -]
 ὤξεν δὲ λαύρη· κάνθαροι δὲ ῥοιζεύοντες,
 ἦλθον κατ' ὁδὸν πλευνέες ἢ πεντήκοντα,
 τῶν οἱ μὲν ἐμπίπτοντες[- - -]
 κατέβαλον, οἱ δὲ τοὺς ὁδόν[τας ὤξνον],
 οἱ δ' ἐμπεσόντες τὰς θύρας κατήρασαν]
 τοῦ Πυγέλησι [- - - - -]
 [...] χυσοῖσι οἶα [περ π]αροίμο[- - -]
 [...] ὠδὸν μ[.....]
 [...] ὁδὸν μ[.....]

10

15

15. (14) τοῦτοισι θήπων τοὺς Ἐρυθραίων παῖδας
 ὁ μητροκοίτης Βούπαλος σὺν Ἀρήτη
 = ὑφέλων τὸν δυσώλυμον ἄρτον.

53 Kn.

10s SCHOL. TZETZ. ad Hom. A 275 (cod. Trinit. Coll. Cambr.,
 cf. O. Masson La Parola del Passato 5 [1950] 75s) καὶ ἀλλαγοῦ
 [10. 11] quae in pap. desunt || 15 SCHOL. TZETZ. ad Post-
 homer. 687 θήπων· ἐθαύμαζον. τὸ θέμα θήπω. καὶ Ἰππώναξ·
 (HLV) cf. O. Masson La Parola del Passato 5 (1950), 73, 4 ||
 1 HESYCH. θήπων· ἐξαπατῶν. κολακεύων. θαναμάζων

6 cf. 47, 1 τριῶσι | καὶ pap. || 6s [ι κάμνονται] suppleverunt
 Coppola Latte || ■ ἐμπίπτουσα (ε del.) pap. | κ[ὼ Kn. κ[ἄνωθεν
 ὁ πρόδικτος (κυσός, ὄρος)] Latte || 9 Hes. ψιάζει· ψαμάζει quoque
 contulit Latte | βολβίται [μ' ἀπέπνιγεν] Latte || 10 ὄξεν Tzetz. |
 ad λ. cf. Sotad. 2 || 11s πλευνέες suprascr. ἔονες Tzetz. |
 13 suppl. Coppola Kn.: sive ἐπριον (Lav.) || 14 (iuxta legitur ©)
 cf. 16 ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξε (κύλικα). adde Herond.
 2, 63 | τὰ θυράγγατα· ἐγγραῖον] explevit L. (sive ἐγγραῖον) |
 Hesych. θυράγγατα· ἀποδεδυμένα contulit Kn. || 15 de Πύγελαι,
 Ioniae oppido, cf. Xenoph. Hell. 1, 2, 2 Strab. 14, 1, 20 p. 639 |
 16 cf. Hesych. παροίμος· γέτων et παρ' οἶμον· παρὰ τὴν ὁδόν ||
 18 ὁδὸν dedit L. || 15 1 θηπέων B. Kn. | cf. Hesych. θηπητής·
 ἀπατεῶν et θήπει· ψεύδεται | Erythraeum ap. Herond. 6, 58
 contulit Jung l. c. 38s || 2 ὁ HV οὗς φησι L | μητροκοίτης
 Masson μητροκοίτης HV μητροκοίτης L | inter σὺν et ἄρ. in
 HV legitur ἀναξ (gloss. incert.) || 3 ὑφέλων V κνίζων ὑφέλων H
 καὶ φελίων L | ἄρτον & δαρτόν ('scrot. membran.') Masson
 dubitanter

16. (38) ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
 κύλικ· ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξε. 4 Kn.
 17. (39) ἐκ δὲ τῆς πέλλης 5 Kn.
 ἔπινον ἄλλοι· αὐτός, ἄλλοι· Ἀρήτη
 προούπινεν.
 18. (40) = fr. VII 11 (6 Kn.)
 19. (41) = fr. IX 21 (7 Kn.)
 20. (12) τί τῷ τάλαντι Βουπάλοι συνώκησας; 8 Kn.
 21. (63) - ἐγὼ δὲ δεξιῶι παρ' Ἀρήτην 9 Kn.
 κνεφαῖος ἐλθὼν ῥωιδιῶι κατηνλίσθη.
 22. κύψασα γὰρ μοι πρὸς τὸ λύχνον Ἀρήτη 10 Kn.
 23. (60) τὴν ῥῖνα καὶ τὴν μύξαν ἐξαράσασα 55 Kn.

16. 17 ATHEN. 11, 495^{cd}ε πέλλα ἀγγεῖον σκυφοειδὲς πυθμένα
 ἔχον πλατύτερον, εἰς δ' ἡμελγον τὸ γάλα. ... τοῦτο δὲ Ἰππώναξ
 λέγει πελλίδα· [16], ὅλον οἶμαι ποῖον, ὅτι ποτήριον μὲν οὐκ ἦν,
 δι' ἀπορίαν δὲ κύλικος ἐχρῶντο τῇ πελλίδι. καὶ πάλιν· [17] sequun-
 tur Phoenic. fr. 5 et 6 || 16 1 HESYCH. πελλίς· λεκάνη || 20 HE-
 RODIAN. π. παθῶν 437 II 301, 11 L. (ap. CHOEROBOSC. canon.
 gramm. graec. IV 1, 268, 30 Hilg.) ὅτι δὲ καὶ τοῦ τάλαντος
 ἦν ἡ γενική, δηλοῖ δ' Ἰππώναξ εἰπὼν· [1] || 21 HERODIAN. π.
 μονήρους λέξεως II 924, 14 L. λέγεται δὲ (ῥωιδιῶς) ἔσθ' ὅτε καὶ
 τρισυλλάβως, ὥστε καὶ τὸ παρ' Ἰππώνακτι· [1. 2] cf. π. καθ.
 προσωιδ. I 116, 25 π. παθῶν II 171, 7 π. ὁρθογρ. 511, 28 L. | Et.
 MAGN. 380, 40 λέγεται δὲ καὶ ῥωιδιῶς παρὰ Ἰππώνακτι· [2] ||
 22 Et. Vat. ap. Reitz. Ind. lect. Rostoch. 1891/2 p. 14 'λύχνος'.
 λέγεται ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως ὁ λύχνος καὶ τὸ λύχνον· Ἰππώ-
 ναξ· [1] | cf. Et. MAGN. 572, 19 λύχνος· ἀρσενικῶς. λέγεται καὶ
 τὸ λύχνον οὐδέτερον, ὡς παρὰ Ἰππώνακτι [125 B.] || 23 TZETZ.
 in ANECD. Ox. ed. Cram. 3, 308, 20 τὸ μέτρον τὸ Δωριεὶον παρὰ

16 1 αὐτοῖς E || 2 cf. 40 et ad fr. VIII 8 || 17 2s ἔπινεν...
 Ἀρήτη sive Ἀρήτη προούπινον ci. tenBrink Schnw. Kn. ||
 20 συνώκησας unus || 21 cf. fr. choliamb. adesp. 3 cum adn. ||
 1 παρὰ ῥήτηρ & em. Schnw. || 2 cf. Hesych. ῥωιδιῶν· τὸν ῥωι-
 διῶν | cf. 69 || 22 cf. 77, 5 | hoc fr. et quod praecedat con-
 iunxit Cr.; vetat Sitz. Jb. 1900, 102 propter nomen itera-
 tum, sed cf. 14, 1. 2. 34s 72s al. || 23 cf. Herond. 7, 6ss | καὶ¹
 del. Schnw. | ad μύξαν cf. Hesych. s. v. | cf. μ 422 | ad ἐξ. cf.
 fr. IX 46

24a. (16. 18. 17)

57 Kn.

Ερμῆ, φίλ' Ερμῆ, Μαιαδεῦ Κυλλήνιε,
ἐπεύχομαί τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ὀίγῳ.
.....

δὸς χλαῖναν Ἰππῶνακτι καὶ κυπα(σ)σίσκον
καὶ σαμβαλλίσκα κασκερίσκα καὶ χρυσῷ
στατήρας ἐξήκοντα τοῦτέρου τοίχον.

59 Kn.

5

24b. δὸς χλαῖναν Ἰππῶνακτι· κάρτα γὰρ ὀίγῳ
καὶ βαμβακύζω.

56 Kn.

Schol. (Gloss.) 24a 3 χλαῖναν· σφικτούριον (gloss.) | κυπα-
σίσκον· ἐπιλωρικόν (gloss.) || 3 τοῦ νεωτέρου· ἰωνικῶς et ἀντι τοῦ
ἐτέρου (gloss.) | τοίχον· μέρους (gloss.)

λεῖρα λήθην. δέχεται δὲ πλεῖον τῶν ἄλλων ἱαμβικῶν μέτρων· κατὰ
τὴν β' χώραν ἢ καὶ δ' ἢ ε' σπονδεῖον, σπανιάκις δὲ καὶ δάκτυλον ὡς
ἰσόχρονον τῷ σπονδεῖῳ· Δωρικὸν Ἰππῶνακτος· καὶ τὴν δ. κτλ. ||
24 Schol. Lycophr. 855 οὗτος 'ἀσκέρας' τὰ ὑποδήματα κακῶς
(οὐ καλῶς Tzetz.) λέγει·... ἀσκέραι δὲ κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πηλὰ
ἤτοι ἀγτάρια (ἀγτάρια Tzetz.) λέγονται·... ἀλλ' ἄκουε, πῶς φησὶν
'Ἰππῶναξ, καὶ μάθε, ὅτι ἀσκέραι οὐ τὰ ὑποδήματα, ἀλλὰ τὰ πηλὰ
ἤτοι τὰ ἀγτάρια (ἀγτ- Tzetz.) λέγονται, ὡς καὶ Ἰππῶναξ [25].
ἔγνωσ' ὅτι διὰ τὸ εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας τὰ ἀγτάρια (ἀγτ- Tzetz.)
φησὶν; εἰ (ἢ Tzetz.) <δὲ> χρεῖα σοὶ καὶ ἑτέρας μαρτυρίας, ἀκούσον·
[a1] καὶ μετὰ τινά φησιν [a 3—5]. ἔγνωσ' πάντως νῦν, ὅτι ἀσκέραι
λέγονται τὰ ἀγτάρια (ἀγτ- Tzetz.)· ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐν
στίχῳ περὶ ὑποδημάτων εἰπὼν καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει | PRISC.

24 cf. H. Kleinknecht l. c. p. 73 | a 1 Ερμῆ¹ (sive εραῖς)
Prisc. δ Schol. ἐρ(έ)ω Kn. | μαιάδεσσος sim. et μαιάδος Schol. C,
sed [Μαία]δὲς fr. IV 14 | κυλλήνιε C cum Heliodoro, suo iure
probavere priores cum Mein. Klotz, Jung p. 57 O. Masson
RevEtGr. 59/60 (1946/47), 22; cf. fr. 66 || 3 cf. Harpocr. 117, 8
κῦπασσις... μέμνηται δ' αὐτοῦ Ἰππῶναξ τε καὶ Ἐκαταῖος ἐν
Περσίδῳι Ἀσίας λέγων· Κίσιοι δὲ ἐσθῆτα φορέουσι κῦπάσεις
Περσικαῖς [FGH Hist I 284] et Hesych. s. κῦπα(σ)σις et Herond.
8, 31 | de κῦπ. cf. v. Blumenthal Hesychstudien 27ss || 4 cf. σάμ-
βαλα Aeolorum et Herond. 7, 60 | ἀσκ. Herond. 2, 23 || 5 nota
proverbium Ar. ran. 536 μετακλιπεῖν αὐτὸν αἰεὶ πρὸς τὸν εὖ πρῶ-
τον τοίχον (cf. Eur. Alc. fr. 89N.²) || b e fragmento a varia-
tum esse sunt qui censeant (cf. Gerhard Phoenix p. 205, 1. 2),
negant Be. et Sitz. PhW. 1926, 1043 || 1 γὰρ om. Plut.² ||
2 Hesych. βαμβακύζει· τρέμει. τοὺς ὀδόντας συγκρούει. ὀίγοι σφό-
δρα, unde βαμβακύζω Schnw. Kn.

25. (19) ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε τὴν χλαῖναν
δασεῖαν ἐν χειμῶνι φάρμακον ὀίγεις,
οὔτ' ἀσκέρησι τοὺς πόδας δασεῖνισιν
ἐκρυπας, ὥς μοι μὴ χίμετλα γίγνηται.

60 Kn.

26. (55^B) = fr. IV 9

(73 Kn.)

27. (21^A) ἐρέω γὰρ οὔτω· 'Κυλλήνιε Μαιάδος Ερμῆ... 57 Kn.28. (21^B) τοὺς ἄνδρας τούτους ὀδυνῇ πιαλεῖ ὀίγηλ(ή).

29. (20) ἐμοὶ δὲ Πλοῦτος — ἔστι γὰρ λίην τυφλός — 61 Kn.
ἐς τῶνικ' ἐλθὼν οὐδ' αὖ ἐπεν· 'Ἰππῶναξ,

metr. Ter. gramm. III 428, 26 *Hipponactem etiam ostendit
Heliodorus iambos et choliambos confuse protulisse*: [a 1. 2] |
PLVT.¹ absurd. Stoic. opin. 6 p. 1058de δ δ' ἐκ τῆς Στοᾶς βοῶν
μέγα καὶ κεκραγὼς· 'ἐγὼ μόνος εἰμι βασιλεύς', 'ἐγὼ μόνος εἰμι
πλούσιος' ὁράται πολλάκις ἐπ' ἀλλοτρίαις θύραις λέγων [b 1. 2] |
²comm. not. adv. Stoic. 20 p. 1068^b οὗτος (Ἀνακρέων) οὐκ εἶχε
χρεῖαν ὑποδοχῆς οὐδὲ χλαίνης ἐκεῖνος δ λέγων· [b 1] | ³eupid. divit. 2
p. 523^e κακείνος γὰρ δ λέγων [b 1], πλείονων ἐπιφερομένων δυσανασ-
χετεῖ καὶ διωθεῖται || 25 cf. 24 || 3 HESYCH. ἀσκέρα· εἶδος ὑποδήματος
(HERODIAN. I 260, 6) || 4 HESYCH. χίμετλον· τὸ ἐν χειμῶνι γερόμενον
ἔλκος ὑπὸ ψύχους || 27. 28 PRISC. metr. Ter. gramm. III 426, 10 K.
'Ἰππῶναξ πολλὰ παρέβη τῶν ὀρισμένων (νεομισμένων Knox) ἐν τοῖς
ἱάμβοις... *Hipponax in primo* [27]. *iste enim versus cum sit
choliambus, in quarto loco et quinto habuit dactylos, cum in utro-
que debuerit a brevi incipiens pes poni. in eodem* [28], *iste iam-
bus habet in secundo loco spondeum et in (tertio et in?) quarto
dactylum* || 29 Tzetz. Schol. Ar. Plut. 90 (ed. Herw. Soph. Oed. R.)
τυφλὸν δὲ τὸν Πλοῦτόν φησιν ἐξ Ἰππῶνακτος τοῦτο σφτερισάμενος·
φησὶ γὰρ οὕτως Ἰππῶναξ· [1—4]

25 1 an οὐδὲ? | τὰν liber unus τὴν Potter καὶ Schnw. B. Per-
rotta l. c. (s. Archil. 79s) p. 31, 2 (sed cf. fr. IX 17) τοὶ Καλ. μὴν
sive οὐ <κ>οτε Sitz. || 2 οὐδ' Sitz. | ἀσκέρ. Herond. 2, 23' || 4 μὴ
μοι C em. Sitz. Kn. | Lycophr. 1290 χίμετλον | ὀίγηται libri duo ||
27s cf. Kal. Metr. Jb. 257, 132 || 27 cf. H. Kleinknecht l. c. 73 |
κυλλήνιε C em. edit. cf. 24a, 1; fr. IV 14 || 28 πιαλεῖ sive παλλεῖ C
explicavit B. cf. ἐπιάλητης, Ἐφιάλητης et ἐπιαλῶ Ar. nub. 1299
fr. 552 | ρειγίλε sive ρεῖτ(-π)-ας C em. B. | metrum antiquitus
et hic et 27 corruptum? | cf. Ps.-Hes. scut. 131 || 29 cf.
Amphin. ap. Athen. 13, 567^d (CAF 2, 242, 1 K.) Timocreon. 4
Anan. 1 Fr. Huebner De Pluto (Diss. Hal. 23, 3 [1914]) 250 ||
1 Phoenic. 2, 8 Πλοῦτος ἦκουσε | ad τυφλ. cf. Dion. Prus. or. 4, 93
p. 71 Arn.

HIPPONAX

δίδωμί τοι μνάς ἀργύρου τριήκοντα
καὶ πόλλ' ἔτ' ἄλλα· δέλιαιος γὰρ τὰς φρένας.

30. (22A) μακάριος ὅστις θηρεύει πρήσας - ο 11 Kn.
31. (22B) καὶ τοί γ' εὔωνον αὐτὸν εἰ θέλεις δώσω. 12 Kn.
32. ἐκέλευε βάλλειν καὶ λεύειν Ἰππώνακτα. 13 Kn.
32A. (23) μ(ν)δῶντα δὴ καὶ σαπρὸν - ο - - ο 14 Kn.

IAMBON B

33. (26) ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει. 15 Kn.

ΕΞ ΑΔΗΛΟΥ ΒΙΒΑΙΟΥ

34. (30A) ὦ Ζεῦ πάτερ, <Ζεῦ>, θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ, 62 Kn.

30. 31. 32 CHOEROBOSC. π. κοινῆς συλλαβῆς 1, 6 p. 195C. ὁμοίως καὶ τὴν 'εν' εὐρίσκομεν ποιοῦσαν κοινήν, ὅσον ἐν τῷ πρώτῳ ἰάμβῳ (Ἰάμβων Kal.) Ἰππώνακτος, ἔνθα φησί· [30] τὴν 'ρεν' ἐν τετάρτῳ ποδὶ συνέστειλε· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν δευτέρῳ ποδὶ τὴν 'εν'· [31]. εἴτα πάλιν ὁ αὐτὸς· [32] τὴν 'λευ' ἐν τετάρτῳ ποδὶ· λεύειν δὲ φησὶ ἀντὶ τοῦ λιθοβολεῖν || 32A EROTIAN. p. 115 Kl. σαπρὸν· σεσηπότα, ὡς Ἰππῶνας ἐν πρώτῳ Ἰάμβων φησί· [1] || 33 POLLUX 10, 18s τοῦνομα δὲ ἡ ἀπαρτία ἐστὶ μὲν Ἰωνικὸν ὀνομασμένων οὕτω παρ' αὐτοῖς τῶν κούφων σκευῶν, ἃ ἐστὶ παραρτήσασθαι... εὐρήσεις ἐν τε τῷ δευτέρῳ τῶν Ἰππώνακτος Ἰάμβων· [1] καὶ παρὰ Θεοφράστῳ ἐν τῷ δεκάτῳ Νόμῳ | HESYCH. ἀπαρτίαν... ἀποσκενήν... ἀπαρτισμόν || 34. 35 SCHOL.

3 σοι B. Kn. ad toi enclit. cf. K. Latte Philol. 97 (1948), 38, 2 | μν(έ)ας Kn. | ἀργυρίον G em. B. || 4 τὰς φρένας γὰρ δέλιαιος priores editores cum Sauppe: de αἰ v. ad 30, de trimetro recto inter claudos cf. 24a 1 δέλιαιος γὰρ τὰς φρένας Sitz. | v. 4 verba Tzetzae dedit Kn. || 30ss cf. Kal. Metr. Jb. 257, 132 || 30 ad metrum cf. Wil. Versk. 290, 4 | de αἰ et δι diphthongis correptis egit Choerob. 1, 6 p. 194 C. | μακρο ὅτις unus liber μάκρος ὅτις Kn. | πρήσας om. cod. K || 32A μαδῶντα G em. Steph. ex Dion. Prus. or. 5, 27 p. 83 Arn. || 33 alterum libri II fr. legis ap. B. 4 fr. 27 (βέκος) | nota trimetrum rectum. cf. 66ss 76, quibus addit Kal. 7, 2 (10, 2. 40, 3). 29, 4. 42, 4. 45, 6 (47, 1. 2) | ἀπαρτίαν G em. Schnw. || 34 Ὀλ. θ. G praeter codices Io. Tzetz. | <Ζεῦ>, θ. Ὀλ. Mein. ex Archil. 94 | cf. Aesch. Choeph. 733 Kretschmer Vaseninschr. p. 80 nr. 48 ὁ Ζεῦ πάτερ, αἶθε πλούσιος γεν[οίμαν]

IAMB. LIB. 1 (FR. 29, 3—32A) — LIB. INC. (FR. 34—39, 2)

35. (30B) τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσόν, ἀργύρου πάλμυν; 63 Kn.
36. (31) ἀπό σ' ὀλέσειεν Ἄρτεμις. Σὲ δὲ κ' Ὀπόλλων. 64 Kn.
37. (32) παρ' οἷ σὺ λευκόπεπλον ἡμέρην μείνας 65 Kn.
πρὸς μὲν κυνήσειν τὸν Φλησίων Ἑρμῆν
38. (34) συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην 16 Kn.
39. (35. 36) δὲ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύδην
θύνην τε καὶ μυτιωτὸν ἡμέρας πάσας

Lycophr. 690 ἡ δὲ λέξις ὁ πάλμυς ἐστὶν Ἰώνων καὶ χρῆται ταύτῃ Ἰππῶναξ λέγων· [34. 35] | 34. 35 unum alterum videtur exce-
pisse sicuti 14, 1. 2. 70, 1. 2. 72. 73 || 36 TZETZ. 1 in ANECD. Ox.
ed. Cram. 3, 310, 17. cf. fr. 3 | 2 in II. 25 p. 797 B. 'ἐπὶ μῦθον
ἔτελλεν' [A 25]· ὑπερβατόν· ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο Ἰωνικόν, ὡς φησι
καὶ Ἰππῶναξ· [1] καὶ ἀλλαχοῦ· [37] || 37 TZETZ. in II. 25
p. 797 B. (post 36) καὶ ἀλλαχοῦ· [1. 2] || 2 HESYCH. Φλησίσιος.
ὁ Ἑρμῆς καὶ μὴν τις || 38 ATHEN. 3, 78b Φερένικος δ' ὁ ἐποποιὸς
(φησὶν)... (τὰ σύκα) ἀπὸ Συκῆς τῆς Ὀξύλου θυγατρὸς προσαγορευ-
θῆναι· Ὀξύλον γὰρ τὸν Ὀρείου Ἀμαδρναδὶ τῇ ἀδελφῇ μινέντα μετ'
ἄλλων γεννησάμενος... Ἀμπέλον, Συκῆν καὶ ταύτας Ἀμαδρναδὸς νύμ-
φος καλεῖσθαι καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ τῶν δένδρων προσαγορεύεσθαι.
ὅθεν καὶ τὸν Ἰππώνακτα φάναι· [1] | sim. EVST. in Od. 1964,
14 [1] || 39 ATHEN. 7, 67 (θύννις) p. 304b Ἰππῶναξ δὲ, ὡς
Λυσσάντας ἐν τοῖς Περὶ ἱαμβοποιῶν παρατίθεται, φησὶν· [1—6] ||
1 HESYCH. ῥύβδην· ἡ ταχύτητι, ἡ μετ' ἧχου σφοδρόν || 2 HESYCH.

35 Pind. Ol. 7, 50 (Ζεὺς) πολλὴν ὅσε χρυσόν | χρυσόν <ῥ> Lo.
Kn. | ἀργυρον πολλόν ci. Kn. | πάλμυ v. l. || 36 interpretatus est
P. Maas | de tmesi quae vocatur pro ἀπολέσειεν σε cf. 37, 2 et III 16
cum adn. Pap. Oxyrh. 2174 fr. 17, 7 cum adn. Kühner-Gerth 2,
530ss (536, 10) | e testimonio Hephaest. 5 (π. ἱαμβικῶν) 4 p. 17C.
τὸ δὲ χωλὸν οὐ δέχεται τοὺς παραλήγοντας τρισυλλάβους πόδας
versus lectionem in dubium vocavit Kn. | σὲ δ' Ὀπόλλων·
<σὲ δ'...> Mein. Kn. | ad rem v. Archil. 30 cum adn. Herond.
4, 3 || 37 1 Θ 1 ἡὼς... κροκόπεπλος | A 723 al. μέγαμεν Ἡὸα
διὰ || 2 IG 5074 (in Nubia) προσεκήνισα θεὸν μέγιστον Ἑρμῆν |
κυνήσεις Welck. Kn. | Φλησίων B. Kn. propter mensum nomina
in -ών sive -ών cadentia || 38 συκ(έ)ην Schnw. | ἀμπέλου A |
Aeschryoni tribuerit Kn. cf. fr. VIII 10 || 39 Phoenici minus
recte dedit Kn. p. 260, 8 obloquente Maas l. c. p. 1866: uterque
Phoenicianum 6 dedit Hipponacti | in universum cf. fr. XI ||
1 ῥύδην A (Kn.) ῥύβδην iniuria B. ex Hesych. (v. supra) et Photio
p. 491, 28 ῥοίβδην· δαυιλῶς, ubi debuit ῥύβδην (legitur inter θνά-
χεται et ὀυγγάσαι) || 1. 4 cf. fr. IX 11s || 2 θύνην A θύννον C
θύννιδα ci. Mein. | cf. Anan. 5, 7ss

δαινύμενος ὥσπερ Λαμνακηδὸς ἐννοῦχος
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρή σκάπτειν
< . . . . . >

πέτρας τ' ὄρεας, σῦκα μέτρια τρώγων 5
καὶ κριθῖνον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

οὐκ ἄτταγᾶς τε καὶ λαγὼς καταβρύκων, 17 Kn.
οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαμαράσσω
οὐδ' ἄττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων

40. (37) = fr. IX 47 ss (18 Kn.)

41. (42) ἐπ' ἰδράματων τε καὶ Θρηκίων πώλων, 66 Kn.

θύνον . . . τὴν δὲ πηλαμίδα· θυννίδα | HESYCH. μυτ(τ)ωτόν·
υπότριμμά τι διὰ σκορόδων || 7ss ATHEN.¹ 14, 645c Πάμφιλος δὲ τὸν
ἄττανίτην καλούμενον ἐπύχτον φησι καλεῖσθαι. τοῦ δὲ ἄττανίτου
Ἰππῶναξ ἐν τούτοις μνημονεύει· [7—9] || 29, 388b μνημονεύει αὐ-
τῶν (τῶν ἄτταγῶν) Ἰππῶναξ οὕτως· [7] || 8 HESYCH. τηγανί-
της· ἄστος ἐπὶ τηγάνου· γερονὼς καὶ μετὰ τυροῦ ὀπτύμενος || 9 HE-
SYCH. ἄττανίτας· τηγανίτας || 41 TZETZ. ad Homer. p. 65 Schir.
ὁ δὲ Ῥῆσος Αἰνείων Θράκης ἦν βασιλεὺς, υἱὸς Στρώμονος ἢ
Ῥιονόος καὶ Τερψιχόρης . . . τοὺς ἵππους δὲ Ῥῆσος Ὀδυσσεὺς καὶ
Διομήδης ἐλήϊσαν λευκοὺς ὄντας, ὡς Ὀμηρὸς φησὶ [K 437ss] . . .
καὶ Ἰππῶναξ· [1—3] | in II. 15 p. 793 B. καὶ ἀντὶ τῶν δασέων φιλά
ἐξεφώνουν, ὡς ἔχει ἡ ἀρχαία Ἰωνικὴ, ἐπιβρύκων [fr. IX 15] ἀντὶ
τοῦ ἐπιβρύχων, καὶ τό· [1], καὶ μεταρμόσας | initia horum
versuum in Pap. Oxyrh. 2174 fr. 3, 5—7 extare vidit D. (cf. L.
in Pap. Oxyrh. vol. XIX p. 150)

4 σκληρόν A em. Dalecamp. | post 4 versum intercidisse iure
statuit B.; nam τ' deleta peccatum a poeta de industria com-
missum ferri posse negat D. || 5 τορείας A βορείας Kal. πετραί'
ἐρῶν ad Archilochi σική πετραία ci. ten Brink | cf. Phoenic.
1, 6, 2, 9 Hippon. 134 B.⁴ (= Archil. 194 B.⁴) σικωτραγίδης || 6 ad
κόλλ. cf. Archestr. ap. Athen. 3, 112^a Ephipp. ibid. 112^f Ar.
Acharn. 872 ('sed ran. 576 κόλλικας' Be.) Nicophont. fr. 15 K.
Hesych. κόλλικας· εἰδὸς τι ἄστων | ad δ. γ. cf. Archil. 79, 6 ||
7ss intellegend. 'contra frater parce ac duriter ab initio vitam
agebat' ? || 7 σκατταστε Athen.¹ A ἄτταγᾶς ci. Kn. οὐδ' ἄ. τε καὶ
σίλαγας Athen.² A | λαγὼς Mein. Kn. | καταβρύκων Athen.¹ δια-
τρώγων Athen.² | cf. ad fr. IX 15 || 8 τηγανίτας A em. Cas. || 9 οὐκ
ci. Mein. || 41 cf. K 434ss [Eur.] Rhes. 317s 616s | v. ten Brink
Phil. 6 (1851), 38s || 1 de metr. cf. ad 14a || 1s equos albos
Strymoni sacrificatos esse dixit Herod. 7, 113

λεικῶν συνθεῖς κάτεγγυς Ἰλίου πύργων,
ἀπληγαρίσθη Ῥῆσος, Αἰνίων πάλμυς.

42. (43) κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον ψυχὴν, 67 Kn.
ἦν μὴ (ἄ)ποπέμνης ὡς τάχιστα μοι κριθέων
μέδιμνον, ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι
κυκεῶνα πίνων φάρμακον πονηρῆς.

42 A. πονηρὸς [ᾠρους - ¹⁰ - ο] οἱ πάντας p. 65 Kn.
Ἀσωποδώρον παῖδα κ[- ο - - ο]

43. (46) καὶ τοὺς σολοίκους ἦν λάβωσι περναῖσι, 19 Kn.
Φρύγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφιτεύσοντας,

44. (47) ὥκει δ' ὅπισθε τῆς πόλης ἐν Σμύρνῃ 20 Kn.
μεταξὺ Τρηχέης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

42 TZETZ. in Anecd. Ox. ed. Cram. 3, 308, 29 (adn.) cf. fr. 67 ||
42 A INSCR. Ostrac. Berol. 12605 s. III a. Chr. ed. Wil. SBBerl.
1918 p. 739ss ᾠρος· ἐνιαυτός· [λ 311] 'ἐνέωροι γὰρ τοί γε'.
Ἰππῶνακτος [1. 2] || 43 Ps.-HERODIAN. de barbar. et soloeec.
ap. Ammon. ed. Valck. 193 (ANEC. ed. Villos. 2, 177) σολοίκους
δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους· ὁ γὰρ Ἀνακρέων φησὶ· [93]
καὶ Ἰππῶναξ· [1. 2] | EUST. in II. 368, 1 Ἰππῶνακτος μὲν
τό· [1] || 44 STRAB. 14, 1, 4 p. 633s καὶ τόπος δὲ τις τῆς Ἐφέσου

2 συνθεῖς] δέλους C em. Mein. ἰὼν cod. A mg. ἄλους Kal. δ(ρ)ού-
σ(ας) ἐγγὺς ci. Kn. || 3 ad ἀπην. cf. M 195 O 343 | Αἰνείων C
Αἰνίων ten Brink Kn. cf. Malten ARW 29 (1932), 42 | πάλμυς
unus liber em. Schnw. βασιλεὺς C cf. fr. 4 Callim. fr. 197, 1 Pfei. |
Ερμῆς δὲ Περιφραγῆος Αἰνίων θεὸς celebratur a Callimacho ia. 7
= fr. 197 Pfei. || 42 1 Hom. ἀχέσσαι, ὀδύνῃσι διδόναι, πολυστ. ||
2 in πο. cadit Phoenic. 2, 1 || 3 ἀλφίτων C (Kn.) em. B. || 3s cf.
A 639ss (624 κ 234ss 290. 316s Hom. hymn. Cer. 208) || 4 cf.
Hesych. s. κυκεῶ et κυκεῶ | πίνων coni. Ahr. πᾶσι coni. Kn. |
πονηρῆς cod. A, πονηρίους cod. B C (-ῆ ut Tyr. 6, 10
v 142 ἀμύνη); 'sed Hipp. etiam brevem syllabam hoc loco
admittit., cf. ann. ad 45, 6' K. Rupprecht || 42 A 1 ὦ. explevit
Wil. || 2 Ἀσωπίδος phyles Milesiae aetatis posterioris mentionem
facit Wil. (cf. RE II 1709 s. Asotis) || 43 1 cf. Hesych. s. σολοι-
κίζει | Herond. 3, 74 περναῖς | ἦν λάβωσι] ἦν ἐθέλονσι Eust. ||
1s Ω 751ss Ἀχιλλεὺς περνασὶ ὃν τω ἔλεσκε . . . ἐς Σάμον cf. X 45
Theogn. 1215 || 2 ἀλφιτεύοντας, -σαντας v. l. || 44 ad rem cf.
Callin. 2 et Creophyl. ap. Athen. 8, 361^e RE V 2781. 2786 ||
1 οἶκει Schnw. Kn. | πόλιος ἐν C em. B. || 2 Τρηχέης Kn.

KATA MIMNH

45. (49) Μιμνή κατομόχανε μηκέτι γράνηρις 68 Kn.
 ὄφιν τριήρεος ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ
 ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
 αὕτη γὰρ ἐστὶ συμφορὴ τε καὶ κληδὼν,
 νικύρτα καὶ σάβαννι, τῷ κυβερνήτῃ,
 ἦν αὐτὸν ὄφρις τῶντικνήμεον δάκηι.

Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς δηλοῖ Ἰππῶναξ [1. 2]· ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Πίων (πηρὼν & cum Anton. Liberal. 11) ὁ ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς· τὰ γοῦν ὀπισθεν τοῦ Πίονος (πηρῶνος &) κτήματα ἔτι νυνὶ λέγεται· ἐν τῇ Ὀπισθολεπρίῳ. Τραχία δ' ἐκαλεῖτο ἡ περὶ τὸν Κορησοῦν παρῳρεῖος... ἡ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον ὀπισθεν μὲν τῆς τότε πόλεως, μετὰ δὲ Τρηχέας τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς || 45 SCHOL. Lycophr. 425 ἀποθεν· τὸ 'πο' μικρὸν γράφε· οὔτοι δὲ ἀγνοήσαντες τὸ μέτρον μέγα τοῦτο γράφουσι... εἰ δὲ μείονον τοῦτον νομίζεις, ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ τοῦ Μιμνῆ (μνημῆ v. l.) τοῦ ζωγράφου χωλῶν ἰάμβων Ἰππωνακτείων στίχων [1-6]. ἰδοὺ τοῦ ὄφρις τὸ 'ο' μακρὸν ἐστὶν ἐκταθὲν ὑπὸ τοῦ 'φ' δασέος ὄντος. νικύρτας δουλέκδουλος | TZETZ. Schol. in Antehomeric. ed. Morell. p. 8 (ten Brink Phil. 6 [1851], 36) παραδείγμα δέ σοι δασέως ἐκτείνοντος ἐξ Ἰππωνακτος ἐν παραθήσῳ ἐκ τῶν κατὰ Μιμνῆ τοῦ ζωγράφου χωλιάμβων τὰ ἐξ ἔθους (ἐξ ἐτέρων v. l.) παραδείγματα εἰακώς [1-6] || 1 HESYCH. κακομήχανος· κακόβουλος || 2 HESYCH. τοίχος τοῦ πλοίου· ἡ πλευρά || 4 HESYCH. κληιδὼν· κλέος, δόξα. φήμη || 5 HESYCH. νικύρτας· δουλέκδουλος

45 cf. RE XV 1727, 35ss et Kal. Metr. Jb. 257, 133 || 1 κατομόχανε, κατομήχανε, κακομήχανε & κατομόχανε interpr. est O. Masson. La Parola del Passato 5 (1950), 74s sec. schol. in marg. cod. Trinit. Coll. Cambr. Tzetz. ad Hom. A 275 οὗτος ὁ Μιμνῆς ὁ ζωγράφος ἦν χαλῶν κατ' ὅμον ut εὐρυπρωκτία || 2 τριήρες et πολυστίχῳ pars codicum | β 293 σὺν νηὶ πολυζύγῳ | O 382 νηὶς ὑπὲρ τοίχων || ἐμβόλων Tzetz. | φεύγοντος v. l. || 4 ἐστὶ γ. αὕτη v. l. | ἐστ(α)ι Kn. | τε] γε v. l. || 5 νικύρτη v. l. | Seleuc. ap. Athen. 6, 267^c σάνδρων δὲ τὸν δουλέκδουλον cf. Hesychn. s. σάνδρων | σάβαννι] σάβων, δάβωνι, σάμαννι al. v. l. unum quodque adhuc inauditum || ὄφρις & def. W. J. Koster Museum 44 (1937), 284 ὄφρις W. Schu. Quaest. epic. 431 cum Fick (Sp.) | ὄ] ὄφρις Kn. ὀφρις B.⁴ sed cf. M 208 Τρώες δ' ἐρρίγησαν ὅπως ἰδὼν αἰόλον ὄφιν | τῶν τι κνήμων, τῶν τι κνημένον, τῶν τι κειμενον al. v. l. | δάκηι Herm. δήκηι B.⁴, sed recte δάκηι defendunt Klotz Jung (p. 57, 6), cf. fr. VI 11

46. (50) ἔπειτα μάλθῃ τὴν τρόπιν παραχοίσας 21 Kn.
 47. (51) = fr. IV 17 ss (70 Kn.)
 48. (52) καὶ μιν καλύπτει. 'μῶν χαραδριὸν περνᾷς;' 22 Kn.
 49. (53) ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάξαντες 23 Kn.
 50. (54) κριγὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κῆρυξ 24 Kn.
 51. (55^A) ὤμειξεν αἷμα καὶ χολὴν ἐτίλησεν 25 Kn.
 52. (56) σίφωνι λεπτῷ τοῦπίθημα τετρήνας 26 Kn.

46 HARPOCRAT. p. 123 B. μάλθῃ· ὁ μεμαλαγμένος κηρός... Ἰππῶναξ· [1] | HESYCH. μάλθῃ· μεμαλαγμένος κηρός et τρόπις· τὸ κατώτατον τῆς νεῶς || 48 Schol. Plat. Gorg. 494^b p. 318 H. χαραδριὸς ὄρνις τις, δς αἶμα τῷ ἐσθλεῖν ἐκκρίνει. εἰς δὲ ἀποβλέφαντες ὡς λόγος οἱ ἐκτεριῶντες ῥαῖον ἀπαλλάττονται. ὅθεν καὶ ἐγκρύπτουσιν αὐτὸν οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὀφελῶνται οἱ κάμνοντες. καὶ μιν κτλ. ὡς φησιν Ἰππῶναξ SVID. s. v. χαραδριός | SCHOL. ad Olymp. in Plat. Gorg. p. 144, 22ss Norv. | SCHOL. Ar. av. 266 | HESYCH. χαραδριός· εἶδος ὀρνέου et περνᾷς· πωλεῖς || 49 ET. MAGN. 334, 1 'ἐμβιβάξαντες'· παρὰ Ἰππῶνακτι· ἀλλ' κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐμβοήσαντες (ZONAR. 706) || 50 ET. MAGN. 539, 1 (HERODIAN. II 803, 11 L.) καὶ ῥηματικὸν ὄνομα 'κριγῇ', ὡς παρὰ Ἰππῶνακτι, οἶον· [1] (ZONAR. 1258) | cf. ANECD. Ox. ed. Cram. 1, 268, 12 HESYCH. κριγῇ· ἡ γλαυξ. δαίμονες. εἰδωλα || 51 ET. MAGN. 624, 8 (CHOEROBOSC. II 590, 657 HERODIAN. I 438, 7 L.) 'ὀμειξέν'... ἐστὶ δὲ καὶ βαρύτονον ῥῆμα οἶον ὀμῖξω, ὁ μέλλων ὀμῖξω, ὡς παρὰ τῷ Ἰππῶνακτι οἶον· [1] (ZONAR. 1451) | ANECD. Ox. ed. Cram. 4, 191, 6. 416, 6 | SCHOL. Lips. E 531 || 52 POLLUX 6, 19 καὶ σίφωνα μὲν, ὅττοι ἐγείνοντο. Ἰππῶναξ εἰρηκεν· [1] | HESYCH. σίφων·... καὶ οἷς οἱ κἀπηλοι τὸν οἶνον ἀρδύονται et ἐπίθημα· πῶμα et τέτρηθεν· ἐτρέπησεν et τετρήναι· τρήσαι

46 Pollux 10, 58 ὁ δὲ ἐνὸν τῇ πινακίδι κηρός ἡ μάλθῃ ἡ μάλθα | τρόπιν v. l. | τρόπι. Hom. | φ 179 ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ | χρίσας liber unus cf. Suid. s. κωνιάται· οἱ τοὺς τοίχους παραχρίοντες || 48 μὴν Suid. Schol. Ar. | καλύπτει(ς); cf. B. probat Kn. | ad περνᾷς cf. Herond. 3, 74 | ad rem v. RE III 2115 || 50 cf. Ov. met. 5, 549 RE VI 1065ss || 51 ad ὅμ. cf. Hes. op. 727 | ἐτίλησεν Anecd. Zonar. | cf. Herond. 3, 70 χολὴν βῆξαι || 52 τῷ ἐπίθημα & (e testimonio Be., ἐπίθημα priores) em. Welck.

53. (57) στάζουν σιγάσπερ τροπήιον σάκος. 27 Kn.
 54. (58) κάλεψα ῥόδιον ἡδὺν καὶ λέκος πυροῦ 28 Kn.
 55. (59) πρὸς τὴν μαρίλην τὰς φώιδας θερμαίνων 29 Kn.
 οὐ παύεται.
 56. (64) Μαλὶς, κονίσκε· καὶ με δεσπότεω βεβροῦ 71 Kn.
 λαχόντα λίσσομαι σε μὴ ῥαπίζεσθαι.

SCHOL. (GLOSS.) 56, 1 *κονίσκε* ssc. *χαῖρε* cod. A | *βέβρου* ssc. *μα[.]...ου* cod. A, unde *μά[ο]ου*? *μα[τα]ου* Mein. et Schnw. *μα[λακ]ου* Hoffmann *μα[νικ]ου* Kal. *μα[λερ]ου* D.

53 POLLUX 10, 75 καὶ ὁ τρύγοπος καὶ ὁ σάκος (σάκος v. l.) ἐπὶ τοῦ τρυγίου εἰρημένος καὶ ὁ ὀλιστήρ· Ἰππῶναξ δὲ φησὶ [1] || 54 POLLUX 10, 87 ἐν δὲ τοῖς Δημοκρατοῖς λέκος εὐρίσκομεν Ἰππῶναξος εἰπόντος· [1] || 55 EROTIAN. p. 134 Kl. φώιδες· ἔστι μὲν ἡ λέξις Δωρικὴ. καλοῦσι δὲ φώιδας τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς γινόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ ψύχους ἐν τῷ πυρὶ καθίσωσι, στρογγύλα ἐπιφλογίσματα... καὶ Ἰππῶναξ δέ φησιν· [1. 2] | TZETZ. Schol. Ar. Plut. 535 ap. Herw. Soph. Oed. R., τὰ ἐκ ψύχους ἐκκαύματα, ὡς καὶ Ἰππῶνάξ φησὶ· [1] || 1 EROTIAN. p. 96 Kl. μάλλον δὲ ἡ θερμοσποδία μαρίλη λέγεται, ὡς... καὶ Ἰππῶνάξ φησὶ | HESYCH. φώιδες· τὰ πρὸ (sic) πυρὸς ἐν σώματι γινόμενα ἐκφυσήματα || 56 TZETZ. in ANECD. Oxon. ed. Cram. 3, 310, 17 v. fr. 3 καὶ· πᾶσα Ἀθηναῖα μαλὶς κτλ. | HESYCH. Μαλὶς· Ἀθηναῖα | HESYCH. βεβρός· ψυχρός. τετυφωμένος ἐτ βεμβρός· τετυφωμένος. πάρετος

53 ὡσπερ (ὡσπερ ἐκ) τροπήιον (τροποῖον) & † ὡσπερ ἐς τροπήιον Kn. ὡσπερ ἐκ τροπήιον B. Hemsterhuys cf. η 125 Ps.-Hes. scut. 301 Anan. 5, 4 ὡσπερ οἶ ci. Kn., sed cf. Herond. 3, 33 ἐνταῦθ' ὅπως νῦν ἐκ τετραμένης ἡθεῖ (Jung) | σάκος & σάκος Salm. iure x iterandum esse negant Klotz Jung (p. 57, 6) || 54 Ῥόδιον ex Ar. av. 944 ci. Kn. | hinc Phoenix 2, 2 λέκος πυρῶν | cf. Hesych. λέκος· λεκίσκιον. λεκάριον. τρύβλιον. οἷ δὲ λεκάριον || 55 cf. Kal. Metr. Jb. 257, 132 || 1 μαρίλην Tzetz. | cf. 71 B. πολλὴν μαρίλην ἀνθρώπων | de μαρίλη v. ad fr. III 9 VIII 10 et Cratin. fr. 257 K. Comic. adesp. 443 K. Ar. Ach. 350 | τοῦ παιδὸς θ. Erotian. & | nota φωί· iamb., unde φώιδας Kn. ad φ. cf. 374ss | θερμ. in dubium vocavit Kn. || 56 1 Ἀθηναῖα auctore Hesychio del. B., qui tamen Ἀθηναίη ut exitum versus praecedentis non respuit | κο[.]... μισκε (sic), ssc. *χαῖρε* A, id. sine lacuna & | *κονίσκε* vocabulum Lydium interpretatus est B. et *χαῖρε* utpote glossema del. *κων* σε? Cr. ex 37 | *δεσπότεω* βέβρου & explic. Schnw. (v. supra) || 2 Herond. 6, 17 *λίσσομαι* σε, μὴ ψεύσει

57. (81) στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης. 85 Kn.
 58. (66) ἔκρωζεν <ῆ> κύμινδις ἐς λαύρην 30 Kn.
 59. (67) ἐν ταμίῳ τε καὶ χαμεννίῳ γυνόν 31 Kn.
 60. (65) καὶ νῦν ἀρειῶ σύκινόν με ποιῆσαι. 32 Kn.
 61. (45) καὶ Μύσων, δν Ὠπόλλων 33 Kn.

57 ATHEN. 2, 49de Δαμασκηνά... ἐπεὶ δὲ πλείστον ἐν τῇ τῶν Δαμασκηνῶν ἐστὶ χώρῃ τὸ κοκκυμήλων καλούμενον καὶ κάλλιστα γεωργεῖται, ἰδίως καλεῖται τὸ ἀκρόδρον Δαμασκηνόν... κοκκυμήλων ἐστὶ ταῦτα· δν ἄλλος τε μένηται καὶ Ἰππῶναξ· [1] | HESYCH. κοκκυμήλων· ὁ καρπὸς [...] || 58 ET. FLOR. p. 231 M. 'οὐδὲν ἐς λαύρην' [x 128]... τινὲς μὲν ὁδὸν ἀπέδοσαν, τινὲς δὲ τὸν κοκκῶνα, ὡς Ἰππῶναξ· ἔκρ. κύμ. ἐς λαύρην. στολή (στόμα corr. M.) δὲ λαύρης τὴν ἔξοδον τὴν ἐς αὐτὴν | Hesych. κύμινδις· εἶδος ὀρέου || 59 ET. FLOR.¹ p. 402 Mill. (e Didymo) χαμεννίον· κραιβάτιον, καθάπερ καὶ παρὰ Ἰππῶναξ· [1] | ²p. 307 χαμεννίον· ἐπὶ τοῦ κραιβ(β)ατίου τάσσεται. Ἰππῶναξ· [1] || 60 ET. FLOR. p. 41 Mill. ἀρειῶ· τὸ ἀπειλῶ ὡς παρὰ Ἰππῶναξ· καὶ νῦν ἀρειῶ σ. μ. π. τουτέστιν ἀπειλεῖ | ET. MAGN. p. 139, 36 s. v. ἀρειῶ· (add. cod. Va) ἔστι δὲ καὶ ἀρειῶ, τὸ ἀπειλῶ, ἀρειῶς ὡς παρὰ Ἰππῶναξ· ἀρειῶς (ἀρειῶ ET. VATIC.) σύκ. μ. π. ἀντὶ τοῦ ἀπειλεῖς | HERODIAN. π. καθολ. προσωιδ. I 454, 11s L. [1] || 61 DIOG. LAERT. 1, 107 μένηται δὲ αὐτοῦ (Μύσωνος) καὶ Ἰππῶναξ εἰπόν· [1. 2]

57. 58. haec fr. initio metri causa supplenda esse vetat K. Rupprecht coll. ad fr. 57 Eur. Phoen. 182. 1215 et ad fr. 58 Aleem. 104 Pind. fr. 220 Soph. Ai. 410 Dosiad. 6, 16, ubi eadem metra inveniuntur || 57 cf. Archil. 173 B.⁴ | καὶ add. Gaisf. | στέφρα μὲν εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθην ci. Kn. | Herodian. I 253, 5 L. (= Hesych. s. μίνθα·) μίνθα· τὸ ἡδύσμον cf. fr. III 6 || 58 <ῆ> et ἐν λαύρῃ Reitz. Ind. lect. Rostoch. 1891/2 p. 14 | cf. Hesych. s. λαύρα et λαύρη et Herond. 1, 13 cf. 21. 50, choliamb. adesp. 3 E 291 x 128. 137 Hes. op. 747 || 59 cf. fr. VI 8; Herond. 3, 16 | ταμίῳ τε Et.¹ μῶι τε Et.² τε ταμ. Nauck: reprobant Maas σταθμίῳ τε tentavit B.⁴ ταμίῳ Kn. ex Hesych. τᾶμιον· θάλαμος | χαμαεννίον II 235, χαμαεννάδες x 243 § 15 || 60 ἀρειῶ Kn. ἀρειῶς edit. prior. | cf. fr. IV 5 || 61 Callimachum, qui Bathyclem Arcada iambis praedicavit (pap. v. 102ss), auctorem non respuit cum ten Brink Gerhard Phoinix 196, 4, sed iure obloquitur Pfister quoque RE XVI 1192ss || 1 de trimetro claudio in vocem trisyllabam cadente cf. 36 adn., quod eodem cadit || 1s de Mysone Chenaeo Apolline deo sapientiore cf. Diog. Laert. 1, 30. 41s Plat. Prot. 343^a Gerhard l. c. 173 Jung l. c. 25s | Biantem laudat fr. 73

ἀνείπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.

62. (28) χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργός. p. 6 Kn.

63. (*48) = fr. VI 17 (p. 4 Kn.)

*64. (*61) □ — ἀνὴρ ὃδ' ἐσπέρης καθεύδοντα 74 Kn.
ἀπ' ὧν ἔδυσσε <—□—□—> χλοῦνην.

*65. (*44) ἀν(όλ)βιος πλάνητι προσπταίων κώλοιο p. 4 Kn.

65A. τὸν θεοῖσ(ν) ἐχθρὸν τοῦτον δς κατευδούσης
τῆς μητρὸς ἐσκόλευε τὸν βρύσσον — □.

65B. πρύμνης ἀπ' ἄκρας ἐς θάλασσαν σπεύδοντες.

62 Stob. 3, 29 (π. φιλοπονίας), 42 p. 635 H. [S] Ἰππώνακτος [1] | Apostol. 18, 41^d Δημόνακτος. || 64 Schol. Hom. B I 539 χλοῦνην οἱ μὲν ἀφριστήν. χλοδεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Δωριέων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κακοῦργον. καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων λαμβανομένων τινὰ φάναι. [1. 2] || 2 Hesych. et Suid. χλοῦνης· λαποδότης || 65 Sacerd. gramm. VI 523, 3 duplex clodium Hipponactium trimetrum acatalectum fit hoc modo, cum tertiū pedis quattuor syllabae sint longae, ut est exemplum hoc: [1] || 65A—65C huc adiunximus fragmenta ab O. Masson in Tzetz. ood. Trinit. Colleg. Cambr. nuper reperta, v. La Parola del Passato 5 (1950), 71ss || 65A Schol. Tzetz. ad Hom. A 118 ἄλλοι Ἴωνες φιλοῦσι τὰ δασέα ὡς τό· [fr. 41, 1], καὶ τό· [fr. 39, 7], καὶ τό· [1. 2], καὶ τό· [fr. 36] || 1. 2 Pap. Oxyrh. XVIII 2174, 1 col. II 7s τῶν (Maas καὶ L.) θεοῖσ[et τῆς μητρ[|| 65B ib. ad

2 ἀνείπεν ci. ten Brink vetat Diog. Laert. 1, 30 | in univ. cont. K. Rupprecht Plat. Ap. 21A || 62 Herondae dederunt Mein. et Cr. (Herond.⁴ fr. 72), de poeta comico cogitavit Sitz. (PhW. 1926, 1045) || 64 Hipponacti dedit Schnw. || 1 <πρῶτον μ'> Hi. <ἐχθρὸς μ'> Herzog PhW. 1926, 202 | 'quidni κατευδοντα?' Sp. cf. 65A 1 κατευδούσης || 2 ἀπὸν ἔδυσσε χλοῦνην C interpretatus est Herm., lacunam indicavit Dind. ὧν Hi.-Cr. ἔδυσσε· <γὺν δ' ἄρ' ἔλαβον τὸν> χλοῦνην lusit Hi. ἔδ. <χλοῖναν ὠναγής> χλοῖνης Herzog l. c. χλ. ad initium v. 1 traiecit B., v. 2 Mein., sed cf. fr. III 16 | ad χλ. cf. I 539 Ps.-Hes. scut. 188. 177 || 65 αναβίος fere C em. B. ἀνὰ δρόμος ex Simiae 12, 1 cum adn. adde Nom. matutin. 2 (fase. VI p. 202) | cf. Hesych. s. προσπταίει | Hippo-nacti dedit B., alii Ananio | de αἰ diphthongo correpta cf. Choerob. 1, 6 p. 194 C. || 65A 1 θεοῖς Tzetz. | βρύσσος sensu obsc., v. O. Masson ad l. || 65B ad πρ. ἀπ' ἄκ. cont. Maas Lycophr. 515 | σπένδοντες Maas, qui versum ad pharmacum (cf. 6ss) revocat

65C. κοῦκ ὡς κύων λαίθαργος ὕστερον τρώγει,

(TRIMETRA OPΘA)

66. (73) ὀλίγα φρονέουσιν οἱ χάλιν πεπωκότες. 72 Kn.

67. (74) οὐ μοι δικαίως μοιχὸς ἄλῳναι δοκεῖ
Κριτίης δ' Χίος ἐν κασωρικῶι δόμοι.

68. (77) □ — □ — κρέας ἐκ μολοβρίτου σνός. 41 Kn.

69. (76) = fr. X 3 (77 Kn.)

Hom. A 314 εἰς τὴν θάλασσαν τὸ ἀπολουτήριον ὕδωρ ἔχουν· ἔθος γὰρ ἦν τοῖς διὰ θαλάσσης ἐπὶ θυσίας ἀπερχομένοις οὕτω ποιεῖν· εἰς θυσίαν δῆθε τοῦτο τοῦ Ποσειδῶνος ἦτοι τῆς θαλάσσης καθά φησιν καὶ Ἰππῶναξ· [1] || 65C ib. ad Hom. A 363 καὶ μετὰ ὑποτακτικῶν μυρίαν οὐκ ὑποτάσσει (sc. ἡ ἰωνικὴ διάλεκτος), ὡς παρ' Ἰππῶνακτι· [1] || 66 Tzetz. in Hes. op. 336 δ γὰρ οἶνος τὰς φρένας ἐξιστᾷ. ἐνίοτε καὶ θυμὸν ἐπάγει, ὡς καὶ Ἰππῶναξ· [1] | 2 Schol. Ar. Plut. 435 ap. Herw. Soph. Oed. reg. Ἰππῶναξ μὲν φησιν· ὁ λέγων (i. ὀλίγον) φρ. | Schol. Lycophr. 579 (fr. 47) || 67 Tzetz. in ANECD. Ox. ed. Gram. 3, 308, 25 (adn.) δέχονται καὶ τρισυλλάβους (πόδας) εἰς ε' πλὴν τοὺς ἀπὸ βραχέως ἀρχομένους, τὸν χορείον φημι καὶ τὸν ἀνάπαιστον, ὡς δ' Ἰππῶναξ [1. 2], καὶ πᾶσι (debuit πάλιν) κακοῖσι δώσω κτλ. [42] | Hesych. δοῦλος· ἡ οἰκία ἣ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλευσαν τῶν γυναικῶν || 68 Evst. in Od. 1817, 20 (μολοβρός) ἐπάγει (Ἀριστο-

65C λαίθαργος Tzetz. | inter κύων et λαθ. Tzetz. praeib. κρυφιοδάκτης, quod Masson ut gloss. excl.; cf. Hesych. s. v. λαίθαργοι κύνες· οἱ λαθραῶς δάκνοντες et λαίθαργοι κύνες· οἱ κρύφα δάκνοντες || 66—69 hic una congegimus trimetra recta, quae contra Heliiodori metrici auctoritatem (v. ad 24) alteri libro tribuere sunt qui voluerint editores. cf. 24a, 1. 29, 4. 33. 39, 1. 42, 4. 45, 6. 47, 1. 53 adde dubia 32. 69 || 66 de Ananio auctore cogitat Kn. | cf. 47, 2 Cerid. 7 Perrotta l. c. (s. Archil. 79s) p. 28 | φρονοῦσιν C φρονέουσιν Schnw. | Hesych. χάλιν· ὁ ἀκατάστατος οἶνος || 67 ad rem cf. Ar. nub. 1076 ss et Gerhard Phoenix 222, 4 || 1 nota ἄλῳναι (cf. ἔλλαβεν pro ἔλαβεν) | δοκεῖ C em. Fick || 1s ad Chium adulterum contulit Jung l. c. 38s Herond. 6, 58 || 2 τῶι κατωτικῶι δοῦλοι et κατωξ, κατωξ fere C em. B. ex Eust. in Il. 741, 29 Ἀντιφάνης δὲ φασὶ κασωρεῖν ἔφη τὴν ἐπὶ τέγους προστάσαν, οὕτω δὲ καὶ Ἰππῶναξ [117B.⁴] | cf. Hesych. s. κασωρίδες et κασωρεῖον et Lycophr. 1385 κασωρίς, 772 κασωρεῖον || 68 κρέας ἐκ μολοβρίτου (cum Schnw.) : σνός Kn., sed κρέας[s] eodem versus loco exhibet Pap. Oxyrh. Hippon. 2175 fr. 6, 9 [□ — □] καὶ κρέας[s...], ubi praecedat v. 8 [□ — □] ἀρκειν[et], quocum conferre licet Suid. s. ἀρκειον κρέας

(TETRAMETRA)

ΚΑΤΑ ΒΟΥΠΑΛΟΥ

70. (83) 78 Kn.

λάβετε με ταίματια, κόψω Βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν.
ἀμφιδέξιός γάρ εἰμι κοῦκ ἀμαρτάνω κόπτων.

71. (62) οἱ δέ μεν ὀδόντες 82 Kn.

〈ἐντός〉 ἐν τῇσι γνάθοισι πάντες 〈ἐκ〉 κεκινέεται.

*72. (*78) p. 4s Kn.

Μητροτίμωι δηδτέ με χρῆ τῷ σκότῳ δικάζεσθαι

φάνης ἐν τῷ Περι ὀνομασίας ἡλικιῶν ὡς καὶ Ἰππῶναξ τὸν ἴδιον νιδόν (1) μολοβορίτην πον λέγει ἐν τῷ. [1] | cf. AEL. nat. anim. 7, 47 ἀκούσεως δ' ἂν τοῦ Ἰππῶνακτος καὶ αὐτὸν τὸν ὅν μολοβορίτην πον λέγοντος || 70 SVID.¹ s. v. Βούπαλος· ὄνος (ὄνομα v. l.) Ἀριστοφάνης· εἰ νῆ Δία τις [Δί' ἤδη Κνοχ] τὰς γνάθους τούτων <τις ἢ Κνοχ> δις ἢ τρις ἔκοπεν, ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ εἶχον. παρὰ τῷ Ἰππῶνακτι. [1] | SVID.² s. v. κόπτω (sine poetae nomine) [1] | EROTIAN. 54 p. 43 Kl. ἀμφιδέξιός· Βακχεῖός φησιν ἀμφοτεροδέξιός· ὡς ἀμφήκης ὁ ἀμφοτέρωθεν ἠκονήμενος... ὁμοίως καὶ ὁ Ἰππῶναξ φησιν. [2] | GALEN.¹ Hippocr. aphorism. 18, 1, 148 K. Ἰππῶναξ ἀμφιδέξιον ἔφη κατὰ τόνδε τὸν Ἰαμβρον. [2] | ² Glossar. Hippocr. 430 || 71 ET. MAGN. 499, 41 cod. Paris. 2638, ubi de κεκινέεται disseritur. [1. 2] | ET. FLOR. p. 181, 8 Mill. (om. γνάθοις) | ANECD. Ox. ed. Stam. I, 287s (HERODIAN. π. παθῶν II 225, 12 L.) μεμετρεῖται· τοῦτο Ἰωνικόν ἐστιν... καὶ παρ' Ἰππῶνακτι. [1. 2] || 72 HERPHAEST. 6 (π. τροχαϊκού), 2 p. 18 C. τοῦτο δὲ τὸ τετράμετρον γίνεται καὶ χωλὸν τοῦ παρατελεύτου ποδὸς σπονδείου γενομένου, ὅλον ἐστὶ καὶ τό. [1] | SCHOL. Heph. B p. 271 C. | Io. SICEL. Rhet. graec. 6, 240 ed. W.

70 cf. Kal. Metr. Jb. 250, 487; fragmenta coniunxit B. | Hipponactem ἀκρότονον laudat Athen. 12, 552^{cd}, μάχην Βουπάλειον Callim. iamb. fr. 191, 4 Pfei. Ar. Lys. 360s Hor. epod. 6, 14 Lucian. Pseudol. 2 Julian. ep. 10^d (II p. 13 Bid.-Cum.) cf. 14 || 1 λάβετε] τῆτε ci. Kn. | μου & | θοιμάτιον & em. B. Hi.-Cr. | ἴρω ci. Maas (DLZ 1929, 1866), qui θοιμάτιον defendit (cf. Ar. Thesm. 568 λαβὲ θοιμάτιον) | Βουπάλῳ Suid.² βουπάλου (-λοι) Adler | τὸ ὄνομα Suid.¹ v. l. || cf. ἀμφοτεροδέξιός | κοῦκ, καὶ οὐχ & em. ten Brink | κόπτων om. Galen. || 71 cf. fr. IV 4 et σ 27ss Semon. 7, 17 || 2 ἐντός et ἐκ inseruerunt Hi.-Cr. et ten Brink <οἱ κοῦ> Kn. | τοῖσι & (Kn.) em. B. | πάντες om. Anecd. hinc Kal. unum restituit vers. οἱ δ. μ. ὁδ. ἐντός ἐν γνάθοις κεκ. || 72 Hipponacti tribuit Mein. cf. Kn. p. 4s Maas DLZ 1929, 1866 | Μητροτίμῳ ci.

73. (79) καὶ δικάζεσθαι Βιαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσον 79 Kn.

74. (80) 80 Kn.

μηδὲ μοιμύλλειν Λεβεδίην ἰσχάδ' ἐκ Καμανδωλοῦ

75. (82) Κυπρίων βέκος φαγοῦσι κ' Ἀμαθουσίων πυρόν 81 Kn.

76. (84) 83 Kn.

ἐξ<άκς> τίλλοι τις αὐτὸν τὴν ἱράμν <τ'> ὑπογράσαι

73 STRAB. 14, 1, 12 p. 636 ἐκ Πριηνῆς δ' ἦν Βίας εἰς τῶν ἐπτά σοφῶν, περὶ οὗ φησιν οὕτως Ἰππῶναξ. [1] | DIOG. LAERT. 1, 84 (Βίας) λέγεται δὲ καὶ δικᾶς δεινότητος γεγονέναι εἰπεῖν. ἐπ' ἀγαθῷ μέντοι τῇ τῶν λόγων ἰσχύϊ προσεχρήτο· ὅθεν καὶ Δημόδοκος ὁ Λέριος τοῦτο αἰνέττεται λέγων. [fr. 6] καὶ Ἰππῶναξ· ἂ καὶ κτλ. cf. 1, 88 | SVID.¹ s. v. Βιαντος Πριηνέως (-ος v. l.) δικῆ | SVID.² s. v. δικάζεσθαι (om. ἂ καὶ) || 74 SEXT. EMPIR. adv. math. 1, 275 Λεβεδίων γοῦν διαφερομένων πρὸς τοὺς ἀστυγέιτονας περὶ Καμανδωδοῦ ὁ γραμματεὺς τὸ Ἰππωνάκτειον παραθέμενος ἐνέκα. [1] | HESYCH. μοιμύλλειν· θηλάζειν. ἐσθίειν || 75 STRAB. 8, 3, 8 p. 340 ποιητικῶι δὲ τῷ σχήματι συγκαταλέγειν τὸ μέρος τῷ ὅλῳ φασὶ τὸν Ὀμηρον... χράνται δὲ καὶ οἱ νεώτεροι· Ἰππῶναξ μὲν. [1] | HESYCH. μοιμύλλειν· θηλάζειν. ἐσθίειν || 76 EROTIAN. p. 124 Kl. τράμιν τὸν ὄρρον, ὃν περ καὶ ὑπότανρον (ἰππότανρον & ὑποταύριον Val. ad Ammon. 1, 9 p. 40) καλοῦμεν, ὡς καὶ Ἰππῶναξ φησιν. [1]. μέμνηται καὶ Ἀρχιλόχος. [195 B.⁴] | HESYCH. τράμιν· τὸ <τ> ῥῆμα τῆς ἑδρας. ὁ ὄρρος

Kn. (Cambridge Univers. Reporter 23 Dec. 1926) Μητροτίμῳ est persona Herondae Mimiambi 3 | M. δειν με τῷ σκ. κολάζεσθαι Io. Sicel. | ad σκ. cf. 47, 2. subiunxit 73 ten Brink | ab hoc disticho iambum initium cepisse putat D. || 73 Biantem Pri-naeum laudat Heraclit. 39 Die.-Kr.⁵ Mysonem Hipponax 61 | cf. Demodoc. 6 Die.-Kr.⁵ | praemisit ten Brink fr. 72 | verbum iteratur ut 70 | δικάζεσθαι Strab. | πριηνέως & | κρέσσον vel κρεῖσσον & praeter Suid.² (κρεῖσσων) κρέσσων Schnw. B. Hi.-Cr. | sim. de Minoe Herond. 2, 90 || 74 μοι μὴ λαλεῖν (λαλεῖ) & em. Mein. ex Hesych. | καμανδωδοῦ v. l. || 75 ad β. Phrygum cf. Herod. 2, 2 λέκος ci. Kn. | φαγοῦσι om. Eust. | καὶ ἂμ. & | πυρόν Eust. πυρέων Herond. 2, 80 (Kn.) || 76 ἐξ τίλλοι vel ἐξτίλλοι & em. Mein. ἐκ <τρίχας> B. <πρώκτον> ἐκτίλλοι... αὐτοῦ Sitz. in ἐξ-σ trimetrum cadere, qui praecessit, ci. Kn. | αὐτοῦ & (Kn.) em. Mein. | τ' add. Mein. | ὑπογράζοι Sitz. Kn.

ΕΞΑΜΕΤΡΑ

77. (85. 87)

89 Kn.

Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεω τὴν ποντοχάρυβδιν,
τὴν ἐργαστριμάχαιραν, ὃς ἐσθλὴν οὐ κατὰ κόσμον,
ἐννεπ', ὅπως ψηφίδι <κακός> κακὸν οἶτον ὀλῆται
βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θῖν' ἄλως ἀτρυνέτοιο.

.....
πῶς παρὰ Κυρσοῦν ἦλθε

91 Kn.

78. (86) — — — — — τί με σκυράφοισ' ἀτιτάλλεις;

90 Kn.

77 ATHEN. 15, 698b Πολέμων δ' ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Περὶ
Τίμαιον περὶ τῶν τὰς παρωιδίας γεγραφότων ἱστορῶν τάδε γράφει
... εὐρετὴν μὲν οὖν τοῦ γένους Ἰππώναντα πατρὸς τὸν λαμβο-
ποιόν. λέγει γὰρ οὗτος ἐν τοῖς Ἑξαμέτροις· [1—4] | ANONYM.
π. τῶν εἰς 'ω' θηλυκῶν ὀνομάτων ap. Aldum Pium Manutium
Θησαυρός. κέρας ἀμάλθειας καὶ κῆποι Ἀδωνίδος Thesaurus Cornu-
cipiae et Horti Adonidis Venetiis 1496 f. 268v. ex. (= Cod.
Voss. gr. 20 ap. Reitz. Gesch. d. gr. Etymologica 367s) οἱ δὲ
Ἴωνες αὐτὴν (αἰτιατικὴν) εἰς 'ον' ἐποιοῦν, Σαπφοῦν καὶ Αἰγύον
... ὁμοίως καὶ παρὰ Ἰππώναντι· [5] || 78 EVST. in Od. 1397,
26 (Ἀθηναῖοι) ἐν ἱεροῖς ἀθροίζομενοι ἐκύβενον καὶ μάλιστα ἐν τῷ
τῆς Σκυράδος Ἀθηνᾶς τῷ ἐπὶ Σκύρωι. ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἄλλα κυβεν-
τήρια σκυράφεια ὀνομάζετο. ἐξ ὧν καὶ πάντα τὰ πανουργήματα διὰ
τὴν ἐν σκυραφείοις χραϊδιουργίαν σκύραφοι ἐκαλοῦντο· Ἰππώναντι·
[1] πεποῖνται δὲ φησι καὶ προστάται τοῦ οὗτου παῖζεν, Ἐρμῆς
καὶ Πᾶν

77 cf. H. Kleinknecht l. c. 113 O. Masson RevEtGr. 62
(1949), 312ss || 1ss detorsit poeta exordium Odysseae et Iliadis ||
1 εὐρυμεδοντιάδεω C em. Wil. (ad Πηληιάδεω) | B 541 Χαλκω-
δοντιάδης | ποντοχάρυβδιν A παντοχ. olim B., quod defendit Wil.
TG 30, 1 πολτοχ- Wachsmuth cf. γαστρο- et μεθυσοχάρυβδιν | ad
χάρυβδιν cf. Anonym. in Turpiluc. 85 || 1.3 cf. a 1 || 2 Hesych.
ἐργαστριμάχαιραν· τὴν ἐν τῇ γαστρὶ κατατέμενονσαν | cf. Plaut.
Pseud. 1181 (Cr.) | Hom. hymn. Apoll. 535 ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν |
δσ Kal. cf. v 181 || 3 ἐννεπ' C | κακός inser. Cob. ex p 217 κακῇ
cum recentioribus Kn. κακῶς Kal. | cf. Γ 417 | ὀλῆται Cob. ||
4 cf. A 316 || 5 Herodot. Τούτῃ, Αἰγύον, Τιμοῦν al. nomen reddit
fr. II 1. ceterum cf. 22 Ulixes postquam Charybdin fugit venit
ad Calypso || 78 ἀτ. vox Homericā

ΜΕΛΗ

79. (90)

p. 2 Kn.

Εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρενα

*80. (*92) καὶ κνίσῃ τινὰ θυμῆσας

p. 3 Kn.

[81]. (72) Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,
τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔδνον λαμβάνειν·
αὕτη γὰρ ἡ προῖξ οἰκίαν σώζει μόνη.
δοῦς δὲ τρυφερῶς τὴν γυναῖκα ἄγει λαβὼν

p. 5 Kn.

.....
συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
εὖνον, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.

5

79 HEPHAEST. 5 (π. λαμβικῶν), 3 p. 16 C. (καταληκτικὸν λαμ-
βικῶν) τετράμετρον δὲ οἷον τὸ Ἰππώναντος· [1] | INSCR. vas-
cul. ap. Jacobsthal Phil. 60 (1901), 329 εἴ μοι γένοιτο[ο παρ-
θένος] | cf. SCHOL. Heph. B p. 268 C. | ET. MAGN. 26, 57 | SCHOL.
Ar. Plut. 253 || 80 HEPHAEST. 10 (π. ἀντισπαστικῶν), 2 p. 32 C.
(ἀντισπαστικῶν) δίμετρον δὲ ὑπερχατάληκτον τὸ καλούμενον Σαπφί-
κων ἐννεασύλλαβον ἢ Ἰππώναντεον οἷον· [1] || 81 STOB. ecl. 4, 22
(π. γάμου), 123 p. 546 H. [S MA] Ἰππώναντος· [1—6]

79 cf. Wil. SS. 120, 1. O. Schrö. Grundriß 55 metrum ex-
plicavit Caes. Bass. gramm. VI 263, 16ss K. | ἔμοι (sic) Heph.
optimi libri || 80 Wil. TG 30, 1 ionicos agnovisse sibi visus est;
sed cf. Versk. 250 | at Athen. 7, 289^e τοῖς ἀμφὶ Μενεκράτην ἔδυ-
μιων || 81 Hippothoonti comico dederunt Mein. B., comoediae
novae Pohl. quoque propter v. 2 τῶπον γυν. χρ. || 2 ἔδνον C
em. Haupt || 4 τρυφῶς C em. Trine. τρυφερὰν B. τρυφῶσαν Mein.
ἀτρυφῶρον ci. Kn. lacunae vitandae causa | post 4 lacunam
statuerunt Val. B. | 'fr. 89. 91. 93s B. a Sacerdote tradita
ficta esse demonstravit Buech. RhM. 37 (1882), 339s' Be.

Hipponacti dederunt editores nonnulli Semon. 16 adn. Anan.
3, Phoenic. 6, choliamb. adesp. 1. 3

In p. 104—118 numeris q. d. Romanis distinximus nova Hipponactea publicata in Pap. Oxyrh. vol. XVIII (cf. vol. XIX, p. 150ss), quod edidit E. Lobel Londin. a. 1941, sub nr. 2174 s. II in., 2175 s. II/III, 2176 s. II. quibus de papyris v. Ed. Fraenkel Cl Quart. 36 (1942), 54ss (cum adnotationibus a Paulo Maas suppeditatis) et ad nr. X K. Latte. Phil. 97 (1948), 27ss cf. O. Masson RevEtGr. 62 (1949), 300ss, praeterea usi sumus non solum schedis, quas E. Diehl sub titulo 'Lyrici Graeci rediivi II' in Mus. Rhén. publicare praesumpserat, sed etiam adnotationibus Br. Snell, cui numeri X editio debetur.

I [πολλήν μαρτλήν ἀνθρώπων] [ο - - - ο]
[ο - υ] [ζων φυκι] [ο - - - ο]
[ο - υ] . ν αὐτόν, ὅστις γ [ο - - - ο]
[ο -] ἐπεὶ τὸν ψωμὸν [ο - - - ο]
[ο - υ] . ρεῦσι τὴν γένῃ [ο - - - ο]

II [ο - υ - K] νηοῦ [ο - - - ο]
[ο - υ -] Φαίηκας [ο - - - ο]
[ο - υ] ἐπλωσεν [ο - - - ο]
[ο - υ] . σιος ὥσπερ Βου [ο - - - ο]
[ο -] . το φρενώλης τ [ο - - - ο]
[ο -] θεν διδάξων π [ο - - - ο]
[ο -] . περὶ κόρησι π [ο - - - ο]

I 1—5 = PAP. 2174 fr. 6 p. 70s || 1 = fr. 71 B.⁴ (EROTIAN. p. 96 Kl. μαρτλήν . . . , μάλλον δὲ ἢ θερμοσποδιὰ μαρτλή λέγεται . . . καὶ Ἰαπωνάξ φησι. [1]) || II 1—11 PAP. 2174 fr. 8 p. 71s || 7 HESYCH. κοροσίπινον· ῥίζα τις ἢ νόμισμα παρ' Αἰγυπτίους τὸ κεγκαῖον λεγόμενον

I 1 [τλήν.] pap. : [τλήν.] L. μαρτλήν redit III 9 supplevit D. ex fr. 71 B.⁴ μαρτλήν Erotian. C || 5 H 128 ἐρέων γενεὴν contulit L., quasi dixisset Hipponax ἐρεῦσι τὴν γενεὴν, quod nomen legis ap. Aesch. 6, 7 Callim. fr. 511 Pfei. Herond. 2, 32. 4, 84 || II 1ss cf. ε 275ss (Καλνῶ, πλέεν, γαίης Φαίηκων) || 1 K [νηοῦ] (ν-ς) παρωδικῶς dictum ut 77, 5 || 4 in. [α?] L., ex. v[?] fere certum, tum potes ἀσπ[?] δόσιος ὥσπερ Βου[?] παλός . . .] cf. K 35; an [ἀν] δόσιος? || 5 in. [τ] sive [ν] L. | φρ. solus Aesch. Sept. 739s παρὰ νοῖα συνάγε νυμφίους φρενώλης cf. H 360 θεοὶ φρένας ὤλεσαν || 6 ex. π[?] sive γ[?] 7 κοροσίπ[?] (Hesych.) non exhibet pap. cf. κόροσιον, loti radicem ap. Theophr. hist. plant. 4, 8, 9 Strab. 17, 2, 4 p. 629

[ο - υ] λυκρόν κ [ο - υ - ο - - ο]
[ ] . . της [ ]
[ο -] ενεὶδ. [ο - υ - ο - - ο]
[ο - υ] ἄλλα . τ [ο - υ - ο - - ο]

III [ο -]ς δὲ τ [ο - υ - ο - - ο]
[ο -] τι το [ο - υ - ο - - ο]
[ο - σκ] ὄμβρο [ο - ο - υ - ο - - ο]
[.] εἰμος γιν[?] γαρ [ο - υ - ο - - ο]
ὥσπερ τραγῶν [ο - υ - ο - - ο]
[ὅ] π[?] ἀτι καὶ μὲν [θ]ηι [ο - ο - - ο]
ὥσπερ Κίλων α [ο - υ - ο - - ο]
[ο -] ἐδυοσθήμει τ[ε] κ[?] ζ[?] ήλου [ο - ο]
[ο] ἄς μαρτλήν ἀνθρ[?] άκων [ο - - - ο]
[. . .]ς δὲ κ[α] [?] πύρ οὐκ ἐσέρχο [ο - - - ο]
[ο] θέρ[?] ἵνην ἐς Καβίρ[?] [ο - - - ο]
τὸν Τ[αν] ριῶνα μῆνα καὶ [ο - - - ο]

8 HESYCH. ἀλυκ[?] τ[?] ρόν· ἐδδ[?] (εἰ) γον et ἀλυκ[?] (ρ)όν· χλιαρόν. ψυ-
χρόν· οἱ δὲ θερμοῖν || III PAP. 2174 fr. 9 p. 72s

8 ad [ἀ]λυκρόν sive [θα]λυκρόν cf. Passow-Croenert p. 314, 65ss, sed de λ dubitat L., qui a mavult | ψανκρός? σανκρός? | . ante λ aut littera sscr. aut accentus sive spiritus || 11 num ἄλλος] sive ἄλλοτ[?] ἄλλα, sicut fr. 27 p. 80, 1 L. ἄλλος ἄλλ[?] || III supplevit D. praeter v. 6 (ὅ)π-, 9 (ἀνθρ[?] άκων) 12. 13 (L.) || 4ss artes magicæ tractantur || 4 ad γίγατον cf. Simon. 88 Ar. pac. 634 || 8 [π[?] ἄτι pap.: [ὅ]π[?] ἀτι sive [ὅ]π[?] ἀτι (i. subula) L. | fr. 57 στέφανον . . . μὲνθης, rem inlustrant Herod. 4, 70 (ubi C ὅπ-) Hom. hymn. Cer. 208s || 7 Ciconis artem carpit fr. 5, adde fr. VII 18 et X 14 || 8 supplevit D. | τ[ε] κ[?] α L. || 9 [π]σ pap., - addidit antiquarius, ne ας legas || 10 in. [σκ] sscr. δε pap. | supplevit D. | cf. Aesch. Choeph. 863s πύρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευ-
θερίαι δαίον | ex. tam ε[?] quam ο[?] legi potest || 11 de Καβ. hic primum appellatis cf. Herod. 2, 50s 3, 37 RE X 1407s 1431 (de pompilo et Cabiris) Lobeck Aglaoph. 1202ss || 12 quartam litteram π sive γ fuisse, non τ censet L., dubitat D. | quod ante ρ in papyro cernitur lineolae vestigium, gravem fuisse accentum putat D. | Ταυρεῶνος mentionem fecit Herond. 7, 86 quoque, ad -ρι- pro -ρε- contulit iam L. Ἀπαυρεῶν et -ριών; adde Ditt. Syll.³ 57 (Mileti in titulo Molporum), 23s ἀρχονται οἱ στεφανηφόροι Ταυρεῶνος θύειν Ἀπόλλωνι Δελφικῶν

[ἐ]λθὼν δ' ἐς οἶ[κο]ν συκάμ[ινον] ἔτρωγ[ο]
 καὶ τῷ κίμαιω ἰὸν [- ο - - ο]
 ἐπιπύσσας τρεῖς καὶ τ[ο]ν [- ο - - ο]
 [ὅ]π' ὦν ἐδεψάτ' ὦσ. [- ο - - ο]
 [...]νδ' ἐ[...]
 [...] . [...]

15

IV [...] . [...]
 [...] ἄ]λοιᾶσθα[ι]
 [- ο - - ο] τῆς] ἀνοῖτης ταύτῃ[ς]
 [- ο - - ο] τῇ]ν γνάθον παρὰ[τ] ληξ[ο]
 [- ο - - ο] . κηρῖνους ἐποί[η]σ[ο]
 [- ο - - ο] κἀνετ[ε] { ἐ]λησ' ἐ]ν? - ο]
 [- ο - - ο] χρύσο λαμπέτω[ι] δάβδωι
 [- ο - - ο - ο] . ν ἐγγὺς ἐρμῖνος
 Ἐρμῆς δὲ Σιμών, αἰκτος ἀκολονθήσας

5

IV 1—17 PAP. 2174 fr. 11 col. 1 p. 73s || 9 ET. FLOR. 19 Mill.
 'ἀκολονθήσας' . [1] ἐκτάσει τοῦ 'ἀ'. οὕτως 'Ἡρωδιανός' | L desunt
 in papyro

13 δεοσι . . ν pap. | ἐλθούσ' ἐς οἶκον Herond. 3, 95 || 14 Hesych.
 s. κίμαι· χυμὸς πύρινος et s. κίμας· χυλὸς μορέας | ιον pap., non
 τον | de mori fructus vi medicinali cf. RE IVA 2337s || 15 de
 τρεῖς ἐπιπύσσειν in sinum cf. Callim. fr. 687 Pfei. Theoc. 6, 39 cum
 schol. Theophr. char. 16, 15 εἰς κόλπον πτύσαι || 16 [...] π' . γεδε-
 ψάτ' pap.: supplevit et interpretatur D. ad 64, 2 ἀπ' ὦν ἐδύσε
 et ἐπομαλάσσω sim. | ad tmes. cont. K. Rupprecht Wack. Synt.
 I 178 | an [ἀ]π' ? cf. ἀπομαλακίζομαι al. | (ὅ)πο]δεγνῶ novum, ut
 videtur, sed iam μ 48 κηρὸν δεγνῆσας μεληνδέα (unde Hesych.
 δεγνῆσας· μαλάξας) Herond. 4, 64 δέψει χερσὶ | ad rem v. fr. IV 5
 κηρῖνους ἐποί[η]σ[ο] || IV explevit L. praeter 3, 4 || 2 ἀλοιᾶν sensu
 mulcandi, verberandi, percutendi Ar. Herond. Babr. || ἀνοῖτα
 sim. Alc. 55, 1, 24C (?) Herod. 6, 69, 5 || 4 ex. π[ι] : π[ι] [vel π[ι] L.
 παρὰ[τ] ληξ-(σσ-) supplevit D. ad Polluc. 8, 77 τὰς γνάθους πα-
 ραρηγνύς | cf. fr. 71 || 5 in.]?]? cf. fr. 60 | Plat. leg. 1, 633d
 τοὺς θυμὸς κηρῖνους ποιοῦσιν || 6 Ar. Ach. 351 ὁ λόρκος ἐνετίλησεν
 ὥσπερ σπητὰ || 7 exspectatur -λαμπέτη (cf. Anacr. 50A ἦλιε καλλι-
 λαμπέτη Lucian. tragoed. 103 λαμπέτης ἄως), nisi quis ἀλάμπετος
 potius contulerit | χρυσόχραπς est Mercurius Homero et Pin-
 dario || 8 Hesych. s. ἐρμῆς· τόπος, ποῦς κλίνης et s. ἐρμῖνα· πόδα
 κλίνης; adde θ 278 ψ 198 et Herond. 3, 16 τῆς χαμεύνης τοῦ ἐπὶ
 τοῖχον ἐρμῖνος

[- ο - - ο] το] ὅ κινὸς τὸν φῖλητην
 [- ο - - ο] ὥς ἐχιδνα συρρίζει
 [- ο - - ο] αἶξ δὲ νυκτὶ βου[- ο] .
 [- ο - - ο] καὶ κατεφράσθη
 [- ο - - ο] Μαῖα]δεὺς κατέσκηψ[ε]
 [- ο - - ο] ἡμερ[ε] μῆριξε· τῷ δὲ κ[η]λῆτ[η]
 [- ο - - ο] ξ παῦνι· μνῖαν [- ο - - ο]
 ἰδ' δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τρεῖσι μιᾶρτυσιν,
 ἰδκον τὸν ἔρπον δ' σκότος καπηλεύει,
 ἄνθρωπον εὔρε τὴν στέγην ὀφέλλοντα,
 ἰ - οὐ γὰρ παρῆν ὀφελμα - πυθμένι στοιβῆς.
 col. 2 iuxta v. 11. 12 leguntur α[et σκ[

10

15

20

V [- ο -] οἶον Στρουμ[όνος] ῥέεθρ' ἄγνου
 [- ο] κυσ[ο]χήνη' πολλὰ[κ]ις σκῶρ ἐκτιλ[ο]

16 HESYCH. παννί· μικρόν. οἱ δὲ μέγα ἢ ἀγαθόν cf. idem
 παῖνις· ἀπόχρεως || 17—20 SCHOL. Lycophr.¹ 579 χάλκις καὶ ἔρπυς
 ὁ οἶνος . . . Ἰππώναντειοι δὲ εἰσιν αἱ λέξεις· φησὶ γάρ· [fr. 66],
 ἀλλαχού δὲ πάλιν· [17—19] | ibid.² 1165 'ὀφέλτρειν' . . .
 ὀφελμα . . . καὶ τοῦτο Ἰππώναντες φησὶν [17—20] | TZETZ. ad Ar.
 Plut. 435 ap. Herw. Soph. Oed. R. [18] || 17 EVST. in II. 114, 20
 πληθυντικὸν δὲ μέγιστος παρὰ τε τοῖς κομμοῖς καὶ Ἰππώναντι ||
 18 HESYCH. καπηλεύει· μεταπωλεῖ. οἰνοπωλεῖ. καὶ τὰ πρὸς τρο-
 φὰς καὶ πόσεις || 20 HESYCH. (ἀφελμα et) ὀφελμα . . . κάλλιν-
 τρον | HESYCH. στοιβή· σύνθεσις. καὶ εἶδος χόρτου | L desunt
 in papyro || V 1—4 PAP. 2174 fr. 14 p. 75 || 2 HESYCH. κυσ-
 σήνη· εἶδος δεσμοῦ. οἱ δὲ ἐδρυπωκτῖαν. οἱ δὲ ξύλον {εν}, ἐν δὲ

9 nomen redire videtur v. 12 || 10 cf. fr. 4, 2s Ἐρμῆ κινάγχα
 . . . φωρῶν ἐταῖρος | nota φίλητην cum C Hes. Aesch. Eur. et
 Hesychio || 12 aut Σιμών]αξ aut Ἰππών]αξ | νυκτὶ 'noctu' ut
 o 34 Pind. Ol. 1, 2 | βου[π]λήνη? (Z 135) || 13 κατ. est 'delibera-
 vit', ut ap. Herod. 4, 76 τις Σκυθέων καταφρασθεῖς cf. ad v. 15 ||
 14 fr. 24a, 1 Μαῖα]δεῦ Κυλλήνις et 27 Κυλλήνις Μαῖα]δος Ἐρμῆ
 ex. aut ψ aut φ || 15 Hesych. s. κηλέστις· ὁ ἀπατεῶν (Suid.) ||
 16 in. ξ sscr. σ || 17 ad trim. rect. cf. 24a 1 et 66 || 18 ὅπον
 Schol.¹ || 19 εὔρων, ὄρων, εἶρον Schol.¹ εὔρων Schol.² v. l. ||
 V supplevit D. || 1 cf. Aesch. Pers. 496s πῆγνυν δὲ πᾶν ῥέ-
 εθρον ἄγνου Στρουμόνος et Suppl. 244s ἄγνος . . . Στρουμόν; addas
 Strab. 7 fr. 33 p. 331 αἱ τοῦ Στρουμόνος ἐκβολαὶ Apollod. 2, 5, 10,
 12 ('Ἡρακλῆς Στρουμόνος) τὸ ῥεῖθρον πλωτὸν ἐν ἐμπλήσας πέτραις
 ἀπλωτον ἐποίησε Mela 2, 30 Strymon . . . maiore . . . alveo erum-
 pit || 2 κυσσοχήνη i. ἐδρυπωκτῖα cf. Ar. Ach. 843 Vesp. 1070 Nub.

[⊖ (ἐξ)ε]βηξε καὶ σ' ἄρων[ίσας ἡδύ]
[πρὸς τῇ]ν σελήνην εἴ[δε? - ⊖ - - ⊖]

VI supersunt col. 1 scholiorum laciniae hae: iuxta col. 2, 10s
] τρέφει et] ἰσχύω, iuxta 16]σ.

col. 2

·[ωνο[. . . . .]
·[λ' ἦλθεν ο.[⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
[·]είον[·] ἀκεσ[⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
[γ]λήχωνος [⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
[κ]αί μ' εἶρεθ' ὅ [⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
εἰ πασ.[⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
κόνδι[. . . . .]
Υ) ἀλλ' ἐξ τε γν[μν ⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
Υ) χαμαιεπιφ[θύζ ⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
Υ) ἐκδύντες α[⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
Υ) ἐδάκνομέν τε κάφ[⊖ - ⊖ - - ⊖]

ἀμαρτάνουσαι αἱ πόρνοι ἐδεσμεύοντο | PHOT. p. 192, 18 || 3 HESYCH. σαρωνίδες· πέτραι ἧ αἱ διὰ παλαιότητα κεχηνηταὶ ὄρυες et σαρωνίς· ἐλάτη παλαιά (cf. Callim. hymn. Iov. 22 Parthen. 11, 4 Alex. adesp. 1, 10) et διασαρωνίσαι· τὸ προσποιητικῶς γελᾶσαι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ σαρωνίσαι || VI 1—24 PAP. 2174 fr. 16 p. 75ss

1085s | de iota (L.) inter η alterum et π inserto dubitat D., vide an hastula voces distinguantur || 3 ἐκβήσσειν Hippocr. saepius | Callim. fr. 216 Pfei. ἐβήξαν Herond. 3, 70 χολή<ν> βῆξαι || 4 cf. fr. 3, 5 || VI 1 ex. ο sive ε || 2 ante λ (δ?) in pap. sscr. sunt litterae deletae vestigia et υ sive littera altera || 4 γλήχωνος potius quam β[λ]ηχ-. nota accentum | cf. Hesych. s. βλήχων· γλήχων. καὶ οὕτως λέγεται. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης. καὶ τὸ ἐφήβαιον Suid. s. βλήχων· ἡ γλήχων. οὕτως λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς, ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης | cf. Hom. hymn. Cer. 209 Herond. 9, 12 v. RE XV 2024ss || 8ss margini sinistro v. 8—17 (18?) adscr. sunt diplex et antisigma sive alogus, σημεία interpretationis incertae cf. RE XI 1918ss, 1923s, 1926, 66, 19 cf. Hephaest. π. σημείων 4 p. 74, 15C. ἡ διπλή ἢ ἔξω βλέπονσα παρὰ μὲν τοῖς κωμικοῖς καὶ τοῖς τραγικοῖς ἔστι πολλή, παρὰ δὲ τοῖς λυρικοῖς σπανία || 8 γν[μν sumpsit D. ex v. 14, et ad hunc v. et v. 9 cf. fr. 59 || 9 cf. Theocr. 2, 61 λέγ' ἐπιφθύζουσα (7, 127) || 10 -δύ· pap. (sic) || 11 ad δάκν. cf. fr. 45, 6 | ex. φ an ψ

Υ) διέκ θυρέων βλε[π - - - ⊖ - - - ⊖]
Υ) μ' ἡμεᾶς λάβ[⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
Υ) γυμνοὺς ἐρυ.[⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
Υ) ἔσπευδε δημ[⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
Υ) ἐγὼ δ' ἐβείνε[ν - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
Υ) ἐπ' ἄκρον ἐλκλων, ὅσπερ, ἀλλ' ἄντα ἰψύχων,
— κλαίειν κελευ[⊖ - ⊖ Βού]παλο[ν - ⊖]
[κ[. .] μ' αὐτίκ' ἐξ[έω]σεν ἐκδεπ[⊖ - - ⊖]
[καὶ δὴ πλ τοῖς ἐργ[οῖσιν εἰχομ[⊖ - - ⊖]
[ἐγὼ μὲν ὥσπερ[ερ . . .] ' . . οντὶς τι . . [ ]
σφάζ[ειν ὑπέ. [|] φαλ . . . [ ]
infra schol. [τ]ὴν αὐτὴν διάνοιαν οὕτω[. . .]
[. . κ]εφαλαίω[. . .] [.] [.] [.] [.] [.]

VII

κη[λ]εῖς
[⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖] κωτίλλη[⊖]

SCHOL. 12 PAP. 2176 fr. 14 p. 94 ἐκοσμ[. . . διέκ] | θυρέων[. . .] | [. .] υρ- ο [. .]

17 HEPHAEST. 5 (π. λαμβικῶ), 4 p. 17C. (τὸ χωλὸν δέχεται) ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ σπονδεῖον, ὅτε καὶ τραχύτερον γίνεταί· [17] | SCHOL. Heph. B 269 c. | [ ] desunt in pap. || VII 1—23 PAP. 2175 p. 81a fr. 1

12 O 124 διέκ προθύρου || 13 ad accentus contulit L. Schol. Od. 4, 294 | intellege μὴ ἡμέας | λάβ[ ] pap. ut videtur || 16 βεινεῖν exhibit Hesych. sub βειν-, non sub βιν- || 17—19 novum fragm. addidit L. Pap. Oxyrh. vol. XIX p. 150 || 17 εἰ pap. cum Schol. Hephaest., cuius εἰς || 18 diplen in mg. vidit L., non obelus || 19 ἐξ[έω]σεν L., qui fr. b adglutinavit | Hom. dixit ὄσα sim., idem Iones | ex. ἐκδετ eodem versus loco leges Pap. fr. 17c 7 || 20 δὴ πλ redivit fort. PAP. 2176 fr. 2 + 8, 3 || 21b]· ωρν?]· σρν? pap. | fr. 4, 2 Μηιονισί usurpavit, quod in pap. foret μήιονισί. quam ne legeres terminationem, scripsitne antiquarius -νισί[?] 22 fragm. parvum in initio adiunxit L. Pap. Oxyrh. vol. XIX p. 150 | post ὑπέ. (sic pap.) τ sive ξ cognoscere sibi videtur L., qui sub v. finem de λογι (veri similis λογι) cogitavit || VII 1 κη· εἰς pap.: suppl. D., synonymon fere verbi κωτίλλειν: sub κη εἰς numeros κη' et εἰς latere censet L. || 2 ex. post η vestigium certum unius litterae (ε?), nisi tres perierunt | κωτίλλειν Hes. op. 376 Theogn. 363. 852 Phocyl. 14, 2 | persuadere sive fallere conatur Iuno Iovem et Ilithyias (T 103ss Apollod. 2, 4, 5, 5 al.) in Hercule et Eurystheo nascentibus

[σ - υ - σ - υ -] ν ἀποπνίξει
 [σ - υ - σ - υ -] (σ) εὐμηκίων
 [σ - υ - σ - υ -] αἱ [τ] δ' [μῆ] νυτρον
 [σ - υ - σ - υ -] ἄλλο [τ] ι π[ρ] ῆσσε
 [σ - υ - σ - υ -] ἀνχενοπλήγα
 [σ - υ - σ - υ - σ] ἄνθρ[ω] πον
 [σ - υ - σ - υ -] καταδίζουσι
 1 σπονδῇ τε καὶ σπλάγχνοι, σιν ἀγρόης χοίρον
 [σ - υ - σ - υ -] ὕδρον ἐν Λέρονι

10 ATHEN. 9, 375c χοίρον δ' οἱ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς Ἰππῶναξ. [10] | | desunt in papyro

3 -πνίξει certum est in pap. ἀποπνίγειν Batrachom. 119. 233 Herod. 3, 150 Callim. iamb. 1, 300 (fr. 191 Pfei.) | agitur de leone Nemeaeo. cf. Apollodor. 2, 5, 5, 3 Diod. 4, 11, 4 || 4]νμηκίων legit et supplevit D.:]νγ. κων (L.) εδμ. intellegit D. de sagittis et iaculis (Iul. or. 2, 60^a), quibus frustra occidere leonem Hercules conatus est (Apollod. 2, 5, 1, 2): num praecessit βελών in trimetro recto? || 5 in.]αἱ potius quam]ν L. | Hom. hymn. Merc. 264 οὐκ ἂν μὴνυτρον ἀροίμην (364); num μὴν. spectat ad nuntium, quem leone interfecto Herculi Eurystheus misit Cypreo praecone usus (O 639s Pind. Ol. 3, 28 cum schol. Apollod. 2, 5, 1, 4s)? || 6]λλο. ιπ. ησσε pap.: spatia sufficiunt et τ sive θ et ρ sive λ inserendis, cum π fere integrum sit, quamquam π[λ]ῆσσε refutat L. | rettulit D. verba ad Herculis labores Eurysthei iussu alium alibi subeundos potius quam ad hydrae capita, quae ferit Hercules, modo hoc, modo illud (cf. Apollod. 2, 5, 2, 3 τῷ ῥοπάλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνένει ἐδύνατο), quoad caput immortale gladio abscideret (v. 7 ἀνχενοπλήγα) cf. II 332 πλήξας ξίφει ἀνχένα et Apollod. 2, 5, 2, 5 τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας; sed hydra demum appellatur v. 11s. sunt qui cogitent de Geryone (Eur. Herc. 423s), quo in labore Herculem gladio quoque cinctum videmus (RE Suppl. III 1063, 10s) || 7 ἀνχ. novum. cf. 12, 1 διοπλήγα et βουπλήξ et ἡλιοπλήξ (hoc Callim. iamb. 1, 219 fr. 191 Pfei.) || 8 εἶδος ἀνθρ.? || 9]καταδίζουσι aut]καταδίζουσι pap.: ex Anacreont. 27, 2 suppl. L.]ν]καταλίζουσι praefert D. νύ]κα δ' ἴζουσι (i. noctu autem sedent cf. Pind. Ol. 13, 76 Herod. 1, 181 ad adv. νύ]κα) || 11s cf. Hesych. ὕδρος· ὄφις et ὕδρον· ὄφως εἶδος et B 723 et Callim. iamb. 1, 218 fr. 191 Pfei. | ad rem contulit iam L. Panyass. Heracl. 3. addas Apollod. 2, 5, 2, 1ss de hydra Lernaia et canero ab Hercule, quem in pede momorderat, necato, praeterea Herod. ap. Schol. Plat. Phaed. 89c p. 233 H. (= FHG II 32, 13 Hygin. p. a. II 23 p. 65B.)

[σ - υ - σ - υ -] ἀρκίνον συνέτραιπε
 [σ - υ - σ - υ -]]ρεσθαι φιλήτην
 [σ - υ - σ - υ -]]κατηρῆσθαι
 [σ - υ - σ - υ -] φρονα π[σ - υ -]
 [σ - υ - σ - υ -] τέρην. [σ - υ -]
 [σ - υ - σ - υ -] . τν. [σ - υ -]
 [σ - υ - σ - υ -] Κέκων . . [σ - υ -]
 [σ - υ - σ - υ -] . ετην . ρ . [σ - υ -]
 [σ - υ - σ - υ -] . ναι . . [σ - υ -]
 [σ - υ - σ - υ -] νρομ . [σ - υ -]
 [σ - υ - σ - υ -] . ι [σ - υ -]
 [σ - υ - σ - υ -] . ἄλ [σ - υ -]

VIII [σ - υ -] λαστ'οντρο . . [σ - υ -]
 [πριν ἤλθο]ν ἐς Μίλητον, ἐξεκ[σ - υ -]
 [ἀκροῦς Λάδην]ν νησίδα τερματιζ[σ - υ -]
 [νὺν δὴ θέμι]ς σφιν κἀγορὴ πεπο[σ - υ -]
 [σ - υ -] νου κοι . ηκ . . ειτ[σ - υ -]
 [σ - υ -] κα]ταν]ήσαντο καὶ δ . . ἀπο[σ - υ -]

VIII 1—14 PAP. 2175 fr. 2 p. 82s

13 de Cerberi fure ([. . . κινὸς γε]νέσθαι φιλ.) locutus est poeta fr. V 1, 10, X. cf. Ar. ran. 605 τὸν κιννοκλόπον || 14 cf. fr. 13 I 454 πολλὰ κατηράτο || 15 num κακό]φρονα? cf. Pind. fr. 211 Eur. Heracl. 372 Suppl. 744 Aesch. Ag. 100 || 17]ων? pap. || 18 de Κέκ. cf. fr. X 14 et fr. 5 || 19 num]ρε et ντο pap.? || 20 ex. sive γ[σ - υ -], sive π[σ - υ -] || VIII supplevit D. praeter 10 et 11 (hoc ex 36 Kn.) L. || 1 -στοντραχ[σ - υ -] L., qui supplevit τράχ]ηλον || 2 ex. gr. supplevit D. | ex. potes ἐξεκ]λησθεν, -λήσθεν (sim. Rehm quoque) + γάρ et ἐξεκ]ηρύχθεν, quod est t. t. de publico exilio. cf. Herod. 3, 148 ἐκκηρυγμός Schol. Φ 575: sed particula aegre desideraretur || 3 Λάδην suppl. D. ex Herod. 6, 7 συλλέγεσθαι τὴν ταχίστην ἐς Λάδην προαναμαχήσοντας Μιλήτων· ἡ δὲ Λάδην ἐστὶ νήσος σμικρὴ ἐπὶ τῇ πόλει τῇ Μιλήσιων κειμένη cf. Hecat. FGrHist I 1 fr. 241 Thuc. 8, 17, 3 Strab. 14, 1, 7 p. 635. Strab. 9, 4, 2 p. 425 legitur ἄκρα τερματίζονσα τὸν Ὀπουντίον κόλπον || 4 in. || potius quam ο | suppl. D. sec. Herod. 6, 10s | ἀγορὴν ποιήσαντο sim. leguntur Θ 2. 489 Y 4 Hom. hymn. Cer. 92 | cf. A 807s ἵνα σφ' ἀγορὴ τε ἦν ι 112 τοῖσιν δ' οὐτ' ἀγοραὶ . . οὐτε θέμιστες || 6]ταν, addito ex Pap. 2176, fr. 8, 11 (]τανησαν[το] κα]τανησαντο tentavit D. conl. Herod. 6, 97 τρυήμοντα τάλαντα κατανήσας ἐπὶ τοῦ βοιωτοῦ

[ο - υ - εγ] γνός . ης εαλατ . . . ς αι [- ο]
 [ο - υ -] εγός κ[α]ρκίνωι κ . . ηρα[ο]
 [ο - υ -] η ιέρειν . η [α]ρτ . . κατ[- ο]
 [φυσών μαριλῆν] ἀ[σ]βόλ[ου] κασιγ[νήτην]
 [ο - υ - ο -] πασιπαληφ[α]γον γιρόμφιν
 [. . . . .] κινά[. . . . .]
 [. . . . .] ς η[. . . . .]

10

IX v. 1 et ■ perierunt, ceciderunt v. 2 in] . . ρξεν[(sive) . . υξεν[ ],
 v. 3 in τ' ἔγραψ[ε], v. 4 in] . ρον, v. 6 in] . σε[, v. 7 in] ρρήσ-
 σων, v. ■ in ἦρ[α]ξε

] οὐ

[ο - υ - ο -] δακ[τύλους μεταστρέψας .

10

10 PHRYN. ap. Bekk. Anecd. 1, 17, 22 ἄσβολος θηλυκῶς λέγου-
 σιν, Ἰππῶναξ δ' ἀρσενικῶς (= fr. 105 B.4) || 11 PHOT. 401, 9
 πασιπάλῃ τὸ τυχόν (cf. Ar. vesp. 91), οἱ δὲ κέγχρον, οἱ δὲ τὰ
 κέγχρωνα ἄλευρα. Ἰππῶναξ πασιπαληφάγον (sic Pors.; πασιπάλῃ
 φάγων) γρόμφιν | EUST. in Od. 1752, 12 Ἰππῶναξ δὲ γρόμφιν
 λέγει εἴτε καθόλου πᾶσαν ὅν δηλῶν, εἴτε τὴν παλαιὰν τῇ ἡλικίᾳ |
 HESYCH. γρομφάς· ὅς παλαιά. σκρόφα. ὁμοίως καὶ ἡ γρόμφις ||
 IX 1—25 = PAP. 2175 fr. 3 p. 83s (+ Add. p. 184) + fr. 4
 p. 184

7 ἔγγος τῆς θαλάτ[τ]ης, quod redire videtur in Pap. 2176, 8, 14s,
 multum habet offensionis et propter dialecti Atticae formam (sed
 cf. Anon. 5, 8) et propter spatium exiguum inter τ et ς, quod dua-
 bus litteris latioribus τ et η vix sufficit | ex.]σα[ι aut]σδ[ι pap. ||
 8 si Ζ' εὐς explere licet, locutus est poeta de Iove Osogo (Osogoa)
 et paguris, cancribus maritimis. cf. Δία Ὀσογόαν (Ζηνοποσειδῶνα)
 Carum in nummis Mylasenis ap. Myth. Lex. VI 754, 1ss RE XI
 1670, 17ss Io. Schaefer De Iove apud Cares culto (Diss. Hal.
 1914) 387ss | ex. ηρα[vel ηρχ[(L.) pap.: in κατήραξε cadit fr.
 16, 2 || 9 perit velut σφάγιον | ιέρειν[σε]ν? -[σα]ν? de Onitadarum
 sacris (ιέρηια) cf. Ditt. Syll.³ 57, 33ss || 10 φυσών D., L. μα-
 ριλῆν — pap. exhibuisset μαριλῆν (cf. fr. III 9) — ex fr. 29. 16 Kn.
 (= 55. 38); cf. 70 A B.4 βολβίτον κασιγνήτην | ad rem cf. fr. 38
 Aesch. Sept. 494 (de Typhone fremente) λιγνὴν μέλαιναν, αἰόλην
 πυρός κάσιν || 11 fr. 17 Kn. cognovisse sibi videtur L. || IX sup-
 plevit D. praeter 12 ἀπέγον (ex fr. 1 Kn. = 12, 2), 14 δοκῆι, 21s
 (ex fr. 7 Kn. = 19) L. || 3 sive ἔγραψ[α], in γράφης cadit 45, 1 ||
 8 in mg. ἔρρησσε (v. l. potius quam schol. cum et ἦραξε placeat
 et ἔρρησσε [L.]) cf. Pap. fr. 22 ἐξαράσσα

[ο - υ - ο - ο -] ος τε καὶ δούδην
 [ο - υ - ο -] ψων δ' αὐτὸν ἀσκαρίζοντα
 [πρός τ' αὐτὸ]ν ἐν τῇ γαστρὶ λάξ ἐ[πώ]ρου[σ]α·
 [ο - φορηθ]εῖς, μὴ [δ]οκῆι με λασθαίνειν
 [ο - υ - ο - ο -] ῥό[δ]εν ἐπιβρύκων
 [ο - υ - ο - ο -] ιον καταπλ[ι]ξ[α]ι
 [ο - υ - ο - ο -] ἐξέδυσσά-την χλαῖναν
 [ο - υ - ο - ο -] τοὺς πό[δ]ας περινήσας
 [ο - υ - ο - ο -] τήν] θύρην ἐπάκτωσα
 [ο - υ - ο - ο -] . τὸ πύρ κατακρύψας
 [ο - υ - ο - ο -] βακκάρε, δὲ τὰς δ[ε] [ε] [ι]ρας
 ἤλειφον . [ἔσ]ην δ' εἶχον, [ο] [ι]νην περ Κρο[ι]σ[ι]ος

15

20

IX 11 cf. HESYCH. δούδην· εὐκόλως, ἡ ἀθρόως ἐπιτρέχοντες.
 οὕτως Κρατῖνος [fr. 441 K.] || 14 HESYCH. λασθαίνειν· κακολο-
 γεῖν || 15 cf. HESYCH. ῥόδεον· εὐχρον. εὐώδες. εὐειδές | TZETZ. in
 Π. 15 p. 793 B. καὶ ἀντὶ τῶν δασέων ψιλὰ ἐξεφώνων, ὥς ἔχει ἡ
 ἀρχαία ἰωνική, ἐπιβρύκων ἀντὶ τοῦ ἐπιβρύκων || 21 ATHEN. 15,
 690^a παρὰ πολλοῖς δὲ τῶν κωμωιδιοποιῶν ὀνομάζεται τι μύρον
 βάκκαρις· οὗ μνημονεύει καὶ Ἰππῶναξ διὰ τούτων [21. 22] |
 HESYCH. βάκκαρις· μύρον Λύδιον

11 trimetrum hic rectum legis, cf. cod. A Athenaei fr. 39, 1
 δούδην et Heliodor. ap. Priscianum ad fr. 24a, 1 || 12ss ex. gr.
 suppl. D. || 12 cf. fr. 12, 2 | sive ἀπο]ψών L. | ἀποψήν legis ap.
 Herond. 4, 17, 7, 13 || 13 Lucian. asin. 31 πρὸς αὐτὸν λάξ ἐκίνησα |
 ἐ[πώ]ρουσα supplevit D. ex Ap. Rhod. 2, 106s: ἐ[πώ]ρου[σα] L. ||
 15 ἴδεν pap., cf. A. P. 6, 102, 2 ῥόδεας σταφυλῆς praecedentibus
 v. 1 γεραιοφλοῖα τε σῦκα et Eur. Med. 841s εὐώδη ῥόδεων πλόκων
 ἀνθέων cum Hesycho. s. ῥόδεον | ἐπιβρύκων ssc. κω pap., cf. 39, 7
 καταβρύκων, A. P. 7, 433 ἐπιβρύκων(α) et Tzetz. in Π. 15 p. 793 B.
 sed Herond. 6, 13 ἐπιβρύκουσα || 16 -πλ. ξα pap.: inter λ et ξ
 neque ε neque η legi potest, ι veri simillimum | cf. Hesycho. κα-
 ταπλιγῆσαι· κατακρατηθήσῃ . . . τὸ οὖν κατακρατῆσαι (καταπλιξαι
 ci. Dind.) μετάγοντες ἀπὸ τῶν κυλιόμενων καὶ τοῖς ποσὶ κατέχουσιν.
 adde Hesycho. s. πλιγμα; cf. διαπλίστω Archil. 60, 1 || 17 in τήν
 χλαῖναν cadit 25, 1 || 18 cf. Herond. 5, 30 ποδόψηστον || 19 -ραν
 ssc. η pap. | Ar. Lys. 264s κλήθροισι δὲ καὶ μοχλοῖσιν τὰ προπύλαια
 πακτοῦν. idem verbum occurrit ap. Archil. 187 B.4 Soph. Aiac.
 579 || 20 cf. fr. III 10]ς δὲ καὶ πύρ οὐκ ἐσέρχονται . ο] ? ||
 21 cf. Semon. 16 Schol. Aesch. Pers. 42 || 22 ἤλειφον ἐσθ' οἷη
 (A ἐσθι δ' οἷη E) περ κρόκος Ath. ἡλ. ἐστι δ' οἷα περ κρόκος - ο B.:
 ]μην περ κροισσο (ceteris deletis) pap., unde patet antiquitas in
 nomine Κροῖσος iota et sigma lunatum in κ conglutinavisse

[- - - -] ε]ν Δασκυλείωι
 [- - - -] ξιωνν[.] ωι[
 [- - - -] ρβοδ . δόντε[ς]
 [- - - -] ωιωννα[.]⁴ [-]
 [- - - -] π . χ . σόρο[ξ]
 [- - - -] λόγων κα[ται]κίξ[ ]
 [- - - -] ρσυλασ[-]
 [- - - -] ἀνδρός ον[- - -]
 [- - - -] ται καθη . . . (.) αι
 [- - - -] νενυχμένωι προκτώι
 [- - - -] ρι σημαίνων
 [- - - -] σελλή πόρνη
 [- - - -] γα . μιν εξορύξιαγ
 [- - - -] ακι . ρορ . (.) νήσου
 [- - - -] ες κατὰ κνίσην
 [- - - -] . ικίς κν . . τι . ες ναρ . [-]
 [- - - -] . Σάμου λοφοροῶγας
 [- - - -] αμπαλων . τ . σ . . . .
 [- - - -] . πατον δι[- -] || -

5

30

35

40

antiquarium; idem error in cod. A Athen. carm. pop. 43, 4 ἐκορης pro εἰσορης. in idem nomen versum Hipponactis cecidisse nemo non videt. unde efficitur, ut inter οἶνον et ἡλειφον quattuor intercederint syllabae, quas ex. gr. expl. D. ἴσσην δ' εἶχον. de hoc versu egisse putat D. Schol. Pap. 2176 fr. 18 p. 185 L., ubi legitur ρ[.], μ[ρ[.], σος βα[.], τοικί[.], quattuor versuum initia (cum schol. [τον], quorum alterum-tertium supplet Κροῖ[.]σος βα[.], σιλεύς . . .) || 23 num hoc Δασκύλειον (a Dascylo, Gygae, Lydii regis, patre, cf. Alex. Aet. 6, 6 cum adn.) idem atque ὁ ἐν Δασκυλείωι νομός Bithyniae (cf. Herod. 3, 126. 6, 33 Thuc. I, 122, 1 Xenoph. Hellen. 4, 1, 15 alii; cf. RE IV 2220, 5)? adhibuit L. Steph. Byz. s. Δασκύλιον . . . ἐν δαίμων . . . καὶ Ἀρκάδιος διὰ τῆς εἰς διφθόγγου γράφουσι τὴν ἁ συλλαβὴν || 25]ρβοδ[.] pap. potius quam]μροδ[.], hoc L. cf. fr. 45, 3 || 28 κα[ται](-τηι)κ[.] potius quam κα[τοι]κ[.] | κατήκισται π 290 τ 9, med. Eur. Andr. 827 || 29 in.]ο potius quam] ω | cf. Hes. scut. 480 σύλασκε || 32 cf. Epicuri γαργαλισμὸς ἡδονῆς et νύγματα ap. Athen. 12, 546^e [fr. 413 Us.] || 34 cf. σελλός, σελλίζει (Hesych. ἀλαζονεύει) nominaque propria Σελλοί (II 234) et Σελλέα Pap. 2175, 5. 3 || 35 in.]ν sive ικ[.] | Herod. 8, 116 ἐξώρνε αὐτῶν ὁ πατήρ τοὺς ὀφθαλμούς Polluc. 8, 77 τὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττων || 36]ακι sive]άκι pap. || 38 νάρ[δου]? || 39 in. ἐ]κ[.]

[. . . . .] . ε . ε . σενδεξ[-]
 [. . . . .] ν λαλα . . . .
 [. . . . .] ιε . ψ[
 [. . . . .] . . . . χορῶι . . . [-]
 [- - - -] ξαράξ[ας] ποῦν
 [δ δ' ἐξολισθῶν ἰκέτευε τῆ]ν κροάμ]βην,
 [τὴν ἐπτάφυλλον, ἣν θύεσ]κε Πανδῶ]ρη,
 [Θαργηλίοισιν ἐγγυτον π]ρὸ φαρμακ]ιοῦ,
 [- - - -] μέ]τωπον καὶ πλ[εύρας]
 [- - - -] ριος λαιο . (.) πη[-]
 [. . . . .] . . . . . [

45

50

X Ψ Σάνν' ἐπεὶ δὴ ῥῖνα θεό[συλιν τρέφ]εις
 καὶ γαστρὸς οὐ κατακρα[τεῖς],
 λαιμῷ δέ σοι τὸ χεῖλος ὥς ἰερῶι, διοῦ
 [- - - -]
 τοῖς μοι παράσχεις, ὦ [- - - -] ν
 σὺν τοῖ τι βουλευῆσαι θέ[λω]

5

47—49 ATHEN. 9, 370^a μή ποτε δὲ ὁ Νικάνδρος μάντιν κέ- κληκε τὴν κροάμβην ἱερὰν οὔσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἰππώνακτι ἐν τοῖς Τάμβοις ἐστὶ τι λεγόμενον τοιοῦτον. [47—49]. καὶ Ἀνάνιος δὲ φησιν. [fr. 3] | HESYCH. κροάμβη· ῥάφανος καὶ ἑτέρα λάχανα || X 1—14 PAP. 2176 fr. 1 + 3 col. I + fr. 1 col. II || 3 SCHOL. Nicandr. Theriac. 470 K. 'μαιμώσων' ἀντὶ τοῦ ζητῶν καὶ δομῶν· γράφεται καὶ 'λαιμώσων' ἀντὶ τοῦ πεινῶν, ὥς Ἰππῶναξ· [3 (λαιμῶι vel λαιμώσσει C)] | cf. HESYCH. λαιμῷ· εἰς βρώσων ὥρμηται | L non exst. in pap.

46 legit et supplevit D.; ad ἐξ. cf. fr. 23 Semon. 7, 17 Ar. eq. 641 (τὴν κυκλῖδα) et ad ποῦν πόδα cf. Aesop. fab. 81 p. 169s ed. Chambry || 47 cf. ναι μὰ τὴν κροάμβην Anan. l. c. cum adn. || 49 Ditt. Syll.³ 57, 20 ἐς μολπῶν ἢ πόλις διδοῖ Ταργηλίοισιν ἱερ(ῆ)ον τέλειον | de ἔργ. disputavit Athen. 14, 644^{ed}. 647^a || 51]ριοσγν . [.] πη[L. || X restit. L., P. Maas Cl. Qu. 36 (1942), 54ss K. Latte Philol. 97 (1948) 37ss | de metro v. Fraenkel, Latte l. c. 41 || 1 θεό[συλιν L. | τρέφ]εις Latte, Snell || 2 [τέεις L. [τεῖς Latte || 3 huc traxit Maas || 5 τοῖς agnoverunt Maas, D., Latte; cf. Plat. Crat. 396^a | ὦ [κατάφρητον κακόν]ν Latte || 6 suppl. L. | ad τοι enclit. cf. fr. 29, 3, 24a, 2

SCHOL. fr. 1 col. I

Ω Σάνν' ἐπει δὴ θίνα θεόσυνιν τρέ-
 [φ]εις καὶ γαστροὺς οὐ κατακρο[α]τεῖς· κύ-
 [ρι]ον ὄνομα Σάννος δι' αὐτοῦ λέγεται. ἄλλοι
 [δὲ] πεποιῆσθαι φασιν παρὰ τῇ[ν] σαννά-
 [δα.] Κρο[ή]τας δὲ τὰς ἀγρίας αἰγας λέγειν σαν-
 [νάδας παρίστη]σιν Πολέμων ἐν τοῖς πρός
 [Ἀντίγονον καὶ] Ἀδαῖον· τὰς δὲ αἰγας ἐπὶ
 [. . . .] ποπλήκτους εἶναι καὶ
 [. . . .] καὶ ἐν τῷ βίῳ τ[οῦ]ς εὐή-
 [θεις λέγεσθαι] ζ[υ]μεν [. . .] λλουδετον
 [. . . . .] ν. ὦ Σά[ν]ν' ἐπει δὴ θίνα
 [θεόσυνιν τρέφεις], τοὺς μοι παρσάχες ὦ
 [. . . . .] ν, σὺν τοῖς τι βουλεύσαι θέ-
 [λω. . . . .] τῇ[ν] ἐροόσυνιν θίνα
 [. . . . .] ν[ε]· [α]κροντος αὐτοῦ

1 θεόσυνιν L., cf. 14 | τρέφ[εις] Latte, φέρ[εις] D. || 2 v. supra;
 κύριον Maas, Latte || 3 L., Maas || 4 init. Maas | τῇ[ν] σαννάς
 Maas, σαννάδα Sn. || 5 Κρο[ή]τας Latte, D. || 6 σαν[νάδας] L. cf.
 Hesych. | παρίστη]σιν Latte || 7 L.; cf. FHG III 108ss || 8 et 9
 fin. suppl. fragmento || (cf. Pap. Oxyrh. vol. XIX p. 153) ||
 10 Latte | ad ζ[υ]μεν cf. Croenert Mem. Herc. 96 || 14 init. L. |
 ἐροόσυνιν agn. Maas

SCHOL. fr. 3 + 5 + 4 (eiusdem columnae atque fr. 1 col. I)

[. . . . .] λαμβάνει δέ σοι τὸ
 [χεῖ]λος ὡς [ἐρω]ιδίου· [ἀπὸ] τοῦ λαμποῦ ὡς αν-
 [. . .] ωσει. [. . .] ἐλεγε. ἀρπ[ακτικόν] δὲ τὸ
 [ἀρ]πεσθ[ε]ν ὁ ἐρωιδίος, ὅθεν] κ[αὶ] τοῖς περὶ τὸν Ὀ-
 θυ[σ]σ[α] ἐν τῇ[ν] νυκτ[ι] γηγ[ε]σθ[α]ί Αθηναῖοι ἐπι-
 πέμπ[ε]ι τ[οῦ]το τὸν [οἰ]ωνόν ἀρπασομέ-
 νοις δῆλο[ν] ὅτι γὰρ
 να ὥσπερ καὶ γὰρ
 ἐρωιδίον Παλ[αμ]ήδης? γρά[φ]ει
 εἰ, ὡς ἐρωιδίου ὡ[ς]
 ος ἐκτιθεῖς τα[ύ]τα
 καθηγησάμεν[τα]
 [. . .] τ[αῦ]τα
 με[ν], κα[ὶ], ὡ[ς], εἰ

■ L. || 3sq. ὡς ἀν[α]δ[ω]ς ἐτ[ρω]γε, λέγει L. Latte ὡσαν[το]ς
 βρ[ω]σας, δ[α]ς ἐλεγε ν. D. || 4 ἀρπ[α] L. || 5 L., sed ὅθεν Latte
 (ἐστιν L.) || 6—11 L. || 6 νυκτ[ι]. cf. K 274 || 8 νοις. Δῆλον ὅτι γα-
 στ[ρ]ο[ν] (?) Latte, νοις δῆλον ὅτι τὰ [ὄπλα, ὅτε] ἔκτανον Δόλω[ν]α D. ||
 10 de Palam. v. C. Wendel RE XVIII 2, 2512s; Latte l. c. 45 ||
 11sq. οὐκ] εἰ Latte. καίπερ οἱ πλείστοι] εἰ ὡς ἐρωιδίου ὡ[ς] καὶ
 . . . Εὐφρόνιος ἐκτιθεῖς τὰ ποιήματα D.

[. . . . .] τοὺς βρα[χί]ονας

καὶ τὸν τράχηλον [. . . .]

κα[ὶ] μὴ σε γαστρή[ν] [. . . .]

[. . . . .]

πρῶτον μὲν ἐκδύς νεο[ν] [. . . . .]

[. . . . .]

[. . . . .] αὐλήσει δέ σοι

Κίκων τὸ Κωδά[λον] μέλος

7 ἰδέ, ἰδού vel simile quoddam suppl. || ■ νεκρός εἰ Latte, sed
 propter legem Porsonianam ἐφθίνου vel ἐφθισο (Snell) prae-
 ferendum || ■ fin. λάβη Snell || 11sq. sententia erat: salta et
 medicamentum bibe || 14 de Ciccone sacerdote cf. fr. 5 (Latte
 l. c. 43) | de Codalo cf. Athen. XIV 624b Masson l. c. 306ss |
 μέλος suppl. Latte

SCHOL. fr. 1 col. II

αλ[φ] τοὺς
 βρα[χί]ονας καὶ τὸ[ν] τράχ[η]λον [. . . .]
 κα[ὶ] [. . . . .] μὴ σε γαστρή[ν] [. . . .] στρό-
 φο[ν] λέγει καὶ γαστροὺς ἀληθῶ[ς]· οἱ γὰρ σπασ-
 μῶι συνεχόμενοι εἰσθασ[ι] χειροὶ πιέζειν
 τὴν γαστέρα εἰς ἀπόδ[ε]ξιν [τοῦ] ἀπονενε-
 κρῶσθαι. ἰδε σοὺ φησιν τοὺς β[ρα]χίονας
 καὶ τὸν τράχηλον, ὅτι ἐφθιν[ε]
 κατεσθίεις, καὶ μὴ σε κατα[ύ]
 μος. πρῶτον μὲν ἐκδύς νεο[ν] παραι-
 νεί αὐτῷ πρῶτον χειρονομ[ία]
 φάρμακον πιεῖν. ῥαδίως γὰρ [οὕτω] τὸ
 φάρμακον ποιεῖν καὶ ἀναδοῦ[ναι]
 αὐλήσει δέ σοι Κίκων τὸ Κωδά[λον] μέλος· παρα-
 σκευ[ά]σας δὲ τὸν Κίκωνα

2sq. L. || 4 μὴ D. || 4sq. στρόφον L. λέγει στρ. καὶ τὴν Latte,
 στρ. λέγει καὶ Sn. || 5 γαστροὺς L., cetera Latte || ■ Latte || 7 Maas ||
 8 ἰδέ pap., def. Maas et D. (δέ L.) | ex. L. || 9 ἐφθίν[ου] δασπερ
 Latte || 10 καὶ μὴ σε κατα[λείπει] λί[μ]ος Latte καὶ μὴ σε κατα[κτεί-
 νη] σπασ[μ]ός Sn. | in verbis κατεσθίεις καὶ μὴ σε κατα[λείπει]
 λί[μ]ος iamb. claud. cognovit K. Rupperecht, qui ad 33 pro -
 3, 3. 27. 36 al. et ad μὴ K 329ss Ar. av. 194 Eccl. 999s Soph.
 Trach. 1089 al. contulit || 11 L. || 12 χειρονομ[ία]σιν τὸ Latte ||
 13 ποιεῖν pap.¹, πινει pap.² | suppl. Latte || 14 ποιεῖν pap.¹, πινει
 pap.², ποιεῖν rest. Latte | suppl. L.; cf. Hippocr. epid. 4, 30
 (V174L.) || 15 supra lin. τὸν κωδάλον [νόμον] suppl. Latte

XI [. . . . .]ς χηραμόν, [δ]που οἱ
 [ἵπνοι κ]αίονται· λέγει δὲ τὰς καμεί-
 [ρους· ἵπ]νός δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξ[ε]κτιούν
 [τὸ . . . .]λόμεν[ον] ἐν τῷ στατὶ δ-
 [δωρ . . . .]ενδ[ι]τρούλη ἡ[ς] φησιν
 [ca. 17 ll. . . .]εσθαι χ. ορ. [. . .]
 [ca. 12 ll. . .]ε γυναικ[οῦ]πιπν· λ[. . .]
 [ca. 10 ll.]τώματα τὰ ἐναπολ[ειψ]-
 [θέντα τῷ κλι]βάνῳ περικαυμα[. . .]
 [ca. 11 ll. . .]νας οὐς ἐνοι ἀτ[ι]α-
 [ράγους καλοῦσιν . . .]νισ[. . .]αρα[. . .]η[. . .]
 [εκτε]

XII τρ[ι]τα]ιον ἐκ κήρυκο[ς] ἄσμε[ν. . . τ]έ μιν.

XI PAP. 2176 fr. 6 (sec. P. Maas, Cl Qu. 36, 1942, 133) || ■ ERO-
 TIAN. 45, 12 ἵπνός· κάμνος; sed cf. Latte l. c. 44s || XII PAP.
 2176 fr. 8 (cf. Pap. Oxyrh. vol. XIX p. 153)

XI 3 [. . .]ποι pap. [δ]που Maas || 4 ἵπνοι suppl. Maas | ad ἵπ. cf.
 Herod. 5, 92η || 5-7 suppl. L. || 5 ἐξ. Hippocr. art. 50 Aët. 15, 14 ||
 ■ cf. Latte l. c. 45 || 9-13 suppl. Maas (11 κλι etiam L.) ||
 9 Maas confert γυναικοπίτης ap. Eustath. 851, 54, quod ex Hippo-
 nacte sumptum esse suspicatur || 12 supra lin. est scholion τὰ
 κεκλι]σμένα τῶν ἄρτων . . . [| ατ[ι] correctum ex απ[; ad ἀττά-
 γος Maas inter alia cf. Athen. 646e || XII suppl. L. | κήρυκος
 dedit Schol. | cf. Latte l. c. 44, 1 Masson l. c. 312ss

ANANIOS O ION (?)

IAMBOI

1. (2) χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τᾶλλα. 2 Kn.
2. (3) εἴ τις καθείρξει χρυσὸν ἐν δόμοις πολλόν 3 Kn.
 καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δύ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
 γνολή κ' ὅσαι τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.
3. (4) καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
 ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κοράμβην.

1 HERACLID. PONT. ap. Athen. 14, 625e φασὶ δὲ Πύθερμον τὸν
 Τήιον ἐν τῷ γένει τῆς ἀρμονίας [αὐτοῦ] τοῦται ποιῆσαι σκολιὰ
 μέλη, καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν Ἴωνικόν Ἰαστὶ κληθῆναι τὴν ἀρ-
 μονίαν. οὐτός ἐστι Πύθερμος, οὗ μνημονεύει Ἀνάνιος ἢ Ἰππώ-
 ναξ ἐν τοῖς Ἰάμβοις (. . . καὶ) ἐν ἄλλῳ οὕτως. [1] λέγει δ'
 οὕτως ὁ Πύθερμος [scol. 1]: οὐδὲν ἦν ἄρα τᾶλλα πλὴν <δ>
 χρυσός || 2 ATHEN. 3, 78f καὶ Ἀνάνιος δ' ὁ λαμβοποιὸς ἐφη.
 [1-3] | STOB. 4, 33 (σύγκριστις πενίας καὶ πλούτου), 12 p. 800 H.
 [SMA] Ἰππώναντος. [1-3] || 3 ATHEN. 9, 370ab cf. Hip-
 pon. 40

de Ananio cf. Schmid-Stählin I 1 (1929), 402 Geffek. GrLG
 I 96 Anm. p. 100 || 1 χρυσοῦ ci. Kn. | ad rem cf. Hippon. 29 ||
 2 1 καθείρξει Stob. | πολλὸν ἔ πολλὸν Mus. ap. Athen. πούλων Grot.
 ap. Stob. || 2 καὶ om. Stob. ἔ | τρεῖς Meister ap. Herond. p. 871 |
 ad rem cf. Phoenic. 1, 6 cum adnot. Gerhards || ■ γνολή κ' ὅσαι
 τὰ Athen. ἔ γνώη σχάσσοντας Stob. ἔ, unde γνολής κ' ὅσαι τὰ gno-
 mologum dixisse putat Hense (cf. Theogn. 996) κόσον Kn. |
 κρέσσω Stob. S κρείσσων M κρείσσων A κρέσσων Stobaeo tribuit
 Hense ad Xenoph. memor. 2, 3, 1 || 3s cf. H. Kleinknecht Gebets-
 parodie p. 85s 89. 91, 1 || 3 Hipponacti dedit Kn. (87*) sive
 Herondae || ■ ad ν. μ. τ. κρ. cf. Athen. 9, 370b (praecedat Archi-
 lochi 99 καὶ καὶ μὰ μήκωνος χλόην) | Ananium imitati sunt Tele-
 clides, Epicharmus, Eupolis

4. (1) Ἀπολλων, ὃς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις 1 Kn.
ἢ Νάξον ἢ Μίλητον ἢ θεῖην Κλάρον,
ἵκευ κατ' ἱερὸν, ἢ Σκύθας ἀφίξειαι.

(ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ)

5. (5) ἔαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθής δὲ χειμῶνι. 5 Kn.
τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συκῆς φύλλον.
ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῶι κρέας,
δέλφρακος δ', όταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν,
καὶ κυνῶν αὖ τῇι τότε ὥρηι καὶ λαγῶν κάλωπέκων. 5
ὄιος αὖτ', όταν θέρος τ' ἦι κῆχέται βαβράζωσιν.
εἴτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρώμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπῆς ἐν μυτιτωτῶι.
βοῦς δὲ πιανθεὶς δοκέω μὲν καὶ μεσέων νυκτῶν ἡδύς
κῆμέρης. 10

4 AR. PAP. 659s (Διών.) Ἀπολλων, ὃς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις. (Ξανθ.) ἡλγήσεν· οὐκ ἦκουσας; (Δ.) οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ ἱαμβον Ἰππώνακτος ἀνεμνησκόμεν. ubi SCHOL. ὡς ἀλγήσας καὶ συγκεχυμένος οὐκ οἶδε τί λέγει, ἐπεὶ οὐχ Ἰππώνακτος, ἀλλ' Ἀνανίου. ἐπιφέρει δὲ ὁ Ἀνανίας αὐτῶι. [2. 3] || 5 ATHEN. 7, 282a-c ἀνθίας· κάλλιχθης· τοῦτον μέμνηται Ἐπίχαρμος ἐν Ἑβας γάμωι [fr. 58 Kai.] 'καὶ σκυφίας χρόμις θ', (ὃς) ἐν τῶι ἦρι κατ' τὸν Ἀνάνιον ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χεῖματι'. λέγει δὲ Ἀνάνιος οὕτως· [1—10] cf. ibid. 7, 328a

4 cf. Hippon. 4 || 1 κού ci. Mein. || 2 θεῖην postam patriae celebrandae causa adiecit ci. Cr. conl. Herond. 4, 2 || 3 ἵκον C em. Mein. | κατ' ἱερὸν (ἱέρ') ἢ σκ. C κατ' ἱερὰ πρὶν Σκ. Mein. ἱερὰ καὶ sive τί ci. Kn. || 5 cf. Hippon. 38s 74 || 1 ἀνθίας C em. Schnw. | cf. Epicharm. et supra et ap. Athen. 7, 328a et RE III 2454, 5. I 2376 || 2 ἐν... φύλλοις Cas. | συκῆς Kn. || 3—5 del. Wil. contra B. Herm. Sitz. al. choliambos restituentes. sed cf. Hippon. 33 cum adn. || 3 χιμῆρης A corr. Heringa || 4 τραπέωσιν A corr. C || αὖτῃ τόθ' ὥρη A em. Mein. idem αὖ τῇμος quoque || οἶος A interpretatus est Cas. οἶος Sp. | αὐτοστ' όταν A corr. Heringa || 7ss cf. Hippon. 39, 2 || 7 κακὸν] δειλὸν ci. Kn. || 8 ἐμπρεπῆς A corr. C | debuit μυσσ- (cf. Hipp. VIII 7)

ΑΙΣΧΡΙΩΝ Ο ΣΑΜΙΟΣ

IAMBOS

1. (1) μήνη τὸ καλὸν οὐρανοῦ νέον σίγμα 1 Kn.
2. (*2) στενὸν καθ' Ἑλλήσποντον, ἐμπόρων χῶρον, 2 Kn.
ναῦται θαλάσσης ἐστρέφοντο μύρμηκες.
3. (*3) ὁ δ' ἐξελὼν ἱμάντα φορτίου ζώνην 3 Kn.
4. (*4) ἱρις δ' ἔλαμψε, καλὸν οὐρανοῦ τόξον. 4 Kn.
5. (*5) καὶ πῖσσαν ἐφθῆν, ἣν θύραι μυρίζονται, 5 Kn.

(ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ)

6. (8) Ἐγὼ Φιλαινὶς ἢ πῖβωτος ἀνθρώποις 6 Kn.
ἐνταῦθα γῆραι τῶι μακρῶι κεκοίμημαι.

1—5 TZETZ. in Rhet. graec. 3, 650s W. ὡς τὴν σελήνην οὐρανοῦ πάλιν Αἰσχυρίων σίγμα· οὕτω γὰρ λέξουσιν αὐταῖς αὐτὸ Αἰσχυρίων λέγει. [1]· τὸν λόγον ἐκτραχύνουσι, σκληρύνουσι δὲ πλέον ἢ μᾶλλον εἰς ψυχρότητα σύρουσι γελαστέαν, ὡς καὶ ὁ γράφας τὰ ψυχρὰ παντὶ τῶν ἱαμβέων. [2]· καὶ πολλαχοῦ δύστηνα τοιαυτὰ λέγει. [3. 4. 5] || 6 ATHEN. 8, 335b ἐτι μᾶλλον ἐπαινώ τὸν πολυθρόνητον ἐπὶ τῇ ὀφλοῖαι Ἀρχέστρατον αἰεὶ ποτε μετὰ Φιλαινίδος κατατάττοντα, εἰς ἣν ἀναφέρεται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ φησὶ ποιῆσαι Αἰσχυρίων ὁ Σάμιος ἱαμβοποιὸς Πολυκράτης τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σωφρονεστάτης γενομένης. ἔχει δὲ οὕτως

1 cf. RE I 1063s, 7 | nota sigmatis quod dicimus lunati formam (Wil.). ceterum cf. Gerhard Phoinix 219s Knox The Greek choliambic poets (London 1929), 263ss, qui Hippon. 38 Aeschioni dare vult || 4 ἔλαμψε cod. unus | cf. Hesych. s. v. εἶρη || 5 ἦι B. sed cf. Kühner-Gerth I, 309b || 6 ad rem cf. Dioscorid. A. P. 7, 450 Athen. 5, 220i Φιλαινὶς ἢ Λευκαδία RE XIX 2122 || 1 Anacr. 23 μ' ἐπίβωτον κατὰ γέτονας ποιήσεις A. P. 5, 150 ἢ πύβωτος Νικώ (meretrix famosa) || 2 κεκοίμημαι cod. Pal.

μή μ', ὃ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκρον κάμπτων
 χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λίσσθην·
 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν', οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους
 οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης.
 Πολυκράτης δὲ τὴν γενὴν Ἀθηναῖος,
 λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλώσσα,
 ἔγραψεν ἄσος ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

7. (6) καὶ θε(λή)ν 7 Kn.
 ἄγρωστιν εὔρες, ἦν Κρόνος κατέσπειρεν.

τὰ λαμβεία· [1-9] | A. P. 7, 345 'ἀδέσποτον'· οἱ δὲ Σιμωνίδου
 man. sec. εἰς Φιλανίδα τὴν Ἑλεφαντίνης ἐταίραν τὴν γράψασαν
 ἐν πίνυκι τὰς γυναικείας μῆξεις ἐκείνας, δι' ἃς καὶ κομιοῖται παρὰ
 τῶν ἐν Ἀθήναις σοφῶν (falso, quia de poetria agitur) || 4 HESYCH.
 λίσσθην· χλεύη. λήθη. δλιγωρία. αἰσχολογία. αἰσχύνη || 5 HESYCH.
 μάχλος· ἀκρατής· καταφευγής. πόρος || 8 HESYCH. παιπάλημα·
 ποικίλος ἐν καίαι || 7 ATHEN. 7, 296^e Αἰσχρίων δ' ὁ Σάμιος ἐν
 τινι τῶν Ἰάμβων Ὑδνης φησὶ τῆς Σκυλλ(ί)ου [em. Wil. ex
 Herod. 8, 8] τοῦ Σκιωναίου κατακολουμβήτου θυγατρὸς τὸν θαλάσ-
 σιον Γλαῦκον ἐρασθήναι. ἰδίως δὲ καὶ περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἦν
 φαγὼν ἀθάνατος ἐγένετο· [1]

3 ἄκρον C em. Mein. | cf. Herod. 7, 122 κάμπτων ... Ἀμπελον
 τὴν Τορωναίην ἄκρον | Samiam Ph. fuisse tradit Dioscorides ||
 4 λίσσθην A em. Cas. λίσσθην Plan. || 5 Ζεῖν Athen. | οὐ μὰ
 Athen. οὐ δὲ A. P. | κούρους ci. Wil. || 6 ἦν cod. A || 7 γενὴν
 (i. γενεήν) Athen. γονήν Anth. | est Polycrates, rhetor Athenien-
 sis || 8 Kn. | π. Ar. av. 431 nub. 260 λέγειν ... παιπάλη |
 κακὴ γλώσση cod. Pal. e corr. | 'böse zunge'. cf. Cratini fr. 293 K.
 ap. Aristid. or. 45, 19. 46, 129 || 9 οἱ ἔγραψεν· ἐγὼ δ' οὐκ A. P. |
 ἄσος Kn. ex Athen. libr. deter. | ἔγραψεν· αὐτὴ δ' οὐκ Plan. ||
 7 ad rem cf. Gerhard Phoinix 217ss Wil. SBBerl. 1918, 1162
 H. 60 (1925), 302 || 1 θεῶν C θελήν Wil. ad Alexandri Pleuronii
 ὄλην αἰετόνσαν (cf. Athen. l. c. et Die. H. 23 [1888], 287), Solis
 equorum cibum | θεῶν (βρώμα) vel (βρώσω) Mein. et Haupt,
 hī quoque trimetri exitum et trimetrum integrum statuantes ||
 2 εὔρες appellat Glaucum

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ Ο ΣΑΜΙΟΣ

1. δ καὶ κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα. p. 268 Kn.
2. κόφῃ κεραί(ῃ) κεύσταλεῖ παρήνεγκεν p. 270 Kn.
3. Σπληδόνα τ' ἀγαθέην

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Ο ΡΟΔΙΟΣ

ΚΑΝΩΒΟΣ

1. Κορινθιουργές ἐστι κίωνων σχῆμα. p. 270 Kn. p. 4, 1 P.

ASCLEPIAD. SAM.: 1 SCHOL. Eur. Hec. 1273 (I 90 Schw.) 'κυνὸς
 ταλαίνης'· περὶ τοῦ κυνὸς σήματος καὶ Ἀσκληπιάδης φησὶν, ὅτι·
 κυνὸς καλοῦσι κτλ. | SCHOL. Lycophr. 315 (p. 127 Sch.) σκύλακα
 τὴν Ἑκάβην λέγει, ὅτι κύνων ἐγένετο, ὥς φησι μυθικῶς Ἑδριπίδης
 [Hec. 1265] καὶ Ἀσκληπιάδης περὶ τοῦ τόπου, οὐ ἀνημέθη· [1] ||
 2 PLVT. de tranq. an. 17 p. 476^a κἂν τις ἔξωθεν ἀρχὴ πάθους ὥστερ
 διαδρομὴ γένηται σπλάδος, εὐσταλεῖ καὶ κόφῃ κεραταί παρ-
 ἥνεγκεν, ὥς φησιν Ἀσκληπιάδης || 3 ET. MAGN. p. 157, 31s.
 Ἀσπληδών· φασὶ γὰρ εἶναι Σπληδόνα τὸν Πρῶτον καὶ Στερότης.
 Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν Ἀσκληπιάδην οὕτω λέγειν· [1]

APOLL. RHOD.: 1 STEPH. BYZ. s. Κόρινθος· ... καὶ σύνθετον
 Κορινθιουργῆς ὡς Ἀττικουργῆς. Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος Κανώ-
 πωι [δευτέρω del. Mein.]· [1]

ASCLEPIAD. SAM.: de epigrammatista celeberrimo cf. RE II
 1625ss || 1 cf. B.⁴ II 342 (fr. l. 3) Knox The Greek choliambic
 poets (London 1929) 268ss | ad rem 'Κυνὸς σῆμα' cf. RE VII
 2659s || 2 versum restituit et em. Kn. || 3 cf. Wil. H. 60 (1925),
 302 Schol. B 511 | debuit aut ἦν- aut -θέαν

APOLL. RHOD.: ad rem cf. Maass Arat. 359ss Rehm RE X
 1882s Wil. HD. 2, 254ss Knox The Greek choliambic poets
 (London 1929) 270s J. U. Powell Collectanea Alexandrina (Oxon.
 1925) p. 4ss || 1 κορινθιουργῆς C em. Holsten adi. sim. conges-
 serunt Kretschmer-Locker Rückl. Wb. d. gr. Spr. p. 227 | Κίωνων
 σχῆμα = 'monumentum' Powell, cuius mentionem fecit Dion.
 perieg. 13 καὶ τέμενος περικύπτων Ἀμυκλαίοιο Κανώβου | σῆμα
 ci. Kn.

μή μ', ὃ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκρην κάμπτων
 χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λίσσθην·
 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν', οὐ μὰ τοὺς κάτω κοῦρους
 οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης.
 Πολυκράτης δὲ τὴν γενὴν Ἀθηναῖος,
 λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλώσσα,
 ἔγραψεν ἄσος ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

7. (6) καὶ θε(λή)ν 7 Kn.
 ἄγρωσιν εὔρες, ἦν Κρόνος κατέσπειρεν.

τὰ ἱαμβεῖα. [1-9] | A. P. 7, 345 'ἀδέσποτον'· οἱ δὲ Σιμωνίδου
 man. sec. εἰς Φιλανίδα τὴν Ἐλεφαντίνης ἐταίραν τὴν γραψασαν
 ἐν πίνακι τὰς γυναικείας μίξεις ἐκείνας, δι' ἃς καὶ κομμοιδεῖται παρὰ
 τῶν ἐν Ἀθήραις σοφῶν (falso, quia de poetria agitur) || 4 HESYCH.
 λίσσθην· χλεύη. λήθη. δλιγωρία. αἰσχρολογία· αἰσχύνη || 5 HESYCH.
 μάχλος· ἀκρατής· καταφευγής. πόρος || 8 HESYCH. παιπάλημα·
 ποικίλος ἐν κακίαι || 7 ATHEN. 7, 296^e Αἰσχρολῶν δ' ὁ Σάμιος ἐν
 τινι τῶν Ἰάμβων Ὑδνης φησὶ τῆς Σκυλλ(ί)ου [em. Wil. ex
 Herod. 8, 8] τοῦ Σκιωναίου κατακολυμβητοῦ θνηταῖος τὸν θαλάσσιον
 Γλαῦκον ἐρασθήναι. ἰδίως δὲ καὶ περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἦν
 φαγὼν ἀθάνατος ἐγένετο· [1]

3 ἄκραν ὧ em. Mein. | cf. Herod. 7, 122 κάμπτων... Ἀμπελον
 τὴν Τορωναίην ἄκρην | Samiam Ph. fuisse tradit Dioscorides ||
 4 λίσσθην A em. Cas. λίσσθην. Plan. || 5 Ζεῖν Athen. | οὐ μὰ
 Athen. οὐ δὲ A. P. | κορινθίους ci. Wil. || 6 ἦν cod. A || 7 γενὴν
 (i. γενεήν) Athen. γονήν Anth. | est Polycrates, rhetor Athenien-
 sis || 8 τε Kn. | π. Ar. av. 431 nub. 260 λέγειν... παιπάλην |
 κακὴ γλώσση cod. Pal. e corr. | 'böse zunge'. cf. Cratini fr. 293 K.
 ap. Aristid. or. 45, 19. 46, 129 || 9 οἱ ἔγραψεν· ἐγὼ δ' οὐκ A. P. |
 ὄσος Kn. ex Athen. libr. deter. | ἔγραψεν· αὐτὴ δ' οὐκ Plan. ||
 7 ad rem cf. Gerhard Phoinix 217ss Wil. SBBerl. 1918, 1162
 H. 60 (1925), 302 || 1 θεῶν θεῖν Wil. ad Alexandri Pleuronii
 ἑλὴν ἀλεάνουσαν (cf. Athen. l. c. et Die. H. 23 [1888], 287), Solis
 equorum cibum | θεῶν (βρώμα) vel (βρώσω) Mein. et Haupt,
 hī quoque trimetri exitum et trimetrum integrum statuentes ||
 2 εὔρες appellat Glaucum

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ Ο ΣΑΜΙΟΣ

1. δ καὶ κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα. p. 268 Kn.
2. κούφη κεραί(η)· κεῦσταλεῖ παρήνεγκεν p. 270 Kn.
3. Σπληδόνα τ' ἀγαθήν

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Ο ΡΟΔΙΟΣ

ΚΑΝΩΒΟΣ

1. Κορινθιουργές ἐστι κίωνων σχῆμα. p. 270 Kn. p. 4, 1 P.

ASCLEPIAD. SAM.: 1 SCHOL. Eur. Hec. 1273 (I 90 Schw.) 'κυνὸς
 ταλαίνης'· περὶ τοῦ κυνὸς σήματος καὶ Ἀσκληπιάδης φησὶν, δι·
 κυνὸς καλοῦσι κτλ. | SCHOL. Lycophr. 315 (p. 127 Sch.) σκύλακα
 τὴν Ἐκάβην λέγει, δι· κύνων ἐγένετο, ὥς φησι μυθικῶς Ἐδριπίδης
 [Hec. 1265] καὶ Ἀσκληπιάδης περὶ τοῦ τόπου, οὐ ἀνημέθη· [1] ||
 2 PLVT. de tranq. an. 17 p. 476^a κἂν τις ἐξωθεν ἀρχὴ πάθος ὥστερ
 διαδρομὴ γένηται σπλάδος, εὐσταλεῖ καὶ κούφη κεραταί παρ-
 ἥνεγκεν, ὥς φησιν Ἀσκληπιάδης || 3 Et. MAGN. p. 157, 31s.
 Ἀσπληδὼν· φασὶ γὰρ εἶναι Σπληδόνα τὸν Πρεσβῶνος καὶ Στερότης.
 Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν Ἀσκληπιάδην οὕτω λέγειν· [1]

APOLL. RHOD.: 1 STEPH. BYZ. s. Κόρινθος... καὶ σύνθετον
 Κορινθιουργῆς ὡς Ἀττικουργῆς. Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος Κανώ-
 πωι [δεντέρωι del. Mein.]· [1]

ASCLEPIAD. SAM.: de epigrammatista celeberrimo cf. RE II
 1625ss || 1 cf. B.⁴ II 342 (fr. l. 3) Knox The Greek choliambic
 poets (London 1929) 268ss | ad rem 'Κυνὸς σῆμα' cf. RE VII
 2659s || 2 versum restituit et em. Kn. || 3 cf. Wil. H. 60 (1925),
 302 Schol. B 511 | debuit aut ἦν· aut -θέαν

APOLL. RHOD.: ad rem cf. Maass Arat. 359ss Rehm RE X
 1882s Wil. HD. 2, 254ss Knox The Greek choliambic poets
 (London 1929) 270s J. U. Powell Collectanea Alexandrina (Oxon.
 1925) p. 4ss || 1 κορινθιουργῆς ὧ em. Holsten adi. sim. conges-
 serunt Kretschmer-Löcker Rückl. Wb. d. gr. Spr. p. 227 | Κίωνων
 σχῆμα = 'monumentum' Powell, cuius mentionem fecit Dion.
 perieg. 13 καὶ τέμενος περιπύκτον Ἀμυκλαῖο Κανώβω | σῆμα
 ci. Kn.

2. τέρπει δὲ νηῶν ὁ γλυκὺς σε χωρίτης p. 270 Kn. p. 4, 2P.
πλόος κομίζων δῶρα πλουσίον Νείλου.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

3. Καλλίμαχος τὸ κάθαγμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς·
αἴτιος δὲ γράφας Αἴτια Καλλίμαχος p. 8, 13 P.

ΦΟΙΝΙΞ Ο ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΣ

IAMBOI

IAMBOΣ ΦΟΙΝΙΚΟΣ [.]η

1. p. 248ss Kn. p. 235s P.
Πολλοῖς γε θνητῶν τὰ γ[ά]θ', ὦ Ποσειδίππε, (75)
οὐ [σὺ] μφορ' ἐστίν, ἀλλὰ δεῖ τοιαῦτ' αὐτοῦς
[τ]έμνειν, ὁκοῖα καὶ φρονεῖν ἐπίστανται.

2 STEPH. BYZ. s. χώρα... ἀπὸ τοῦ χώρα χωρίτης, ὡς ἀπὸ τοῦ
ἔδρα ἐδρίτης... καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Κανώβωι. [1. 2] ||
3 A. P. 11, 275 Καλλιμάχου P et Eust. in Od. p. 1422, 30

1 PAP. Heidelberg. 310 saec. III/II a. Chr. p. III ed. G. A.
Gerhard Phoinix von Kolophon. Leipzig 1909 (G.) J. U. Powell
Collectanea Alexandrina (Oxon. 1925) 235s (fr. 6) A. D. Knox
The Greek choliambic poets (London 1929) 242ss cf. Powell
and Barber New Chapters in the History of Greek Literature I
(Oxf. 1921) 15s

2 1 τρέπει... νηὸν vel στρέπει... νηὸν E. m. Pinedo | χωρίτης
Mein. Kn. P. || 2 Νείλου πλουσίον E. transpos. Gavelius; sed v. ad
Hippon. 33 || 3 Apollonius Callimachi cavillatur definitionem
cf. RE XX 423s || 1 cf. Wil. HD. 1, 107 | Νεόπλουτοι inscr. Kn. |
inscr. [.]η aut Phoenicis iambi aut florilegii numerus videtur
latere || 1 Eur. fr. 416 N.² πολλοὶ γε θνητῶν | Semon. I, 10 πλού-
τοι τε κάγαθοισιν | II. epigrammatum poetam potius quam co-
micum appellari recte statuit G. || 1ss cf. Ps.-Cebet. 39, 4 οὐδὲ
συμφέρει ἐνίοις πλουτεῖν, ὅταν μὴ ἐπίστανται τῷ πλούτῳ χρῆσθαι
(G.) || 2 ἀλλ' ἔδει Bucher., minus recte, cum versus 1—3 argu-
menti vice fungantur || 3 suppl. Bilabel Kn. ex Poseid. A. P. 9,
359 | ἔχων G. μόν' ἔχων Bucher. πλουτεῖν Sitz. Cr. νέμειν Die.
κοσμεῖν et κομπεῖν Hense

νῆν δ' ο[ἷ] μὲν [ῆ]μῶν κρή[γυ]οι κα^εεστώτες
πολλὴν ἀφειδέως νη[σ]τήν ἐρεύνοντα[ι], 5
οἷ δ' οὔτε σῦκα, φασίν, οὔτ' ἐρινά εἶντες (80)
πλουτοῦσι. τῷ πλούτῳ δὲ πρὸς τί δεῖ κρή[σθ]αι,
τοῦτ' αὐτὸ πάντων πρῶτον οὐκ ἐπίστανται·
ἀλλ' οἷκ[ία]ς μὲν ἐν λίθον σμαραγδίτον
(εἰ πω[ς] ἀνυστόν ἐστι τοῦτ' αὐτοῖς πρήσσειν) 10
[πά]τον [τ'] ἐχούσας καὶ στοὰς τετραστόλους
[πολλῶ]ν ταλάντων ἀξίας κατακτιῶνται.
[αὐτοῖ] δ' ἐαντῶν τὴν ἀναγκαίην ψυχὴν
[.....]η σκ[ωρή] το[ύ]των πάντων
[.....]ρα [πλοῦ]τ[ο]ν ἐκπορίζουσιν, 15
[ὅκως] λ[ό]γοις χρηστοῖσι σωφρονοισθεῖσα
[σαφῶς] τὰ χρηστὰ καὶ τὰ συμφέροντ' εἰδῆ[ι]. (90)

4 in. suppl. Cr. Bucher. | πολλοὶ γὰρ ci. P. | ἡμῶν utpote mor-
talium, nam θνητῶν metrum laesisset; nisi αὐτῶν praeferendum |
κρ. Ps.-Herod. vit. Hom. 15 (Friedl.) Herond. 4, 46. 6, 39 (G.)
et A. P. 13, 3, 3 (in epitaphio Hipponactis). cf. Callim. fr. 196
Pfei. κορηῶς ἐπαιδευθῆν et Cercid. 3, 12 et in primis Friedl.
Der Große Alcibiades (Bonn. 1923) 2, 6ss || 5 πολλὴν] κοίλην ci.
Sitz. | ceterum legitur νηστει- | νηστειήν Cr. (unde metrum ut sa-
naret νηστειήν Bucher.) νη[π]ιήν legit G. ut Trimalchiones πλού-
τον. cf. G. 109, 6 et Alciph. ep. 1, 25, 3 λιμῶδες καὶ ἀδύμηδον
ἐργαζέμεν de pauperibus νηδὸν ἦν ci. Sitz. an νηυστήν? cf. Se-
mon. 7, 54 || 6 σῦκα proverbiorum (φασίν ut Herond. 1, 78. 7, 49)
et homines cum fructibus vel plantis comparatos inlustravit
G. 110s cf. Anan. 2 Theoc. 15, 15 (Maas) || 7ss χρήσασθαι
—κτῆσασθαι, χρήματα—κτῆματα adnominaciones agnovit et per
litteras indagavit G. 113ss, 287 || 8 Eur. fr. 572 N.² ἐν ἐστὶ
πάντων εἶδεναι τοῦτ' (G.) || 9 σμαραγδίτης Esth. 1, 6 et mons
Smaragdites Plin. nat. 37, 73 || 10 Eur. Heraclid. 961 οὐκ ἐστ'
ἀνυστόν... σοὶ Dion. Hal. or. 4 p. 145 R. ἀλλ' εἰ πως δυνατόν ἦν ||
11 ἀλλὰ Sitz. ex Muson. π. σκέπης p. 108, 5 H. ἀλλήν Hense
τοίχους Bl. στέγας Bucher. κήπους Die. ξυστόν Kal. tertiam
litteram τ legisse sibi videtur G. || 13ss [κτᾶσθαι δ'] ἐαντιοῖς
τῇν δ. ψυχῆς [παίδευσιν vel κόσμῳ οὐσ]ης κ[ρ]έσσονος τοῦτων
π. [ἀμελοῦσι vel παρῶσι μω]ρὰ [κοῦδὲ]ν ἐκπ. Sitz., qui debuit
potius 14 μάθησιν (cf. G. 122) [αὐτῶν δ'] ἐ. τ. ἀ. ψ. [πολλῶι γε
μᾶλλον δ]η σκ[ωρεῖν] τοῦτων π. [ἀγριοῦσιν αἰσχ]ρὰ [κοῦδὲ]ν ἐκπ.
Bucher. || 13 [αὐτοῖ] D. [τροφῇ] Kn. | ψυχῇ ci. G. || 14 in.
[ἐφρονεν ἀγ]γῇ σκ. ci. Kn. || 15 [κέρδην γὰρ αἰσχ]ρὰ [πλοῦ]τ[ο]ν Kn.,
de πλ. dubitat Bilabel || 16 in. [οὐ μὴ] ex. gr. Kn. || 17 σαφῶς
Bucher. καλῶς G. ὁρθῶς Kn.

[τοῖς οὖν] τοιούτοις ἀνδράσιν, Ποσειδίππε,
[οὐ σ]υμβέβηκεν οἰκίας μὲν κεκτῆσθαι
[κ]αλὰς καταξίας τε χρημάτων πολλῶν,
[α]ὐτοὺς δ' ὑπάρχειν ἀξίους τ[ρι]ῶν χα[λκῶ]ν;
καὶ μάλα δικαίως, ἦν τις ἐνθυμῆτ' [ὄρ]θῳς.
[μόνων ξύλω]ν γὰρ καὶ λίθων φροντίζουσιν.

20
(95)

(ΚΟΡΩΝΙΣΤΑΙ)

2.

p. 264s Kn. p. 233s P.

Ἑσθλοί, κορώνη χειρα πρόσδοτε κριθέων
τῇ παιδί τοῦ Ἀπόλλωνος ἢ λέκος πυρῶν
ἢ ἄρτον ἢ ἡμαιθον ἢ ὅτι τις χρήζει.
δότ', ὦ γαθοί, <τι> τῶν ἑκαστος ἐν χερσίν
ἔχει κορώνη· χάλα λήφεται χόνδρον·
φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι.
ὁ νῦν ἄλας δοὺς αὖθι κηρὸν δώσει.

5

2 ATHEN. 8, 359^e οἶδα δὲ Φοίνικα τὸν Κολοφώνιον ἱαμβο-
ποιὸν μνημονεύοντά τινων ἀνδρῶν ὡς ἀγείροντων τῇ κορώνῃ καὶ
λέγοντα ταῦτα· [1–17]. καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἱάμβου φησὶν·
[18–21]. κορωνισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες, ὡς
φησὶ Παμφίλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς Περί ὀνομάτων

18 τοῖς δὲ Bl. πῶς (sive τοῖς) οὖν Hense, an [πῶς γὰρ]? || 19 in. νῦν
Kohl s'd G. Cr. || 21 χαλκῶν ut Herond. 7, 50 | cf. Clem. Alex.
paed. 3, 34, 1 p. 256 St.² μή πη ἄρα καὶ πρὸς ἡμᾶς φήσῃ τις· ὁ
ἵππος αὐτοῦ πεντεκαίδεκα ταλάντων ἐστὶν ἀξίος ἢ τὸ χωρὶον ἢ ὁ οἰκέτης
ἢ τὸ χρυσίον, αὐτὸς δὲ χαλκῶν ἐστὶν οὐδ' τιμώτερος τριῶν' (G.)
et Nicophont. fr. 77 K. οὐκ ἀξίος τρωβόλου (Kn.) || 22 ad κ. μ.
δ. cf. G. 138 | Thuc. 2, 40, 2 ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς || 23 οἶμαι ξύ-
λων explev. Bucher. πῶς δ' οὐ; ξ. Sitz. | de proverbio velut λίθοι
γὰρ εἰσιν καὶ λ. φρ. cogitavit G. conl. Stob. Flor. Monac. 4,
288, 248 Mein. || 2 ad rem cf. Mannhardt WFK II 244 Diete-
rich Kl. Schr. p. 324 Peppm. Fleck. Jbb. 149 (1894), 22ss G.
Phoenix 179s || 1 <σ> χ. Kn. | χίδρα Mein. | κρ. ut Hippon.
42, 2 || 2 cf. Pind. Pyth. 3 RE XI 1431s | Hippon. 54 λέκος πυ-
ροῦ || 3 ἢ τ' . . . ἢ τ' Mein. ἢ (i. ἢ) bis Cr. sed cf. ex. gr. O 271
ἢ ἔλαφον . . . ἢ ἄγριον αἶγα | IG XII 1, 891, 1 (Rhodi) ἡμαιθα
Herond. 3, 45 τοῖ ἡμαιθα Hesych. ἡμαιθον· ἡμωβόλον. διώβολον
παρὰ Κυζικηνοῖς cf. Bechtel 2, 654 || 4 τι add. Cas. | ἑκαστος
τις & em. Cas. || 5 sed Herod. 4, 185 ἄλλων χόνδρον || 5ss cf.
Cercid. 11 || 6 ταῦτα & πάντα ci. Mein. || 7 αὖθις & em. Mein.

ὦ παῖ, θύρην ἀγκλινε — Πλοῦτος ἤκουσε
καὶ τῇ κορώνῃ παρθένος φέρεי σῦκα.
θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἢ κούρη
κάφνειδ' ἄνδρα κῶνομαστόν ἐξέυροι,
καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον εἰς χεῖρας
καὶ μητρὶ κούρην εἰς τὰ γούνα κατθεῖη,
< >

10

θάλος τρέφειν γυναῖκα τοῖς κασιγνήτοις.
ἐγὼ δ', ὅκου πόδες φέρουσιν, ὀφθαλμούς
ἄμειβομαι Μούσῃσι, πρὸς θύρῃσι· αἶδων
καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι, πλέονα †τωνγεω'

15

ἄλλ', ὦ γαθοί, ἐπορέξαθ' ὧν μυχὸς πλουτεῖ·
δός, ὦ <ἄ>ναξ, δός καὶ σὺ πολλά μοι, νύμφη·
νόμος κορώνῃ χειρα δοῦν' ἐπαυτοῦσιν'.
τοιαῦτ' αἰεῖδω. δός τι, καὶ καταχρήσει.

20

21 HESYCH. καταχρήσει· ἀρκέσει

8 ἀγκλιεῖ A corr. C | cf. Πλοῦτος Hipponactis et Fr. Hübner
De Pluto (Diss. Hal. 23, 3 [1914]) 264 | ἔκρουσε ci. B. ad Εἰρε-
σιώνην ap. Ps.-Herod. vit. Hom. ἦκει σοι Kn. || 9 φέροι B. Kn.
Pow. || 10 γένοιτο A corr. C | ἄμεμπτα τῇ κούρῃ Mein. | κόρη & ||
10ss contulit Cr. Herond. 4, 83ss I 455 ζ 154ss 180 | post 18 lacu-
nam statuit Kn. ex Homero || 14 τρέφειν Kn. | κασιγνήτοις co-
gnatis Mein. (ad schol. O 545) τοῖσιν ἱγνήτοις olim B. τ. ἱγνησι
vocab. Rhod. commendat Pow. cf. Walde Gl. 13 (1924), 127ss ||
15 ὅκου Dind. Kn. Pow. | φέρωσιν B. Kn. Pow. | ὀφθίμους Haupt
ἐφθόγγους vel ἀνάλτοις Cr. | post ὀφθ. lac. stat. Pow. || 16 ἀμεί-
βομαι ἐρείδομαι ci. Kn. ex Greg. Naz. or. 1, 477b | μούσαισι . . .
θύραις & em. Kai. | μούσας δὲ πρὸς θύραις αἶδω ci. Peppm.
l. c. 25 adn. || 17 πλεῖονα A πλεῖνα Mein. B. | τῶν αἰτέω Dind.
Mein. τῶν(ῶ) γεω (= τοῦ ἀνέγεω) ad θύρῃσι ci. Kal. <τετ>τῶν
Kn. τῶν <Γύ>γεω Rossbach Pow. τοῦτοι γε vel τῷ μὴ γε Cr.,
memor Chaeridis Aristophanei (pac. 950ss) aliorum, qui asse-
cantant, si dederis quattuor, cantare cessant (cf. Peppm. 24) ||
19 ὄναξ A em. Cr. (cf. Herond. 4, 18) ὦν ἄναξ B. Kai. δός,
ὄνα, δός τι Mein. | πότνα Ilgen || 20 δ' οὖν & explic. Steph.; de
δοῦν = δοῦναι sim. quoque disputavit Pow. ad l. | <ς> χεῖρα
ci. Kn. | frustra adisset Anonym. in turpilucr. 20s || 21 το-
σαῦτ' B. | εἰδὼς A corr. Mein. | Corinn. 3, 17 τὰδ' ἐμελερεμ, dixit
Claudia pulcra femina (CE 52) dixi. abei | δός τι καὶ λάβοις τί
κα Epicharm. 30 Die.-Kr.⁵

(NINOS)

3.

p. 242^{ss} Kn. p. 231^s P.

Ἀνὴρ Νίνος τις ἐγένετ', ὥς ἐγὼ 'κούω,
 Ἀσσύριος, ὅστις εἶχε χρυσίον πόντον
 καὶ τάλλα πολλὸν πλέονα Κασπίης ψάμμου.
 δς οὐκ ἴδ' ἀστέρ' οὐδ' ἰκδ' ὧν ἐδίλκτο,
 οὐ παρὰ μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησεν,
 ὥσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ ψαύων·
 οὐ μνηστήτης, οὐ δικασπύλος κείνος·
 οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθαν', οὐκ ἀμυθόησαι.
 ἀλλ' ἦν ἄριστος ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
 κῆρ' ἄν, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ πετρῶν ὥθει.
 ὥς δ' ἀπέθαν' ὦνῆρ, πᾶσι κατέλιπε ῥῆσιν·

5

10

3 ATHEN. 12, 530^e Φοῖνιξ δ' ὁ Κολοφώνιος ποιητὴς περὶ
 Νίνου λέγων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἰάμβων φησὶν· [1—24]

3 ad argumenti archetypum, Sardanapalli mores et epitaphium, cf. Callisth. fr. 32 M. Athen. 8, 335^f 336^a Strab. 14, 5, 9 p. 671^s Diodor. 2, 23 A. P. 7, 325 cum adn. Waltzii (Sardanapalli epigr.) Weissbach RE I A 2441^{ss} G. Phoinix 181^{ss}. adde Cratet. 10 et Chrysipp. 28, 11 (III p. 200 Arn.) | Ἰαμβοὶ α' Νίνος titulum dedit Pow. Ἰαμβος α' Νίνος Kn. debuit fort. Ἰαμβος Φοῖνικος α' || 1 de Nino et Ninia filio inter se commutatis egit G. 185 | ad α. . . τις cf. Cereid. 2, 1 et Callim. fr. 103 Pfei. ἀνὴρ Βαθυκλῆς Ἀρκάς, exordium argumenti primi iambi | κλύω Ath. em. Mein. B. || 2 χρυσίου A | πόντον om. E || 3 in τάλαντα πολλῶι E probant Haupt Kai. sed cf. G. 185 τάλαντ' Ἀπόλλων ci. Raderm. ex Eur. Hel. 1204 τὰ δ' ἀγαθὰ ci. Kn. | πλέονα Mein. Kn. | ψαμμακόσοι comicorum et Varr. Men. 585. 528 B. contulit G. || 4 οὐδὲν ἐδίλκτο A em. Naeke (οὐκ ἴσως Scal.) οὐδ' ἰδεῖν Cas. οὐχ ἄλλων ex. gr. Kn. alii alia cf. Pow. ad l. | quod fecit Belesys Chaldaeus || 5 παρὰ A, unde παμμάγοισι (ῥάβδοισι) ci. Kai., minus recte || 5^{ss} N. neque sacerdotis neque iudicis neque imperatoris officia praestitit. contulit Pow. Strab. 15, 3, 15 p. 733 πῦρ ἱερὸν φυλάττουσιν οἱ μάγοι, καὶ . . . ἐπαύουσιν . . . πρὸ τοῦ πυρὸς τὴν δέσμην τῶν ῥάβδων ἔχοντες 15, 3, 14 p. 733 διαθέντες τὰ κρέα ῥάβδοις λεπτοῖς ἐφάπτονται οἱ μάγοι καὶ ἐπαύουσιν et Schol. Nic. theriac. 613 || 6 νόμος Persarum ignem colentium | τοῦ θεοῦ i. πυρὸς || 7 μνηστήτης A μνήθη E explic. Schweigh. | cf. θεσμοπύλος et θεμοστοπύλος || 8 λεωλογεῖν ci. Kai. || 9^s cf. ἐσθιέ πινε ὅγευε Callisthenis || 10 cf. Theogn. 176 || 11 cf. Anonym. in turpiluer. 16 τοῦτο τὸ ῥῆμα et Callim. fr. 102 Pfei.

Ἰσκου Νίνος νῦν ἐστι καὶ τὸ σῆμ' αἶδει
 ἄκουσον, εἴτ' Ἀσσύριος εἴτε καὶ Μῆδος
 εἰς ἡ Κοραξὸς ἡ ἀπὸ τῶν ἄνω λιμνῶν
 <Σ>ινδὸς κομήτης· οὐ γὰρ ἀλλὰ κηρύσσω·
 ἔγὼ Νίνος πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα,
 νῦν δ' οὐκ ἔτ' οὐδέν, ἀλλὰ γῇ πεποιτήμαι,
 ἔχω δ' ὁκόσσαν ἔδαισα χῶκόσσ' ἦεῖσα
 χῶκόσσ' ἐράσθη
 τὰ δ' ὅλβι' ἡμέων δῆλοι συνελθόντες
 φέρουσιν, ὥσπερ ὦμόν ἔριφον αἱ Βάκχαι.
 ἔγὼ δ' ἐς Αἶδην οὔτε χρυσὸν οὔθ' ἵππον
 οὔτ' ἀργυρῆν ἀμαξαν ὠιχόμεν ἔλκων·
 σποδὸς δὲ πελλὴ χῶ μισηφόρος κείμαι.]''

15

20

4.

p. 258^s, 5 Kn. p. 234 P.

Νίνου κάδοι μάχαιρα καὶ κύλιξ αἰχμή,

15 HESYCH. κομήτης· εὐθροῖς καλὰς τρίχας ἔχων || 4 ATHEN. 10, 18 p. 421^d (de convivio belli apparatus praese ferente) καὶ ὁ Κολοφώνιος δὲ Φοῖνιξ φησιν· [1—3]

12 versum postea insertum seclut G. (p. 187) cum Gaisf. cf. supra Athen. Strab., Diod. l. c. | αἶδε(ς) sive p. 356 αἰστωθέν (om. ἐστι) Kn. || 13^{ss} cf. H. Kleinknecht Gebetsparodie 132^{ss} || 13. 15 Callim. fr. 131, 1 Pfei. ἀκούσαι Ἰππώναντος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἦκα egregie contulit ten Brink || 14 ad Κοραξὸς cf. Hippon. 2 et Steph. Byz. s. v. RE Suppl. VII 336^s || 14^s Scymn. perieg. 893 Σινδικὸς λιμὴν || 15 ἰνδὸς A em. Schweigh. ad Hippon. l. c., quem imitatur Phoenix cf. Steph. Byz. Σινδοί· τὸ Σινδικὸν γένος φασὶν εἶναι τῶν Μαιωτῶν ἀπόσπασμα Hesych. Σινδός· ἡ Σινθίς | ἄλῃ Wil. | ad κηρ. contulit G. Callim. epigr. 18, 3^{ss} || 16 num conferri potest Xenophanis et Epicharmi πνεῦμα? || 17 cf. TGF adesp. 95 N.² et Theogn. 877^s (G.) || 18^s cf. Sardapalli epigr. || 18 ὁκόσσαν Kn., qui χῶκόσσ' ἦεῖσα del. ὁκόσσ' ἔδαισα Friedl. | ἔπαισα ci. Kai. prob. Pow. ἔδαισα Mein. ἡλεῖσα ci. B. || 18^s 22^{ss} ut malos et a Cynici doctrina et Nino ipso alienos et ex A. P. 7, 325 ortos seclut G. 182^s, negat Kal. || 19 χῶκόσσ' ἠράσθη B. Kn. <χῶκόσσ' ἔραγον ἐπὶόν τε> χῶκόσσ' ἠράσθη Kai. <χῶκόσσ' ἐλουσάμην τε> χῶκόσσ' ἦρ. Kal. conl. WSt. 24 (1902), 293^s <χῶκόσσ' ἔδωκα γραστρί>, χῶκ. ἦρ. Headlam, qua cum lectione contulit Kn. Greg. Naz. carm. 2, 780 (Colon.) ἐπαιξεν, ἦσε, γραστὸς ἐπλησεν νόσον || 22^{ss} defendunt alii conl. Athen. 8, 336^a (de Sardanapallo) καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι (Pow.) || 24 πολλὴ E em. Mein. | Erinn. 5, 2 Αἶδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν || 4 ad rem cf.

κόμη δὲ τόξα, δῆμοι δὲ κρητῆρες,
ἵπποι δ' ἄκρητος κάλαλῃ 'μόρον χεῖτε'.

5. Θαλῆς γάρ, ὅστις ἀστέρων ὀνήσιος p. 260s, 6 Kn. p. 234 P.
καὶ τῶν τότ', ὡς λέγουσι, πολλὸν ἀνθρώπων
ἔων ἄριστος, ἔλαβε πελλίδα χρυσήν.

6. ἐκ πελλίδος <δὲ> τάρανον κατηγνύης p. 235 (fr. 5) P.
χωλοῖσι δακτύλοισι τῆτέρηι σπένδει
τρέμων οἶον περ ἐν βορηίῳ νωδός.

5. 6 Athen. 11, 91 (περὶ πέλλης) p. 495de Φοῖνιξ δ' ὁ Κο-
λοφώνιος ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἐπὶ φιάλης τίθησι τὴν λέξιν (Hippo-
nactem secutus fr. 16s) λέγων οὕτως· [5] καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ μέ-
ρει φησὶν· [6]

Timoth. fr. 22 Wil. || 2 κύμβη ci. Haupt adsentientibus Pow.
Kn. praeter necessitatem (v. G. 192ss, qui contulit Lucian.
dial. deor. 23, 2 ἔγω γὰρ μετὰ τῆς κόμης καὶ τόξα) || 3 χεῖτε
Lachm. κείται & || 5 1 ὅστις] Ἰστωρ ci. G. ἀστοῖς ci. Kn. | ἀστέ-
ρων] ἀστέων Cas. Kn. Ἰστόρων ci. Haupt | hiatum unius versus
indicavit Mein. | cf. Diog. Laert. 1, 28 ταῦτα δὴ ὁ Καλλιμάχος
ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἄλλως ἰστορεῖ, παρὰ Μακκάνδρον λαβὼν τοῦ Μι-
λησίου. Βαθυκλέα γάρ τινα Ἀρκάδα φιάλην καταλιπεῖν καὶ ἐπι-
σκήψαι 'δοῦναι τῶν σοφῶν τῷ ὀνησίῳ'. ἐδόθη δὲ Θαλῇ καὶ
κατὰ περίοδον πάλιν Θαλῇ. cf. Callim. fr. 191, 52ss Pfei. Diog.
Laert. 1, 28ss G. 196s Die.-Kr. Vorsokr.⁵ 1, 69, 12. 19. 73, 14.
74, 1. 2, 420, 37 || 2 πολλῶν & em. Toup. || 3 πελλιᾶδα A corr. E ||
6 Hipponacti dedit Kn. (p. 52 fr. 76*) || 1 δὲ add. Schweigh.
<γὰρ> alii, quidni <τε>? | ad τ. cf. Hesych. τάρανον· ὄξος.
Ἀνδοί | καὶ τῆγνύης & corr. Pors. || 2 τ' Ἡκάτη ci. Maas DLZ
1929, 1866 τῆμέρηι Mein. | σπένδει] est avarus sacrificans. con-
tulit G. Hippon. 139 B.⁴ χειρόχλωος et Eupol. fr. 247. 343
(1 p. 325. 348 K.) σπένδεν Mein. B. || 3 περ ἐν & | quidni βορηίαι?

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΚΑΤΑ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ

p. 1 [ ] οἷδεῖς οὐ[ ] ὁ ἀνθ[ ]ρώποις,
[ ] κατεῖδε[ ] ν[ ] ὁ ἀ[ ]νθρώπων
[ ] σας οὐς κατ[ ]εῖδεν] ἀνθρώπους.
[ ] δὲ πρὸς σὲ χ[ ]ρήσομαι πάσῃ
[ ] πο[ ]ιήματι· οὐ μάτ[ ]ην] ἀκούοντα·
[ ] Πάρε, σ', ὡς πρ[ ]ε] ἀνθρώπων
[ ] καὶ δ[ ].] ἐν καλῇ κείται,
[ ] κυλλ[ ]όχειρες ὦ[ ]σπερ] Ἀρπυῖαι
[ ] ἀναγ[ ]νον κέρδος ἐκ λίθου παντός.
[ ] καστος, ἐνθεν ἀρπάξει,
[ ] κ]υβιστῇ κήπινῆχεται πᾶς τις

1-66 PAP. Mus. Brit. 155^v s. III p. Chr. ed. H. J. Milne Cata-
logue of the Literar. Pap. in the Brit. Mus. (1927) p. 40ss ||
11-26 PAP. Bodl. ms. gr. class. f. 1 s. II a. Chr. ed. G. A. Gerhard
Phoenix von Kolophon Lps. 1909 (G.) cf. J. U. Powell Collectanea
Alexandrina (Oxon. 1926) p. 213ss A. D. Knox Herodes, Cer-
cidas and the Greek choliambic poets (London 1929) p. 228ss
(Cercidea) Cercidam auctorem refutat Wil.²

1ss ad rem contulit Pow. Soph. fr. 328. 749 N.² || 1 [Τοῖς νῦν
μὲν] et [καταράται] Kn. || 2 [πονηρὸν εἰ] sive [ὅστις κακὸν] D. (cf.
Plat. leg. 2, 656b) | [ἦθος] Kn. || 3 [ἀποστεινῆ]σας et κατ[ ]εῖδεν]
Kn. || 4 [προδυνμή] Kn., cetera suppl. G., qui [παρησείη] | cf.
Plat. Prot. 335^a τῷ ἐτέρῳ χροῦ τρώπῳ πρὸς με || 5 [χρηστῶν] et
μάτ[ ]ην Kn. || 6 [ἐὰν διδάξω] Kn. (aptius οὐκ οὖν δ.) || 7 [ῥωκεν
Αἰδώς] Kn. cf. 32 an] ἐν καλῇ? || 8 [αὐτοὶ δὲ...] Kn.: potius
[πάντες δὲ...] al. | κυλλ. invenit Headlam ex Ar. eq. 1083 an
γαστρο]όχειρες? | ὦ[ ]σπερ Kenyon || 9 [ζητοῦσ'] Kn. | suppl. Milne ||
10 [διζήμενος δ'] Kn. | potes αὐθένεαστος quoque || 11 [ἐκεῖ sive
εὐθὺς κ]υβ. Cr.

- [σ - ε]ταῖρον καὶ κασίγνητον κ[αί] ὄρα,
 [σ - ε]αυτοῦ τὴν τρισσοῦς[ύρη]ν ψυχὴν
 [σ οὐ]δὲν [. . . ἦ] θά[λασσα μέ]ν πεζή
 [σ - υ] ἀν[θρώποι]σιν, ἦ δὲ γῆ πλωτή.
 [σ - υ] περὶ φέρουσι τήνδ[ε τ]ὴν ῥῆσιν.
 [σ - υ] κέρδαν', ἔταίρε καὶ θέρευσ καὶ χειμῶνος,
 [σ - υ] ἀπάντοθε]ν κέρδαντε, μηδέν' αἰσχύνου,
 [σ - υ] αἰ]δοῦ· τοῦτ' ἠνείδειται σοι.
 [σ - υ] -]ν τὴν χεῖρ', ὅκον λαβεῖν δεῖ τι,
 p. II ὅκον [δ]ὲ δοῦναι, μηδ' ὅλως φόρει χεῖρα'.
 ἐρῶσι πολλοί· πολλὰ σαντὸν ἀσπάζον,
 ἐπὶν ἔχῃς τι· πάντα σοι φίλων πλήρη.

17 SEXT. EMPIR. adv. dogm. 5, 122 (= fr. iamb. adesp. 28 B.)
 οἶον . . . ὁ μὲν τὸν πλοῦτον ἀγαθὸν εἶναι προειληφώς ὀφείλει πάντα
 ἐσπευσμένως ποιεῖν εἰς τὸ τυχεῖν τοῦ πλούτου, καὶ ἐκαστοτε πρὸς
 ἑαυτὸν τὸ κωμικὸν ἀναμελετᾶν παράγγελμα· 'κέρδαν' ἔταίρε
 καὶ θέρους καὶ χειμῶνος'

12 [ὁλλός] Kn. | [κασί]γνη]τον olim supplevit D. | ὄρα = ὄρα
 (Milne)? ὄρα? || 13 [σώ]ζων δ' Kn. | τὴν διζυρὴν Bodl., unde
 Lond. expleverunt cf. Archil. 129 Θάσων δὲ τὴν τρισσοῦς[ύρη]ν πόλιν
 (Cr.) || 14s ad imaginem cf. Archil. 74 D. IG III 2, 1424, 9ss
 εἴ τις ἀποκοσμίσει τοῦτο τὸ ἡρώιον, . . . τοῦτοι μὴ γῆ βατή, μὴ θά-
 λασσα πλωτή || 14 [τοῖς δ' οὐ]δὲν [ἰρόν, ἦ] Kn. et Milne (Catal. 58
 p. 45) | ἠθάλασσα Bodl., Lond. explendo sufficiens || 15 [το]λοῖσιν
 Milne | σηδεῦ πλωτιγῆ Bodl. corr. Milne || 16 [πάντες δὲ . . .] Kn. |
 τοῦτο τὸ ῥῆ[μα] Bodl. | cf. Phoenic. 3, 11 κατέλυτε ῥῆσιν et Callim.
 fr. 102 Pfei. || 17 ex Sext. Empir. suppl. Croenert | εταίρε Bodl.
 | ιρε Lond. | κην κερους καί Bodl. | ad rem cont. G. Hor. sat. 1,
 1, 36ss 2, 5, 39ss epist. 1, 1, 65ss 1, 6, 46ss || 18 est fr. choliamb.
 incert. ap. Kn. l. c. 338s | [ἀπάντοθε]ν ex Sext. Empir. periphrasi
 et Menandr. fr. 510 Koe. μὴ πάντοθεν κέρδαν', ἐπαισχύνου δέ μοι
 et Greg. Naz. de virt. 387s p. 708 Migne (= II 413 Bened.) καὶ
 ταῦτ' ἐπαίνει τῶν σοφῶς εἰρημένων, μὴ π. κ., σαντὸν αἰσχύνων
 suppl. G. | de ἀπανταχόθεν]ν pap. Lond. propter spatium cogita-
 vit Kn. | cf. 67 π[άντο]θεν . . . ἔλκουσιν | μηδέν Bodl. sic Pow. quo-
 que (cf. 26) || 19 om. Bodl. | [καὶ μηδέν] Kn. || 20 [σ - ὑπερ]ε]
 τὴν γ. Croenert olim ex Men. Leucad. fr. 255 Koe. Diog. Laert.
 3, 12 [διπλὴν φόρει] sive [ἀναπέτασ]ν Kn. | τὴν χειροκον λαβεῖ
 Bodl. τὴν χεῖρα οκον τι δεῖ λαβεῖν Lond. || 21 [ναὶ μηδολως φορ]
 Bodl. | aliter sentit κορώνη Phoenic. 2, 4s || 22 [αλλοι π. ολλα σα]
 Bodl. | πολλοι πολλά dist. Kr. || 23 [παντα σοι φίλων] Bodl. ||
 23ss cont. G. ad l. Theogn. 929s, imprimis Ov. trist. 1, 9, 5s
 (donec eris felix eqs.)

πλουτοῦντα γὰρ σε χοῖ θεοὶ φιλήσουσι,
 πένητα δ' ὄντα χῆ τεκοῦσα μισησεί·
 εἰς ἄν <δὲ> μὴ ἔχῃς μηδέν, τοῦδὲ κηδεσται. †
 ἐγὼ μὲν οὖν, αἶτα, καὶ καταρῶμαι
 τοῖς νῦν βίοις καὶ πάντας ἀνθρώπους μισῶ
 τοὺς ζῶντας οὕτω, καὶ ἔτι μᾶλλον μισησῶ.
 ἀνεστρόφαν γὰρ τὴν ζ<δ>ὴν ἡμῶν οὔτοι.
 † ἡ γὰρ πάροινθεν ἦν δ' [ἄ]χρ[ε]ι ν[υ]ν ἔστιν σεμν[ή]
 [δ]ικαιοσύνης ὠχῶκεν, ἐνθ[ε]ν ο[υ]ν ὄχ[ρ]ος ἦξει.
 ἀπιστή ζῆμι· πίστις ε[σ]τιν - σ
 ἴσχυεν ἡ ἀγαθία τοῦ [Δ]ιὸς μεῖζον.
 ὄρκοι † τεθ[ν]ήκα]σιν, οἱ θεοὶ δ' εἰλάσων.
 ἡ δυσγένεια κριθῆαι κατ' ἀνθρώπους,
 τῆς δ' εὐγενεί[ας ἄ]λμυρον κατέπτυσται.
 γῆμαι δ' ἂν οὐ[δ]εῖς ο[υ]δὲ τὴν Ἡρ[κ]ην † θέλοι
 πτωχὴν ἐρῶσαν τ[. . . .]ε[. . .]οντος,
 μᾶλλον δ' ἔλοιτ[ο τὴν] ἐ[π]ί[σ]τεγους Λυδὴν
 ἔχων ὀπυῖον ἐνδο[ν ἦ]ν φέρει χαλκοῦς.

p. III versuum 42—66 paucis exceptis primae tantum litterae exstant et
 extremae v. 44. 51 (οὐ]δὲ μαῖον[ται]). 52. 53 (γα]στρός). 54.
 57—59. 61

24 et 25 traiecit Pow., quem sequitur Kn. 232s, om. Bodl. ||
 25. 28s debuit μισ- || 26 δὲ om. Lond. add. Ken. | [χεῖς μηδὲν ομη]
 Bodl. | μηθὲν Pow. ut in 18 | explicit Bodl. || 27 αἰται pap. em.
 Pow. || 28 cont. Pow. cum G. Lucian. Vit. auct. 14 A. P. 7,
 320, 3 || 29 καὶ ἐπὶ ci. Kn. || 30 ζων pap. em. Cr. | cf. Callim.
 fr. 182 Pfei. ἡ ζῶν μετέστραται || 31 suppl. Kn. | finem legit
 Milne (recte), qui delere iussit ἦν δ' || 32 suppl. Milne | cf.
 unde negant redire quemquam et Anacr. 44, 6 cum adn. ||
 34 suppl. Milne | μέζον ci. Kn. Sp. recte || 35 legit et suppl.
 Milne (νηκα litterarum tenera vestigia) | potes τεθναῖν || 36 cf.
 Cleanth. ap. Stob. ecl. 3, 6 (π. ἀκολασίας), 4 III p. 281 H. ||
 37 suppl. Milne | κατέπτυσται Sitz. dubitat Milne κατέπτυσσεν
 Pow. ex Cere. 11a, 6 cum adn. cf. Greg. Naz. de virtut. 2, 287
 Bened. || 38 suppl. Milne | ἦσαν pap. em. Kn. | γῆμαι θέλοι δ'
 ἂν οὐδὲ τὴν Ἥρην οὐδεὶς tentavit Kn. γῆμαι et θέλοι traiecit
 Pow. an θέλοι glossema pro λῶν? cf. Epicharm. 285, 1 Kai.
 [Wil.] | ad rem cf. Alem. 1, 17s cum adn. || 39 εἶδον leger.
 Kenyon Milne | τ[οῦ νιν ὦφ]ε[λ]ήσ[οντος] Kn. || 40 suppl. Milne
 (ἀπὸ) || 41 suppl. Kn. (ἦν Cr.) | οτινεν pap.

εοικ' ἐνεῖναι· π[άντο]θεν γὰρ ἔλκουσιν,
 κοῦκ ἔστιν οὐ[τ]ε [σ]υγγενῆς οὔτε ξείνος,
 δ[ς] ο[ὐ]χ[ὶ] λα[μ]αῖ τ[οῦ]δ', ὅπως ἔξει μέζον·
 χ[ω]ρὶς δέατος δ' θεσ[μός] ο[ὐ]δὲ μέμνηται
 θεοῦ Δικαίης, ἀλλὰ [. . .] χ[λ]ευάζουσιν·
 ὅπως δὲ χοῇ ζῆν [. . .] ἔγωγε θανμάζω·
 ἐν θηρίοισιν; ἀλλὰ δ[. . .] ζωαί·
 ἀπιστή γε πάντα [-¹²-]αι[. . .]
 τὸ τῆς ἀχ[. . . . .] †πενια τ' ἴσως πάντα[
 τὸ μειλιχῶδες καὶ προσηγές δὴ τοῦτο.
 ἐκεῖνο μ[ε]ν γὰρ ο[ἰ]δ[α], σὺν θεοῖς εἰπεῖν,
 ὅπερ κρ[ά]τιστ[ό]ν ἐστιν, οὐ νενίκημα[ι]
 [. . .] καὶ γαστ[ρ]ός, ἀλλ' ἀπαρ[κ]εῦμαι
 [. . .] ἔχεις γὰρ προῖον ἢ τί κερδαίν[εις]
 [ἰδῶ]ν γέ πως κἀνδύλον ὥς οὕτως †εἰπών;
 [εἰς] γὰρ στόμ' ὥς εοικ[εν] ἴστα[τ]αι μοῦνον

67—106 PAP. Heidelberg, 310 s. III/II a. Chr. ed. G. A. Gerhard
 Phoenix von Kolophon Lps. 1909 (G.) J. U. Powell Collectanea
 Alexandrina (Oxon. 1926) p. 216ss A. D. Knox Herodes, Cercidias
 and the Greek choliambic poets (Lond. 1929) p. 234ss Q. Catau-
 della Riv. Fil. Class. 11 (1933), 71ss (cf. PhW. 1934, 327) Iam-
 bum Cercidae Megalopolitae dederunt Kn. et Pow.

67 in. [κ. s[pap. Lond. | εοικεν pap. Heid. | cf. 18 [ἀπάντοθε]ν
 κέρδανε | Plat. rep. 5, 464^c τὸν μὲν εἰς τὴν ἐαυτοῦ οἰκίαν ἔλκοντα,
 ὃ τι ἂν δύνῃται χωρὶς τῶν ἄλλων κτήσασθαι || 68 καὶ οὐκ pap.
 Heid. || 69 suppl. Kn. δ[ς] ο[ὐ]χ[ὶ] το[λ]μαῖ π[ᾶν] ὅπως G. | an
 [μα]μαῖ? δ[ν] ο[ὐ]χ[ὶ] το[λ]μαῖ τ[λῆν], ὅπως Cataud. μα[μ]ατ[τ]ων D.
 olim legit cf. Hesych. (III p. 89) μαμάσσαν· μεθ' ὁμοῦς ἐξερχό-
 μενος· πρόθυμος || 70 Spoh. fr. 305 N.² ὑπὸ τοῦ δέατος | θεσ[μός]
 suppl. Kn. || 71 Δικαίης pro Δίης ad Et. Magn. p. 24, 48 p. 61,
 similiter Phoenix. 1, 13 τὴν ἀναγκαῖαν pro ἀνάγκην sumendum
 esse statuunt | [θεοὺς χ]λ. Hense conl. Soph. Ai. 1129: (ἀλλά)
 [νῦν χ]λ. Kn., || 72 ζῆν [τοῖσδε] ex. gr. Kn. | ἔγωγε Pow. ||
 73 δ[ύ]σβιοι? Kn. || 74 ad ἀπ. cf. v. 33 Hes. op. 372 Theogn. 831 ||
 75 ἀχ[ρ]άντων Sitz. | στοργῇ ci. Kn. conl. κοῦδιαι v. 36 || 76 μείλ.
 novum || 77 Soph. fr. 438 N.² σὺν θεῷ εἰπεῖν (Socrat. epist. 34
 p. 634 H.) (G.) || 79 [λα]μαργίης Kn. [ἀπληστίης] Cataud. alii
 alia (cf. G. 55. 285s Pow. 219) || 80 προῖον legit Bil. || 81 in.
 [ἐπ]ή[ρ]εσ' ὥς κ. Cataud. | ad κἀνδύλον cf. G. 62 | εἶπω ci. Kn. ||
 82 [τὸ] γὰρ Cr. Cataud. | ἴσταται Kn. Bil. ὥς εοικ[ε] τέ[ρη]ε[τ]αι
 μ. Cataud.

[χορ]ὸν τοσ[οῦ]τον, [ὅσσην ἄν] τις ἔσθῃ [τι],
 ὅταν δ' ἀμείνηται[ι αὐτ]ὸ καὶ τὸ[ν] ἡμισ[τον]
 εἰς ζῆν χάρονβδιν [. . . . .] οἴχεται π[άν]τ[α]·
 καὶ ταῦτα τεν[. . . . .]ε καὶ ἑτερο[. . . . .],
 ὑπὲρ δὲ τούτων [μ]ὴ πάτει πάτει λῖνων [. . . . .].
 ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Π[ά]ρ[νε], τὰυτ' οὐχὶ ζ[η]λῶ,
 ἀλλ' ἐν χαλ[ι]νοῖς [. . .] ἔμεινον ὥς [. . . . .]
 γαστροὺς κατ[ίσ]χ[ω] [. . . . .] βιά[ζ]ομαι τ[οῦ]τον
 πρὸς εὐτέλειαν τὸν [βί]ον καθ[ίσ]τασθ[αι].
 καὶ μὴν ὅταν γε θῆθ[ε] [. . .] σπένδην [. . . . .]
 κάμνω· με[γ]έστη δ' [. . . . .] μοι χό[ρ]ος[ος].
 τέρεπει δέ μ' οὕτως ο[ὐ]δ[ε]ν ὥς τὸ κερδαί[νειν]
 ἐκ τοῦ δικαίου το[. . . . .] τοῖς ἀνθρώπο[ις]
 [. . . λαμ]βάνειν [. . . . .] ἐκ τρώπ[ων] α[ίσ]χρ[ων]
 [. . . . .] γέρον [. . . . .] οὐθεν[. . . . .]
 [. . . . .] χρο[ν]ῶνι πλουτοῦντας ἐξ ἀ[. . . . .]
 [. . . . .] τ[. . .] ῥ[. . .] ὥσπερ οὐδο[. . . . .]
 ἔστιν γάρ, ἔστιν, ὅς τὰδε σκοπεῖ δαίμων,
 ὅς ἐν χρόνῳ τὸ θείον οὐ κατασχύνει,
 [νέ]μει δ' ἐκάστωι τὴν καταισίαν μοῖραν.

83 cf. Greg. Naz. de virtut. 2, 444 | sive ἐσθλή Kr. Bil. ex
 Anan. 5, 4. sed v. W. Schu. Quaest. epic. 352 || 84 δ' ἀμείνη
 τὰς γνάθους] καὶ τὸ[ν] λα[μ]βόν Cataud. || 84s cf. Cercid. 11 cum
 adn. || 85 εἰς ζῆν Kn. εἰς τὴν priores | [δὴ τιν'] suppl. Kn. ||
 86 τέν[δ]ειν χοῇ σ[ε] καὶ ἑτέρω[ι] δοῦναι Kn. || 87 λῖνων [δου]ς
 vel [ἀργη] ex. gr. Kn. | cf. L. Sternbach Eos 30 (1927), 347 ||
 88s suppl. G. conl. Diog. Laert. 8, 27 || 89 [νῦν] ἐμ. ὥς [πῶ]λον
 ex. gr. Kn. [τ]η[ν] πολύστονον [λύ]σσαν Cataud. || 89s ad χαλ. . . .
 γαστροὺς contul. Pow. Greg. Naz. de virt. 2, 740. 698 || 90 [κα]λ[ί]
 [ἐκ]βιά[ζ]ομα Hense | τ[οῦ]τον Hense τ[οῦ]το G. || 91s suppl. G. |
 91 de εὐτέλειαι disputavit G. 72 cf. Cratetis hymnum εἰς Εὐτε-
 λην (2) || 92 θῆθ[ε] [ονῆ] Kn. | στ. Kn. Bi. στ. [χο]ρήζω Kn. || 93 δ'
 [ἐσθ'] ἄλως γ' ἐ[μ]οὶ χ. Kn. || 94 suppl. Kr. Kn. Pow. || 95 suppl. G. |
 το[ῦ]δ' ὅπερ τ[οῖς] Kn. το[ῦ]τ' ἔχειν τ[οῖς] Cataud. || 96 suppl. G.
 et Kn. | οὐ λαμ[β]άν. [ἐ]ξεστίν Kn. || 97ss cf. Kn. First Gr.
 Antholog. 1923 p. X || 98 [βα]ιδί] χο. . . . ἐξα[ί]ωνης G. Cataud.
 [τοῦς] ἐν χο. D. olim | debuit πλουτεῦντας | ἐξ ἀ[π]ορογῶν Kal.
 ἐξ ἀ[ν]αιδείης Kn. || 100 anaphoram inlustravit et sententiam
 G. 78ss cf. imprimis Eur. fr. spur. 1131 N.² ἔστιν γάρ, ἔστιν
 102s suppl. G. || 102 debuit καταισίην sive κατασίον | Aesch.

[ἐγ]ὼ μὲν οὖν, ὦ Πάρνε, βουλοίμην εἶναι
τάρκευντ' ἐμαντῶι καὶ νομίεσθαι χρηστός,
ἢ πολλὰ πρήσσειν καὶ ποτ' εἰπεῖν τοὺς ἐχθρούς·
''ἀ<<.»λὼν δὲ φόρτος ἐνθεν ἤλθεν ἐνθ' ἤλθεν.''

105

ΠΑΡΜΕΝΩΝ Ο ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ

IAMBOI

1. (1)* p. 272, 1 Kn. p. 237, 1 P.

ἄνῃρ γὰρ ἔλκων οἶνον ὡς ὕδωρ ἵπιος
Σκυθιστὶ φωνεῖ οὐδὲ κόππα γινώσκων·
κεῖται δ' ἀνανδος ἐν πίδαυι κολυμβήσας,
κάθυπνος ὡς μήκωνα φάρμακον πίνων.

1 ATHEN. 5, 221^{ab} δοκεῖτέ μοι, ἄνδρες δαιτυμόνες, σφοδροῖς κατ-
ηγτλήσθαι λόγοις παρὰ προσδοκίαν βεβαπτίσθαι τε τῷ ἀκράτῳ·
[1—4], φησὶν ὁ Βυζάντιος Παρμένων

Ag. 1598 ἔργον οὐ καταίσιον. Hesych. καταίσια· | κατασίμα ad rem
cf. fr. trag. inc. 505 N.² ἢ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦσ'
(ἀεὶ) καὶ νέμουνσ' ἡμῶν ἐκάστωι τὴν κατ' ἀξίαν Τύχῃ μερίδα (G.) ||
103 βουλοίμην intellege μάλλον β. || 104s aurigam interitum
deridentis verba Ar. vesp. 1430 (κάπειτ' ἐπιστάς εἰπ' ἄνῃρ αὐτῷ
φίλος· ἔρδοι τις ἢν ἐκάστος εἰδὲν τέχνην) cont. G. || 106 de pro-
verbio trimetri recti specie (ἐνθ' ἔβη cf. Zenob. 1, 18 Greg.
Cypr. 1, 84 Diogenian. 2, 34 al. (G.). sententiae et choliambi
originem indagavit G. 97ss, qui Parmenonis iambum [2], quo
nauta una cum mercibus — salem dicit — in salum demersus
dira fata narravit, in hoc proverbium cecidisse coniecit: Athen.
3, 75^s ἤλθον μακρὴν θάλασσαν οὐκ ἄγων σῦκα Καναῖα φόρτον

1 Byzantiorum ebrietatem castigaverunt Athen. 8, 351^c Ael.
var. hist. 3, 14 Theopomp. FG¹Hist I F 62 cf. Gerh. Phoi-
nix 211s || 1 cf. Aristipp. ap. Diog. Laert. 2, 73 ἀρχαῖος τις
ἐπὶ τῷ πολλὰ πίνειν καὶ μὴ μεθύσκεσθαι 'τοῦτο καὶ ἡμί-
νος' φησὶ (G.) || 2 Seytharum vinolentorum turbas inlustrat
Anacr. 43, 9 reliqua dialectorum et linguarum nomina legis ap.
Kretschmer-Locker Rückläuf. Wb. d. gr. Spr. p. 98 | φαίνεται Cr. |
μηδὲ Scal. alii κοῦδὲ Mein., qui lacunam statuit | κόππα C | ad
κ. γ. cf. Cr. Untersuch. 58s || 4 φαρμάκων AC corr. Cas.

* Numeri adiecti sunt editionis Meinekeianae.

2. (2) p. 272, 2 Kn. p. 237, 2 P.
ἤλθον μακρὴν θάλασσαν οὐκ ἄγων σῦκα
Καναῖα φόρτον, . . .
3. Αἰγύπτιε Ζεῦ, Νεῖλε, p. 272, 3 Kn. p. 237, 3 P.
4. p. 272, 4 Kn. p. 238, 8 P.
παῖδ' οὔτε γένυσαι πυρρὸν οὔθ' ὑπηγήτην

ΕΡΜΕΙΑΣ Ο ΚΟΥΡΠΙΕΥΣ

IAMBOI

1. Ἀκούσατ', ὦ Στόακες, ἔμποροι λήρον, p. 274 Kn. p. 237 P.
λόγων ὑποκριτῆρες, οἳ μόνοι πάντα
τὰν τοῖς πίναξι, πρὶν τι τῷ σοφῷ δοῦναι,
αὐτοὶ καταρροφεῖτε καὶθ' ἀλίσκεσθε
ἐναντία πρᾶσσοντες οἷς τραγωδεῖτε.

5

■ ATHEN. 3, 75^e Παρμένων δ' ὁ Βυζάντιος ἐν τοῖς Ἰάμ-
βοις τὰ ἀπὸ Κανῶν τῆς Αἰολικῆς πόλεως (σῦκα) ὡς διάφορα ἐπαι-
νῶν φησιν· [1. 2] || 3 ATHEN. 5, 203^c (Νεῖλον) καὶ ὁ Βυζάντιος
ποιητῆς Παρμένων ἐπικαλούμενος· [1] | SCHOL. Pind. Pyth.
4, 99 τὸν Νεῖλον Κρονίδα (φησὶν) ὡς Παρμένων· [1]· ἀναλογεῖν
γὰρ τοῖς τοῦ Διὸς ὄμβροις τὸ τοῦ Νεῖλου ὕδωρ, καὶ ὥσπερ ἀντί-
στροφόν τινα τοῦτον τῷ Διὶ εἶναι || 4 SCHOL. Theocr. 6, 3 πυρρὸς·
ὁ ἀστίχρως . . . Παρμενίσκος (-ων Haupt)· [1]

HERM. CVRIT. 1 ATHEN. 13, 563^d . . . ὁ Μυρτίλος ἀποβλέψας
εἰς τοὺς δὲ τῆς στοᾶς αἰρουμένους τὰ Ἑρμείου τοῦ Κουρπίεως
ἐκ τῶν Ἰάμβων προειπῶν· [1—5], παιδοσιπταὶ ὄντες καὶ τοῦτο

2 ad rem contulit Gerh. Phoenix 102 Anon. in turpiluer. 106 ||
2 καίνα A em. Palmerius | ad Κάναι, Aeolidis oppidulum, cf.
RE X 1849ss | φόρτον A corr. Cas. || 4 γένειον C corr. Buech.

HERM. CVRIT. ad rem contulit Gerh. Phoenix 213 Timon.
fr. 22 Die. (PPhF) adde Cercid. 9, 12s cf. H. Kleinknecht Gebets-
parodie 134 || 1 1 cf. Ἀκούσατ' Ἰππώνακτος οὐ γὰρ ἀλλ' ἤκω . . .
φέρων . . . Call. fr. 191, 1 Pfei. | στόακες A, quod recte interpre-
tatus est Mein. | τὰ εἰς 'αξ' λήγοντα congestit Herodian. II 8 L.
(cf. πλούταξ, βόας, νέας al.). at tamen ad σκύλακας κινῶς dictos
esse Stoicos apparet || 2 ὑποκριτῆρες A corr. Mus. | ἐπῶν ὑπο-
κριτῆρες erant rhapsodi || 3 πρηνή A em. Pors. || 5 debuit πρήσσον-
τες (Mein.)

2. (B.⁴ III p. 639)

Ἐπτά μοι δις τριάκοντα βασιλεὺς σχεδόν

ΔΙΦΙΛΟΣ

IAMBOS

(B.⁴ II p. 504)

p. 266 Kn.

στρέφας δὲ πόλους ὥς ὁ Μαντινεὺς Σῆμος,
δς πρώτος ἄρματ' ἤλασεν παρ' Ἀλφειῷ.

μόνον ἐξηλωκότες τὸν ἀρχηγὸν ὁμῶν τῆς σοφίας Ζήνωνα τὸν Φοί-
νικα, δς οὐδέποτε γυναικὶ ἐχρήσατο, παιδικοῖς δ' αἰεὶ, ὥς Ἀντίγονος
ὁ Καρύστιος ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ [p. 117 Wil.] ||
2 HERPHAEST. π. ποιημάτων 3, 5 p. 65s C. ἔστι δὲ τινα (συστή-
ματα) καὶ ἐξ ὁμοίων πεποιημένα, ὅσον τὰ Ἑρμείου, παιωνικά ὄντα,
[1] καὶ τὰ ἐξῆς.

DIPHIL.: SCHOL. Pind. Ol. 10, 69s (83b) ('ἀν' ἱπποισι δὲ τέτρασαν
ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος 'Ὀλιβοθίων') Ἀριστόδημος δὲ φησι μὴ δύνα-
σθαι συγχρονεῖν Ἀλιγορόθιον τὸν κατὰ Κέκροπα 'Ηρακλεῖ. ἀλλὰ
μηδὲ Ἀρκάδα εἶναι, ἀλλ' Ἀθηναῖον. Σῆμον δὲ τινα νῦν νεωκημέναι
ἄρματι, ὥς φησι Δίφιλος ὁ τὴν Θησηίδα ποιήσας ἐν τινι
ἰάμβωι (v. l. ἰαμβεῖωι) οὕτω. [1. 2] | ibid. 83a παρατίθεται δὲ
καὶ τὸν γράφοντα τὴν Θησηίδα μαρτυροῦντα τῷ Ἡρώι τὴν τοῦ
ἄρματος ἡμιογεντικὴν ἀρετὴν· στρωφᾶις δὲ π. ὥς ὁ Μ. Ἡρώς

■ Hermiae Curitae dedit B. l. c.

DIPHIL. cf. RE V 1152s, 11 || 1 τρέφας (-αν) & em. B. στρω-
φᾶις probat Kn. | Hesiod. fr. 86 Rz. Σῆρον (Σ), qui scholiastae
Pindari Halirrhothii filius erat || 2 ἔλασεν & | cf. Gerh. Phoenix
213ss

FRAGMENTA
CHOLIAMBICA ADESPOTA1. (Hippon. fr. 29 B.⁴)

fr. inc. 7 p. 6 Kn.

Δύ' ἡμέραι γυναικός εἰσιν ἡδίσται,
ὅταν γαμῇ τις κἀκφέρῃ τεθνηκυῖαν.

2. (26^A)

fr. inc. 12 p. 336 Kn.

A. σ - σ 'βαὺν βαὺ'.

B. καὶ κυνὸς φωνὴν ἴεις;

3. (27)

fr. inc. 14 p. 336 Kn.

ἐγὼ μὲν, ὦ Λεύκιππε, δεξιῇ σίττηι

4. (24)

πλ(έ)α γάρ

p. 190, 15 P.

τρογὸς γλυκ(ε)ίης, ἣν ἔτικτεν ἀνθηδών.

FRAGM. CHOL. ADESP. 1 STOB. 4, 22 (π. γάμον), 35 p. 515 H.
[SMA] Ἰππώνακτος. [1. 2] Hipponactis non esse versus docet
florilegium PAP. Berol. 9773 (BKT V 2, 130), ubi lemmatis ex-
tant vestigia [. . .] λψ[. . .]ς. num latet Λύ[σ]ις (Λύσις), qui λυσι-
οιδίας quae dicuntur invenit? cf. RE XIV 65, 4 et Λυσανίαν,
qui Περὶ ἰαμβοποιῶν scripsit e testim. Athenaei 7, 67 p. 304b
(Hippon. 39) 11, 504b 14, 620c. cf. Gerh. Phoenix 289s || 2 HE-
RODIAN. π. καθολ. προσωιδ. I 495, 1 L. (IOANN. ALEX. 32, 33) καὶ
τὸ 'βαὺ' κατὰ μῦθον κυνὸς δέξινεται. [1]· ἐξ οὗ καὶ τὸ βαύζω
ἔῃμα || 3 SCHOL. Ar. av. 704 Δίδυμος δέ. ἐπεὶ ἡ σίττη καὶ εἰ τι
τοιούτων ὄρνεον δεξιὰ πρὸς ἔρωτας φαίνεται. [1] | SVID. s. 'ἀεὶ
τοῖς ἐρώων' || 4 ET. GVD. 57, 33 ἀνθηδών· ἡ μέλισσα παρὰ τὸ τὰ

FRAGMENT. CHOL. ADESP. 1 1 cf. Com. fr. adesp. p. 1224 K.
2 disiunxit et interpunxit Kn. | καὶ κατὰ ci. B. τὴν Hi. | κύν
δς ci. B. || 3 ὥς λευκίππη Schol. ὦ λευκίππη Suid. em. Benth. |
δεξιῇ σίττηι & interpretatus est Mein., qui ad Hipponactem retulit
Leucippi et Leucophryenes fata inlustrantem (cf. Parthen.
Erot. pathem. 5) cf. Callim. fr. 191, 56 Pfei. αἰσῶι σίττηι (ubi
Schol. ὄρνεον), fr. 528 Pfei. ὁ δ' ἡλεός οὗτ' ἐπὶ σίττην βλέψας,
Hippon. 21. 58 adde Hesych. σίττη· ὄρνις ποῖός· οἱ δὲ ὄρνοκο-
λάπτης || 4 cf. Wil. SBBerl. 1918, 1163 || 1 ἀπλά & πλέα Wil.,
qui praecedere coniecit ex. gr. <Ἰππῶναξ ἐν> α' πλέα Schnw.
ἀ π(έ)λα Kn. (Hippon. fr. 84) | ad rem contulit B. Athen. 1,
31b minus recte || 2 cf. Hesych. ἀνθηδών· ἡ μέλισσα

5. fr. inc. 15 p. 338 Kn.
ἐπ' ἀνδρὸς ἀνδρα Κερκίδας ἀπέκτεινεν.

6. (25) fr. inc. 1 p. 336 Kn.
... ὁ τὸν κυσὸν τραυθεῖς·
'ἦμεις, ὅπου μάλιστα τοῦ κρᾶνους χρεῖα.'

7. p. 350, 8 Kn.
— — — ἀλλ' ἐμοῦ σκοπῶν τοῦντός,
δικαστὰ, ποιικιλωτέραν με τῆσδ' ὄψει.

8. ἐγένετο καὶ Μάνδρῳνι συνκίνη νῆϋς

ἀνθῆ ἐνδεῖν (ἐδειν Et. genuin.) ἐν αὐτῇ· ἀπλὰ γὰρ τραυγὸς γλυκίης, ἦν ἔ. ἀνθηδών || 5 ARIST. de part. anim. 3, 10 p. 673a 13ss ... τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν ὡς ἀποκοπεῖσα φθέγγεται τῶν ἀνθρώπων ... τοῦ γὰρ ἱερέως τοῦ Ὀπλοσμίλου Διὸς ἀποθανόντος, ὅφ' ὅτου δὲ δὴ ἀδήλως, ἔφασάν τινες ἀκοῦσαι τῆς κεφαλῆς ἀποκεκομμένης λεγούσης πολλάκις: [1]· διὸ καὶ ζητήσαντες, διὸ ὄνομα ἦν ἐν τῷ τόπῳ Κερκίδας, ἔκριναν || 6 PHOT. p. 355, 19s 'ὁ τὸν κυσὸν κτλ.' || 7 PLVT. animine an corp. affect. 2 p. 500ed ἡ μὲν οὖν Αἰσώπειος ἀλώπηξ περὶ ποιικίλλας δικαζομένη πρὸς τὴν πάροδον, ὡς ἐκείνη τὸ σῶμα καὶ τὴν ἐπιφάνειαν εὐανθῇ καὶ κατάστικτον ἐπεδείξατο, τῆς δ' ἦν τὸ ξανθόν, ἀχμηρόν καὶ οὐχ ἡδὺ προσιδεῖν, 'ἀλλ' ἐμοῦ τοι τὸ ἐντός', ἔφη, 'σκοπῶν ὃ δικ. π. με τ. δ.' || 8 SVID. s. v. ἐγένετο | ZENOB. 3, 44

5 ad rem cf. Hi. v. G. Inscr. Arcad. IG V 2, 344, 18 Wil. Kerkidas 1139 | est Cercidas Methydrionensis Megalopolitanus Arcas, Κερκίδου τοῦ κινός proavus | ἡ μαρὸς ci. Kn. p. 338 | ἀπέκτεινεν ci. Wil. || 6 cf. Knaack H. 21 (1886), 319. 495s Herond. inc. 66 p. 88 Cr.⁵ || 2 ἦδη αἰσώπου G em. Dobree in indice p. 728 | χρεῖα B. Cr. || 7 cf. Wil. H. 40 (1905) 164s || 8 νῆϋς Wil. ναῦς G | cf. Hipp. Oxy. 2174, 12 ἐγ[ένετο. κα[ι (Maas)

C. MELIAMBI

ΚΕΡΚΙΔΑΣ Ο ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΜΕΛΙΑΜΒΟΙ

DIOG. LAERT. 6, 76 Κερκίδας ὁ Μεγαλοπολίτης ἢ Κρής ... ἐν τοῖς Μελιάμβοις (fr. 6) cf. fr. 9 subser. | STOB. 4, 16, 7 p. 395 H. (fr. 5) | STEPH. BYZ. s. Μεγάλη πόλις (ubi μιμιαμβοι quoque G)

1. fr. 23 (fuit p. II fin.)

II Kn. 4 P.

εισ[.]κ' αὐτῶν
[...] λβοθύλακον λαρόν | τε καὶ ἐκραςίωνα

SCHOL. (GLOSS.) 1 2s ἀπολαύον[τα] et ἀκρατῆς [ὁ Ξένων κα ἀπο]γνωστός τις καὶ μικρός

PAP. Oxyrh. 1082 saec. II p. Chr. ed. Hunt vol. VIII (1911) p. 27ss tab. II ad fr. 3. 4 (4. 9) cf. H. J. M. Milne Catal. of the Literar. Pap. in the Brit. Mus. 59 p. 45 | ediderunt J. U. Powell Collectanea Alexandrina (Oxon. 1925) 201ss A. D. Knox Herodes, Cercidas and the Greek choliambic poets (London 1929) 187ss | ad rem metricam et interpretationem cf. P. Maas BPhW. 1911, 1011ss 1214ss (A. Mayer ibid. 1421) Metr.² § 68 O. Schrö. Grundriß 113s K. F. W. Schmidt GGA 1912, 634ss Fraccaroli RivFilCl. N. S. 40, 124ss J. v. Arnim WSt. 34 (1912), 1ss G. A. Gerhard WSt. 37 (1915), 1ss Wil. SBBerl. 1918, 1138ss J. U. Powell and Barber New Chapters in the History of Greek Literature Oxf. 1921 p. 2ss | in universum v. G. A. Gerhard RE XI 292ss Schmid-Stählin II 1° p. 161 (Schm.)

1 1 εισ[ό]κ' Kn. || 2 [ταρόν] ex. gr. Kn. | Plat. Theat. 161 A ὅτι με οἶμι λόγων τινα εἶναι θύλακον | δλβοθύλ. novum (cf. ἀσκο-θύλακος Ar. fr. 174 alii) ut permulta in sequentibus Cercideae nova, quae quoniam nemo non cognoscit, non significabuntur | λαρός Hom. Ap. Rhod. | cf. Plut. amat. 23, p. 768^e τὴν ... πρὸς ἄρρενα ἄρρενος ὀμιλλαν, μᾶλλον δὲ ἀκραςίαν καὶ ἐπιπήδησιν εἰποι τις ἂν ἐν Anonym. πρὸς παιδεραστίαν 127ss ap. Gerh. Poinix 6 | ἡδονῶν ἀκρατία sim. Plat.

fr. 1 p. III

θῆκε πενητηλίδαν Ξένωνα, ποτάγαγε δ' ἄμιν
 ἄργυρον εἰς <βιοτάν> <τὸν κείσ> ἄνόνατα βέοντα;
 κα[ῖ] τί τὸ κωλύον ἦς, αἶ τις <σ>φ' ἔρο[ι]το; 5
 ῥεῖα γάρ ἐστι θεῶι πᾶν ἐκτελέσ<σ>αι
 χρῆμ', ἐπὶ νοῦν δ' κ' ἦ, ἢ τ[ὸ]ν ὀνποκιβδοτόκωνα
 καὶ τεθνακοχαλκίδαν ἢ τὸν παλινεκχυμενίταν
 τῶν κτεάνων ὄλεθρον τοῦτον κενῶσαι
 τᾶς σοσπλουτοσύνας, δόμεν δ' ἐπιταδεοτρώκται 10
 κοινοκρατηροσκόφωι τὰν ὀλλυμέναν δαπάνυλλαν.
 μή ποτ' οὖν ὁ τᾶς Δίκας ὀφθαλμὸς ἀπεσπαλάκωται

12 ζῶιον, δ τύπους μὲν ὀφθαλμῶν ἔχει, ὀφθαλμοὺς δ' οὐ, οὐδὲ βλέπει: explicatur σπάλαξ

3 θῆκε i. Τύχα sive Ζεύς | πεν. tentavit Wil., quasi patronymicon Xenonis cinaedi, sicut Αἰσχυλίδας Archilochi || 4 lacunam statuit et expl. Maas ἄργυρον <τὸν...> εἰς Kn. (ὄφελος) Schm. | Plat. rep. 7, 531^d οὐκ ἀνόνητα ποιεῖσθαι aliter Isoer. Helen. 59 p. 217^d χρυσὸς δὲ θρεῖς Δανάη συνεγένετο (Ζεύς) || 5 ei m.¹ | Xenoph. anab. 4, 5, 20 τί εἴη τὸ κωλύον; cf. Plat. rep. 4, 439^c | φέροιο pap. em. Wil. an 'si quis secum auferat (argentum)' vel 'si quod (argentum) auferatur aut abeat'? ad constructionem cont. Pow. Eur. Bacch. 612 | cf. ῥεῖν καὶ φέρεσθαι Platonis || 5ss αἶ τις φέροιο (ῥεῖα γάρ—ἦν) ἢ τὸν δ. κτλ. Arn. || 6 ἐκτελέσαι pap. em. Arn. | Σ' 79 τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν K 104s οὐ θῆν ἔκτορι πάντα νοήματα μη-
 τίστα Ζεύς ἐκτελέει | ἐκτ. Plat. | ad rem cf. Archil. 58, 1 cum adn. || 7 ὅκκ ἐπὶ νοῦν ἦν pap. em. Arn. δ' κ' ἦσ' ἐπὶ νοῦν Maas propter hiatus | τὸν ὑπαρὸν τοκογλύφον, οὐ ἄργον καὶ νεκρὸν κείται τὸ ἀργύριον interpretatur Wil. p. 1153, 1. sed cf. Plat. rep. 6, 507^a κίβδηλον ἀποδιδούς τὸν λόγον τοῦ τόκου. Parm. 130^c πηλὸς καὶ ῥύπος || 7ss ab his haud aliena videntur esse Plat. rep. 8, 553^ass || 8 ἔκχυν., quasi ethnicon, explic. Wil. l. c. | Plat. rep. 8, 553^b ἐκχέαντα τὰ τε αὐτοῦ καὶ ἐαυτὸν || 9 τῶν sensu possessivo τὸν Maas | πλεθρον text. ολεθρον mg. | ὄλεθρος de homine iam Hes. theog. 326 || 9s cf. Plat. rep. 8, 560^d τούτων (αἰδούς, σοφροσύνης, μετρίστητος καὶ κοσμίης δαπάνης) ... κενόσσαντες ... τήν ... ψυχὴν || 10 cf. Varr. Men. Prom. liberi fr. 13 (435 Buech.) in tenebris ac suili vivunt ... homines ... plerique sues sunt existimandi | nondum legitur πλουτοσύνη, cf. σοφροσύνη et κερδοσύνη Plat. rep. 2, 372^d, Diogen. ap. Stob. 4, 31, 48 p. 750 H. | ὁμοιουσία Ar. eq. 986 contulit Barber | ad ἐπ. cf. Μικκώτρωγος parasiti nomen ap. Plaut. Stich. 242 || 10s explicavit Wil. l. c. || 11 δαπάνυλλαν pap. | cf. Pap. fr. 39, 7 [ἀ]πάνυλλα Ar. eccl. 935 φθίνυλλα || 12 μήπο<κ> Kn. | ad Δ. δ. contulerunt editor. Soph.

χῶ Φαέθων μονάδι γλήραι παρανγεί
 καὶ Θέμις ἅ λιπαρὰ καταχλώωται;
 πῶς ἔτι δαίμονες οὖν τοὶ μήτ' ἀκούαν 15
 μήτ' ὅπῃν πεπαμένοι;
 ἀστεροπαγερέτας καὶ μὲν τὸ τάλαντον ὁ σεμνὸς
 p. IV ῥεθὼν [τιταίνει]
 [κ]αὶ νένευκεν οὐδαμῇ. καὶ τοῦθ' Ὀμηρος
 εἶπεν ἐν Ἰλιάδι· 'ῥέπει δ', ὅταν αἰσιμον ἄμαρ, 20
 ἀνδράσι κυδαλίμοις' [ἦν]. πῶς οὖν ἐμὴν οὐποτ' ἔρεψεν
 ὀρθὸς ὢν ζυγοστάτας; τὰ δ' ἔσχατα Βρύγρια Μυσῶν,
 ἄζομαι δέ θην λέγειν, ὅσον [...] γεῖ τὸ παρ' αὐτοῖς
 τῷ Διὸς πλα[στ]ίγγιον. ποιοὺς ἐπ' ἀνάκτορας οὖν τις
 ἢ τίνας Οὐρανίδας κίων ἂν εὖροι, 25

13 ἐνὶ ὀφθαλμῶι παραβλέπει || 14 ἐπεσκότισται || 17s ἀνὰ τὸ ὀρθὸν ἔχει

fr. 11 N.² Dionys. fr. 5 N.² TGF adesp. 421 N.² (δς τὰ πάνθ' ὀράει) al. | Orac. Sibyll. 1, 370 τυφλότεροι σπαλάκων adde ἀσπά-
 λαξ Ar. hist. anim. 4, 8 p. 533a 3 al. || 13 Hesych. ἀργῶ· ἀργά-
 ζομαι || 14 Hes. theog. 901 λιπαρὴν Θέμιν (902 Δίκη) cf. ἀχλὺς
 Theophr. vend. 35 et ἀχλὺς μ 406 alii (ἐπαχλὺς Ap. Rhod. 4,
 1480 et ἀπαχλὺς Aret. Medic. χρον. νόσ. θεραπ. 2, 3) || 15 δαί-
 μονες aut quia δαήμονες e testim. Platon. Crat. 398^b aut quia
 πάντ' ἐφορῶσι καὶ ἐπακούουσιν aut utpote 'participes' | ὄντοι
 μητ' sscr. τοι text. ονομιγ' mg. || 15s cf. Empedocl. fr. 4, 10s
 Die.-Kr.⁵ | ad ὅπ. cf. ὀπωπή | ἀκοή καὶ ὄρις sim. Plat. passim ||
 16 ὁπᾶς Kn. || 16ss Θ 69 πατήρ ἐτίτανε τάλαντα cf. v. 21s X 209ss ||
 17 ad ἀστεροπαγερέτας contulit Kn., qui dedit γε ex fr. 66 Hu.,
 Π 268 στεροπαγερέτα | τ' <δ> Kn. | "Ολ. [ἐνλῶν] Arn. "Ολ.
 [ἔχων] Wil. "Ολ. [δς ἴσχει] D. ἀνορθοί Kn. ex gloss. (v. s.) ||
 18 <χρῶσον ἔλκετ' ἔχων> Arn. | suppl. Wil. τιτήνας Arn. || 19 He-
 sych. νενευμένοι· τεθημένοι contulit Sp. || 20 ῥέπει<ν> ὅταν ci.
 Arn. ῥέπειν ὅταν Kn. | cf. Θ 70ss (ῥέπει δ' αἰσιμον ἡμαρ) | ἄμαρ
 Kn. || 21 Hom. Σολύμοισι ... κυδαλίμοισι et νιάσι κυδ. | ἦν del.
 Maas Arn. ἦ Hunt | οὐ ποτέρων Hunt Kn. || 21s cf. 16ss ||
 22 ἐσχάτᾳ pap. e corr. | βρυγία text. βρυγία mg. βρύττα Arn. ex
 Athen. 2, 56^d Archil. 28, sed cf. proverbium Μυσῶν ὁ ἐσχατος
 Plat. Theaet. 209^b cum schol., interpretatus est Wil. 1155 'das
 ist phrygisches Myserpack' | λέγειν Kn. || 23s explic. Wil. (cf.
 πλαστήγγιον cottabi et νόφον). sed cf. Plat. rep. 8, 550^e (περὶ
 πλοῦτον καὶ ἀρετῆς) ἐν πλάστεινι ζυγοῦ κειμένον ἐκατέρων ἀεὶ
 τοῦναντίον ῥέποντες | [κατά]γει Kn. [γε ῥέ]πει Arn. || 23ss cf. fr.
 mel. chor. adesp. 4, 6 || 24ss ad metrum cf. Muenscher H. 54
 (1919), 44s || 25 ευρη sscr. oi pap. ἀνεύροι Kn.

πῶς λάβη τ' ἂν ἀξίαν,   ὅθ' ὁ Κρονίδας ὁ φρυγέσας
 πάντας ἀμὲ καὶ τεκόν,   τῶν μὲν πατρῶος,
 τῶν δὲ πέφανε πατήρ;   λῶιον μεθέμεν περὶ τούτων
 τοῖς μετεωροκόποις·   τούτους γὰρ ἔργον
 οὐδὲ ἐν ἔλπομ' ἔχην·   ἀμὴν δὲ Παιάν
 καὶ [ἀγαθὰ] Μετάδως
    μελέτω·   θεὸς γὰρ αὐτὰ
 καὶ Νέμεσις κατὰ γὰν.   μέσφ' οὖν ὁ δαίμων
 οὐρία φυνιάει,   τιμᾶτε τάνταν,
 p.V φῶτ[ε]ς] ἐλα[φροί]·   [. . .] τᾶξαν
 τ[. . .],   [μυ]σητόν δ[λ]βον
 [. . .] τύχας,   ταῦτ' ἔ[ργον] ὁ[μ]ν
 νειόθεν ἐξεμέσαι. (explicit meliambus)

2. fr. 1 p. IV (incipit meliambus) + fr. 12 et 60 (ad v. 11ss) III Kn. 5 P.

a Δοιά τις ἀμὴν ἔφα   γνάθοισι φυνση

29 ἀστρολόγοις || 31 ἐπεὶ 'δὼς ἀγαθή' (cf. Hes. op. 356) sed Δὼς est nomen Cereris (Hom. hymn. Cer. 122 [τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ]), quae ut Δη-μήτηρ re vera est κατὰ γὰν || 33 ἐκ βαθέω[ν]

27 POLLUX 3, 27 ἐπιπάτωρ· βέλτιον γὰρ τοῦνομα τοῦ πατρῶος, εἰ καὶ Κερκίδας αὐτῷ κέχρηται || SCHOL. (GLOSS). 2 a 1 δοιά[·] δισά[·]

26 λάβη defendit Arn. λάβοι Hunt | τ' ἂν Maas | Herod. 7, 39 ἐπέλτε δὲ ἐς τὸ ἀναιδέστερον ἐτράπευ, τὴν μὲν ἀξίην οὐ λάμβραει, ἐλάσσω δὲ τῆς ἀξίης || 26ss cf. Gerh. WSt. l. c. 19ss || 26s cf. Cypria 19 (Plat. Euthyphr. 12a) Ζήνα δὲ ... καὶ δς τάδε πάντ' ἐφύ-τευσεν || 27s cf. Gerh. RE XI 304, 53ss || 28 Plat. leg. 6, 781a τὸ δὲ περὶ τὰς γυναικας οὐδαμῶς ὀρθῶς ἀνομοθέτητον μετέϊται || 29 cf. Ar. pac. 92 ποῖ δὴτ' ἄλλως μετεωροκοπίεις Plat. rep. 6, 488e μετεωροσκοπὸν τε καὶ ἀδολέσχην. cf. μετεωρολέσχας 489e || 30 οὐδὲ ἐν Wil. οὐθεν pap. | εχει sscr. η pap. || 30s cf. Immisch BPhW. 1919, 598ss Wil. Versk. 420, 1 || 31 μεταδως pap. em. et explic. Wil. καὶ Μετάδως ἀγαθὰ mavult Kn. | contulit Weinstock Plut. Cleom. 32, 5 τὰ πλείστα κατανήλιονεν εἰς ... μεταδόσεις τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Αἴγυπτον ἐκπεπτωκότων; ceterum conferas cum Immisch (BPhW. 1919, 598) Plin. nat. 2, 14 et Theophr. ap. Stob. 4, 1, 72 p. 23 H. || 32s Hes. op. 199s ἀθανάτων μετὰ φύλον ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους Αἰδῶς καὶ Νέμεσις || 33 Θ 508 μέσφ' ἡοῦς ἡοιγενείης || 34 Opp. cyneg. 1, 262 ἀμείλιχα φυνσιώωντες | τιμήτε Kn. Sp. || 35ss ex. gr. suppl. Arn. et Wil. κα[τα]ίς ἀντεπ[·] Kn. || 36 in. τες pap. || 38 K 10 νειόθεν ἐκ κοαδής | Plat. rep. 3, 406d ἐξεμέσαι τὸ νόσημα || 2 a 1 δοιά ut β 46 | τις est Euripides | cf. Phoenic. 3, 1 ἀνὴρ Νίνος τις | ἄμιν pap. Kn. || 1ss cf.

τὸν κνανοπτέρυγον   παῖδ' Ἀφροδίτας,
 Δαμόνομ'· οὔτι γ[ὰρ] εἰ   λῖαν ἀπενυθής.
 καὶ βροτῶν [δτω] γὰρ ἂν   πραεῖα καὶ εὐμενε[βούλα]
 <_ _ _> δεξιτερὰ   πνεύση σιαγών,
 οὐτο[ς] ἐν ἀτρεμία   τὰν ταῦν Ἐρωτος
 σῶφροσι πηδαλλίω   Πειθοῦς κυβερνή.
 τοῖς δὲ τὰν ἀριστερὰν   λύσας ἐπόρση
 λαίλαπας ἢ λαμνρὰς   πόθων ἀέλλας,
 κυματίας δι' ὅλον   τούτοις ὁ πορθμός.
 ἐδ' ἔργων Εὐριπίδας·   οὐκοῦν δὲ ὄντων
 κάρρον ἐστὶν ἐκλέγειν   τὸν οὐριον ἀμὴν ἀήταν
 καὶ μετὰ σωφροσύνας   οἶακι Πειθοῦς
 χρώμενον εὐθυπλοεῖν   ὅκ' ἢ κατὰ Κύπριν ὁ

μῆ[

p. VI tredecim fere cola perierunt vel mutilata sunt, in quibus Ἰκάρω[, quod cognovit Powell

b [ἀ]στραπ[·] . . . [π]λόος·   πᾶν γ[ὰρ] τὸ βιαι[οπόν]ηρον 11
 καὶ προκοθ[η]λυμαν[ἐς]   φέρει ταναβλαπιτέλειαν

14 ἀφροδίδως

TGF adesp. 187 N.², quod optimo iure Mein. Euripidi tribuit (cf. 11), δισά πνεύματα πνεῖς Ἐρωτος (Herm. in Phaedr. 230^e p. 34 C. adde Lucian. amor. 37) Eur. Iph. A. 543ss, Pind. Nem. 8, 1ss || 2 Hes. scut. 393 κνανόπτερος ... τέτις cf. Eur. Andr. 862 || 3 λειαν pap. | v 238s οὐδέ τι λῖην ... νόνημός ἐστιν (γαῖα) | γ 184s ἦλθον ... ἀπενυθής οὐδέ τι οἶδα κείνων || 4 βροτῶν [...] μεν sscr. γαρ. pap. suppl. et explic. Kn. βρ. γὰρ [τῶ] μὲν ἂν Hunt | εὐμενε[pap. εὐμενε[βούλα] ex. gr. Wil. εὐμενε[ουσα Schm. contra papyr. || 4s καὶ <πως sive ὅτι> εὐμενιδεξιτέρα Kn. | Plat. leg. 7, 792^e τὸ δὲ ἴλεον καὶ εὐμενὲς προῶν τε || 5 <ἀ ποτὶ> Arn. <πνεύματα> Schm. Wil. || 6 ἀτρεμία ... Ἐρωτος Kn. conl. Meleagr. A. P. 5, 155 || 7 Pind. Pyth. 1, 86 νόμα δικαιοὶ πηδαλλοὶ στρατόν | πηδ. Plat. || 8s Hom. hymn. 7, 23s μῆ τι χολωθεῖς ὄρησι ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπια πολλὰ || 9 αελλᾶς pap. || 10 Aesch. Suppl. 546 W. πόρον κυματίαν || 11 ευρειπίδας pap. || 11s ου κάρρον σον ἐστιν δονοντων εκλεγειν pap. traiecit Maas || 12 Hesych. κάρρον· βέλτιον | ἐκλέγειν Kn. | ἄμιν Kn. || 13 οἷ. Plat. || 14 -πλοῦν Kn. || 11 ἀστραπ[ὸβλήτος]? Kn. | μεγαλο- (Arist. pol. 4, 9, 4 p. 1295 b 9), μακρο- (Phot.), πολυπόνηρος || 12 ad προκοθηλ. (= δηλυμ. ὡς πρόξ) cf. Maas Gn. 3 (1927), 691. idem dubitat DLZ 1929, 1867

καὶ μεταμελλοδύναν. ἅ δ' ἐξ ἀγορᾶς Ἀφροδίτα
καὶ τὸ μη[δε]νὸς μέλειν δπ[α]νίκα λῆς, δκα χηζῆς,
οὐ φόβος, οὐ ταραχά· τα[ύ]ταν ὀβολῶ κατακλίνας 15
Τ[υν]δαρείοιο δόκει γαμβρό[ς] τὸ τ' ἤμεν.
κο[ ]

3. fr. 2 p. II + fr. 37 (ad v. 1s) + fr. 14 (ad v. 2ss) V Kn. 6 P.

Οὐ[. . .] νησπν[. . .] οὐτ[ως· ἀλλ'] ἀκάρδιον
[. . .] φοίκαν τ' [Α]πόλ[λων] [συγ]κροτησιγόμεφιν
[νέμει κα]τὰ καιρὸν ἐκάστω, π[άν]τα θεῖ κηλαίνεται
γὰρ [. . .] τα φευξιπόνων ἀν[ά γὰν]
φῦλα σκυόθρεπτ' ἀκ[ήρ]ιος ἐγγεσίμωρος 5
ἀδον[ο]π[λ]άκτων βροτῶν·
καὶ μ[ά]λ' ἐπισταμένως [. . .] χ[. . .] α γὰρ
ωπασα . . . σε[. . .] νγα φνσαλέαν
πι[. . .] αν μὲν ὠλεσίκαρπον [. . .] νγα φνσαλέαν
Λυδάν [τ' . . . . .] ἦ· νεῦρα δὲ καὶ κρα[δαλά] 10
[δι'] ὡτ' ἐλελιγμα[υ - υ]ς εὐπάλ[αμὸς τε λῦρα]

3 A. fr. 5. 6 VI Kn. p. 212ss 8 P.

[αἰσ]λόπτωλον [. . . . .]

de ταναβλ. (ταλαβλ.?) cf. λουτέλεια || 13ss cf. Diog. Laert. 6, 46
Hor. sat. 1, 2, 118s 126 || 14 in. contulit Maas Cratet. fr. 18, 2
Die. (PPhF) | μέλην Kn. || 15 Plat. conv. 197d ("Ερως) ἐν πόνωι,
ἐν φόβωι, ἐν πόθωι . . . κυβερνήτης | κατακλ. Plat. || 16 [πο]τῆμεν
ci. Kal. τό[κ] > Arn. Pow. | εἰμεν sscr. η pap || 17 ν[υ] sscr. κο[ ]
pap. | sequuntur versuum initia γα[ ], γα[ ], ρε[ ], quae pertinere
posse ci. Kn. ad fr. 5 τὸ τὰς δυνάς γὰρ δὴ χελώνας κτλ., et
sub finem ex. gr. [δνδ]ρε[ς, ἔφα] || 3 cf. Gerh. RE XI 305, 38ss
Pers. 3, 63. 88ss || 1ss ex. gr. suppl. Kn. || 2 φρένη, κροτεῖν, γόμ-
φος Plat. ad συγκρ. cf. Lucian. Iupp. trag. 45 || 3 ad Epicharm.
fr. 216 Kai. (δκκ' ἀργύριον ἦν πάντα θεῖ κηλαίνεται) suppl.
Deubner || 4 suppl. Kn. | cf. ἀλεξιπνοος || 5 ἐγγεσ. Hom. ||
5ss ἀδονοπλ. βρ. ἀκέρ. ἐγγεσίμ. καὶ μάλ. ἐπιστ. δύιτρ. θεῖ χλιδ.
ὄπ. πείρα[ν] traiecit Kn. || 6 ἀδονοπλ. suppl. Wil. cf. Timon.
58, 4 Die. (PPhF) ἡδονοπλήξ et Herodian. I 46, 3ss L. | πληγρῆς
sensu translato Plat. || 7 ἐπιστ. Hom. Hes. || 9 κ 510 ἰτέαι ὠλεσί-
καρποι | Hesych. ὠλεσίκαρπος· ὅτι πινόμενος ὁ καρπὸς ἀγρόνους
ποιεῖ | καὶ σφ[ύ]ρα φνσ. Wil. | Nonn. Dionys. 43, 405 φνσαλέον
χοάνοιο || 10 κρα[δαλά] vel -λᾶς] Kn. || 10s κρα[δάν· καὶ ν] ὡτ'
Wil. || 11 ἐλελίγμα[τα χορδᾶς] lusit Kn. | εὐπάλ[αμὸς τε λῦρα]
Maas || 3 A cf. Maas DLZ 1929, 1867 | fragmenta 5. 6 coniun-
xit Kn. | cf. A. Mayer BPhW. 1911, 1421 || 1 ad αἰολόπ. (Hunt)

[. . .] βουσώ μύω[πος . . . . .]
[. . .] ἵππον χρε[μετίζοντα . . . . .]
[τοῦ]το γὰρ ἐστ' ἀγαθῶ, τοῦτ' Εὐθυδικῶ | [δελ]εαστᾶ,
Στωικῆ Καλλιμέδων· [. . . . .] ἐστι πονηρά
καὶ | [. . . . .] μένᾶ·
Σφαίρω γὰρ | [- □ ἀθλον ἐάν] προβάλλης
ἦ καὶ τι[θηνῆς Ἀγ]χιτον εἰς ἀρετάν |
[καὶ . . . . .] δες ἰχνεύεις,
ἀλ[λ] [. . . . .] φέροντ' ὀπώραν | 10
[. . . . .] κοῦ τρυτ[ο]ν ἀν[ύ]τ[όν]
[. . . . .] ἀλλὰ [. . . . .]

4. fr. 3 p. II

IV Kn. 7 P.

υ [πολλά]κ[ις] δμαθεις βροτὸς οὔτι ἐκῶν
ἐκλαιξε κανθῶς, τιν δ' ἀμάλακτον ἔσω
στέρνων καὶ ἀνίκατον κέαρ ἔσκειν

cf. Γ 185 (Φρύγας ἀνέρας) Hom. hymn. Ven. 138 (Φρύγας) ||
2 cf. βουσώος, ἵππο-, κυνο-, μηλοσώος sive μύω[πι] | suppl. et
explic. Wil. conl. Callim. fr. 301 Pfei. βουσῶν ὅν τε μύωπα
βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί cf. Aesch. Suppl. 307s βοηλάτην μύωπα ||
3 χρεῖων; Kn. || 4 suppl. Kn. | nom. propr. cognovit Pow. |
adi. sscr. Aesch. Ag. 761 | δέλεαρ Plat. || 5 de Callimedonte ora-
tore, Macedonum fautore, et helluone ab Alexide et Timocle
castigato cf. RE X 1647s | [τῷδ' ἀτρα]π[ί]δ[ις] [ἐ]στι tentavit Kn. ||
6 [κακοῖς τετραμμ]ένα Kn. || 7 de Sphaero, stoico philosopho,
Megalopolitarum inimico, cf. Wil. ad l. Pow. p. 201 RE III A
1683ss | γὰρ [αἶ τι πεισθῆς] Kn. | προβάλλειν αἰρεσιν, σκέψιν,
αἰνιγμα al. Plat. || 7s suppl. Maas conl. Herodian. π. καθολ.
πρόσωιδ: I 220, 23 Emped. 1, 1 Die.-Kr.⁵ || 8 σὺ χι τὸν Kn. ||
9 [ταραχῶ]δες ci. Mayer conl. Rhiani fr. 7 D. [τὰταραχῶ]δες Kn. ||
10 ἀλ[λοι] Mayer ἀλ[λὰ τὸν εἰς μανίας] Kn. | aut = φέροντα aut
= φέροντι | ὅπ. Plat. || 4 in universum cont. Wil. Hor. epist. 1, 1
Cercid. 1, 17ss cf. Gerh. RE XI 303s || 1 in. suppl. Hunt, [μυ-
ριάν]κ[ις] Kn. probabat in p. I | Θ 81 οὐ τι ἐκῶν (γ 351) || 2 ἐκλαιξε
κανθῶς· (sscr. ω) pap. | Theoc. 6, 32 κλαιξὼ θύρας | ἀμάραντον
sscr. . πε. (i. ἀπέραντον) text. . αμαλακτον. mg. | Plat. leg. 1, 633d
(περὶ ἀνδρείας) τοὺς θυμὸς μαλάττουσαι (om. A alii) κηρίους
ποιοῦσιν (πόθοι, ἡδοναί, θωπείαι). cf. δυσμάλακτος et εὐμάλακτος ||
2s Plat. rep. 2, 375b ἢ οὐκ ἐννεόηκας, ὡς ἀμαχόν τε καὶ ἀνίκητον
θυμὸς, οὐ παρόντος ψυχῇ πᾶσα . . . ἀφοβός τέ ἐστι καὶ ἀήττητος; ||
3 an ἀνίκατον pro ἀνίκατον? Pow. cf. Plat. Tim. 29d eandem
lectionem variam in cod. Z et ap. Proclum in Tim. I 342 D.
et D.

καὶ δυσεκνίπτω τρυγός;

5

8. (5) ἐν κριονύξοις ἀνδράσιν εὐδοκιμήσει. 2 Kn. 15P.

9. fr. 4 [...]ηθρα σκωπτίλλιο [...] αἶ VI Kn. p. 214ss 9P.

λη[...]ιδ[ί]ως· βλάβαν ἀκλή-

[...]ετρ[...]μοφλνακῆν

τόπος· ἢ φ[ό]βος αὐτὸ συμ[πα]ρῶν [ἀ]ποστομ[οῖ]. τὰς δὴ

το[ι]αύτας

5

σκεπτοσύνας κεν[ἀ] μὴ σπουδὰν ποιείσθ[αι]

[τῶ] στρέφειν ἄνω κάτω.

ἀ[λλ' αἶ] τ[ι]ν' εὖρης διὰ πασῶν

μ[ου]σικῶς ἀρμοσμένον,

[τ]ότ' ἂν τὸν ἴσον πόθον ἔλκ[ε]

10

8 GALEN. method. med. vol. 10, 406 K. Θέσσαλος δὲ ἅμα τοῖς ἑαυτοῦ σοφισταῖς ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου καθημέρος ἐν κριον. ἀνδρ., ὡς δὲ Κερκίδας φησὶν, εὐδοκιμήσει || 9 PAP. Oxyrh. VIII 1082 fr. 4 cf. ad fr. 1

5 δυσέκν. Plat. rep. 2, 378de, cuius loci non immemor erat Cercida | cf. δυσασπίντος et δύσνιπτος || 8 κριονύξ(α)ις Kn. | εὐδ. Cercidae iniuria abiudicant Mein. Wil. Hunt Pow. | εὐδοκ- μῶν Kn. | cf. Plat. Prot. 343c αὐτὸς εὐδοκιμήσει ἐν τοῖς τότε ἀν-θρώποις et 7, 5 adn. || 9 1 in mentem venit nominis [Λεῖβ]ηθρα, cui varia lectio λη[β- in mg. adscr. apta esset | [ ]ηθρασ[.] κῶπιλλ[.] αἶ[.] λη legit Kn. p. 222 | ex. ἀν sscr. ~ del. pap. || 2 λη[ρολόγον K. F. Schmidt | ἢ tabula phototypa, non ἰδ' | vix ἂ κλη[τ., D. de κλ valde dubitat, ἀνιῆ? || 3]μοφλνακεῖν pap. [γνω] μοφλνακῆν D., Pow., qui propter metrum γνωμοφλουάζειν (Hesych.) sive -φλουακεῖν postulat [μ]μοφλνακεῖν Schmidt || 4 suppl. Kn., sed idem συ[μ...]ρων p. 222 | ἀποστοματίζω Plat. || 5s Plat. conv. 177e τοιούτων μὲν πέρι πολλὴν σπουδὴν ποιήσασθαι || 6 Timon. 59, 3s Die. (PPhF) ἀμενθήριτος ἀπάσης σκεπτοσύνης || 7 primus Aesch. Eumen. 650 τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφω. sim. passim Plat. (Phaedr. 278d al.) | στρέφω Kn. || 8ss suppl. Wil. idem (Wil.²) Gl. 2, 290, 1 quoque, veretur D. ne obscenis verbis usus sit poeta et hic et in sequentibus || 8 ἀλλ' suspectum | αἶ κεῖν Kal. | ὁρῆς Wil.² | cf. Plat. Prot. 333a οἱ λόγοι ... οὐδὲ πᾶν μουσικῶς λέγονται· οὐ γὰρ ... συναρμόττουσιν ἀλλήλοις, rep. 3, 403a ὁ δὲ ὁρθὸς ἔρως πέφνκε ... καλοῦ σωφρονῶς τε καὶ μουσικῶς ἐρῶν || 9 [μ]ουσικῶς pap. || 10ss suppl. Arn. (ἄρσην Maas) | cf. Plat. conv. 197cd, ubi celebratur Ἔρως κάλλιστος καὶ ἀριστος, inter alia multa ἡμέρον, πόθον πατήρ || 10 ἴσον τον pap. traiecit Arn. | ἐλκ[.]γι pap. ἔλκης (vel ἔλκους) Wil. ἔλκε Arn.

[κ]αὶ [μ]άθ' εὖ τὸν ἡμέρον,

τ[ι]ς [τ'] ἐστὶ ποτ' ἄρσηνας ἄρση[ν]

[τίς] τ' ἔ[ρ]ως Ζαγωνικός.

Κερκίδα | Κυνός | [Με]λίμβοι.

IAMBOS

10. (1) Ἡ<ν> καλλιπύγων ζεύγος ἐν Συρακούσαις. 3 Kn. 14 P.

11a. (7) ἅπαντα δ' ἔρπειν εἰς βυθὸν τὰ τίμα 16P.

τῶν γαστρομαργῶν σῖτα, μηδὲ σῖτ' ἔτι

τῶν εὐτελεστάτων λέβητος ἐξ ἐνός'

ὀρθῶς λέγει που Κερκίδας ὁ φίλιτος

τέλος τρυφόντων, αὐτὸς ἐσθίων ἄλας,

αὐτῆς τρυφῆς ἔθ' ἄλμυρόν καταπτύων

5

10 ATHEN. 12, 554d αὐται οὖν (αἱ δύο καλαὶ θυγατέρες) ὑπὸ τῶν πολιτῶν καλλιπύγοι ἐκαλοῦντο, ὡς καὶ ὁ Μεγαλοπολίτης Κερκίδας ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἱστορεῖ λέγων· [1] αὐται οὖν ἐπιλαβόμεναι οὐσίας λαμπρὰς ἰδρύσαντο Ἀγροδίτης ἱερὸν καλέσασθαι Καλλιπύγον τὴν θεὸν, ὡς ἱστορεῖ καὶ Ἀρχέλαος ἐν τοῖς Ἰάμβοις [ὁ Χερρονησίτης. cf. Reitz. RE II 454, 6ss] || 11 GREGOR. NAZ. de virtute 595ss (Migne gr. 37, 723) [1—6] | 2 conflict. mundi et spiritus 96ss (Migne l. c. 656); loquitur spiritus: [7—9]

ἔλκειν ad voluptatem spectat. cf. Plat. Phaedr. 238a ἐπιθυμίας ... ἔλκουσας ἐπὶ ἡδονάς || 11 sic nunc Kn. καὶ σταθευτὸν (κάστανθεντον) priores || 12s τ[οῦτ'] ἐστὶ et [τοῦτ'] Arn. Wil.^{1,2} | cf. ex. gr. Plat. conv. 193bss Herm. Curit. 1 Zenon. fr. 247ss (I p. 58s Arn.) || 10 ad rem cf. Clem. protr. 2, 39, 1 p. 29 St.² | initium videtur fuisse carminis, cuius argumentum indagare et narrare conatus est Gerh. WSt. 37 (1915), 1ss | η A em. Mus. | Aesch. Ag. 44 ζεύγος Ἀγροδῶν Plat. leg. 4, 708d καθάπερ ἵππων ζεύγος καθ' ἑνα εἰς ταῦτόν ... ἐνυμφώσασθαι || 11 cf. Gerh. WSt. 37 (1915), 15ss Wil. SBBerl. 1918, 1152ss Deubner Herm. 54 (1919), 438ss K. F. W. Schmidt GGA 1912, 639 || a 1 ἔρπειν Kn. Pow. | β. 'latrinam' interpretantur Gerh. Wil. || 1ss ut ad cibos serpunt helluones (Aesch. Prom. 1024 ἀκλήτος ἔρπων δαιταλεύς), ita cibi serpunt in latrinam cf. Simon. fr. 8 || γαστρ. primus Tantalus ap. Pind. Ol. 1, 52. alii ap. Plat. et Ar., iidem γαστρομαργία | sim. λαίμαργος, στόμαργος? | μήτε E em. Wil. μή γε Schm. || 3 τῶν εὐτελεστάτων σῖτων explicat Schw. || 4 ὁ φίλιτος Plat. || 5 nota τέλος Stoicorum, sim. Plat. || 5s inlustrantur fr. b | τρ. voces Platonicae | ad rem cf. Xenoph. Cyr. 6, 2, 31 (Schm.) Greg. Naz. 2, 394, 96. 2, 740, 705 Ben. (Kn.) adde Pow. p. 218 || ■ cf. Anonym. in turpilucr. 37

b. ἄρτος ἡ καρυκία

ἐμοὶ τὸ πέμμα τ'· ἐξ ἁλῶν ἅπαν γλυκύ,
οἷς τῶν τρυφώντων ἁλμυρὸν καταπτύω.

h 1 Hesych. *καρunkία*· ἡ ἡδύτης τῶν ζωῶν. Athen. 14, 646^e
ναστὸς πλακοῦντος εἶδος, ἔχων ἑνὸν καρunkίας. alia conguessit Deub-
 ner l. c. 439 || **1 s** contulit Deubner Plut. Cleomen. 13, 4 (p. 443 Z.),
 qui rex ne legatis quidem praesentibus mensas ornari iussit οὐδ'
καρunkίας τισὶν οὐδὲ πέμμασιν || **2** *πῶμα* C em. Billius | Plat. *πέμ-
 ματα* commemorat (rep. 2, 373^a, 3, 404^d) || **2 s** Cratin. 6 (I 13 K.).
 Hor. sat. 1, 10, 3s epist. 2, 2, 60 cum schol. contulit Deubner.
 adde Plat. conv. 177^b Antiphan. fr. 134 K. et *ἄλλη*

Cercidam sapit fr. iamb. adesp. 16

ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ Ο ΛΕΥΚΑΔΙΟΣ

ΔΕΙΠΝΟΝ

a. (1) ἤλυνθ' ὕδωρ ἀπαλός εἴτ' ἔφερε στεφανον	κατὰ χειρὸς δ' παιδίσκος ἐν ἀργυρεῖα προ- χόωι φέρον ἔπέχευεν· λεπταῖς ἀπὸ μυρτιδὸς εὐγνή- των ἡλιάδων δισύναιπτον.
b. (2) εἰς δ' ἔφερον διπλοοὶ ἄμμ', ἑτέρωκ' ἑτέροισιν), ταὶ δὲ πρὸς ὑψηλὸν χνου- εἶλον στεφανοὶ λεκάναις	παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν ἄλλοι δ' ἑτέρωκ' ἑτέροισιν οὐ πλήρωσαν οἶκον. ἔστιλβον αὐγὰς παροψίσι τ', ὀξυβάφων πλή- ρεις ( ) σὺν τε χλιδῶσαι

a ATHEN. 15, 685^d Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δελπίνῳ ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐαχίας οὕτως αἰ λέγων· [1—3] || **b** ATHEN. 4, 146^f Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήρων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δελπίνῳ—ἐπερ τοῦτον καὶ ὁ κομωιδιοποιὸς Πλάτων ἐν τῷ Φάωνι ἐμνήσθη [fr. 173 CAF 1, 646 K.] καὶ μὴ τὸ Λευκαδίον Φιλοξένον—τοιαύτην ἐκτίθεται παρασκευὴν δελπίνῳ· [1—39 κατὰ χειρὸν] EVST. in OD. 1388, 64 [1]

de Philoxeno cf. Wil. TG 85ss Das Deipnon des Philoxenos
Maas RE XX 193, 31ss et de metro O. Schrö. Grundr. p. 112 ||
a 1ss α 136s (saepius) χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχάει ἐπέχευε φέ-
ρσασα καλήν· χρυσείην ὑπὲρ ἀργυρέου λήβηςτος cf. Xenophon. 1, 1ss ||
3 στεφανολεπτας ἀπὸ μυγδάνων A corr. Grotefend | εὐν· et dis.
nova cf. ὁμόγητος et ἀσύναπτος || b 1 διπλ. = δύο iam Soph. |
λυπ. novum cf. χράσφω || 1s cf. Matr. 11 || 2 ἄμμι A em. B. cf.
K 551 ὕμν* | ἔτεροι δ' ἑτέρων B., idem ἑτέροις | ἄλλους δ' ci. Kai.
an ἄλλοι δ' ἑτέραν deletis ἑτεροι tenendum? || 3 ὕπ. novum cf.
ἄλυγρος, ἐπὶ λυγρος || 4 ἐστεφανοι λαχάνους A em. B. | ad παρ. et
δεύβ. cf. Athen. 9, 367^css 11, 494^bss et Archestr. fr. 6 Br. | δεύβ.
te πληθεῖ ci. Kai. cf. δεξόβαρον | πλήρεις del. B. lacunam sta-
tuat D. | cf. κατα-, ὑπερκατεγγλ.

παντοδαποῖς<ι> τέχνας εὐρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς 5
 δελεασματίοισι.
 πάρφερον ἐν κανέοις μάζας χιονόχροας ἄλλοι.
 <τοῖς> δ' ἐπὶ πρῶτα παρῆλθ' οὐ κάρκαρος, ὦ φιλότας,
 ἄλλ' ἴαλλοπλατεῖς τὸ μέγιστον
 ἴπαντ' ἐπαθεν λιπαρόν τ' ἐς ἐγγέλεά τινες ἄριστον,
 ἴγόγγροιοιωνητεμων πλήρες θεοτερπές. ἐπ' αὐτῶι δ'
 ἄλλο παρῆλθε τόσον, βατίς δ' ἐνέης ισόκυκλος. 10
 μικρὰ δὲ κακκάβι' ἦς ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι,
 ναρκίον ἄλλο, <υ-...>
 <-υ> παρῆς ἕτερον πίων ἀπὸ τευθιάδων καὶ σηπιο-
 πολυποδείων
 <τῶν> ἀπαλοπλοκάμων. θερμὸς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν
 ἰσοτράπεζος ὄλος νῆστις συνόδων πυρὸς - υ 15
 - υ ἔπειτα βαθμονὸς ἀτμίζων. ἐπὶ τῶι δ' ἐπίπασται
 τευθίδες, ὦ φίλε, καὶ ξανθαὶ μέλι καρίδες αἱ κυφαὶ
 παρῆλθον.
 θρυμματίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλωραὶ θ'
 ἀδυνάργυγες...
 πόρνων τε στεγανὰ φυσταὶ μέγαθος κατὰ κακκά-
 βου γλυκυδόξε;

5 παντοδαποῖς A em. B. | δελ. novum cf. δελῆσμα || 6 παρ-
 ἔφερον ἐν κανέοισι A em. B. | Eur. Hel. 215s Ζεὺς πρέπων δι'
 αἰθέρος χιονόχρους Matr. 4s ἄρτους... λευκοτέρους χιόνος. cf.
 Batrachom. 35 et χιονόχρους et 31 λευκοφοριονόχρους || 6s ἄλλοι
 δ' ἐπεὶ A em. B. || 7 παρῆλθεν A em. B. || 8 πανταχόθεν tenta-
 vit D. || 9 γόγγροιοιωνητεμων Kai. || 10 βασιτισσὴν A em. B.
 ex Ar. vesp. 510 οὐδὲ χαίρων βατίων οὐδ' ἐγγέλεσιν et i 164
 (τ 443) ἐνέρν | β. Archestr. fr. 49, 1 Br. | i. novum || 12 σαρκίον
 Schmidt, sed cf. νάρκη, νάρκος et Hesych. ναρκίον· ἀσκόν |
 ἄλλον A em. B., qui lacunam statuit || 13 τευθιάδα A em. B. an
 τευθιδίων? | σηπίον πολυποδείων A em. B. | σηπ. novum || 14 <τῶν>
 add. B. | απ. novum || 15 ἰσοτρ. Antiph. fr. 85 K. | μνηστῆς A em.
 Schweigh. ex Athen. 7, 307^{ass} | ad συνόδοντα piscem cf. Athen. 7,
 322^b c Archestr. fr. 17, 1 Br. || 15s lacunam statuerunt Hart. B. ||
 16 ἐπιπνῶσαι A em. B. || 17 τ. Matr. 50 Archestr. fr. 54 Br. |
 φίλαι A em. Dind. | καὶ ξανθαὶ μελικαρίδες A explic. Mein. | καξαν-
 θισμένα καρίδες B. Hi.-Cr. cf. Matr. 63 Archestr. fr. 25, 2 Br. |
 κοῦφαι A corr. Jacobs. cf. Matr. 64 || 18 cf. δια-, ἐνθρυμματίς
 τε δη φαρυγες A em. Mus. B. || 19 πυριων τε στεγνὰ βύσται A

ὀμφαλὸς θοόνας καλεῖται παρά γ' ἐμὴν καὶ τίν, σάφ' οἶδα. 20
 ἔσχατα ναὶ μὰ θεοῦς ὑπερμέγεθές τι δέμας θύν-
 νου μόλεν ὅπτιον ἐκείθεν
 θερμόν, ὅθεν γλυφ(άνο)ις τετμ(ῆμ)έρον εὐθύς ἐβάφθη·
 τοῦ δ' ὑπογαστριδ(ίοι)ς διανεκέως ἐπαμύν(ειν)
 εἴπ(ερ) ἐμὴν τε μέλοι καὶ τίν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'.
 ἄλλ' ὅθεν ἐλλίπομεν, θοόνα παρέης, ὅτ' ἐπαλλάξαιτ' 25
 νατ' ἐπικρατέως δούεωγ' ἔτι, κοῦ κε λέγοι τις.
 πάντα παρῆς ἐτύμως ἄμμιν. παρῆπαισε δὲ θερμόν
 σπλάγγρον, ἔπειτα δὲ νῆστις
 δέλφακος οἰκετικᾶς καὶ νῶτος ἐσῆλθε καὶ ὄσφους
 καὶ κεφάλαιον ὄλον καὶ μυνηγμάτα θερμά·
 διάπτυχες ἐφθόν ἴαπερ πευθυ-
 νος <γ>αλακτοτρόφου πνικτᾶς
 ἐρίφου παρέθηκεν,
 εἶτα διέφθ' ἀκροκώλια σχελίδας τε μετ' αὐτῶν 30
 λευκοφοριονοχρόους, ὅγγχη, κεφάλαια πόδας τε χραν-
 μάτιον τε σεσιλωμένον,
 ἐφθά τ' ἔπειτα κρέ' ὅπτιά <τ'> ἄλλ' ἐρίφον τε καὶ ἄρνων.

em. B., Schmidt cf. φύζω | sed infra (21) ὑπερμέγεθες | γλυ-
 κων ὀφίος A em. Schmidt cf. δελύγκως (ut γλυκύπικρος) ||
 20 θοώνας A em. Mein. | καπιν A em. Koenen | σαφνοῖδα A
 corr. Jacobs || 20s displicet hiatus || 21 εσταδα A em. Kai. ὕστα-
 τα B. ἐς τὰ δὲ Kal. | τιθεμος θνημοῦ A em. B. τέμαχος θνήνον
 Schmidt τι θέμα σφαγμοῦ tentavit Kal. || 22 θερμοῦ ὅθι B. |
 attractionem (ἐκείθεν - ὅθεν) cognovit Kal., de culina cogitans |
 γλυφίς A em. B. | τετμενον A corr. Schmidt | ἐπ' αὐτάς A em. B.
 ἐπαύρας Kal. || 23 τὰς ὑπογαστρίδας A em. B. ex Eubul. ap. Athen.
 3, 113^f. cf. Archestr. fr. 34, 4. 23, 2 Br. et προγαστρίδιος |
 διανεκέως A em. B. | ἐπαμυν A expl. B. || 24 εἴπερ B. επ A ||
 25 ὅθεν B. οὐθέν A | ἐλλείπομεν A em. B. | κοῦ κε B. κοῦ καὶ A ||
 26 πάνθ' & ci. Kai. παρῆν A em. Mein. | παρέπεσαι A explic. B. ||
 28 νῶτιος εἴκηρε A em. B. νῶτι' ἐσῆλθε ci. Kai. | ἰοφύς A corr.
 Mus. || 29 cf. ἀκρόπτις | ἀλεκτοτρόφου A em. Kai. ἀπερ τευ
 θηρογαλακτοτρόφου Kal. sed cf. ἀλεκτρονο(νο) τρόφος quoque ||
 30 ad ἀκρ. cf. Hippocr. mul. 3, 2, 169 Pherecr. fr. 108 K.
 Telecl. fr. 48 K. al. | Matr. 94 ἀκροκώλια θ' ἐφθά cf. ὑποκώλιον ||
 31 λευκ. novum cf. v. 6 χιονόχρους | καὶ κεφάλαια ἀποδος τετραματι
 ὄντες ἐσιλωμένον A explic. et em. Dobr. | ad χν. cf. Ar. fr. 224 K.
 Telecl. fr. 14 K. | σιλω. novum || 32 τ' δ' ci. B. | <τ'> add. B.
 <δ'> ci. Kai.

ἀ δ' ὑπερωμόκρεως χορδὰ γλυκίστα
 μειξεριφαρνογενής, ἂν δὴ φιλέοντι θεοί· τούτ' (ων σὺ
 μέν), ὦ φιλότας, ἔσθους κε· λαγῶια
 δ' ἔπειτ' ἀλεκτρούωνων τε νεοσσοί
 περδίκων φασσέων τε χύδαν ἤδη [[δὲ]] παρεβάλλετο 35
 θερμὰ πολλὰ . . .
 καὶ μαλακοπτυχέων ἄρτων· ὁμοσύζυγα δὲ ξανθὸν τ' ἐπ-
 εισήλθεν μέλι καὶ γάλα σύμπαντον, τὸ
 κε τυρόν ἅπας τις
 ἦμεν ἔφασχ' ἀπαλὸν κήγῶν ἐφάμαν· ὅτε δ' ἤδη
 βρωτύος ἡδὲ ποτάτος ἐς κόρον ἦμεν ἐταῖροι,
 τῆγα μὲν ἐξαπάειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ'
 ἔδοσαν κατὰ χειρῶν,
 σμήμασιν ἱρνωμεῖκτοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ ἐπεγγέροντες 40
 τόσσον, ὅσον <τις> ἔχρηζ', ἐκτριμμα<τά> τε <υ> λαμπρὰ
 συνδονυφῇ, δίδωσαν <δὲ> χρίμα<τά> τ' ἀμβροσίον καὶ
 στεφάνους ἰοθαλάας.

c. (4) σὺ δὲ τάνδε Βακχία<ν>

39—42 ATHEN. 9, 409^e καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ
 Δείπνῳ φησὶν· ἔπειτα δὲ παῖδες—ἰοθαλάας || e ATHEN. 11,
 487^a Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ
 Δείπνῳ μετὰ τὸ ἀπονῆρασθαι τὰς χεῖρας (cf. b 39 Matr. 104ss)
 προσκίνων τινὲ φησὶ· [1—4]

33s αὐτοπερωμακαρὸς χορδὴ γλυκὺς ταμιξ A explic. et em. B. |
 ὑπ. novum cf. ἡδύκρεως, πολὺκρεως || 34 του τωφιλετας A explev.
 et em. Hart. B. | κε B. καὶ A | δ' B. τ' A || 35 χύδαν <κίχλεων τ'>
 εἶδη ci. Kai. | lacunam significavit B. | an sufficit εἶδη? | δὲ
 seclis B. || 36 μαλ. et ὁμοσ. nova cf. ἰσοπτυχῆς et περι-, δι-πτυχῆς,
 ὁμόζυγος et σύζυγος | v. e 16 μελίπαντα | τὸ κε Dind. τὸ καὶ A |
 cf. Batrachom. 38s || 37 ἔφασκεν A em. Dind. || 37ss cf. Matr.
 104ss || 38 βρ. novum | Archestr. fr. 2, 5 Br. βρωτόν τε
 <ποτόν δ'> | ἐταῖροι ἦμεν A em. Schweigh. || 39 ἐξαπάειρον A
 em. B. ἐξ. novum || 40 Matr. 106 μύρον ἱρῶν (Athen. 5, 195d) |
 χαιεροθαλπὲς A em. Schweigh. | χλ. novum | ἐπεπεγγέροντες A
 em. deter. || 41 <τις> B. | ἔκτριμμα τε A corr.
 Mus. | lacunam indicavit B. || 42 συνδ. novum | <δὲ> B. <σὺν>
 Kal. | χρίματ' ἀμβρ. A corr. Villebrun | ἀμβρ. et ἰοθ. nova |
 Theogn. 9 ὁδμῆς ἀμβροσίης || e 1 τάνδ' ἐκβακχία A em. Mein.
 τάνδε Βακχίον Jacobs B., qui idem ἐν βακχία ex Archil. 111

εὐδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι·
 πρᾶν τί τοι Βρόμιος γάνος τόδε δούς ἐπὶ τέργην
 πάντας ἄγει.

- d. (5) πίνετο νεκτάρειον πόμ' ἐν χρυσέαις <...> προτομαῖς τε,
 ἄλλοι δ' <ἐκ> κεράτων ἐβρέχον<το> κατὰ μικρόν.
 e. (3) τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας λιπαυαυγείας
 πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἰσφερον γεμούσας,
 τὰς ἐφήμεροι καλέοντι νῦν τραπέζας <δευτέρας>,
 ἀθάνατοι δὲ τ' Ἀμαλθείας κέρας. ταῖσι δ' ἐν μέσαις

d ATHEN. 11, 476d τοὺς δὲ Παιόνων βασιλεῖς φησὶ Θεόπομπος
 ἐν δευτέρῳ Φιλίππων [FGrHist I 38] τῶν βοῶν τῶν παρ' αὐτοῖς
 γνωμένων μεγάλα κέρατα φνόντων, ὡς χωρεῖν τρεῖς καὶ τέτταρας
 χόας, ἐκπώματα ποιεῖν ἐξ αὐτῶν, τὰ χεῖλη περιαργυροῦντας καὶ χρυ-
 σοῦντας· καὶ Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ
 Δείπνῳ φησὶν· [1. 2]. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ ἀργυρὰ ποιοῦντες κέρατα
 ἔπινον ἐξ αὐτῶν || e Athen. 14, 642f ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος· ὃν
 ἐπαιῶν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τριταγωνιστῇ φησὶ [II 102 K.]· πολὺ
 γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος | ὁ Φιλόξενος· πρῶτίστα μὲν
 γὰρ ὀνόμασεν | ἰδίοισι καὶ καινοῖσι χρῆται πανταχοῦ. | ἔπειτα <τά>
 μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν | ὥς εὖ κέκρται. θεὸς ἐν ἀνθρώ-
 ποιῳ ἦν | ἐκεῖνος εἰδὼς τὴν ἀληθῶς μουσικὴν κτλ.

2 Hesych. μετάνιπτρον ἢ μετανιπτρίς· ἢ μετὰ τὸ δειπνον, ἐπὶ
 νύκτωνται, διδομένη κύλιξ. οἱ δὲ τὴν ὑστάτην πόσιν || 3 Eur. Cycl. 415
 Διονύσου γάνος || 4 ἀπαντας A em. Mein. || d 1 πίνετο A corr.
 Mein. | πόμα A πόμα Fiorillo B. Kai. Cr. praeter necessitatem |
 Lucian. Hermot. 60 τὸ νεκτ. ... πόμα | χρυσαῖς A corr. Mein. |
 lacunam statuit Cr., qui <φιάλεις> tentavit, an sufficit προτο-
 μαῖσιν (propter hiatum)? || 1s τε ἄλλων A em. Cr. ταύρων Wil.
 Kai. κολίων B. Hi. || 2 κεράτων A δ' <ἐκ> κ. Cr. κεραστῶν Kai. |
 ἐβρέχον δὲ κατὰ A ἐβρέχον<το> δὲ κ. B. ἐβρέχον<το> κατὰ (δὲ
 ante ἐκ κεράτων trajecta) Cr. || e 1 inter μολ. et λιπ. praeter neces-
 sitatem lacunam indicavit Mein., <τετράποδας> tentavit B. | λιπ.
 novum || 2 Eur. Cycl. 362 μόνος μόνῳ κόμῃ πορθμίδος σκάφος |
 εἰσφερον E em. Mein. || 3 ἐφήμεροι A em. Mein. | νῦν del. B. |
 <δευτέρας> B. | cf. Athen. et Matr. 111 || 3s cf. Huber De ling.
 antiq. Graec. incol. (Diss. Aenip. 1921) 39s || 4 ad Ἀμ. κ. cf.
 Phocyl. 7, 2 cum adn. | σταῖσι (ταῖσι) E | ταῖσιν δὲ μέσαις Kai.
 haud male

ἐγκαθιδρύθη μέγα χάσμα βροτοῖς, λευκὸς μυελὸς γλυκερός, 5
λεπτοῖς ἀράχνας ἐναλιγκίοισι πέπλοις
συγκαλύπτων ὄψιν αἰσχύνας ὕπο, μὴ κατίδῃ τις
μηλογενὲς πῶν λιπόντ' ἀνάγκαις
ξηρόν ἐν ξηραῖς Ἀρισταίου παλιρρῦτοισι παραῖς·
τῶι δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος. χερσὶν δ' ἐπίθεντο στόμιον
μαλεραῖς
<—υ> τὰν δεξαμένην ὃ τι καὶ διδῶι τις· ἃ Ζανὸς 10
καλέοντι
τρώγματ'. ἔπειτ' ἐπένειμεν ἐγκατακνακομιγὲς πεφρυγ-
μένον
πυρβρομολευκερεβινθο- ξάνθωμ' ἐκκριτο<ν> ἀδύ
βρωμα τὸ παγκατάμεικτον. ἀμπυκικηριοδῆστίχας παρε-
γίνετο τούτοις
<σ>ταιτυνοκογχομαγῆς χῶψαισ<τ>ελαιοξανθεπιπαγ-
καπύρ<ωτ>ος χοιρίνας.
ἀδέα δὲ <—υ> κυκλώθ' ὁμόφωκτ' ἀνὰριθμα 15
καὶ μελίπακτα τετυγμέν' ἄφθονα σασαμόφωκτα·

5 E 325 Hom. hymn. Apoll. 25 al. χάσμα βροτοῖσιν. cf. Pind. Pyth. 9, 64 ἀνδράσι χάσμα φίλοις (de Aristaeo, cuius alter filius erat Χάρμος) | γλυκερός | γλακερός c. Kai. | θ 280 ἀράχνια λεπτά || 6 συγκαλύπτων A corr. Cas. | κατίδης A κατίδῃ τις deter. κατίδοι τις Schaub || 7 μολογενὲς A em. deter. | μηλ. novum | ante π., post λιτ. lacunas indicavit Kai. cum Mein. (<κατετραῖσι> et <ἐν>) | λιπὼν ταῖς A λιπόντ' ἐν Mein. an λιπόνθ' ὑπ' ? Kai. λιπόντ B. || 8 ξηροῖς A em. Mein. | Timae. ap. Diod. 4, 81, 2 (Ἀρισταίου) παρὰ τῶν Νυμφῶν μαθόντα τὴν τε τοῦ γάλακτος πῆξιν καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν σιγῶν | μελιρρῦτοισι Mein. ex Hesych. s. v. || 9 τῶι δ' Mein. τὸ δ' A | Hesych. ἄμυλος· βρωμα τὸ ἐκ πυροῦ. cf. v. 17 Matr. 5 fr. 2, 5 | ἐπέθεντο Mus., post ἐπ. lacunam indicavit Kai., qui <βλαι πάντες> suppl. || 10 lacunam indicavit B. | δεξαμένην A em. B. | καὶ A κα Dind. || 11 ss nota verba nova ludibrii causa ficta || 11 ad ἐγκατακν. cf. 19 || 12 -ξάνθωμ' (cf. ξανθώω) ἐκκριτον ἀδύ B. -ακανθουμικριτιναδύ A || 13 το πανταναμικτον A em. Mein. cf. πάμμεικτος, εὐκατάμεικτος | ἀμπυκικηριοδῆστίχας A em. Mein. alii alia || 14 ταιτυνοκογχομαγῆς A corr. Mein. | τοξαισελαιοξανθεπιπακατυρος A em. B. Mein. (quī ὅ τε ζεσελαιο-) | χοιρίνο A corr. Mein. || 15 ἀδεαδε κυκλωτα A lacunam statuit B. ἀδέα δ' ἐν κύκλωι ... τ' Kai. | ὁμοφωκτα A em. Mein. ὁλόφωκτ' B. ὁλόφωκτ' Kai. cum Mein. | cf. ἄφωκτος, σησαμόφωκτος (16) || 16 μελίπακτα A em. Kai. cf. b 36 γάλα σύμπακτον | σασαμόφωκτα A corr. Mein.

τυρακίνας δὲ γάλακτι καὶ μέλι συγκατάφυρτος ἦς
ἄμυλος πλαθανί<τ>α>ς.
σασαμοτυροπαγῇ δὲ καὶ ζεσελαιοπαγῇ πλατύ-
νετο σασαμόπαστα
πέμματα, καὶτ' ἐρέβινθοι κνακοσυμμειγείς ἀπαλαῖς
θάλλοντες ὥραις,
ὠιά τ' ἀμυγδαλίδες <τε> τῶν μαλακοφλοῖδων <...> 20
τε τρώχθ' ἄτε παισὶν
ἀδὺ ἔδει<ν> κάρυν, ἄλλα θ' ὅσσα πρέπει παρὰ θοῖναν
πόσις δ' ἐπεραίνετο κότταβοί
ὀλβιόπλουτον <ἔμην>. τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινᾷς.
ἐνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρμάτιον, καὶ
θαύμασαν αὐτ' ἐπὶ τ' ἡννη-
σαν <περισσῶς>.

17 δὲ B. τε A | τυρ. et συγκ. nova | μελισγκατάφ. Mein. ad μελίφυρτος et συναμφύρω, συμφύρω | ad ἄμ. cf. v. 9 | πλατανίς A em. Mein. || 18 σασαμοτυροπαγῇ A corr. Schmidt | Batrachom. 36 σησαμότυρον | πλατυντο A corr. Mein. || 19 καὶ τερεβινθοκνακο- A explic. et em. Mein. | an κνακομιγείς? cf. v. 11 | ante ἀπ. lacunam statuit Kai. || 20 <τε> add. Mein. | μαλακόφλοισι ὄν A em. B. sed cf. permulta composita in -φλοῖος cadentia ap. Kretschmer-Locker Rückl. Wb. d. gr. Spr. p. 405 | lacunam cognovit Mein. | τε το τρωκτά τε A em. B. || 21 αδυιδή A em. B. || 22 ὀλβ. novum Kretschmer-Locker l. c. p. 514 | <ἔμην> B. | δ' A τ' B. | ἀπὸ κοινᾷς cī. Kai. || 23 κληρον A corr. Dalecamp. | Lucian. Dial. mar. 1, 5 ἀθ. | ἐθαύμασαν αὐτὸ ἔπειτ' ἡννησαν A em. Mein. | <περισσῶς> B. ex Pind. fr. 216 σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄραν ἔπος αἰνῆσαν περισσῶς | huc rettulerunt M. Schmidt Schmertusch Cr. Plut. aud. poet. 1 p. 14d ὡς Φιλόξενος ὁ ποιητὴς ἔλεγεν ... τῶν κρεῶν τὰ μὴ κρέα ἥδιστα ἐστί καὶ τῶν ἰχθύων οἱ μὴ ἰχθύες, ita ut aenigmata post v. 23 enarraverit poeta et griphos. cf. Panarceum supra p. 70s

INDICES

INDEX I

Numeri maiores sunt Bergkiani, minores huius editionis

Adespota choliambica p. 139
244 256 26A2 273 28 = Anon.
in turpilucrum 17
Adespota iambica p. 73
168 17A1 17B 20 185 192
20A22 20B23 2123 2226 2329
26B25
Aeschro p. 121
11 *2*2 *3*3 *4*4 5*5 67
86
Ananias p. 119
14 21 32 43 55
Anonymus in turpilucrum
p. 131
Apollonius Rhodius p. 123
Archilochus p. 1
11 22 33 45a 55b 66 74
89 97 1011 1112 1210 1310
1413 1514 168 1716 1817
1915 2019 2118 2220 2321
2440 2522 2623 2730 2824
2925 3026 3127 3228 3332
3433 3537 3641 3739 3890
3948 4035 4147 4242 4343
4446 4544 4636 4734 4831
49cf. 51IA51 5052 5153 5254
5355 5456 5557 5658 5759
5860 5961 6062 6163 6238
6364 6465 6566 6667a 6767b
6869 6970 7068 7171 7272
7373 7474 7575 7676 7777
7878 79107 80108 81109
82110 83111 84104 85118
8689 8792 8894 8981 9082

9183 9287 9386 9488 9545
9695 97102 98105 9929
100113 101115 10249 103112
10485 10693 10797 10899
10991 11093 111100 112101
114117 115116 116114 117
19 adn. 118103 119120 120119
12694 adn. 12919 adn. 13086
adn. 13196 141 cf. 49 14388 A
146 cf. ad 51IA5s 16179, 3
1645B 166 cf. 51IVA9 184 cf.
fr. iamb. adesp. 1 18993 test. 195
cf. Hippon. 76 test. II p. 439 fr.
iamb. adesp. 6
Asclepiades Samius p. 123
Castorio p. 67
Cercida Megalopolitanus p. 141
110 26 35 47 58 711 9ad
fr. 1, 26
Diphilus p. 138
Hermia Curitus p. 137
Hermippus p. 64 III p. 639
21 32 4.53
Hipponax p. 80
14 25 32 46 57 68 79 810
911 10 cf. fr. 11, 2 1113 1220
131 1415 153 1624 1724
1824 1925 2029 21A27 21B28
22A30 22B31 2332A 2633 28
62 29 fr. choliamb. adesp. 1 30A34
30B35 3136 3237 3312 3438

INDICES

3539 3639 37IX47ss 3816
3917 40VIII11 41IX21 4241
4342 4465 4561 4643 4744
48VI17 4945 5046 51IV17ss
5248 5349 5450 55A51 55B
IV9 5652 5753 5854 5955
6023 6164 6271 6321 6456
6560 6658 6759 68A2 69 cf.
fr. 18 71 cf. fr. 55 adn. 7281 7366
7467 76X3 7768 7872 7973
8074 8157 8275 8370 8476
8577 8678 8777 9079 9280
96 cf. fr. 6 10714 A 11767 adn.
12522 134 cf. fr. 39, 5 adn. add.

Panarces p. 76

Parmeno Byzantius p. 136
Philoxenus Leucadius p. 153
1a 2b 3e 4c 5d
Phoenix Colophonius p. 124
Seythinus p. 65
11 23 34
Semonides Amorgius p. 49
11 22 33 44 55 66 77 88 adn.
98 109 1123 1210 1311 1412
1513 1614 1715 1816 1917
2018 2119 2220 2320 2421
2522 2623 2724 2825 29
Simon. 15
Simonides Ceus p. 62s
4227 8529

INDEX II

Numeri maiores sunt Knoxiani, minores huius editionis

Adespota choliambica p. 139
fr. inc. 7 p. 61 fr. inc. 8 p. 58s
Anacr. 95 fr. inc. 11 p. 336s 6
fr. inc. 12 p. 336s 2 fr. inc. 14
p. 336s 3 fr. inc. 15 p. 338s 5
fr. inc. 17 p. 338s Anon. in
turpil. 18 fr. inc. 18 p. 338s
Archil. 88A fr. spur. 8 p. 3507
Aeschro p. 121
11 22 33 44 55 66 77
Ananias p. 119
14 21 32 55
Apollonius Rhodius p. 123
p. 270. 2
Asclepiades Samius p. 123
p. 2681 p. 2702
Cercida Megalopolitanus p. 141
II 1 III 2 IV 4 V 3 VI 3 A
VI (?) p. 214ss 222s 9
16 28 310
Diphilus p. 138
p. 266 p. 138

Hermia Curitus p. 137
p. 274 p. 137
Hipponax p. 80
p. 279 p. 31.13.80 p. 4 VI 17.65
p. 4s 72 p. 581 p. 60s 8 adn.
16 p. 65 14A. 42A
112 214a 314b 416 517 6VIII
11 7IX21 820 921 1022 1130
1231 1332 1432A 1533 1638
1739, 7ss 18IX47ss 1943
2044 2146 2248 2349 2450
2551 2652 2753 2854 2955
3058 3159 3260 3361 342, 2
352A 3618 adn. 3955 adn. 41
68 43 2,1 44 4,1 45 4,2s 465
476 487 498 509 5110 5211
5315 543 5523 5624b 5724a,
1.2 27 5924a, 3ss 6025 6129
6234 6335 6436 6537 6641
6742 6845 6967 70IV17ss
7156 7266 73IV9 7464 76
Phoenix. 6 77 X 3 78 70 79 73
80 74 81 75 82 71 83 76 84
fr. choliamb. adesp. 4 85 57 87*

INDICES

Anan. 3 89 77, 1—4 90 78 91 77, 5 92 14 A	Phoenix Colophonius p. 124 p. 242ss 3 p. 248ss 1 p. 258ss 4 p. 260ss 5 p. 264ss 2 p. 260, 8 Hippon. 39
Parmeno Byzantius p. 136 p. 272, 11 p. 272, 22 p. 272, 33 p. 272, 44	

INDEX III

Numeri maiores sunt Powelliani, minores huius editionis

Adespota choliambica p. 139 p. 190, 15 4	Hermia Curitus p. 137 p. 237 p. 137
Cercida Megalopolitanus p. 141 1 p. 202 6 2 p. 202 5 3 p. 203 7 4 p. 203ss 1 5 p. 206 2 6 p. 208 8 7 p. 209 4 8 p. 210 3 4 9 p. 211 9 13 p. 212 1, 27 14 p. 213 10 15 p. 213 8 16 p. 213 11	Parmeno Byzantius p. 136 p. 237, 11 p. 237, 22 p. 237, 33 p. 238, 8 4 Phoenix Colophonius p. 124 p. 231 3 p. 233 2 p. 234 4 p. 234 5 p. 235 6 p. 235 1

INDEX IV

Numeri maiores sunt Pap. Oxyrh. vol. XVIII,
minores huius editionis

Hipponax p. 104ss 2174 fr. 6 I 8 II 9 III 11 IV 14 V 16 VI	2175 fr. 1 VII 2 VIII 3 IX 2176 fr. 1 + 3 col. I + fr. 1 col. II x 6 XI 8 XII
--	---